

STENOZÁPIS z 15. zasedání Zastupitelstva hl. města Prahy ze dne 31. března 2016

(Jednání zahájeno v 9.04 hodin.)

Prim. Krnáčová: Vážené členky a členové Zastupitelstva hl. města Prahy, vážené paní poslankyně a senátorky, vážení páni poslanci a senátoři, vážené paní starostky, vážení páni starostové, vážení občané a hosté, zahajuji 15. zasedání Zastupitelstva HMP ve volebním období 2014 až 2018 a všechny vás na tomto jednání vítám.

Konstatuji, že zasedání Zastupitelstva HMP bylo řádně svoláno v souladu se zákonem č. 131/2000 Sb., o hl. městě Praze, dalšími právními předpisy a Jednacím řádem Zastupitelstva HMP a byli na ně pozváni všichni členové Zastupitelstva. Podle prezence je přítomna nadpoloviční většina členů Zastupitelstva HMP, a proto je zasedání schopno se usnášet.

Celý průběh dnešního jednání je přenášěn v přímém přenosu na internetové adrese www.praha.eu

Dámy a pánové, na část jednání se omlouvají: pan zastupitel Albert Kubišta, a to v čase mezi 11. až 14. hodinou, paní zastupitelka Marta Semelová, která dorazí do 13. hodiny.

Vážené členky a členové Zastupitelstva HMP, ověřením zápisu z dnešního zasedání pověřuji pana zastupitele Jana Wolfa a pana zastupitele Tomáše Jílka. Jelikož vidím jenom jednoho z nich a nevidím toho druhého, tak se ani nemůžu ptát, zda s tím souhlasí. Pan Jílek určitě, ale pan Wolf nevím, kde je. Viděla bych to tak, že to změním z pana kolegy Wolfa na paní kolegyni Plamínkovou, jestli s tím bude souhlasit. Souhlasí, děkuji.

Nyní k volbě návrhového výboru. Jednacím řádem Zastupitelstva nadále stanoví, že „Zastupitelstvo volí na každém svém zasedání sedmičlenný návrhový výbor, ve kterém musí být zastoupen každý klub členů Zastupitelstva.“

Já se omlouvám, ruším někoho svým přednesem? Děkuji.

Abychom zajistili rovný přístup politických klubů při případných sporných návrzích, opět navrhuji ad hoc změnu Jednacího řádu ZHMP pro dnešní jednání, která zní:

„Zastupitelstvo volí devítičlenný návrhový výbor, ve kterém je zastoupen každý klub členů Zastupitelstva, kdy členem výboru je i tajemník výboru.“

Berte, prosím, tento můj návrh jako návrh procedurální, ke kterému nepovedeme diskusi, a dávám tedy o něm bez rozpravy hlasovat. Prosím, hlasujeme.

Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 58 Proti: 0 Zdr. 1. Konstatuji tedy, že na dnešním jednání bude volen devítičlenný návrhový výbor.

Předkládám vám tedy návrh na složení návrhového výboru se zástupci všech politických klubů – bez titulů:

předsedkyně: Vladislava Veselá

členové: Lukáš Kaucký
Petra Kolínská
Ondřej Martan
Pavel Richter
Petr Šimůnek
Adam Zábranský
Milan Růžička

Za tajemníka a současně člena výboru navrhuji JUDr. Tomáše Havla, ředitele legislativního a právního odboru Magistrátu HMP.

Prosím o hlasování o návrhovém výboru. Hlasujeme nyní.

Kdo je, prosím, pro? Pro: 61 Proti: 0 Zdr. 0. Konstatuji, že složení návrhového výboru bylo schváleno.

Pro předkládání písemných návrhů právě zvolenému návrhovému výboru využívejte, prosím, připravený formulář, který jste našli na svých lavicích.

Závěrem tohoto úvodního slova ještě jednu informaci. Paní zastupitelka Monika Krobová Hášová, dosud nezařazená, se stala členkou politického klubu členů Zastupitelstva ČSSD.

Vážené členky a vážení členové Zastupitelstva HMP, dámy a pánové, nyní k návrhu programu našeho dnešního jednání. Rada HMP na svém jednání dne 22. března stanovila „Návrh programu jednání 15. zasedání Zastupitelstva HMP“, který jste obdrželi e-mailem a který byl zveřejněn spolu se svoláním dnešního jednání Zastupitelstva HMP způsobem stanoveným příslušnými ustanoveními zákona o hl. městě Praze.

Na svém jednání toto úterý Rada původní návrh programu doplnila o několik materiálů k projednání, které je potřebné projednat především z časových důvodů či z důvodu jejich aktuálnosti.

Upravený návrh programu jste též ještě v úterý obdrželi e-mailem. Tisky, které byly dozařazeny Radou HMP do návrhu upraveného programu jednání, byly v úterý večer zpřístupněny v elektronické podobě vám i občanům. Včera vám byly rozeslány mailem a dnes jste je našli na svých pracovních stolech v tištěné podobě.

Rada při stanovení návrhu upraveného programu zohlednila též návrhy a požadavky předsedkyně kontrolního výboru Zastupitelstva.

Dnes jste na svých stolech našli některá doplnění k materiálům či navrženým bodům jednání.

S ohledem na aktuálnost souvislosti s novým plánem odpadového hospodářství byl do návrhu programu doplněn můj bod k návrhu obecně závazné vyhlášky, kterou se vyhláší závazná část plánu odpadového hospodářství hl. města Prahy. S ohledem na význam a časové souvislosti byl doplněn též můj bod týkající se volby přisedících Městského soudu v Praze.

Žádám nyní paní náměstkyni Kislingerovou, pány radní Lacka a Hadravu a paní radní Plamínkovou, aby vám sdělili důvod dozařazení svých materiálů. Prosím paní náměstkyni.

Nám. Kislingerová: Dobré ráno, dámy a pánové. Dovolte, abych vás informovala o důvodu zařazení červeného tisku Z-4258. Důvodem je, že jsme obdrželi 16. 3. 2016 žádost Městské části Libuš. Chceme vyhovět této městské části co nejdříve, proto byl tento bod zařazen jako červený. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Nyní prosím pana kolegu Lacka.

P. Lacko: Dobré ráno, dámy a pánové. Předkládám červený tisk 4139. Jde o schválení grantového programu hlavního města Prahy v oblasti primární prevence. Jsou to vlastně schválené prostředky pro neziskové organizace, takže tady si myslím, že není důvod čekat na dubnové Zastupitelstvo. Prosím o pochopení. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Hadrava.

P. Hadrava: Dámy a pánové, dobrý den. Předkládám červený tisk Z-4057. Je to návrh na úplatné nabytí nemovitosti v k. ú. Vršovice od společnosti Bohemia Real do vlastnictví hlavního města Prahy. Je to tzv. fotbalový stadion Dolíček.

Tento materiál již Rada HMP projednala v květnu loňského roku a s nabytím nemovitosti i s navrženým postupem souhlasila. Zároveň Rada nastavila základní parametry převodu a uložila odboru správy, využití a evidence majetku zahájit jednání se společností Bohemia Real, a. s., ve spolupráci s MČ Praha 10 o podmínkách převodu tohoto majetku. Tím Rada vyčerpala své kompetence v této věci, neboť souhlas Rady nebyl a není závazný pro hl. město Prahu k jakémukoliv následnému právnímu jednání, což také Rada ve svém usnesení konstatovala.

V návaznosti na rozhodnutí Rady na jednání s Prahou 10 se společností Real o věci dále jednal výbor pro správu majetku a majetkové podíly v září minulého roku, kdy odsouhlasil další postup, a v únoru letošního roku, kdy výbor úplatný převod schválil.

Je to tedy specifický případ, kdy sice materiál nepředkládá Rada, ale já. Využil jsem § 51 odst. 3 písm. a), kdy předkládám jako zastupitel hl. města Prahy. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Nyní paní kolegyně Plamínková.

P. Plamínková: Děkuji. Já zde předkládám tisk Z-4105, který byl schválen teprve v úterý na Radě. Jde o revokaci tisku, který již Zastupitelstvo HMP jednou schválilo. Myslím, že je to zcela bezproblémový tisk na rekonstrukci komunikací pod 50 milionů, ale vzhledem k tomu, že to už minule schvalovalo Zastupitelstvo, tak to i tentokrát musí schvalovat Zastupitelstvo.

Předmětem toho tisku je to, že v současné době je jediným kritériem nejnižší cena.

Prim. Krnáčová: Děkuji.

Vážené členky, vážení členové Zastupitelstva HMP, vaší pozornosti doporučuji též informací tisky, které přímo neprojednáváme.

Konečnou verzi návrhu programu, tak jak jej ve smyslu zákona o hl. městě Praze stanovila Rada HMP, tedy verzi návrhu programu dnešního zasedání, o které nyní jednáme, je dokument, který se nazývá Upravený návrh programu 15. jednání Zastupitelstva HMP.

Dovolím si připomenout platné znění Jednacího řádu Zastupitelstva: Návrh programu jednání Zastupitelstva stanoví a předkládá Zastupitelstvu ke schválení Rada. Každý člen Zastupitelstva, výbor Zastupitelstva a klub členů Zastupitelstva má právo v rámci projednávání návrhu programu navrhnout doplnění nebo vypuštění bodu programu. Předkladatel návrhu na doplnění či vypuštění bodu programu může návrh zdůvodnit. Délka takového odůvodnění je maximálně tři minuty. Na závěr rozpravy k návrhu programu, ve které mohou zaznít pouze návrhy na doplnění nebo vypuštění bodu programu včetně případného odůvodnění, se nejprve hlasuje o jednotlivých návrzích na doplnění nebo vypuštění bodu programu, a to v opačném pořadí, než byly předneseny. Poté se hlasuje o návrhu programu jako celku včetně již schválených návrhů na doplnění nebo vypuštění bodu programu.

Táži se tedy, má někdo dotaz, připomínku či doplnění k návrhu programu jednání tak, jak byl stanoven Radou HMP?

Otevírám rozpravu. První dostávají hlas občané. Přihlásila se paní Lucie Vítkovská.

Mgr. Lucie Vítkovská – zástupkyně starostky MČ Praha 3: Dobrý den, vážená paní primátorko, vážení zastupitelé, dámy a pánové. Jmenuji se Lucie Vítkovská a jsem občankou Prahy 3 a také jsem radní pro dopravu na Praze 3.

Zítřka, tedy 1. 4. má dojít k navýšení cen u parkovacích karet pro všechny rezidenty Prahy, a to na základě usnesení č. 244 Rady HMP s názvem k novým ceníkům pro zóny placeného stání na území hl. města Prahy. Toto navýšení má být ze současných 700 korun na 1 200 korun, jedná se tedy o navýšení přes 70 %. Již nyní se na mne obrací mnoho občanů a nerozumí tomu, proč dochází k tak skokovému navýšení cen.

Ptám se, jaký má pravý důvod toto navýšení, jaké je ekonomické zdůvodnění a jaký je přínos pro občany Prahy 3. Není to jen proto, že před rokem byl populisticky snížen poplatek za MHD, kterou využívají i mimopražští, a nyní je potřeba naplnit rozpočet, a to z peněženek občanů Prahy?

Žádám tedy Radu HMP prostřednictvím tohoto Zastupitelstva, aby přehodnotila toto výrazné navýšení cen a neúměrný a neodůvodnitelný zásah. Obracím se na vás, vážení zastupitelé, aby si někdo z vás osvojil tento bod „Zdůvodnění cen zón placeného stání na území hlavního města“ jako řádný bod programu. Myslím si, že toto téma si zaslouží debatu na tomto Zastupitelstvu. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Nyní bych poprosila pana kolegu Dolínka, který se přihlásil do rozpravy.

Nám. Dolínek: Vážený kolegové, vzhledem k mé indispozici mé tisky bude předkládat kolega Wolf. Velká omluva. Zároveň prosím tisk zhodnocující provoz tunelového komplexu Blanka bude předložen na dubnovém Zastupitelstvu. Děkuji za pochopení.

Prim. Krnáčová: Děkujeme, pane kolego. Už jsme to tady jedno měli, že jsme neměli hlas.

Pan kolega Michálek.

P. Michálek: Vážená paní primátorko, vážení kolegové členové Zastupitelstva, rozmáhá se nám tady takový nešvar a tím nešvarem je politické přeběhlictví. Myslím si, že by nikdo z nás zastupitelů, kteří jsme byli zvoleni za politické strany, neměl přecházet do jiných politických klubů, a to zejména ne z důvodů, které jsou nečestné a nízké.

Konkrétně mluvím o zprávě, kterou jsem dostal od sekretariátu paní primátorky, že paní doktorka Krobová Hášová přešla z klubu politické strany TOP 09, resp. z pozice nezařazené zastupitelky, do klubu ČSSD. Chtěl bych upozornit na to, že paní doktorka Krobová Hášová má funkci v dozorčí radě, kterou má pouze díky tomu, že konstantně více jak rok, rok a půl hlasuje s převažující částí tohoto Zastupitelstva bez ohledu na to, kdo zrovna tu převažující část má.

Nyní došlo k zásadní změně, že paní doktorka Krobová Hášová odešla do zastupitelského klubu ČSSD a podle mého názoru toto vzbuzuje veřejné pochybnosti o tom, že za tím není ekonomický zájem, protože částka, která je spojená s funkcí v Dozorčí radě společnosti Pražská energetika, která je zprostředkovaně vlastněná hlavním městem Prahou z majoritní části, resp. pomocí ovládacích smluv, přesahuje částku jeden milion korun ročně.

Vzhledem k tomu, že na návrh kolegů z ODS jsme tady projednávali i tzv. odměny Pirátů, a zde jde o částku mnohem vyšší, která je navíc spojená s politickým přeběhlictvím, tak navrhuji, abychom my jako zastupitelé jsme dali veřejně najevo, že přeběhlictví do ČSSD a nakupování zastupitelů je v hl. městě Praze nepřijatelné. Proto jsem připravil návrh usnesení, kterým se vyzývá zastupitelka doktorka Krobová Hášová k rezignaci na funkci v dozorčí radě a případně se ukládá její odvolání z této dozorčí rady.

Tento návrh vám bude rozdán písemně a vzhledem k tomu, že mám ještě půl minuty, tak ho přečtu.

Výzva Zastupitelstva HMP doktorce Monice Krobové Hášové k rezignaci na funkci v dozorčí radě, případně zajištění jejího odvolání. Zastupitelstvo HMP za prvé vyzývá zastupitelku doktoru Moniku Krobovou Hášovou, aby rezignovala na funkci členky Dozorčí rady společnosti Pražská energetika, a. s., a za druhé: nebude-li vyslyšena tato výzva do 14 dnů od přijetí usnesení, ukládá zástupci hlavního města Prahy delegovanému na Valnou hromadu společnosti Pražská energetika, holding, a. s., zajistit odvolání z funkce podle bodu 1.

Ještě jednou vás vyzývám, kolegyně a kolegové, abychom opravdu vyloučili veškeré pochybnosti, že tento přestup, že toto připojení ke klubu ČSSD je spojeno s tzv. politikou trafikou a prosím vás, abyste podpořili můj návrh na zařazení bodu do programu zasedání. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Wolf. Technická – ano, pane kolego Jílku.

P. Jílek: Dobrý den, dámy a pánové. Mám jenom jednu faktickou.

Dovolil bych si opravit pana kolegu Michálka. Paní doktorka Monika Krobová Hášová nepřešla z klubu TOP 09, neboť posledních tři čtvrtě roku působí už jako trafikantka na volné noze.

Prim. Krnáčová: Dobře, děkuji. Pan kolega Wolf má slovo.

P. Wolf: Dobré ráno, vážené zastupitelky, vážení zastupitelé. Mám takovou krátkou technickou zprávu pro vás, věřím, že pozitivní, a to je, že jsme pro vás připravili zdravotní měření díky tomu, že Praha je hlavní evropské město sportu. Podtextem je, že každý Pražan by měl letos snížit svou váhu minimálně o jeden kilogram. Pokud o přestávkách budete mít náladu a čas, tak v prostorách tiskového oddělení jsou připravené sestřičky a pan doktor k tomu, aby s vámi udělali zdravotní prohlídku, případně vás pozvali, pokud budete chtít, na zátěžové testy do oddělení sportovního lékařství ve Všeobecné fakultní nemocnici na Karlově.

Děkuji.

Prim. Krnáčová: Dobře. Doufám, že se to pozvání rozšiřuje i na jiná oddělení, například neurologie, psychiatrie apod. Děkuji.

Pan kolega Stropnický.

P. Stropnický: Vážená paní primátorko, vážení kolegové, mé dotazy se týkají dvou bodů programu, u nichž si nejsem jist, jestli je skutečně oprávněné, abychom je zařadili na projednávání. Jednak se jedná o bod 27, kde bych se rád zeptal pana radního Hadravy, který k tomu prováděl úvod, týká se to Ďolíčku, proč nám nepřečetl celé usnesení výboru pro majetek. Proč nás neseznámil s tím, co skutečně výbor pro majetek přijal. Jaký úkol dostal pan radní od tohoto výboru Zastupitelstva. Protože výbor přece požádal pana radního, aby jednal a vyjednal to, že Praha 10 se jako městská část, na jejímž území se tento fotbalový stadion nachází, se podílela třetinou částky na financování tohoto nákupu.

Nemám nic proti nákupu fotbalového stadionu, ale rád bych, aby se městská část na této věci podílela. K této věci jsme neobdrželi od pana radního žádnou informaci, ba navíc zatajil to, že se výbor tímto způsobem usnesl.

Za druhé bod 28/1, který se týká návrhu zadání celoměstsky významné změny, konkrétně Z 2794 Praha 9 – multifunkční centrum, jedná se o Teslu v Hloubětíně. Rád bych se zeptal, kde je stanovisko stávající komise Rady hl. m. Prahy pro změny územního plánu, která s k věcí podle mých informací nevyjádřila s konečnou platností, její stanovisko není v té věci přiloženo, je zde nějaký poradní orgán nějaké z mnoha předchozích Rad hl. m. Prahy, které mne v tuto chvíli vůbec nezajímá, protože nevím, proč se stávající Rada hl. m. Prahy staví k věci, no ani nevíme, jak se k ní staví, teď si uvědomuji. Ani nevíme, jak se k ní staví, protože stávající Radou tento materiál vůbec neprošel.

Nevím, proč je zařazen do stávajícího programu a navrhuji vypuštění bodu 28/1.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Hrůza. Prosím klid v sále.

P. Hrůza: Vážená paní primátorko, dámy a pánové, já bych se chtěl vyjádřit k navrženému tisku Z – 3451 k pořízení návrhu zadání úprav územního plánu hl. m. Prahy na území správního obvodu Prahy 6. Tento tisk dle mého soudu obsahuje řadu nepřesností, míchají se tam mj. hrušky s jabkama. Chtěl bych v této souvislosti vyzvat paní radní Plamínkovou a Radu ke zvážení zpětvzetí tohoto tisku, přepracování tohoto tisk a předložení někdy na příštím jednání ZHMP.

Nejmarkantněji se to týká řady úprav, ale zmínil bych pouze dvě. Úprava 1201 obytný soubor u Strnadových zahrad, kód C v ploše OV. Upozorňuji na to, že tam žádná plocha OV není. V dnešním územním plánu dle mého soudu je PZA. Již zde vznikají ohromné nejasnosti a má se návrhem projednávat kód E ve stávající ploše OV. Tomu vůbec nerozumím. Navíc komise nedoporučuje zahájení projednání. Městská část, pokud jsem seznámen s věcí, také ne.

Stejně tak se týká úpravy 1239 výstavba rezidenčního bytového domu z kódu B na E. Je to materiál, nebo ta úprava má navržený závěr, nicméně komise nedoporučuje k projednání. Je to místo těsně vedle Markétské zahrady kláštera na vrcholu, řekl bych, toho kopečku, kde stavět objekt v kódu E je naprosto nepřijatelné. Městská část se proti tomu také vyjádřila. A je tam řada dalších případů, kde komise nedoporučuje a míchá se to dohromady v tom usnesení s body, kde komise doporučuje. Takže pokud to bude projednáváno, žádám už teď paní radní Plamínkovou, aby se připravila, protože budu mít konkrétní dotazy v konkrétních návrzích čísel, úprav.

Abych to uzavřel. Myslím si, že v této fázi by bylo rozumnější tento tisk stáhnout. Děkuji za pozornost.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Humplík.

P. Humplík: Dobré ráno všem, rád vás vidím pochopitelně. Chtěl bych jen říct, že si osvojuji návrh kolegyně Vítkovské na zdůvodnění ceníku zón parkovacího stání. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní Křobová Hášová.

P. Krobová Hášová: Děkuji všem. Všechny moc zdravím a chtěla bych se vyjádřit k tomu, co zde padlo, návrh od Pirátů, a sice, je mi to strašně moc líto, protože všichni víte, že jsem z nějakých důvodů odešla. Nebudu a nikdy se opravdu nesnížím k tomu, že bych nějakým způsobem dehonestovali stranu, do které jsem vstupovala opravdu s velkými ideály a s něčím, co jsem chtěla dokázat. Myslím si, že právě vám bylo asi jasné, že budu do konce volebního období tu pobíhat po chodbách a budu mít žádné zázemí a v podstatě nějaké místo, kde bych měla komunikaci s Magistrátem. Bylo jasné, že dříve nebo později do nějakého klubu vstoupím. Vzhledem k tomu, že klub ČSSD opravdu, to složení je takové, že jsou tam lidi, kde platí podání ruky. V minulém volebním období jsme právě s klubem ČSSD spolupracovali a byla to vždy korektní a konstruktivní spolupráce. To je asi vysvětlení, proč jsem jako nestraník v tomto klubu.

Jinak bych chtěla říct a moc mě mrzí to, že v podstatě člověk šel do politiky s tím, a do komunální politiky, teď o tom budu hovořit. V komunální politice neplatí pravá nebo levá strana, modrá nebo červená, tam je to o tom....

Prim. Krnáčová: Paní kolegyně, upozorňuji vás, toto není obecná rozprava. Toto je rozprava k návrhu nebo vynechání bodu programu. Prosím.

P. Krobová Hášová: Já vím. Ale včerejšího dne, kdy se Piráti dozvěděli o tom, že jsem vstoupila do klubu jako nestraník, na Facebooku začaly opravdu ošklivé útoky, unfair, nepříjemné věci, a já jsem se samozřejmě začala na toto téma bránit a všechno to skončilo. Chtěla bych říci a opravdu se tady teď vyjadřuji k důvodům, proč jsem vstoupila do klubu ČSSD, i k další spolupráci. Jsem advokát a mám za sebou 30 let právní praxe a nenechám se dehonestovat od lidí, kteří mají ve své náplni své práce...

Prim. Krnáčová: Omlouvám se, paní kolegyně, prosím k návrhu.

P. Krobová Hášová: Ne, to není k návrhu, to je moje vyjádření k tomu, že chci říci...

Prim. Krnáčová: To ale nejde. Tři minuty už jste překročila, takže prosím pěkně, bohužel vám musím odebrat slovo. Nežlobte se.

P. Krobová Hášová: Ne, to se přihlásím podruhé.

Prim. Krnáčová: Samozřejmě máte to právo, pochopitelně. Pan Novotný, prosím.

P. Novotný: Děkuji za slovo, paní primátorko. Potěšilo mě, že jste paní kolegyni Krobovou Hášovou vedla k pořádku. Ona je sice advokát, ale zřejmě neporozuměla jednacímu řádu. Toto je rozprava k programu. Neslyšel jsem v jejím vyjádření cokoli k programu. Já pevně věřím, že ten navrhovaný bod projde. My ho tedy určitě podpoříme a věřím, že paní kolegyně Krobová Hášová bude mít potom mnoho možností se k věci vyjádřit. Leč k mému návrhu.

Já jsem v přechozích třech dnech zažil takové dějà vu, neboť jsem naposledy byl na demonstraci před 27 lety, a no a teď předevidím. Co jsem zažil? Zažil jsem organizované čínské agresivní bojůvky s rudými fanglemi, které pobíhaly po Praze, které atakovaly tuzemce, kteří pokojně vyjadřovali své názory, a já jsem tedy s tím naprosto nesrozuměn, co se v předchozích třech dnech okolo návštěvy čínského prezidenta v Praze dělo. Myslím, že je to nedůstojné pro Českou republiku. Myslím, že je to nedůstojné pro Prahu, aby někdo téměř jako invazní jednotka sem vlítl, usurpoval si práva, která nemá, a pošlapával ta, která jsou nám vlastní, a zvyklosti, které tady zachováváme.

Pan čínský prezident řekl něco v tom smyslu, že se tady cítí jako doma. To mě tedy věru neuklidnilo, jestli se tady cítí jako doma, protože jestli je to takhle u něj doma, tak to já nechci, aby to takhle bylo u nás doma. Pan prezident tady byl na návštěvě, a stejně tak pan primátor Pekingu tady byli na návštěvě, a bylo by správně, aby se tady chovali jako na návštěvě.

Při příležitosti celé této atrakce byla podepsána smlouva o sesterství, kterou bohužel toto Zastupitelstvo na svém minulém zasedání schválilo, a já myslím, že to, co se odehrálo, je důvodem, proč by ta smlouva neměla pokračovat dále. Protože rozhodně v ní nevystupujeme jako rovnoprávný partner.

A tedy navrhuji, aby bylo pozastaveno naplňování dohody o navázání vztahu sesterských měst mezi Pekingem a hl. m. Prahou, a to přinejmenším do té doby, než se čínští kolegové tady nenaučí chovat jako na návštěvě. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Jílek.

P. Jílek: Dobrý den, vážená paní primátorko, vážení kolegové, vážení hosté, já budu mít poměrně stručný návrh na doplnění programu. Chtěl bych, aby byla do bloku informativních zpráv jako první zařazena znovu informace o stavu projektu Lítačka. Na minulém zasedání Zastupitelstva tady proběhla poměrně obsírná diskuse, již se účastnil pan předseda představenstva Operátora ICT pan Ing. Strnad, a byly, paní primátorko, přislíbeny určité informace. My jsme včera dostali do mailu od pana Strnada tabulku, která nicméně z těch mých třech zásadních otázek k projektu Lítačka obsahovala pouze jednu, a to ještě dílčí odpověď. Týkala se nákladů na životní cyklus projektu Lítačka. To, co jsme dostali, rozhodně nebyly náklady na životní cyklus. Byl to určitý fragment, zejména jednorázových nákladů.

Myslím si, že pokud otázky, jejichž zodpovězení jste na minulém Zastupitelstvu garantovala vy osobně, nebylo zodpovězeny, tak tento bod má být projednán v bloku informací znovu.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Hadrava.

P. Hadrava: Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Zareagoval bych na pana kolegu Stropnického. Nic jsem nezatajil. Pokud vím, bylo pouze zdůvodnění červeného tisku. A pro pana Stropnického zopakuji, že jsem jednal s Prahou 10. Pochopitelně jsem splnil svůj úkol a má to napsáno v druhé části usnesení, kde je jasně dáno, že Praha 10 bude žádána o svěření majetku.

Prim. Krnáčová: Pane kolego, chci vás jen upozornit, zda máte návrh, anebo nemáte návrh na doplnění programu, protože toto není obecná rozprava.

P. Hadrava: Nemám.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Ferjenčík.

P. Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážená paní primátorko, vážení zastupitelé, milá veřejnosti, já navrhuji zařazení bodu Zamítnutí změny územního plánu Z – 2901, což je parcela v MČ Praha – Čakovice. Navrhuji zařadit to jako bod 28/11, tzn., na konec toho bloku, kde schvalujeme změny, podněty a zadání ohledně územního plánu. A my navrhujeme zamítnout tuto změnu, protože máme za to, že toto je změna, kterou dojednával soudce Havlín s panem zastupitelem Březinou, a že toto je změna, o které mluvil v odposleších, které vplynuly na světlo poté, co byl pan Havlín souzen za korupční jednání v jiné kauze.

Je řada indicií, proč tomu tak je. Především to je pozemek, který patří podnikatelům ... (nesrozumitelné) a Janů přes další společnost, a když se člověk podívá na aktuální vyjádření úřadu k této změně, je zcela jednoznačně negativní. V dané lokalitě je vyčerpaná kapacita čistírny odpadních vod, jsou tam nepříznivé vsakovací podmínky, část té plochy je v záplavovém území. Nesouhlasí s tím Hygienická stanice hl. m. Prahy, a na druhou stranu, pokud by město tuto změnu přijalo, tak dojde k zhodnocení daného pozemku zhruba o 360 mil. Kč, což je asi jediný důvod, proč ta změna ještě nebyla zamítnuta.

V tuto chvíli je ta změna přerušena a my máme obavu, že až zase jednou nastane v Praze turbulentní politické období, třeba bude tři měsíce před volbami a bude potřeba si udržet podporu Rady, tak zase někdo vyjedná plošné schválení změn územního plánu v jednom balíku, jako se to stalo naposledy. A proto navrhuje tuto změnu rovnou zamítnout a vyvrátit jakékoli pochybnosti o tom, že toto Zastupitelstvo by ji snad někdy mohlo schválit. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Plamínková. Technická pan kolega Březina.

P. Březina: Děkuji, paní primátorko. Je to faktická podle jednacího řádu v reakci na vystoupení mého předřečníka. Jenom bych chtěl kolegy v Zastupitelstvu upozornit, že s touto změnou nemám cokoli, a řekl jsem to několikrát na výboru pro územní rozvoj a také na výboru kontrolním, cokoli společného. Jinými slovy, poté, co Piráti na mě údajně podali trestní oznámení a údajně toto trestní oznámení bylo odloženo, tak to tady říkají znovu a znovu. Očekával jsem, že se mi na své tiskové konferenci omluví za to, že na mě dali trestní oznámení, nikoli že to budou dále eskalovat. Ale Pirátská strana trpí obsesí vůči mé osobě, s tím nic nezměním. Mně se tomu chce v tuto chvíli akorát smát a kolegy v Zastupitelstvu bych chtěl vyzvat k tomu, ať o jakékoli změně územního plánu a jejího zařazení takto nestandardně do programu Zastupitelstva budou hlasovat, tak ať, prosím, nehlasují s tím vědomím, že jsem cokoli ovlivňoval. Nic takového se opravdu nestalo.

Prim. Krnáčová: Děkuji za faktickou připomínku. Paní kolegyně Plamínková má slovo.

P. Plamínková: Děkuji. Chci se vyjádřit k té změně 3451, to je tisk 3451 na Praze 6, o čem mluvil pan zastupitel Hrůza. Byla jsem připravena, protože vím, že jsou tam problematické věci, tak jsem byla připravena přijmout protinávrh, který by vzešel tady z pléna, kde by se oddělily problematické a neproblematické tisky, ale teď po diskusi jsme se dohodli, že ten tisk stáhneme z tohoto Zastupitelstva, dohodneme se a předložíme ho v dubnu v klidu. Tento tisk stahuji.

Co se týče tisku 1942/A, to je starý tisk, který byl schválen již předchozí Radou, protože na nás tam stále vypadávají různí kostlivci, které schválila již předchozí Rada, a některé ty změny nechceme pořád tlačit před sebou. My jsme to konzultovali s Prahou 9. Praha 9 pan místostarosta Portlík mě ráno ujistil, že ta změna je v pořádku a že pro ni můžeme hlasovat. Vycházela jsem z toho, jinak jsem byla připravena ji také stáhnout. Ale po ujištění Prahy 9 bych byla pro ji tam nechat. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Nouza.

P. Nouza: Dobré dopoledne, vážená paní primátorko, vážená Rado, vážené kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Já jsem chtěl přednést jeden návrh na stažení a v průběhu času jsem si to rozmyslel a navrhu doplnění jednoho bodu. Jedná se o bod, který se týká Ďolíčku a Bohemians a bodu, který se bude projednávat. Jednak se mi zdá, že se tady rozmáhá nešvar. Nešvarů je víc, ale jeden z nešvarů je, že Rada něco projedná, neprojedná. Tisků, které už takto došly na Zastupitelstvo, je několik, nebo více. Myslím si, že je to jenom důkaz toho, že ne že Rada funguje, ale nefunguje.

Opravdu nerozumím tomu, proč tisk – a osobně je asi potřeba ocenit odvalu pana kolegy Hadravy, že se toho chopil – ale nerozumím tomu, proč to není návrh Rady, protože v dokumentech, které jsou přiloženy, tak jednou Rada souhlasí se záměrem nabytí budovy atd. v usnesení ze 16. června 2015, teď zase jenom bere na vědomí. Já tomu opravdu nerozumím.

Já bych rád, protože si myslím, že to není politický boj mezi kýmkoliv tady v tomto Zastupitelstvu, ale je to otázka toho, jakým způsobem budeme přistupovat k těm věcem do budoucna. Myslím si, že Rada by za své ať už pozitivní, nebo negativní stanovisko měla nést odpovědnost. Vůbec neříkám teď, jestli s tím souhlasím, nesouhlasím. Ale rád bych slyšel před tím, než se o tom bodu bude jednat, názor Rady na tento tisk. Jestli by bylo možné doplnit bod před jednáním o tomto pevném bodu „Stanovisko Rady“, klidně si to Rada může udělat na pět minut. Myslím, že je to dostatečně známá kauza, aby se Rada usnesla na tom, jaký názor na tuto věc má.

Původně jsem chtěl z tohoto důvodu, že Rada ten závěr nepřijala, ten navrhnout k vyřazení. Neučiním to, nechám ho v programu a dovolím si navrhnout doplnění, dám ho písemně – doplnění toho bodu o stanovisko Rady k předkládané věci, protože si myslím, že to není kostlivec nikoho z nás, to je historická skutečnost a je potřeba se tou věcí zabývat. Tudiž bych velmi uvítal stanovisko Rady k této věci. Pak bychom to na Zastupitelstvu mohli relevantně probrat s nějakým výsledkem. Rozumím tomu, že ta věc zřejmě nesnese odkladu, to se asi dozvíme v debatě k materiálu, protože to má nějaké konsekvence. (Pane kolego, tři minuty.) Ale opravdu tento alibismus se mi opravdu nelíbí. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji vám. Paní Krobová Hášová.

P. Krobová Hášová: Děkuji ještě jednou za slovo. Chtěla bych jenom doplnit. Je mi jasné, že mám tři minuty a jedná se o zařazení bodu programu. Proto bych chtěla poprosit své kolegy o to, aby nehlasovali o návrhu Pirátů.

Chci k tomu doplnit pouze to, že jsem spolupracovala se všemi kluby napříč politickým spektrem. Mám samozřejmě spoustu lidí, kterým fandím, kteří jsou skvělí zastupitelé a konstruktivně jednají. Bohužel mám za to a včera jsem se o tom přesvědčila, že pirátská strana má za cíl pouze roznášet mezi nás zastupitele zlo, nenávisť. Je to velmi zvláštní, protože já sama mám dva syny, které jsem vychovala, kteří jsou ve stejném věku, jako jsou Piráti. Spíš se divím tomu, že nežijí normálním životem, nehoní holky a snaží se prostě o takovouhle věc, kdy mezi nás zanášejí jenom nenávisť. A bohužel musím říct, že spousta těch věcí není pravdivá. Jinými slovy jejich program je takový -

Prim. Krnáčová: Paní kolegyně, prosím k programu.

P. Krobová Hášová: Mám minutu dvacet, takže jenom řeknu poslední větu k věci. Řeknu to, že pro ně prostě někoho pošpinit, někoho prostě urazit, poštvat, je skutečně pro ně politický orgasmus. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Ferjenčík má technickou. Takže faktickou.

P. Ferjenčík: Faktická poznámka. My s holkami chodíme.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Kubišta, prosím.

P. Kubišta: Chtěl jsem jenom zareagovat na paní doktorku energetiku Krobovou Hášovou, o které víme, že je odbornicí na Moniku, ale je asi lepší nechat ten projev v ozvěně doznít.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Svoboda, prosím.

P. Svoboda: Děkuji za slovo. Chtěl bych hovořit k bodu 4057, tedy k Dolíčku. Jsem bytostně přesvědčen o tom, že to není politická otázka. Je to otázka principiálního přístupu k některým věcem, které pro Prahu mají smysl. Rovnou předesílám, že nejsem fanoušek Bohemky, jsem od narození slávista, je to v naší rodině zvykem. Chápu, že tady souseď nemá radost, ale říkám to jen proto, že nejsem podujatý a nejsem ani zaujatý. Vnímám Bohemians jako klub, který k Praze patří. Jsem rodilý Pražák, a co jsem na světě, vím, že Bohemians existuje, že představuje určitou sportovní kulturu tohoto města a že by tu měl zůstat jako takový.

Na druhou stranu mám veliký problém, protože neprůhlednost majetkové struktury toho pozemku je věc, která naše rozhodování jistě ovlivňuje. Chtěl jsem původně navrhnout odložení toho bodu, ale ono to je technicky nemožné, protože se jedná o to, že když se zahajuje liga, musí být znám vlastník, musí být známo hřiště, na kterém bude to mužstvo hrát, čili kdyby nebyl znám vlastník, tak by to nefungovalo. Takže to rozhodnutí musí padnout. Čili chtěl bych, aby součástí té informace, kterou nám bude podávat Rada – a připojuji se k tomu, co říkal kolega Nouza – aby ta informace byla pokud možno vyčerpávající, informace o tom, jaká je struktura vlastníků této nemovitosti, abychom věděli, o čem hlasujeme, komu peníze posíláme.

A znovu říkám - to všechno proto, abychom dokázali pro hl. město Prahu zachránit klub Bohemians. Říká vám tady slávista Svoboda.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Humplík. Pane kolego Humplíku, máte slovo.
Pan kolega Wolf.

P. Wolf: Dobré ráno ještě jednou. Já zde předkládám do programu dva nové tisky, které bych byl rád, abychom zařadili. Jedná se o tisk číslo 4303 a tisk 4304. Rád bych byl, aby byl zařazen pod bodem 3/5 a ten druhý pod bodem 3/6.

Jedná se o návrh na udělení čestného občanství hl. města Prahy Zdeňku Svěrákovi u příležitosti jeho dožitých 80. let v pondělí 28. března. A druhý tisk je návrh na udělení stříbrné medaile hl. města Prahy Janu Potměšilovi, který dnes dovršil 50 let svého života. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Připojuji se k tomuto návrhu.
Paní kolegyně Udženija.

P. Udženija: Dobrý den. Chtěla bych jenom podpořit pana docenta Svobodu v tom, co říkal. V případě, že tomuto Zastupitelstvu bude předložena transparentní majetková struktura Bohemianem Real, a. s., kde jsou všechny akcie na majitele, takže vůbec nevíme, kdo to vlastní, a tato firma ve finále po třech firmách končí na Belize, tak se nezlobte na mne, každému může být jasné, o co tady jde.

My chceme pomoci klubu, chceme pomoci fanouškům. Ale nejsme ochotni hlasovat pro to, aby veřejné peníze daňových poplatníků byly vypláceny někomu, a nevíme ani komu, a ještě ke všemu na Belize. Dlouhodobě tady proti tomu bojujeme. Jako ODS jsme byli v minulosti obviňováni, jak konáme netransparentně, jak tady všeci kradnú, to nám bylo sdělováno a je nám to sdělováno celou dobu. A teď tady po nás chce najednou někdo v rámci konání dobra, abychom posílali 130 milionů netransparentně někam na Belize. Nezlobte se na mne, toto není možné. Ale jak říkáme – pokud nám někdo sdělí, jaká je transparentní majetková struktura firmy, která požaduje tyto finance, tak jsme ochotni o tom uvažovat. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Wolf.

P. Wolf: Tak já hned odpovím kolegyni Sandře Udženija. Dnes by měl – teď nevím, jestli přímo ke stadionu Dolíčku, nebo v bodu interpelace občanů – vystoupit pan Eichinger, který zde popíše ve svém vystoupení přesnou majetkovou strukturu klubu. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Pane kolego, to je technická nebo faktická, nebo navrhuje něco do programu, nebo nenavrhuje? To není obecná rozprava. (Jenom reakce.)

Technická – paní kolegyně.

P. Udženija: Pane kolego, já se nebavím o majetkové struktuře klubu, ten nám je jasný. A my mu chceme pomoci. Já se bavím o majetkové struktuře Bohemian Real, která má finální sídlo na Belize. A jsou to akcie na majitele. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Kolegové, já vás upozorním, že toto je diskuse o návržení bodu do programu, nebo nikoliv. Anebo vyřazení návrhu. Takže prosím, toto si nemíchejme s obecnou rozpravou o tom tématu. Na to budeme mít čas v bodu 27.

Prosím pana Wolfa – chcete něco navrhnout?

P. Wolf: Jenom chci opravit – chtěl jsem říct ne klubu, ale vlastníka stadionu a nemovitosti. To se omlouvám kolegyni Sandře.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Michálek.

P. Michálek: Já si naopak myslím, že tyto faktické poznámky, které mohou být podle jednacího řádu pronášeny, přispěly k tomu, že se to objasnilo. My samozřejmě souhlasíme s tím, aby se to zařadilo na program jednání. Víáme tady fanoušky a jsme rádi, že se osobně angažují, že ta politika není taková, jako tady býváme obvykle v noci bez lidí, a to se dějí ta nejzásadnější rozhodnutí. Takže teď aspoň tady jsou nějací lidé přítomni.

V souvislosti s tím, co říkala paní kolegyně Udženija, jsme připravili drobný doplňující návrh, který by vyjasnil ty podmínky, aby bylo vyhověno přání mít stadion ve vlastnictví hl. města Prahy a aby sloužil dál profesionálnímu i amatérskému fotbalu, ale zároveň aby bylo zajištěno, že budou zveřejněny vlastnické struktury, kam ty peníze odtečou, protože přece jenom částka 130 milionů rozhodně není málo.

Prim. Krnáčová: Pane kolego, děkuji, ale toto si můžeme nechat na rozpravu v rámci toho bodu.

Pan kolega Hodek má též něco k dozařazení?

P. Hodek: Mám jenom poslední reakci na kolegu Nouzu, který navrhoval, aby se rychle kvůli Dolíčku scházela Rada. Jenom konstatuji, že majetkový výbor projednal tento tisk a jakožto podřízený nebo poradní orgán Zastupitelstva jej dál delegoval i rovnou do Zastupitelstva. Takže toto svým způsobem není nutné. Chápu jeho pohnutky, ale z tohoto pohledu jsem považoval za důležité to říct. Schválil to jednoznačně ten výbor a není důvod o tom dnes nehlasovat, tak jak je ten návrh předložen. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Vorlíčková.

P. Vorlíčková: Už jenom velmi krátce. Nevzpomínám si, že bychom delegovali toto z výboru rovnou do Zastupitelstva. Jestli ano, tak se omlouvám, ale tak to myšleno samozřejmě nebylo, protože dnes chápu, proč by to nemělo projít Radou, nebo alespoň znát nějaký názor Rady. Takže se připojuji k tomu, co tady navrhoval kolega Nouza, aby Rada aspoň vyslala nějaký signál, že s tím souhlasí – nesouhlasí – zdrželi se. Prostě nějaký názor. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Hodek – předpokládám technická poznámka.

P. Hodek: Technická. Omlouvám se, asi jsem se fakticky nepřesně vyjádřil. Měl jsem samozřejmě na mysli, že výbor jakožto poradní orgán Zastupitelstva to v tomto ohledu delegoval. Ale nebylo toto přímo. Nechci tady, paní kolegyně slovíčkařit. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Prosím, paní kolegyně Vorlíčková.

P. Vorlíčková: Už jenom opravdu velmi krátce faktickou. Vy jste řekl zavádějící větu. Vy jste řekl, že výbor doporučil přímo delegovat tento tisk do Zastupitelstva. Tak to nebylo.

Prim. Krnáčová: Uzavírám rozpravu.

Pan předseda klubu Trojkoalice, pan kolega Hašek si vyžádali 15minutovou přestávku před hlasováním. Děkuji.

Sejdeme se tady za 15 minut včas. Děkuji.

(Přestávka od 9.57 do 10.15 hodin.)

Prim. Krnáčová: Poprosila bych předsedkyni návrhového výboru, aby nás provedla hlasováním o jednotlivých návrzích.

P. Veselá: Dobrý den. Návrhovému výboru bylo předloženo celkem 10 návrhů.

Prim. Krnáčová: Vidím tady, že někteří naši kolegové nemají hodinky a evidentně jich není málo úplně.

Prosím, paní kolegyně.

P. Veselá: První návrh je návrh pana radního Wolfa na zařazení bodu do návrhu programu, a to pod názvem „Návrh na udělení Stříbrné medaile hlavního města Prahy panu Potměšilovi“, zařazený jako bod 3/6.

Prim. Krnáčová: Děkuji.

Budeme hlasovat nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 46 Proti: 0 Zdr. 5. Návrh byl přijat.

P. Veselá: Další návrh je též pana radního Wolfa, návrh na zařazení bodu na udělení čestného občanství hlavního města Prahy panu Zdeňku Svěrákovi a zařazený jako bod 3/5.

Prim. Krnáčová: Děkuji.

Budeme hlasovat nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 57 Proti: 4 Zdr. 0. Návrh byl přijat.

P. Veselá: Další máme návrh pana Stropnického na vyřazení bodu pod názvem „k návrhu zadání celoměstsky významné změny 4 ÚP SU HMP“ – v závorce tam je Praha 9, multifunkční centrum. Je to pod bodem 28/1.

Prim. Krnáčová: Děkuji.

Budeme hlasovat nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 14 Proti: 2 Zdr. 41. Návrh nebyl přijat.

P. Veselá: Další návrh je návrh pana zastupitele Nouzy na zařazení bodu pod názvem „Stanovisko Rady HMP k bodu 27, tisk 4057, návrh na úplatné nabytí nemovitosti týkající se fotbalového stadionu Dolíček“ a zařadit jako bod číslo 26.

Prim. Krnáčová: Děkuji.

Budeme hlasovat nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 28 Proti: 0 Zdr. 28. Návrh nebyl přijat.

P. Veselá: Další návrh je návrh paní radní Plamínkové k vyřazení bodu číslo 28/4 pod názvem „k pořízení návrhu zadání úprav ÚP SU HMP na území správního obvodu Prahy 6“.

Prim. Krnáčová: Děkuji.

Budeme hlasovat nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 60 Proti: 0 Zdr. 1. Návrh byl přijat.

P. Veselá: Další návrh je návrh pana zastupitele Mikoláše Ferjenčíka na zařazení bodu pod názvem „Zamítnutí změny územního plánu Z 2901/00“, kdy ho navrhuje zařadit jako bod číslo 28/11.

Prim. Krnáčová: Děkuji.

Budeme hlasovat nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 22 Proti: 0 Zdr. 28. Návrh nebyl přijat.

P. Veselá: Jako další je tu návrh pana zastupitele Jílka na zařazení bodu návrhu, kdy si osvojil návrh přednesený občanem. Ne, tak to nebylo. Jenom návrh na zařazení bodu programu pod názvem „Informace k projektu Lítačka a zodpovězení otázek Zastupitelstva ze 14. zasedání na základě garance primátorky hl. města jedna“ – k zařazení jako bod číslo 1 k informaci.

Prim. Krnáčová: Děkuji.

Budeme hlasovat nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 29 Proti: 0 Zdr. 24. Návrh nebyl přijat.

P. Veselá: Další návrh je návrh pana zastupitele Novotného na zařazení bodu do návrhu programu pod názvem „Návrh na pozastavení naplňování dohody o navázání vztahu sesterských měst mezi Pekingem, Čínská lidová republika, a hlavním městem Praha, ČR“. Zařadit jako bod číslo 1.

Prim. Krnáčová: Budeme hlasovat nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 31 Proti: 15 Zdr. 7. Návrh nebyl přijat.

P. Veselá: Předposlední návrh je návrh pana zastupitele Humplíka na zařazení bodu do návrhu programu, kdy si osvojil návrh přednesený občanem pod názvem „Zdůvodnění ceníku zón parkovacího stání“, kdy navrhuje, aby tento bod byl zařazen jako bod číslo 3.

Prim. Krnáčová: Budeme hlasovat nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 36 Proti: 0 Zdr. 22. Návrh byl přijat.

P. Veselá: Poslední návrh je návrh pana zastupitele Michálka, který navrhuje doplnit bod pod názvem „Výzva Zastupitelstva HMP JUDr. Monice Krobové Hášové k rezignaci na funkci v dozorčí radě, případně zajištění jejího odvolání“. Navrhuje tento bod zařadit jako bod číslo 2.

Prim. Krnáčová: Kolegové, prosím klid v sále, protože není opak slyšet, o čem budeme hlasovat. Děkuji.

Budeme hlasovat nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 28 Proti: 9 Zdr. 15. Návrh nebyl přijat.

To jsou všechny návrhy.

Takže budeme nyní hlasovat o programu jako o celku.

Hlasujeme nyní. Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? Pro: 43 Proti: 1 Zdr. 18. Program byl přijat.

Ted' poprosím organizační, aby nám rozdali nové programy, pakliže tam nastaly změny v pořadí čísel zařazených tisků.

Prim. Krnáčová: Poprosila bych paní náměstkyni Kislingerovou, aby se ujala řízení schůze, protože pan náměstek Dolínek je hlasově indisponován pro dnešní den, pokud se to nezlepší. Poprosila bych organizaci, aby ty dva tisky, které byly schválené, tj. ty, které navrhl pan radní Wolf, aby mi byly dodány i s případným úvodním slovem, protože nevím, zda je úvodní slovo potřebné, ale zase na druhé straně by Rada sloučila rozpravu k ostatním tiskům. Děkuji.

1/1

Tisk Z - 4220**k návrhu na účelovou neinvestiční dotaci městským částem hlavního města Prahy - na zkoušky zvláštní odborné způsobilosti**

Prim. Krnáčová: Kolegyně a kolegové, předkládám vám tisk Z - 4220 k návrhu na účelovou neinvestiční dotaci městským částem hlavního města Prahy, a to za účelem zkoušky zvláštní odborné způsobilosti. Zákon číslo 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů a vyhláška číslo 512/2002 Sb. o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků ve znění pozdějších předpisů ukládají povinnost přihlašování zaměstnanců ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti u Ministerstva vnitra ČR přímo zaměstnavateli, tj. Magistrátu hl. m. Prahy nebo městské části hl. m. Prahy.

Z výše uvedeného důvodu přihlašují městské části samy své zaměstnance ze zkoušce zvláštní odborné způsobilosti a zajišťují jim také samostatně přípravu na zkoušky. Finanční prostředky na přípravu a zkoušky zvláštní odborné způsobilosti zaměstnanců městských částí jsou čerpány z rozpočtu Magistrátu HMP z kapitoly na přípravu a zkoušky zvláštní odborné způsobilosti formou účelové neinvestiční dotace.

Na základě uvedeného je předkládán návrh přidělení účelové neinvestiční dotace na financování příprav na zkoušky a zkoušky zvláštní odborné způsobilosti zaměstnanců městských částí pro rok 2016 ve výši 3 974 tisíc Kč s účinností od 5. 4. 2016. Děkuji.

Nám. Kislíngerová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Nikdo se nehlásí, uzavírám rozpravu. Můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se? Prosím teď.

Pro: 44 Proti: 0 Zdr.: 1. Děkuji, tento návrh byl přijat.

Prosím druhý bod.

1/2

Tisk Z - 4181**k návrhu obecně závazné vyhlášky, kterou se vyhláší závazná část Plánu odpadového hospodářství hlavního města Prahy**

Prim. Krnáčová: Předkládám tisk Z - 4181 k návrhu obecně závazné vyhlášky, kterou se vyhláší závazná část Plánu odpadového hospodářství hlavního města Prahy. Usnesením Rady hl. m. Prahy č. 690 ze dne 29. 3. 2016 byl schválen krajský plán odpadového hospodářství hl. m. Prahy na období 2016 – 2025. Plán odpadového hospodářství je nástroj pro řízení odpadového hospodářství. Plán představuje klíčový dokument pro realizaci dlouhodobé strategie nakládání s odpady, obalovými odpady a výrobky s ukončenou životností.

Hlavními cíli strategie je jednoznačně předcházení vzniku odpadů a zvýšení recyklace a materiálového využití odpadů. Součástí plánu odpadového hospodářství je i program předcházení vzniku odpadů. Plán se zaměřuje na upřednostnění způsobu nakládání s odpady podle celoevropské odpadové hierarchie a plnění evropských cílů ve všech oblastech nakládání s odpady. Krajský plán odpadového hospodářství se skládá z části analytické...

Nám. Kislíngerová: Prosím o klid v sále.

Prim. Krnáčová: ...závazné a směrné. Analytická část obsahuje vyhodnocení stavu odpadového hospodářství kraje. Závazná část obsahuje cíle a opatření pro předcházení vzniku odpadů a stanovení cíle, zásady a opatření k jejich dosažení včetně preferovaných způsobů nakládání a soustavu indikátorů k hodnocení plnění cílů krajského plánu odpadového hospodářství.

Směrná část obsahuje výčet nástrojů pro splnění cílů krajského plánu odpadového hospodářství. Kritéria hodnocení změn podmínek, na jejichž základě byl krajský plán odpadového hospodářství zpracován. Kritéria pro typy, umístění a kapacity zařízení pro nakládání s odpady podporovaná z veřejných zdrojů, záměry na potřeby zařízení pro nakládání s odpady.

Dle § 43 odst. 11 zákona 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů ve znění zákona číslo 223/2015 Sb., závaznou část plánu odpadového hospodářství kraje a její změnu vyhlásí kraj obecně závaznou vyhláškou. Závazná část krajského plánu odpadového hospodářství je závazným podkladem pro zpracování plánu odpadového hospodářství obcí a pro rozhodovací a koncepční činnost příslušných správních úřadů, kraje a obcí v oblasti odpadového hospodářství a podkladem pro zpracování územně plánovací dokumentace kraje.

V souladu s výše uvedeným byl zpracován návrh obecně závazné vyhlášky, kterou by měla být vyhlášena závazná část krajského plánu odpadového hospodářství hl. m. Prahy a jejíž schválení je předmětem předkládaného tisku. Text vyhlášky musí být v naprostém souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství ČR a jejími změnami, neboť se jedná o celostátní úpravu, kterou kraje do svých plánů odpadového hospodářství přejímají v totožném znění. V rámci připomínkových řízení nebyly k návrhu vyhlášky žádné zásadní připomínky.

Z výše uvedených důvodů doporučuji ZHMP předložený materiál schválit. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Uzavírám rozpravu. Můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se? Nyní.

Pro: 44 Proti:0 Zdr.: 10. Děkuji, návrh byl přijat.

Prosím

1/3

Tisk Z - 4248

k volbě přisedících Městského soudu v Praze

Prim. Krnáčová: Děkuji. Předkládám Tisk Z - 4248 k volbě přisedících Městského soudu v Praze. Zastupitelstvu předkládám návrh volby 13 přisedících Městského soudu v Praze. Předkládaný návrh volby přisedících dne 24. 2. 2016 projednal výbor pro legislativu, veřejnou správu, protikorupční opatření a informatiku ZHMP. Po prostudování podkladů a následné diskusi výbor navrhl do této funkce z řad zájemců 6 nových kandidátů a znovu zvolení 7 přisedících, kterým končí volební období dne 25. 4. 2016.

K nově navrženým kandidátům se kladně vyjádřil předseda Městského soudu, který podpořil i opětovnou volbu přisedících, kteří se osvědčili. Budu tedy jmenovat přisedící bez titulů. Jsou to tyto:

Petr Antonín, Petr Hýbl, Miloslav Klášterecký, Jarmila Mikulková, Jana Řezníčková Šorelová, Tomáš Velík, Rosalie Davidová, Jiří Hořejší, Josef Jurysta, Ilja Mráček, Jana Procházková, Pavla Stavělová a Vlastimil Šerý je poslední. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji za přednesený návrh. Otevírám rozpravu. Nikdo se nehlásí. Uzavírám rozpravu. Hlasujeme nyní.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se? Prosím teď.

Pro: 45 Proti: 0 Zdr.: 5.

Prosím další tisk

*bod 2/1
tisk Z - 4302
přeřazen jako bod č. 3/5*

3/1

Tisk Z - 4255

k návrhu na udělení čestného občanství hlavního města Prahy Jiřímu Bělohlávkovi

Prim. Krnáčová: Děkuji. Předkládám. Tisk Z - 4255 k návrhu na udělení čestného občanství hlavního města Prahy Jiřímu Bělohlávkovi. Budu předkládat čtyři tisky a další dva, které byly schválené programem, které mi zatím nebyly dodány, tak doufám, že v průběhu mého povídání budou dodány.

Předkládám čtyři tisky s návrhem na udělení čestného občanství významným osobnostem české hudební scény, výtvarného umění a architektury, jejichž život a dílo nelze od hlavního města oddělit. Životopisné údaje a informace o kariérách umělců jsou uvedeny v předkládaných materiálech. Návrhy na ocenění projednala a doporučila komise Rady hl. m. Prahy pro čestné občanství a ceny hl. m. Prahy dne 22. 3. 2016.

Prvním navrženým k udělení českého občanství je významný český dirigent Jiří Bělohlávek. V Praze se narodil, studoval mj. na Pražské konzervatoři a Akademii múzických umění. Žije zde a působí zde. Byl šéfdirigentem Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK, následně šéfdirigentem České filharmonie, od roku 2012 i jejím uměleckým ředitelem. V roce 1994 založil Pražskou komorní filharmonii. Pravidelně diriguje také operní inscenace, několik jich nastudoval i v Národním divadle.

Při příležitosti významného životního jubilea navrhuji udělit Jiřímu Bělohlávkovi čestné občanství hl. m. Prahy jako zvláštní projev úcty a ocenění mimořádných zásluh o rozvoj pražské kulturní scény a šíření českého hudebního umění a věhlasu hl. m. Prahy ve světě. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Uzavírám rozpravu. Přistoupíme k hlasování.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 49 Proti: 0 Zdr.: 0. Děkuji. Předložený návrh byl schválen.

Můžeme přistoupit k tisku

3/2

Tisk Z - 4260**k návrhu na udělení čestného občanství hlavního města Prahy Karlu Malichovi**

Prim. Krnáčová: Předkládám vám Tisk Z - 4260 k návrhu na udělení čestného občanství hlavního města Prahy Karlu Malichovi. Také život pana Karla Malicha, významného malíře, kreslíře, sochaře a grafika je obdobně jako život ostatních již zmíněných umělců úzce spjat s Prahou. V Praze studoval na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy a na Akademii výtvarných umění, kde v 90. letech rovněž profesuroval. V Praze žije a působí.

Počátek jeho tvorby je spojen se zachycováním krajiny, kdy inspiraci a motivy nacházel v okolí rodných Holic, ale i na periferii Prahy. V roce 1990 uspořádala Galerie hl. m. Prahy rozsáhlou výstavu jeho díla. Roku 1994 se konala další velká výstava, tentokrát v Jízdárně Pražského hradu. Nyní probíhá výstava v Muzeu Kampa.

Osobně dodávám, že jsem měla tu čest s panem Malichem několikrát spolupracovat, kde jsem ho zařazovala do mezinárodních výstav, a velice si vážím jeho tvorby.

Karlu Malichovi navrhuji udělit čestné občanství hl. m. Prahy jako zvláštní projev úcty a ocenění významného představitele kultury, který se zasloužil o šíření českého výtvarného umění a věhlasu hl. m. Prahy ve světě.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Uzavírám rozpravu. Přistoupíme k hlasování.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se? Prosím teď.

Pro: 51 Proti: 0 Zdr.: 0. Předložený návrh byl přijat.

Můžeme přistoupit k dalšímu tisku

3/3

Tisk Z - 4259**k návrhu na udělení čestného občanství hlavního města Prahy
in memoriam doc. Ing. arch. Karlu Hubáčkovi, Dr. h. c.**

Prim. Krnáčová: Děkuji. Předkládám Tisk Z - 4259 k návrhu na udělení čestného občanství hlavního města Prahy in memoriam doc. Ing. arch. Karlu Hubáčkovi, Dr. h. c. S Prahou byl spjat také život třetího navrženého k udělení čestného občanství hl. m. Prahy, a to významného architekta a ikony české architektury druhé poloviny 20. století, doc. Ing. arch. Karla Hubáčka. V Praze se narodil, studoval na reálném gymnáziu v Nuslích a po skončení války na Fakultě architektury a pozemního stavitelství ČVUT. V Praze rovněž autorsky působil. Je autorem řady významných staveb. Za tu zřejmě nejznámější, projekt hotelu s vysílačkou Ještěd, získal v roce 1961 Perretovu cenu, a to jako první a prozatím poslední český architekt.

V Praze projektoval např. vodárenskou vyrovnávací věž v Dívčích hradech nebo meteorologickou věž v Libuši. Kéž by takových architektů bylo v současnosti víc.

Doc. Ing. arch. Karlu Hubáčkovi navrhuji udělit in memoriam čestné občanství hl. m. Prahy jako zvláštní projev úcty a ocenění mimořádných zásluh o rozvoj hl. m. Prahy v oblasti architektury.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Uzavírám rozpravu. Pardon. Hlásí se pan Jakub Michálek. Pardon, neviděla jsem vás.

P. Michálek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Jinak to máte na monitoru, můžete si přečíst, kdo se hlásí.

Nám. Kislingerová: Děkuji za nápovědu.

P. Michálek: Já si samozřejmě velice vážím práce pana architekta, nicméně chtěl jsem se ujistit o jedné věci, protože ačkoli práci pana architekta zde nepochybně všichni oceňujeme, tak s nakládáním s autorskými právy ze strany jeho dědiců to možná úplně jednotné nebude, protože jsme zaznamenali v médiích článek, že Království železnic nesmí vystavovat model Ještědu a že dědici práv po něm chtějí peníze. Mně tohle přijde už trošku za hranou etiky výkonu autorských práv, když i vystavení malého modelu Ještědu se musí zakrýt krabicí kvůli tomu, že dědici vybírají peníze za model Ještědu, který pokud vím, byl postavený a navržený za státní peníze.

Chtěl jsem se jenom ujistit ohledně jedné otázky, a to, že skutečně podle pravidel nebude s touto cenou spojen nárok na prémii 100 tisíc Kč, protože to by potom na mé straně zakládalo důvod, pro který bych se k tomu nechtěl připojit. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím dalšího přihlášeného, pana zastupitele Filipa Humplíka.

P. Humplík: Velmi se omlouvám panu Michálkovi, ale to, co tady řekl, je naprosto nedůstojné. Pokud přistoupíme na to, že rodiče jsou zodpovědní za své děti, tak přece nemůžeme dávat žádné ceny nikomu. Pane Michálku, vy když budete v budoucnosti např. za něco oceněn a někdo u toho bude uvažovat, jak se k té ceně zachovají vaše děti, tak nebudete moci být za ni oceněn. Myslím si, že to je nedůstojné vůči panu architektovi. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Dále je přihlášena paní zastupitelka Eliška Kaplický.

P. Kaplický Fuchsová: Dobré dopoledne všem. Pane Michálku, opravdu je to nedůstojné a myslím si, že byste se měl informovat o autorských právech. Jak vám je známo, spravuji celý odkaz architekta Jana Kaplického a celé rodiny Kaplických, a myslím si, že právě starost o pozůstalost pana Hubáčka je právě úřední dědiců. A to, že se o to starají a že dávají souhlas k tomu, aby kdokoli vystavoval jakýkoli model architekta, tak je jejich důležitým poselstvím. A myslím si, že takhle by se měli, stejně jako dědicové pana Hubáčka, starat všichni dědicové takových autorských práv.

Myslím si, mám prosbu na všechny zastupitele, jelikož jsme s paní primátorkou Krnáčovou samy v komisi jako politická reprezentace na udělování čestných občanství, byla bych ráda, kdybyste všichni byli aktivnější a předkládali byste více osobností mezi žijícími a mohli bychom se jim věnovat více. Dosud jsme předkládali pouze my jenom na komisi. Takže bych ráda očekávala od vás jako zastupitelů vaše další návrhy na udělování čestných občanství. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím pana zastupitele Mirovského.

P. Mirovský: Děkuji za slovo. Nestává se to často, ale musím souhlasit s kolegou Humplíkem. Je nedůstojné tady vinit pana Hubáčka z věci, za kterou nemůže. Naopak – já tedy nejsem profesní architekt – ale málokterý skvost je tak viditelný jako vysílač na Ještědu. Je to nádherná budova a myslím si, že to je ikonická budova určité éry české architektury. A spíše je ostudou, že to občanství už dávno pan Hubáček neměl.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím dalšího přihlášeného pana Jakuba Michálka.

P. Michálek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Musím se omluvit, ale opravdu velice prosím, nevkládejte mi do úst něco, co jsem neřekl. V žádném případě neobviňuji pana architekta za to, co dělají jeho děti. Já jsem se prostě jenom zeptal, jestli s cenou je spojena finanční prémie, která případně jeho dědicům, protože si myslím, že v takovém případě bychom spíš tu finanční prémii měli dát Království železnic na to, aby se ta stavba mohla vystavovat. Protože v současné době to absurdně vede k tomu, že dílo pana architekta není zveřejněno takovým způsobem, jakým by zveřejněno být mělo, protože takovéto instituce si nemohou dovolit přehnané licenční poplatky.

Myslím si, že toto poškozuje odkaz architektonický i šíření informací o této stavbě, aby se jí mohli lidi pokochat. Případalo by mi nedůstojné, kdybychom ty peníze v případě, že by s tím byly spojeny – bohužel paní primátorka mi zatím neodpověděla, tak předpokládám, že to zodpoví ve svém závěrečném slovu – byly spojeny s tím, že by šly dědicům, nikoliv panu architektovi. O tom se, prosím, zde vůbec nebavíme. Je to cena udělovaná in memoriam, takže ty peníze nemohou být panu architektovi. Čili bavíme se o tom, kdyby ty peníze šly –

Myslím, že by bylo dobré, kdyby to architektonické dílo bylo přístupné veřejnosti. Mrzí mě prostě ta situace, že licenční poplatky jsou tak vysoké, že to dílo pro veřejnost dostupné v muzeích a podobně není z toho důvodu, že ta muzea nemají prostředky na to, aby platila takto vysoké licenční poplatky. To se netýká pana architekta. Samozřejmě je to cena in memoriam. Ale týká se to nakládání s autorskými právy dědiců.

Co se týče paní Elišky Kaplické, tak děkuji za zájem o moje vzdělání, ale já jsem autorské právo vystudoval – patrně na rozdíl od vás, takže vím, jak se s autorskými právy nakládá. A tento způsob ze strany dědiců podle mého názoru poškozuje tvorbu samotného architekta a památku pana doktora Hubáčka. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím přihlášeného pana Mikuláše Ferjenčíka.

P. Ferjenčík: Přesně jak říká Jakub Michálek, my jsme vůbec naši kritiku nesměřovali vůči panu Hubáčkoví. Já bych proto navrhl doplnit usnesení o nový bod: Zastupitelstvo HMP vyzývá Radu HMP, aby uvolnila částku 100 tisíc Kč za účelem umožnění vystavování díla architekta Hubáčka tam, kde to dědicové neumožňují. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji za tento návrh.

Prosím paní předsedkyni návrhové komise, má tento text? Poprosím zatím paní primátorku o závěrečné slovo k tomuto tisku.

Prim. Krnáčová: Kolegové, zejména pan kolega Michálek, my mluvíme o koze a o voze, mícháme tady dvě věci dohromady. Tady nemluvíme o autorských právech kohokoliv. Tady mluvíme o udělení čestného občanství hlavního města in memoriam panu architektu Hubáčkoví. Diskusi o naplnění autorského práva dědici si můžeme nechat možná na další Zastupitelstvo. Ale toto není o tom, takže nezavádějme tuto diskusi někam úplně jinam. Toto udělení čestného občanství není spojené s finanční dotací. Takže jakým způsobem bude Království železnic něco vystavovat nebo nebude a saturovat požadavky dědiců, to není hlasování na tento tisk.

Já tedy nebudu hlasovat pro doplnění usnesení v žádném případě. Vyzývám vás k tomu též. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji za závěrečné slovo.

Ted' prosím paní předsedkyni návrhové komise, aby nám přečetla text.

P. Veselá: Máme tady návrh pana zastupitele Ferjenčíka. Jde o pozměňovací návrh k tomuto tisku. Musím to přečíst, dostala jsem to teď do rukou.

Zastupitelstvo HMP vyzývá Radu HMP, aby vyčlenila 100 tisíc Kč na to umožnit vystavovat dílo architekta Hubáčka.

Nám. Kislingerová: Technická pan Hašek, prosím.

P. Hašek: Dobrý den, dámy a pánové. Omlouvám se, ale pokud bylo řečeno, že toto ocenění není spojeno s jakoukoliv finanční částkou, tak si myslím, že tento návrh je nehlasovatelný. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Technická pan Ferjenčík, pan Michálek.

P. Ferjenčík: Já nepřerazuji tu částku z ocenění. My můžeme vyzvat Radu k tomu, aby dala někomu 100 tisíc. To samozřejmě můžeme, takže nechápu, proč by to mělo být nehlasovatelné.

Nám. Kislingerová: Dobře, děkuji. Pan Michálek – technická.

P. Michálek: Já jsem chtěl jenom požádat o vyjádření legislativy, jestli tento návrh je hlasovatelný. My víme, že čestná občanství nebo že obvykle některé premie jsou spojeny s finanční odměnou. A myslím si, že doprovodit tento návrh na čestné občanství i jistou premií, aby bylo umožněno lepší šíření díla architekta Hubáčka ve výši 100 tisíc korun je jediné správné a samozřejmě hlasovatelné to podle mého názoru je.

Takže prosím legislativu, aby se vyjádřila, zda je tento návrh přípustný.

Prim. Krnáčová: Nejdříve požádám paní ředitelku Novákovou.

JUDr. Eva Nováková – ředitelka ZIO MHMP: Znovu připomenu to, co tady asi zaznělo na závěr, že čestné občanství je bráno jako čestné ocenění bez finanční částky. Finanční částka, která je vlastně schválena formou vyhlášek hlavního města Prahy, je spojena se stříbrnou a bronzovou medailí. To tedy jenom ještě k tomu doplnění.

Co se týče toho, zda by měla být uložena nějaká částka formou daru nějaké nekonkrétní osobě, protože to tady z toho zatím nebylo úplně jasné, je podle mého názoru v tomto znění také rovněž těžko hlasovatelné.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Ještě pro jistotu se zeptáme LEGu.

Prim. Krnáčová: Ještě pan kolega Havel, prosím, vyjádřete se. Byl jste tázán.

JUDr. Tomáš Havel – ředitel LEG MHMP: Dobrý den, vážená paní primátorko, dámy a pánové. Tady to upravuje v jednacím řádu článek 13 odst. 1, který říká, že pozměňující a doplňující návrhy by se měly týkat návrhu usnesení.

Tak jak jsem měl možnost tady sledovat rozpravu, tak mám neodbytný dojem, že vzhledem k tomu, že to čestné občanství není spojeno s žádnou finanční částkou, tak udělení nějaké finanční částky na saturování nějakých autorských práv se netýká tohoto projednávaného bodu.

Prim. Krnáčová: Děkuji.

Nám. Kislingerová: Čili rozumíme tomu tak, že to je nehlasovatelné. Děkuji. Technická, prosím pan Štěpánek.

P. Štěpánek: Děkuji. Technická. Mám právo na uvedení do zápisu. Předestírám, že nebudu pro ten protinávrh Pirátů hlasovat, a to není, prosím vás, do zápisu. Ale považuji za skandální, že není umožněno hlasovat o věci, která se týká té věci, protože se týká osoby nebo dědiců nebo předmětu odkazu člověka, jemuž udělujeme občanství. Zdůrazňuji, za sebe bych se té debatě raději vyhnul, ale není možné tady porušovat princip, že tento doplňující návrh – o něm není hlasováno.

Navrhuji předsedající, aby o tom dala hlasovat. Já za sebe to nepodpořím, ale odmítám ubírat právo zastupitelům na hlasování o jejich návrhu. Prosím do zápisu o tuto věc, což je per sae. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji za tento návrh. Podržela bych se výkladu, který nám tady dala legislativa, a myslím, že ten návrh nebyl konkrétní. Asi by bylo dobré, pokud návrh, tak jak zazněl, bude specifikován, tak bychom mohli o něm hlasovat. Můžete, prosím, upřesnit ten váš návrh?

P. Ferjenčík: Mělo by tam být tedy, že se doplňuje bod – předpokládám za to „uděluje se čestné občanství panu Hubáčkovi“, tak se doplňuje další bod dva nebo tři, který zní tak, jak jsem specifikoval, tedy že Zastupitelstvo vyzývá Radu, aby vyčlenila 100 tisíc korun na to, aby umožnila vystavovat díla architekta Hubáčka. Jestli chcete to upřesnění, tak konkrétně ve vztahu k vystavování modelu Ještědu.

Nám. Kislingerová: Dobře, takže je jasné, o čem budeme hlasovat? Není. Ještě technická, prosím.

P. Jílek: Technická ke způsobu hlasování. Myslím, že tady je jednoznačně legislativa, řekla, že to není hlasovatelné. Obdivuji předsedu klubu Zelených, že se pouští do obhajoby něčeho, co když si přečtete, tam není ani slovo čestné občanství kromě jména pana architekta, kterému já bych se za tuhle debatu měl zapotřebí osobně omluvit, a jeho dědicům, že tady vůbec vedeme takovouhle nechutnost.

Toto je čestné občanství. Není to přidělování peněz z rozpočtu hlavního města. Nesouvisí tento bod projednávání s muzeem Království železnic. Nesouvisí to s ničím, to co jste navrhl, co bylo předmětem tohoto bodu, kromě jména pana architekta.

Takže z tohoto titulu žádám předsedající, aby respektovala rozhodnutí legislativy. Ten bod je nehlasovatelný. Já pro něj v žádném případě nebudu hlasovat, protože je to totální nesmysl. Tady už to posouváme skutečně na hranici politické pornografie.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Tímto uzavírám rozpravu a přistoupíme k hlasování. Hlasujeme o původním návrhu paní primátorky.

Prosím, kdo je pro? Proti? Zdržel se? Pro: 56 Proti: 0 Zdr. 0. Děkuji. Návrh byl přijat.

Teď ještě technická pan Michálek a pan Štěpánek.

P. Michálek: Vážená paní předsedající, jenom si dovolím využít jednacího řádu Zastupitelstva HMP a požádat o doplnění stanoviska klubu Pirátů, že máme za to, že došlo k porušení jednacího řádu v souvislosti s tím, že vůbec nebylo hlasováno o našem návrhu, a požádáme o přezkum výkonu samostatné působnosti Ministerstva vnitra. Prosím, aby to bylo poznamenáno do zápisu.

Nám. Kislingerová: Dobře, děkuji. Bude zaznamenáno v zápise.
Prosím pana Štěpánka.

P. Štěpánek: Žádám do zápisu, aby byl respektován jednací řád, protože návrhový výbor načetl tady doplňovací návrh, jakkoliv k němu bylo vyjádřeno, tak nebyl pak načten ten hlavní návrh. Takže bych pro příště požadoval, aby bylo postupováno podle jednacího řádu.

Nám. Kislingerová: Dobře, děkuji, bude v zápise.

3/4

Tisk Z - 4256

**k návrhu na udělení čestného občanství hlavního města Prahy in memoriam
Adrieně Johnové, roz. Šimotové**

Nám. Kislingerová: Nyní můžeme přistoupit k dalšímu bodu, to je tisk 4256.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Předkládám vám tisk Z-4256 k návrhu na udělení čestného občanství hl. města Prahy in memoriam Adrieně Šimotové. Rovněž život paní Adrieny Šimotové, významné české výtvarnice, byl úzce spjat s Prahou. Narodila se zde. Studovala mimo jiné na grafické škole a poté na Vysoké škole uměleckoprůmyslové, kde pokračovala i postgraduální aspiranturou. V Praze dále žila, působila a vystavovala.

V roce 1950 byla přijata do Střediska Umělecké besedy. Pracovala v ateliéru Pod královskou oborou, zde i vystavovala. První výstava zde byla počátkem známé skupiny UB 12. Během svého života vystavovala rovněž na mnoha místech vlasti i celého světa. Věnovala se také ilustraci. V roce 2007 jí Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze udělila Doktor Honoris Causa. Je držitelkou mnoha prestižních cen a řádů.

Rovněž s paní Adrienou Šimotou jsem měla čest několikrát pracovat a velice se jejího díla vážím. Při příležitosti nedožitého významného životního jubilea navrhuji udělit Adrieně Šimotové in memoriam čestné občanství hlavního města Prahy jako zvláštní projev úcty a ocenění významné představitelky kultury, která se zasloužila o šíření českého výtvarného umění a věhlasu hl. města Prahy ve světě.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Uzavírám rozpravu.

Můžeme přistoupit k hlasování.

Prosím, kdo je pro? Proti? Zdržel se? Hlasujeme nyní. Pro: 55 Proti: 0 Zdr. 0. Děkuji.
Návrh byl přijat. Děkuji.

3/4/1

Tisk Z - 4303

k návrhu na udělení čestného občanství hlavního města Prahy Zdeňku Svěrákovi

Nám. Kislingerová: Můžeme přistoupit k dalšímu tisku. Prosím paní primátorku.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Toto jsou dva návrhy, které prošly nyní na Zastupitelstvu. Jedná se o udělení čestného občanství panu Zdeňku Svěrákovi při příležitosti jeho životního jubilea.

Po studiu na gymnáziu a Vysoké škole pedagogické, kterou dokončil v roce 1958, odešel společně se svou budoucí manželkou učit do severozápadních Čech, nejprve do Měcholup a poté do Žatce. Po čtyřech letech ale pedagogickou dráhu opustil a začal pracovat v Československém rozhlasu. Zde se stal jedním z autorů rozhlasového pořadu Nealkoholická vinárna U Pavouka, v němž vznikla postava nedoceneného českého velikána Járy Cimrmana. V rozhlasu také poznal hudebníka Jaroslava Uhlíře, s nímž od té doby spolupracuje.

Roku 1967 vzniklo Divadlo Járy Cimrmana, zkoumající odkaz Járy Cimrmana. Pro toto divadlo připravil Svěrák první hru pojmenovanou Akt a na dalších třinácti se pak spoluautorsky podílel spolu s Ladislavem Smoljakem. Ve všech hrách divadla také Svěrák hraje. Se Smoljakem začali posléze psát i filmové scénáře a v natočených filmech se pak obvykle jako herci také objevovali. Některé scénáře, například pro film Vrchní prchni nebo Tři veteráni, pak psal Svěrák i sám.

Během 80. let 20. století spolupracoval Svěrák také s režisérem Vítem Olmerem, v jehož několika filmech rovněž hrál. Na začátku 90. let téhož století začal Zdeněk Svěrák psát scénáře, podle nichž filmy natáčel jeho syn Jan. Vznikly tak snímky Obecná škola, Kolja, Tmavomodrý svět či Vratné lahve. Film Kolja získal krom jiného také Oskara za nejlepší neanglicky mluvený film roku 1996.

Od roku 1994 spolupracuje s Centrem paraple, které pečuje o pacienty s poraněním míchy odkázané na invalidní vozík. Vedle dramát a filmových scénářů píše také písňové texty, které také zpívá. Dále je pisatelem pohádek a povídek. Je tak autorem tří povídkových knih nazvaných Povídky, Nové povídky a Po strništi bos. Připravil také televizní Večerníček Radovanovy radovánky. Za své dílo získal několik ocenění, a to nejen v České republice, ale i v zahraničí.

Návrh na ocenění Zdeňka Svěráka udělením čestného občanství hlavního města Prahy předkládá člen Zastupitelstva HMP pan radní Wolf. S tímto návrhem jsem se ztotožnila rovněž.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Nyní otevírám rozpravu. Přihlášen je pan zastupitel Bříza.

P. Bříza: Děkuji, paní předsedkyně. Já se přiznám, že jsem trošičku rozčilený tou předchozí až hokynářkou debatou o udělování a podmínkách čestného občanství. Jsem přesvědčen, že udělování čestného občanství se vždycky děje v rámci osobností, které mají absolutně neoddiskutovatelný přínos pro hlavní město Prahu. Měli bychom na tom mít at' už koalice – nekoalice nebo opozice – neopozice jednoznačnou shodu.

A zároveň si myslím, že co absolutně postrádáme, je jakási kinderstube. To nemá absolutně žádný ceremoniál. My se tady o tom dohadujeme. A už mě tady jako Svěrákovce, a k tomu se musím přiznat, že jsem samozřejmě trošičku podjatý v tom, protože nevím, jak kolegové, ale asi možná všichni z nás jsme chodili do Bráníka na Solidaritu i na Žižkov léta letoucí. Já jsem navíc s Honzou Svěrákem chodil na školu a znám i Jana Potměšila. Oba dva dostávají čestné občanství u příležitosti 50. a 80. narozenin. Kolegyně a kolegové, to není chřipka, která je přepadá. Mně připadá absolutně nedůstojné, že to zařazujeme na toto Zastupitelstvo. Představoval bych si totiž, aby sem osmdesátiletý pan Svěrák byl pozván a abychom my tady všichni vestoje aplaudovali někomu, kdo si to opravdu zaslouží.

Chtěl bych navrhnout, aby při dalším udělování těchto čestných občanství Rada HMP pokaždé tohoto oceňovaného pozvala a aby to mělo nějakou opravdu štábní kulturu, a ne abychom tady schvalovali něco mezi odchodem možná na párek a nějakými dalšími tisky. Mně to prostě připadá nedůstojné.

Prim. Krnáčová: Škoda, že nemůžu reagovat ihned.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Další přihlášená do diskuse je paní zastupitelka Eliška Kaplický.

P. Kaplický Fuchsová: Pane Břízo, apeluji i na vás, abyste se i vy sám osobně účastnil ceremoniálu při předávání čestných občanství. Jsou to opravdu krásné akce a musím říct, že to byla aktivita naše první a zastupitelů tam bylo možná pět. Myslím si, že ceremoniál určitě bude a určitě bude krásné, když tam přijdete a bude to se vši pompou. Jsem ráda, že tady nemusí být ti oceňovaní, protože to, co jsme před chvílí v diskusi zaslechli, bylo opravdu nedůstojné. Myslím si, že tak, jak to je navrhované teď, je v pořádku. Tady si to schválíme a pojďme udělat ceremoniál a pojďme se tam jako zastupitelé účastnit a oslavit to spolu s řádnými udělenými čestnými občanstvími. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Pan zastupitel Březina.

P. Březina: Děkuji. Paní primátorko, kolegyně a kolegové, myslím si, že námět pana kolegy Břízy byl motivován velmi pozitivně. Akorát se bojím, že kdyby ti oceňovaní tady slyšeli tu debatu nebo např. by byli u toho, že někdo hlasuje proti tomu, aby bylo uděleno čestné občanství panu Svěrákovi, tak si myslím, že by toto Zastupitelstvo ztratilo i ten poslední kredit, který možná ještě po roce a tři čtvrtě má. Myslím si, že k tomu udělování čestného občanství, popř. dalších ocenění za hl. m. Prahu patří historické prostory hl. m. Prahy, a to není zrovna tento zasedací sál. Historické prostory máme mnohem reprezentativnější a mnohem zajímavější i pro ty oceňované.

Myslím si, že bohužel proto, že tady některé strany do tohoto Zastupitelstva vnesly naprostou politickou nekulturu, bohužel si musíme i při těchto velmi zvláštních a velmi, řekněme, momentech, kdy chceme ocenit občany hl. m. Prahy, tak si projít i nechutnou částí debaty, kterou tady někteří kolegové z jiných politických stran předvádějí, a já věřím, že už ji poté nepředvedou při slavnostním okamžiku předávání ceny, popř. čestného občanství v historických prostorách hl. m. Prahy. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím pana zastupitele Štěpánka.

P. Štěpánek: Děkuji za slovo. Jakkoli jsem zastáncem suverenity Zastupitelstva i práva jednotlivých zastupitelů podávat návrhy jakékoli s trochou nadsázky, tak si dovolím upozornit na jednu věc. My zde udělujeme čestná občanství, což je nějaké završení vztahu obce k tomu, kdo je oceňován. Považuji za naprosto nedůstojný průběh dnes toho, jak se to tu děje. Abych si jenom nepovzdechl, tak navrhuji, abychom do budoucna udělali jednu drobnou změnu. Aby předkladatel, což bude, předpokládám, primátorka, nebo v jiných případech radní pro kulturu, svolal předsedy všech klubů bez ohledu na opozici nebo koalici, aby tam s nimi tyto věci projednal, aby se za zavřenými dveřmi v místnosti případné námitky probraly, prověřily, a sem se šlo opravdu už jenom s čistým návrhem, kdy tady bude moci předkladatel kultivovaným a důstojným způsobem věc předložit, a ta následně konsensem bude Zastupitelstvem schválena.

Myslím, že tady máme spoustu věcí, na kterých můžeme svádět souboje a řešit kontroverze, ale skutečně u věci natolik intimní a oslavné, jako je udělení čestného občanství nebo medailí, bychom to tady už v plénu řešit neměli a měla by ta věc mít určitý slavnostní charakter. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím dalšího přihlášeného pana zastupitele Břízu.

P. Bříza: Děkuji. Jenom doplním, pan kolega Štěpánek mi toho vzal spoustu z úst a naprosto souhlasím. Jenom si dovolím krátce zareagovat na paní kolegyni Kaplicky Fuchsovou. Myslel jsem to, tak jak tady bylo zmíněno, opravdu pozitivně. Ono není úplně jednoduché pro zastupitele, který je zaměstnán, a spousta z nás má normální běžné zaměstnání, se občas na ty akce dostavit, protože jich je samozřejmě vedle povinností ve výborech, komisích, relativně hodně. Můj příspěvek byl motivován tím, že pokud tady přesně ve shodě bude 65 zastupitelů vestoje aplaudovat, tak si myslím, že pak se samozřejmě můžeme bavit o tom, jestli to má být v historických prostorách, nebo jestli to má být na tomto Zastupitelstvu, ale mělo by to mít tu ceremonii. To bylo jediné, co jsem tím zmínil, a možná je to nějaký podnět k zamyšlení. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím pana zastupitele Ferjenčíka.

P. Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěl zeptat, jestli proces projednání a schvalování čestného občanství v případě pana Svěráka proběhl standardním kolečkem, jestli to prošlo komisí a tak, nebo je to spontánní aktivita pana Wolfa. Že my v principu nemáme nic proti udělení čestného občanství panu Svěrákovi, ale úplně nechápeme, proč se to dělá tímto ad hoc způsobem.

A druhá poznámka, vždycky mě dojíká téměř až k slzám, když pravomocně odsouzený podvodník hovoří o politické kultuře.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím dalšího přihlášeného pana zastupitele Nouzu.

P. Nouza: Dobrý den, ještě jednou děkuji, pěkné dopoledne. Musím říct, že tady nejsem tak dlouho, jako někteří kolegové, nicméně už jsem tady zažil některá Zastupitelstva. Na řadě z nich čestná občanství byla schvalována. Poprvé se k tomu vede, odpusťte mi to slovo, tato nechutná debata. Ale jedno pozitivní si z toho odnáším. Proběhlo tady několik návrhů. Jak kolega Štěpánek, tak kolega Bříza tady řadu věcí už zformulovali, a já si myslím, a berte to, prosím, jakoby pozitivní myšlenku k tomu dalšímu možnému projednávání dalších čestných občanství.

Myslím si, že aby to skutečně byla ceremonie, souhlasím s tím, že by to mělo být v historických prostorách Staré radnice, a dokonce si myslím, že by k tomu mělo být Zastupitelstvo svoláno a mělo by to být uděleno za účasti všech zastupitelů.

Prim. Krnáčová: Byli jste pozváni.

P. Nouza: Já vím, ale paní primátorko, to co říkal pan kolega Bříza, je o tom, že skutečně těch pozvání je celá řada, to je jedna věc. A druhá věc, pro neuvolněného zastupitele to může být problém. V okamžiku, kdy k tomu uděláte hodinové nebo hodinu a půl trvající samostatné Zastupitelstvo, tak věřím tomu, že celý tento úctyhodný sbor, pokud si ještě tu úctu zachoval, ses na to zasedání rád dostaví a rád skutečně v historických prostorách ty oceněné ať už povstáním, tak jinými ceremoniami oceníme. To je jenom spíš podnět k zamyšlení. Možná by to stálo za úvahu. Myslím si, že se to nemusí dělat na jednotlivých Zastupitelstvech, může to být jednou za tři měsíce. To už je fakt technikálie. Ale prosím, zvažte to. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím dalšího přihlášeného pana zastupitele Novotného.

P. Novotný: děkuji za slovo. Velmi se přikláním k tomu, co říkal pan předseda Štěpánek. Ale myslím si, že předsedové klubů by se neměli scházet před konáním Zastupitelstva jenom v této věci. Předsedové klubů by se měli scházet před konáním každého Zastupitelstva a jednat o jeho průběhu. Bývalo to tady dobrým zvykem. Pokud já vím, v tomto volebním období jsme to zažili asi jednou nebo dvakrát, a pak ta záležitost nějak zplaněla a už se dále nekoná, nebo alespoň přinejmenším pokud se koná, tak já tam nebyvám zván. Určitě by ta Zastupitelstva probíhala snáze, kdyby se něco takového dělo, a myslím si, že by se slušelo, aby si to paní primátorka vzala za své. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím pana zastupitele Wolfa.

P. Wolf: Rád bych zodpověděl dotaz kolegovi Ferjenčíkovi ohledně návrhu na udělení čestného občanství Zdeňku Svěrákovi. Kolega jistě ví, že tento návrh je ve výboru pro komisi na udělování čestného občanství nebo dalších ocenění. Ovšem pokud jsem radní pro kulturu a významné životní jubileum bylo dosaženo v době blízké Zastupitelstvu, tak je dobré, abychom toto projednali v ten z mého pohledu správný okamžik. Jsme Zastupitelstvo, tedy svrchovaný orgán města, a my zde můžeme předkládat své návrhy. Nemusíme čekat na stanovisko komise, která je poradním orgánem Rady.

Pokud jsem radní pro kulturu a předkládám návrhy na dvě osoby z ranku kultury, myslím si, že není problém toto projednat. Více k Janu Potměšilovi řeknu, až o něm budeme jednat. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Prosím, nyní už nevidím žádného přihlášeného, o závěrečné slovo předkladatelku. Prosím.

Prim. Krnáčová: Kolegové, tady padlo několikrát slovo o nedůstojnosti tohoto tělesa. Musím podotknout, že nedůstojnost tohoto tělesa je tvořena těmi, kteří to těleso tvoří. To nepřijde zvenčí, že by se důstojnost dostala nějakým způsobem uměle. To je to, jakým způsobem se k sobě chováme. Když k sobě změníme chování, tak se ta důstojnost i zvýší. To je možná trošku apel. Ale k této věci momentálně.

Nemůžu nic jiného, když jsme si schválili doplnění tohoto programu, abych to přečetla, protože se s tím ztotožňuji. Udělení čestného občanství panu Svěrákovi. Jakou vedeme tady diskusi, je na nás. To nemá nic společného s panem Svěrákem. To je na nás. Buď utlumíme nedůstojnou diskusi, jaká tady proběhla v případě pana architekta Hubáčka, a budeme v budoucnu přistupovat k těmto tiskům důstojně, a pak nemusíme dělat nějakou zvláštní ceremonii právě na tomto Zastupitelstvu, protože na udělování autorům, těm, kteří jsou ocenění, máme zvláštní prostory, a to je Brožíkův sál. A pozvánku na tuto ceremonii jste obdrželi všichni. Nestává se, že se tyto pozvánky nějakým způsobem strašně hemží. V roce je to jednu. Možná, že byste si na to mohli najít čas.

Nicméně vyhláška je momentálně otevřena, je v úpravě. Dostanete ji všichni na svoje kluby a můžete ji pak upravit v tom smyslu, jak jste tady teď navrhovali. Případně v nějakém jiném. My se tím rádi budeme zabývat. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji paní předkladatelce, a nyní prosím paní předsedkyni Návrhového výboru, zda obdržela nějaký doplňující návrh.

P. Veselá: Neobdržela.

Nám. Kislingerová: Protože paní předsedkyně neobdržela žádný doplňující návrh, hlasujeme o původním návrhu předkladatelky. Přistoupíme k hlasování.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se, prosím?

Pro: 52 Proti: 0 Zdr.: 0. Děkuji, návrh byl přijat.

Děkuji. Prosím paní primátorku – technická, prosím.

P. Hudeček: Prosil bych do zápisu uvést jako dodatek k tomuto hlasování, protože pana Svěráka to nepochybně potěší, že komunisté nebyli pro. Děkuji.

Nám. Kislingerová: Děkuji za tento návrh. Prosím, aby byla tato věta dána do zápisu. A nyní poprosím paní primátorku, aby nás seznámila s tiskem 4304. Děkuji.

3/4/2

Tisk Z – 4304

k návrhu na udělení stříbrné medaile Janu Potměšilovi

Prim. Krnáčová: Děkuji za pokračování, resp. za důstojnost tohoto tělesa. Navrhuji pana Jana Potměšila ocenit čestnou medailí. Pan Potměšil je český herec. Přestože je upoután na invalidní vozík, je oceňovaným divadelním i filmovým hercem.

Jeho život je úzce spjat s hl. m. Prahou. Již od dětství účinkoval v mnoha zejména zde natáčených televizních seriálech. Poprvé účinkoval v 8 letech v legendárním cyklu diváckých televizních příběhů Bakaláři, téma Vánoce, na které nikdy nezapomenu (1975), povídka Lokomotiva. Jeho hereckým protihráčem nebyl nikdo jiný, než Vladimír Menšík. V 11 letech hrál v televizním seriálu Žena za pultem. Později herectví vystudoval a ztvárnil řadu romantických postav (např. Jíra v pohádce O princezně Jasněnce a létajícím ševci), ale i dramatických (Milan v dokudramatu Proč?, Martin v Bony a klid), různých dalších postav ve filmu a divadle.

Nám. Kislingerová: Poprosím o klid v sále.

Prim. Krnáčová: 8. prosince 1989, krátce poté, co se účastnil listopadových demonstrací, utrpěl při automobilové havárii zranění páteře, po kterém částečně ochrnul. Po dlouhém léčení a rehabilitaci je upoután na invalidní vozík, ale nadále je aktivním hercem.

V současnosti je členem Divadelního spolku Kašpar, který hraje v Divadle v Celetné. Ztvárňuje zde řadu rolí, z nichž nejúspěšnější je patrně hlavní postava ve hře Růže pro Algernon. Tato hra se úspěšně hraje přes 10 let a měla přes 600 repríz (2009). Za ztvárnění titulní role v Shakespearově hře Richard III. získal Cenu Alfréda Radoka. Mezi další zaznamenaníhodné role patří Syn (Ježíš) v Mittererově Účtování v domě božím nebo Claudius v Hamletovi. Ve scénických čteních Lyry Pragensis ztvárnil Dickieho v Bachově Útěcích do bezpečí, Fletchera v Jonathanu Livingstonu Rackovi téhož autora či malíře Henri Toulouse-Lautreca v Pavlíkové hře Krása z Moulin Rouge. Ve volně šířitelné zvukové nahrávce Nového zákona čte svatého Jana.

I v současnosti se zaměřuje na ochranu lidských práv. Z posledních akcí, do kterých se zapojil, lze zmínit dobročinné koncerty na podporu lidí nespravedlivě stíhaných represivním režimem, např. Svědomí si nelze koupit z roku 2014.

V jeho filmografii lze připomenout ještě další filmy, např. Tajemství Ocelového města, O princezně Jasněnce, jak už bylo řečeno, Bony a klid, V erbu lvíce a další televizní seriály.

Janu Potměšilovi se navrhuje udělit za jeho zásluhy o pražskou kulturní scénu cenu hlavního města, a to stříbrnou medaili hlavního města u příležitosti jeho životního jubilea, kdy se dožívá 50 let. K ocenění navrhl Jana Potměšila člen ZHMP pan radní Jan Wolf. Děkuji.

Nám. Kislíngerová: Děkuji za úvodní slovo. Otevírám rozpravu k tomuto tisku 4304. Hlásí se pan Jan Wolf, prosím.

P. Wolf: Děkuji paní primátorce, že se ujala předložení tohoto tisku. Tento tisk jsem opět navrhl jako radní pro kulturu hl. m. Prahy. Odůvodnění i toho dnešního dne je, že dnes je přímo den, kdy se Jan Potměšil dožívá tohoto významného životního jubilea 50 let. Ocenění stříbrné medaile je, myslím, odpovídající jak jeho profesní činnosti, tak i tomu, jak se staví k životu politickému, životu člověka, který je připoután na vozík.

Mimochodem on jako osoba je velkým příkladem pro všechny lidi se zdravotním postižením, že tato část života nemusí být marná, že můžou být velmi prospěšní pro společnost a že lze udělat velké věci i ve stavu, kdy lidé jsou jakýmsi způsobem omezeni. Janovi velmi gratuluji k tomuto ocenění a doufám, že bude přijato. A věřím, že on bude také vašim rozhodnutím potěšen. Děkuji.

Nám. Kislíngerová: Děkuji. V tuto chvíli není již nikdo přihlášen. Uzavírám tímto rozpravu a prosím paní předsedkyni, zda má nějaký doplňující návrh. Není tomu tak. Prosím, můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se? Hlasujeme nyní pro původní návrh paní primátorky.

Pro: 55 Proti: 0 Zdr.: 1. Děkuji.

Předávám řízení paní primátorce.

Prim. Krnáčová: Děkuji, kolegové.

3/4/3

ke zdůvodnění ceníku zón parkovacího stání

Prim. Krnáčová: Máme zařazený nový bod ke zdůvodnění ceníku zón parkovacího stání. Prosila bych pana zastupitele Humplíka o úvodní slovo.

P. Humplík: Dobrý den, dámy a pánové. Jsem rád, že po tom trošičku divadélku, bohužel pro mne udělování čestných občanství, se dostáváme k praktickým bodům.

Řekněme si na rovinu, že v Praze chybí koncepční řešení parkování. Současný systém se snaží usnadnit parkování rezidentům v okolí bydliště, případně podnikatelům v okolí firmy. Neřeší se nijak možnost, že člověk bydlí na jedné části Prahy, pracuje na opačné, rezident by měl možnost zaparkovat i v jiné části Prahy. Firmy by měly mít možnosti krátkodobého zastavení.

Není všechno špatné na tom návrhu z loňského roku, nicméně to zásadní je, že na apríla dojde k navýšení cen parkování ze 700 na 1 200 korun. Neznáme jasný důvod toho navýšení. Víím, že jsme to krátce probírali na dopravním výboru. My jsme hlasovali proti, nicméně by mě zajímalo, aby tady zaznělo, jaký je důvod toho navýšení. Je to, že byl snížen poplatek za MHD a snažíme se dostat ty peníze zpátky? Řekněme si na rovinu, že to ublíží všem obyvatelům Prahy, všem živnostníkům, všem drobným podnikatelům, kteří v Praze podnikají. Jde o nepřímou daň za auto. Nejde o systémový návrh.

Navrhuji usnesení: Zastupitelstvo HMP schvaluje zachování ceny parkovacích karet pro všechny rezidenty hlavního města Prahy na úrovni roku 2015.

Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu. První se hlásil pan kolega Dolínek. Nevím sice, jak bude mluvit, ale ať se pokusí.

Nám. Dolínek: Prosím o umožnění vystoupení pana ředitele Kaase. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Samozřejmě. Pane řediteli.

Ing. Tomáš Kaas – ředitel odboru rozvoje a financování dopravy MHMP: Dobrý den, dámy a pánové. Pokusím se vysvětlit návrh ceníku zón parkovacího stání. Vycházeli jsme z toho, že zóny parkovacího stání jsou rozděleny po městských částech a v městských částech vznikají ještě sektory. Tak abychom drželi cenovou hladinu i v rámci sektorů, byl navržen ceník tak, že na městskou část celou je cena 1 200 Kč, na sektor 700 Kč, což znamená držení stávající ceny, tak jak je v roce 2015.

Návrh byl rozeslán na městské části s tím, že návrh městských částí byl od 1 200 až po 700, kdy ale 700 navrhovala Praha 3, která nechtěla rozdělení celé městské části na sektory. Pak samozřejmě by ta cena zůstávala. Takže to je jeden důvod. V případě, že bychom celou městskou část navrhli v ceně 700, ty jednotlivé sektory, tak jak i některé městské části to preferovaly, by prakticky ztrácely význam, protože bychom tu cenu stanovovali někde kolem 200, 100 korun.

Druhá věc, kterou je potřeba zdůraznit, je, že pokud porovnáme Prahu s ostatními městy v České republice, tak například rezidenti v Českých Budějovicích platí 2 000, rezidenti v Plzni 700, v Liberci 2 000, v Hradci Králové 6 000, v Pardubicích 1 200, v Olomouci tisíc, v Ostravě 840, druhé vozidlo 12 000. To znamená, i z tohoto přehledu je vidět, že Praha se rozhodně nevymyká, spíše se držíme na nižší cenové hladině v porovnání s počtem obyvatel těchto měst.

Možná jenom pro porovnání ještě ceny rezidentních karet v Bratislavě – minimální cena 50 euro, maximální cena 300 euro. V Košicích 5 euro a maximální cena 150 euro. To znamená, že ten ceník je v určité hladině cenové jak v českých městech, tak i v porovnání se slovenskými městy.

Prim. Krnáčová: Děkuji, pane řediteli.

Další se přihlásil do diskuse pan zastupitel Bellu.

P. Bellu: Děkuji panu řediteli za vysvětlení, nicméně tabulkové srovnávání cen je sice fajn, na druhou stranu pokud se něco zdražuje, a asi to vnímáme všichni, když nakupujeme služby, tak chceme vědět, proč se zdražuje. To znamená, pokud dochází ke zdražení, ať je to potravin, služeb, parkování, tak většinou já jako klient, jako občan akceptuji zdražování v momentě, kdy ta služba se mi nějakým způsobem zlepšuje, je komfortnější, je nějakým způsobem zlepšená atd.

V tuto chvíli dochází – vy to nazýváte na nízké hladině, no bavíme se tady o 700 nebo 600 korunách, to je nízká hladina jak pro koho. Pro některé lidi si myslím, že 700 korun je docela dost peněz. A ještě k tomu nechápu, ať už jako zastupitel Prahy, nebo jako radní, jak mám vůbec vysvětlovat tohle zdražení.

Není dodnes zaručeno parkovací místo pro rezidenta, pro člověka, který si zakoupí parkovací kartu. Není dodnes vyřešena problematika návštěvníků v případě, že přijíždějí návštěvy ze zahraničí, v případě, že přijíždějí návštěvy z jiných městských částí atd. A to jsou všechna řešení, která například ve Vídni nebo v Curychu nebo v Miláně a v jiných městech už jsou dávno vyřešena. A vy přicházíte s úžasným celoměstským řešením, kde v podstatě neprobíhá ani vůči městským částem žádná řádná informační kampaň, žádná příprava. V podstatě všechny informace se dozvídáme zkratkovitě na poslední chvíli. A dnes se tady dozvídám, že cenová mapa v rámci Evropy je více méně dobrá, takže to znamená, že máme být spokojeni, tak všichni sklapněte a zaplaťte o 700 korun víc, vždyť ono to není tak špatné.

A co mám našim lidem říct? Mám říct, zaplaťte víc, protože je to takhle fajn? Protože v Bratislavě platí taky a v Budějovicích taky? Tak přineste, prosím vás, konkrétní řešení, řešení, které zlepšuje ten systém, a potom platme klidně o tisíc korun více. Ale neakceptuji to, že třeba MČ Praha 3 zůstává na systému, na kterém jsme do dneška, a budeme platit od příštího měsíce o 700 korun víc jenom proto, že jste si to tady takhle vymysleli. Fajn.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Svoboda, prosím.

P. Svoboda: Děkuji. Ohlásím konflikt zájmu, protože bydlím všemi svými bydlišti ve čtvrtích, které jsou zpoplatněné. Ale rovnou říkám v souladu s tím, co říkal můj předřečník, že ošetření ceny a její zdůvodnění je pro mne naprosto, naprosto neuspokojivé.

Samozřejmě chápu, že v Londýně jsou zpoplatněny jednotlivé sektory velmi rozdílně, ale také vím, že Londýn má zavedené mytné. To je úplně jiný systém. Víím, že nejdražší parkování, parkovací místo v City stojí řádově, řádově milion, milion a půl liber. Čili to jsou sumy, které jsou úplně mimo naše chápání a náš řád. Ale je to také dané tím, že atraktivita místa z hlediska toho, že tam někdo vlastní byt nebo dům, je v ceně řádově úplně jiné.

My jsme v situaci, kdy zavést sektory například, je pro nás všechny, co máme bydliště na Praze 2 nebo na Praze 3, naprostý nesmysl, protože když se vracím z práce a chci bych zaparkovat na parkovišti, které je blízko mého bydliště, v mém sektoru, tak budu jezdit zhruba tři čtvrtě hodiny a pak skončím asi sto metrů od špitálu, ze kterého jsem vyjel, protože tam je jediné volné místo. Čili ta sektorová věc je nesmysl.

To parkování vůbec neošetřuje parkování návštěv, rodinných příslušníků, řemeslníků. Malíř nemá možnost vyndat si štafle, když vám má vymalovat byt, prostě proto, že to není. A já naprosto zásadně nemohu souhlasit s tím, že jediná změna parkování, která se po dvouletém nebo kolikaletém snažení odehraje, je zdražení jeho cen. Žádný systém nebyl vytvořen, žádný systém není ošetřen, a my jenom zvýšíme cenu. Chci bych vidět toho obchodníka, který - aniž by se změnila cena zboží, kterou prodává - si zvýšil jeho cenu proto, že se mu to v tu chvíli hodí. Nikdo by to od něj nekupoval.

S parkováním je potřeba zásadní věc. Ta zásadní věc je složitá, ale musí se udělat, a pak můžeme hovořit o ceně. Také bych chtěl připomenout, že jestliže zpoplatňujeme některé části Prahy a jiné části ne, je to diskriminační jednání vůči jednotlivým pražským částem, které se snažily nějakým způsobem tu věc řešit.

Čili připojuji se k návrhu, aby v této fázi bylo zachováno stávající parkovné s tím, že v okamžiku, kdy tady bude nějaký koncepční systém už třeba jenom nastíněn, jsem ochoten, a všichni moji kolegové, se k návrhu na úpravu ceny připojit. Ta úprava ceny musí vycházet i z reálných nákladů, které s tím parkováním ta městská část a město bude mít. A musí také přinášet nějakou výhodu pro toho, kdo si to platí, protože dneska ta výhoda spočívá v tom, že si radši koupím místo v garáži, než bych bojoval o to, že nezaparkuji na místě, které si platím.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Nouza.

P. Nouza: Dobré dopoledne nebo skoro už poledne. Jenom krátce bych asi zareagoval některými historickými fakty, která s touto problematikou bytostně souvisí.

Jednak je to fakt, že někdy na začátku roku 1990 – 1991 bylo v Praze registrovaných vozidel zhruba 300 – 330 tisíc. V roce 2014 nebo na konci roku 2013 to bylo přes 900 tisíc vozidel. Tedy trojnásobný nárůst automobilů registrovaných na území hl. města Prahy, a bohužel jsem si nevšiml, že za těch 20 let, co se třikrát zvýšil počet registrovaných automobilů v Praze, by se ulice, kde ta vozidla parkovala, třikrát rozšířily. Prostě faktem zůstává, že jsou městské části – začíná to Prahou 1 a samozřejmě dál od centra se to zlepšuje, kde to právo v uvozovkách parkovat svoje vozidlo před místem, kde bydlím, je velmi ztížené a je velmi obtížné ho dosáhnout.

Nicméně ten systém, který tady je kritizován nebo nějakým způsobem komentován, byl spuštěn někdy v roce 1996 – 1997 v centrální části Prahy. Rozšířil se někdy v roce 2000, pokud se dobře pamatuji, z Prahy 1 a 2 na Prahu 3 a na Prahu 7. Bylo to na základě v podstatě přání městských částí. Pokud jsem byl u řešení té věci, tak vždycky primární byla diskuse, která proběhla městskými částmi. Tlak na rozšíření systému zón placeného stání přicházel zejména z městských částí, tak aby byly ty městské části doplněny o takzvaně chybějící – když se podíváte na mapu Prahy – jedná se zejména o Prahu 6, Prahu 5, Prahu 8, Prahu 9 a značnou část Prahy 4.

Po debatě s městskými částmi v roce 2014 od začátku roku i v podstatě od konce roku 2013 byly přijaty zásady nového nebo pokračujícího systému zón placeného stání. A pokud se nad tím zamyslíme, tak pan ředitel, pokud se nepletu, neříkal, nebo já to nevnímám jako klasické zdražení, ale je to o tom, že jedno z těch tzv. práv rezidentů je potřeba ochránit, nebo větší míra ochrany v rámci jednotlivých městských částí. Tedy menší sektor, který je blíž tomu bydlišti daného rezidenta. Když dám příklad, rezident na Žižkově v ulici kolem hotelu Olšanka asi těžko bude parkovat svoje vozidlo na Balkáně, což je taky Praha 3, přestože tam to místo je, ale spadá to pod ty samé modré parkovací zóny, které už jsou tam teď zavedeny.

Tudíž bylo jistým účelem a cílem toho systému ten prostor vymezit, protože opačně to znamenalo, že obyvatel z oblasti Balkánu vezme auto a bude parkovat právě v oblasti Olšanky, která je zejména zatížená potřebou parkování. To vede k tomu, že právě ti, kteří bydlí kolem té Olšanky, pak nemohou zaparkovat. To je asi ten princip toho, že motivace jednotlivých rezidentů by měla být k tomu, aby si za stejnou cenu mohli s větší mírou pravděpodobnosti zaparkovat a nebyli v uvozovkách diskriminováni jinými obyvateli z jiných oblastí té samé městské části nebo jiné části městské v té své oblasti. Takže tam to chápu, že v tom sektoru těch 700 korun, tzn. cena stejná tak, jak byla předtím, chce-li někdo jezdit po městské části autem, například po té Praze 3, tak pak si asi musí nebo by měl připlatit.

Myslím si, že nejenom to je součástí toho systému. Mimochodem ten systém byl vysoutěžen, je dneska v podstatě před implementací. Je asi legitimní se bavit o tom ceníku, ale minimálně zaručuje tím, že rozšiřuje počet míst v tzv. smíšených stáních nebo v smíšených zónách, tak si myslím, že zejména přes den, kdy je oprávnění, aby tam ti řemeslníci nebo ti, kteří obsluhují danou lokalitu, nebo mohli by obsluhovat tu danou lokalitu, tak by mohli parkovat, tak jim to bude umožněno. V tuto chvíli současný systém nezná kromě některých výjimek možnost parkovat v tzv. modré zóně, aniž by si ten který řemeslník zakoupil tzv. stírací los. Jejich distribuce, o tom mám velké pochybnosti, ale to teď není předmětem té debaty.

Ten systém, který bude nebo je zaveden nebo by měl být zaveden, tak zcela jednoznačně v těch hodinách, v kterých ty služby nabízejí, tak těm bude zcela jednoznačně ty možnosti dávat a budou moci v těch tzv. modrých, v budoucnu snad smíšených zónách parkovat.

A ještě jedna poznámka. Pokud se nic nezměnilo, tak platí to, že zejména městské části určují rozsah modrých zón, smíšených zón a takzvaných oranžových zón, které jsou určené pouze k parkování jako za peníze. A Magistrát, resp. hl. město Praha, pokud já se pamatuji, tak vždy tyto návrhy respektovalo. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Prosila bych ty – momentálně probíhá nějaká diskuse, která se netýká rozpravy tady – tak aby se odsunuli do vedlejších prostor jídelny. Teď, nyní. Druhou část Zastupitelstva, tedy ne-zastupitele prosím, aby diskutovali také rovněž někde jinde a nenarušovali svojí diskusí jednání Zastupitelstva. Je to jasné, prosím? Děkuji.

Pan kolega Humplík.

P. Humplík: Děkuji. Mám pocit, že trošku odbíháme od podstaty bodu, který byl, proč se zvyšuje cena, když za to nic nedáváme. Jediný argument, který tady zazněl, byl, že ostatní mají dražší parkování, tak ho dorovnáme. V Londýně, ve Vídni. Jenom upozorňuji, že ve Vídni mají dražší pivo, v Londýně mají určitě vyšší platy, a mám pocit, že to také nijak neřešíme.

Ptám se, kde je řešení těch věcí? P+R mají v programu všechny strany, zastoupené na Magistrátu. Kde jsou? Za rok a půl jediný návrh, který by se toho týkal. Jak se řeší vnitřní okruh? Jak se řeší vnější okruh? Nic neděláte, protože nic neumíte. Tak jenom zvednete cenu. Zkasírujete majitele aut, kteří za nic nemohou, ať to odnesou obyvatelé Prahy, živnostníci a podnikatelé. Takže se to dělat nedá.

Prosím, řekněte mi, proč se cena zvyšuje. Chápu, že ten systém není dokonalý, ale nerozumím zvednutí ceny. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Hruža.

P. Hruža: Dovolil bych si do této debaty vnést několik poznámek. Jednak samozřejmě dnešní velmi složitý, komplikovaný a pro většinu řidičů nepříjemný stav plyne z minulosti, z nekonceptní politiky tady v samosprávě na úrovni města, z nekonceptní politiky státu. Kolega Humplík již o tom hovořil. Je skutečností, že nám chybí silniční okruh kolem Prahy. Je skutečností, že nám chybí parkovací domy, je skutečností, že místa k parkování na ulicích jsou samozřejmě limitována, a přestože nám narostla vozidla zhruba třikrát, jak zde bylo konstatováno, tak v podstatě samospráva postupovala naprosto neorganizovaně, neuvěřitelným způsobem.

Nejdříve připustila na Praze 1 vytlačovat vozidla na další městské části. Poté se samozřejmě zavedly parkovací zóny na městské části Praha 7, 2, 3 a samozřejmě Praha 6 byla zahlcena. Proč? Protože není silniční okruh okolo Prahy, protože nemáme P + R na okraji Prahy 6 v severozápadní části Prahy, protože tam nemáme navazující městskou hromadnou dopravu, která by ty řidiče mohla odvézt do centra.

Čili to jsou velmi zásadní politická pochybení, nejenom, řekl bych, této politické garnitury, která je ve vedení města, ale především těch, kteří byli u vesla dávno před touto garniturou.

Docela mě překvapuje, když ze strany ODS zde slyším, že nám to chybí. Nikdo jim nezakazoval, mohli to řešit, ale nevyřešili. Naopak připustili daleko komplikovanější stav. V podstatě spějeme k tomu, že občané budou žít v naději, že bude lépe. Já se domnívám, bude jenom krátce lépe. Těch míst na parkování nám naopak ubyde. A pokud rychle nezačneme vytvářet alternativy, tak ty městské části, které nepřipustí zóny, tak to odnesou. Odnesou to tím, že ti řidiči se budou snažit zaparkovat na těchto městských částech, a ten problém se samozřejmě bude prohlubovat.

Za této situace si myslíme, že stávající cena by neměla narůstat. Tady se vlastně vyváří velká diferenciace. Na jedné straně na desítku, na MČ Praha 10 parkovací zóny nemají být, a na druhé straně zvyšujeme cenu těm, kde ty zóny jsou plánovány.

Chci ještě dodat, že celá koncepce je v zásadě velmi diskriminační. Já bych byl rád, kdybych se nedožil situace, že všechny obce v republice na svých územích zavedou tato opatření a vlastně řidičům zkomplikují život do té míry, a nejenom těm, kteří tam bydlí, ale i těm, kteří tam dojíždějí na návštěvu nebo za prací, že každé zaparkování budou muset po celé republice zaplatit.

Mně se tento přístup nezdá jako rozumný. My si myslíme, že je potřeba daleko více řešit ty problémy komplexně. Začít stavět silniční okruh kolem Prahy. Začít stavět napojení městské hromadné dopravy na P + R na okrajích Prahy, atd., atd. A v tom, myslím, Praha a její politické vedení. Za desítky let udělalo velmi málo. Děkuji za pozornost.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Prosila bych kolegy z Městské policie, aby vykárali ty, kteří tady nemají co hledat a narušují průběh Zastupitelstva. Opětovně vás prosím, kolegové, abyste nás nerušili. Máte na to jídelnu, tak jděte dovnitř a můžete pokračovat v diskusi. Děkuji. Poprosila bych pana ředitele Kaase, aby se vyjádřil k některým připomínkám našich zastupitelů.

Ing. Tomáš Kaas – ředitel odboru rozvoje a financování dopravy MHMP: Možná jenom rekapitulaci, o čem tady mluvil pan zastupitel Nouza, že již od roku 2012 se mluví o rozšíření zón a bylo to na základě přání městských částí. V roce 2014 byla Zastupitelstvem schválena nová koncepce parkovacích zón s rozdělením na oblasti a sektory. Tak to možná jenom exkurz do historie s tím, že samozřejmě za prvé, tak jak jsem říkal, nedochází ke zdražení, protože vzhledem k tomu, že oblast je rozdělena na sektory, tak ten sektor zůstává v ceně, tak jako je dnes městská část. Musíme si uvědomit, že ty nové části, o které se budou parkovací rozšiřovat, jsou daleko větší, tzn., to rozdělení vzhledem k regulaci dopravy má určitě význam.

Za druhé to, co tady již bylo řečeno, tak jak budou rozděleny ty zóny, tzn., na modré, resp. rezidentní, smíšené a pro návštěvníky, ta diskuse s městskými probíhala. Bylo připomínkové řízení k nařízení, které tyto oblasti řešilo, tzn., městské části měly možnost se k tomu vyjádřit. Kde zóny jsou zavedeny a nejsou zavedeny, taktéž měly městské části možnost se vyjádřit, a tam, kde nechtěly městské části tyto zóny zavádět, tak nejsou.

Možná ještě k tomu, zda by mohla být Praha jako celek uvedena jako zóna, je stanovisko Ministerstvo financí, že v tom případě se nejedná o regulaci dopravy, a tím pádem by ta cena podléhala platbě DPH. Z toho vyplývá, že dělení Prahy na městské části a na zóny má regulační charakter, a takto to bylo i připraveno.

Možná jenom k vyjádření městských částí k ceníku, který jsme posílali a který měli možnost nějakým způsobem připomínkovat. Praha 1, její návrh byl pro rezidenta 1200 Kč, Praha 2, návrh pro rezidenta 1000 Kč, Praha 3, návrh pro rezidenta 700 Kč, ale s tím že nechtějí dělení na sektory. Vyjádření Prahy 6 1200 Kč na rok.

Vidíte i, jak se městské části vyjadřovaly k ceníku. Takto byl ceník akceptován. A možná poslední bod. Je třeba si říct, co by ten systém měl přinést. Samozřejmě by měl přinést. Celý systém je elektronický, centrální, tzn., že pro uživatele systému jsou možnosti využití jak chytrého telefonu, tak webu. Samozřejmě jedna návštěva místa, kde se bude registrovat, je nutná, nicméně další návštěvy už nejsou nutné. To je určitě zlepšení proti stávajícímu. Jsou tam další možnosti, které systém nabízí, co se týká návštěvnického nebo zásobovacího systému, což dnešní systém rozhodně neumožňoval.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Další byl přihlášen pan zastupitel Bříza.

P. Bříza: Děkuji, paní primátorko. Vnímám, že máme stejně hektickou debatu, jako jsme měli na výboru pro dopravu. Stejně tak jsme se tam začali dostávat do složitostí, týkající se celé dopravní infrastruktury v hl. m. Praze včetně okruhu a možností projíždění a parkování.

Nicméně chci se jenom zeptat, prosím předkladatele návrhu, jedno z témat, které jsme tam měli, byla změna statutu hl. m. Prahy. Pokud navážu na to, co tady bylo řečeno, a vezmu to, že ZHMP by mělo mít primární úkol chránit své občany tohoto města. Možná občané budou akceptovat navýšení parkování, nicméně ve chvíli, kdy přijedete z práce a motáte se okolo svého domu a vidíte tam mnoho aut cizích státních příslušníků, mnoho aut, která jsou z jiných měst, která si vesele parkují, a ta vymahatelnost pokut a sankcí je velmi tristní. To bylo na výboru projednáno, protože statut posílá všechny přestupky na Magistrát a odvolací řízení potom na Ministerstvo pro místní rozvoj, kde v mnoha, mnoha případech dochází k tomu, že propadnou lhůty, tzn., že ten, kdo chce, tak beztrestně parkuje a v podstatě se vysmívá dennodenně těm, kteří poctivě platí poplatky za parkování nebo za rezidenční kartu a nemůžou zaparkovat před svým bydlištěm.

Spíš se chci zeptat, jestli komplexně toto řešení je připraveno, v jaké je fázi a co můžete udělat pro to, aby občané Prahy měli jistotu, že ten který vedle něj jako návštěvník z jiného města parkuje, bude potrestán a ty peníze zůstanou v rozpočtu hl. m. Prahy.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní zastupitelka Udženija.

P. Udženija: Děkuji za slovo. MČ Praha 2, která parkovací zóny již dlouhodobě má, souhlasila s mírným navýšením poplatku, a to sice ze 700 Kč ročně pro rezidenty na 1000 Kč ročně. Ale zároveň ve svém dopise z října minulého roku žádala o jisté zkvalitnění služeb právě pro rezidenty, a služeb míněno, zkvalitnění systému parkování. A opakovaně jsme žádali, aby právě rezidenti nemuseli chodit na úřady, ale přišli tam pouze jednou, kdy se do systému zaregistrují, a pak to bude vše automaticky elektronicky. Teď tady slyšíme od pana ředitele, jestli jsem to dobře pochopila, že tomu tak má být, a tudíž tato námitka městské části Praha 2 byla vyslyšena. Za to děkuji.

Dále jsme měli námitku neboli návrh, aby se prodloužila maximální doba parkování pro kategorii rezident pečovateli, a to sice z tří hodin na dobu 6 hodin. Tak jsem se chtěla zeptat, zda i této žádosti MČ Praha 2 bylo vyhověno, resp. tímto bylo dáno i na ostatní městské části, protože poptávka po této změně je opravdu velká.

Co se týká těch sektorů, tak MČ Praha 2 s nimi zásadně nesouhlasila. My si opravdu nedovedeme představit, jak to chcete udělat. Možná bych tomu ještě rozuměla, pokud je to ve větších městských částech, které mají větší rozlohu, než Praha 2. Ale na Praze 2 si to nedovedeme představit. Znamená to, že pokud já bydlím v jednom sektoru čtyři ulic, přijedu večer domů a v tomto sektoru těchto čtyř ulic nenajdu parkovací stání, tak si budu muset zaparkovat v jiném sektoru, ale nedej bože, kdybych ten sektor neměla zaplacený, nebo nevím, neměla zaplacenou tu dražší kartu, tak tam vlastně dostanu pokutu. Pak bude následovat to, že městské části budou průběžně ty sektory měnit a zvětšovat a opět dojde k tomu, že stejně to bude jenom jeden sektor, protože to je naprostá hloupost.

A toto sociální, neříkám jenom dopravní inženýrství, ale i sociální inženýrství, protože opravdu budeme lidem říkat, kde budou v tu chvíli parkovat, a že o jednu ulici dál už nesmějí, jinak si musí připlatit, mně se zdá přinejmenším hloupé. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Bellu.

P. Bellu: Jak to tady poslouchám, tak mně přijde, že pan ředitel se chytá stébla a snaží se tady nějakými pseudo argumenty nás přesvědčit o tom, jak dobře to mají připravené. Já jsem pořád neslyšel, podle jakého klíče jste stanovili tuto novu cenu. Jak jste vypočítali tuto novou cenu. To mě zajímá. A to je velmi konkrétní a jasná otázka. A neakceptuji odpověď na to, že jinde mají obdobné ceny, takže je to vlastně v pohodě. To se omlouvám, ale tohle na mě nezkoušejte, za A.

Za B, k vašemu vyjadřování městských částí. Naše místostarostka, která je zde přítomna, byla naposledy a oficiálně seznámena s těmito informacemi před třemi a dvěma měsíci. My jako Rada MČ Praha 3 jsme toto navyšování cen odmítli a jasně jsme řekli, že ne. A dodneška jsme na to jako Rada MČ Praha 3 nedostali od vás žádnou odpověď a žádnou odpověď ani na to, jakým způsobem vychází vaše nová cenotvorba.

K samotným zónám a rozdělení na malé úseky. No vysvětlíte mi třeba to, že já budu žít třeba na Jarově a potřebuji ráno odvézt dítě k Olšance a potom nedej bože se chci zastavit na Jiřáku na farmářských tržištích, vyzvednout něco pro svoji babičku a nedej bože pojedu ještě za ní do pečovatéláku. Na všechny tyto operace musím mít na každou malou zónu parkovací kartu, protože když pojedu za babičkou, holt tam nebydlím, protože když jí jedu nakoupit nákup, když povezu ráno děti, všechno tohle je nemožné, protože si budu muset koupit další, další a další karty, které mně stejně pořád nezaručují to, že s tím autem tam zaparkuji. To je ad 1.

Ad 2 co se týče třeba právě u nás trojky, tak odtahy jsou u nás stále běžná záležitost. U nás se odtahuje imrvére. Buď se bavme o tom, a to pořád nechápu, když máte příklady z jiných měst v Evropě na dosah 200 – 300 km, kde parkovací systémy fungují, tak mi vysvětlíte, co je na tom tak těžkého se do těch měst jet podívat, okoukat ty systémy a aplikovat to tady v Praze. Pokud dojedeme do Vídně, to je proboha 2,5 hodiny z Prahy, i vlakem se tam dostanete, tak tam mají parkovací systém, který je funkční, kde si koupíte stírací losy v tabáku, a i když přijedu z Prahy a jedu se do Albertiny podívat do galerie, tak si zaparkuji, kde chci, podle zóny, v které se nacházím, tak je tam určitá cenotvorba, a jdu se v klidu podívat a za tři hodiny jedu pryč.

Proč u nás v Praze je tohle vždycky problém? Proč neumíte normálně se podívat na příklady z jiného světa a aplikovat to tady u nás? Proč vymýšlíte ceny jenom tak od stolu a pak říkáte, že nový systém bude zaveden až v roce 2018? Já tomu nerozumím, prostě nerozumím.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Mirovský.

P. Mirovský: Děkuji za slovo. Musím se smát, jak tady zastupitelé zveřejňují své osobní příběhy, jak nemohou nebo mohou zaparkovat v Praze, a měli bychom to řešit z pohledu toho, co je dobré pro Prahu, a ne dobré pro jednoho konkrétního zastupitele. Já se nechci o tomto tématu, tady je to posazeno na vyhocené ideovosti, a pokud argumentujete tím, že se máme jet podívat do zahraničí, tak tam jeďte a podívejte se, kolik tam stojí to rezidenční parkování.

Ale chci kolegy z ODS upozornit na jednu věc, kterou tady argumentují od počátku, že prý došlo k nějakému snížení příjmů pražského Dopravního podniku na jízdném. K tomu nedošlo. Podívejte se na čísla. Na tom se ukazuje, že zlevnění ročního předplatného kupónu byl významný krok nejenom v podpoře vyššího využívání veřejné dopravy, a současně nedošlo k žádnému propadu v příjmech, tak tím, prosím neargumentujte. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Na tomto místě bych se omluvila paní místostarostce Lucii Vítkovské, která se přihlásila ještě do diskuse. Ráda bych jí teď dala slovo. Omlouvám se, že jsem vás nevyzvala hned po úvodním slově, ale nějak jsem nezaregistrovala váš požadavek. Omlouvám se.

Mgr. Lucie Vítkovská – zástupkyně starostky MČ Praha 3: Ještě jednou dobrý den, děkuji za slovo, paní primátorko, a děkuji vám zastupitelům, že jste umožnili diskusi na toto téma. Chtěla bych jenom uvést na pravou míru otázku třeba Prahy 3, ano, byla nám nabídnuta možnost rozdělení do sektorů, ale už tu nezaznělo, že my, Praha 3 jsme takový testovací pokusný králik. U nás není možné rozdělení do sektorů, protože do roku 2018 2/3 městské části jsou zaslupněny nějakým systémem, který není kooperativní s novým systémem, do kterého má přistupovat Jarov. Žádáme Jarov pod modrou zónu.

Takže pro nás je nepřijatelné mít dvě rozdílné oblasti, protože by to znamenalo, že lidé z Jarova by si nemohli vůbec koupit kartu třeba na Jiřího z Poděbrad. Proto jsme chtěli zůstat jako jedna jednotná městská část.

Debata, která tady je ohledně toho navýšení, 500 korun je opravdu hodně pro normální rodinu. Bavili jste se tady před chvílí o Království železnic, tak třeba 550 korun je rodinné vstupné. Rodina tento výlet nebude moci uskutečnit, když bude muset zaplatit na kartě více o 500 korun.

Nechápu jednu věc. Nechápu, proč dochází k navýšení teď od 1. 4., ale rozšiřování zón je posunuto na neurčito. Proč dochází k nekoncepčnímu zvyšování, ale už k tomu nejsou žádné výhody, není k tomu nic. Nebráníme se nějakému zvýšení, ale pokud to přinese nějaký komfort pro občany, nějaké zlepšení. Jsme v době nových technologií, ale občané nemají možnost detekce parkovacích míst, nemají možnost si elektronicky koupit. A přesto bude od 1. 4. navýšení těchto cen a na současných zónách nedojde do roku 2018 k žádnému zlepšení. Proto se tedy ptám, proč toto navýšení cen je nyní. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Nacher.

P. Nacher: Pěkné dopoledne. Využil bych této diskuse, abych se zeptal pana ředitele Kaase na některé věci, protože často jsem měl otázku k tomu parkovacímu systému na klubu, a obecně se domnívám, že ceník, který je delší než dvě stránky, tak je pro lidi nesrozumitelný. To znamená problém v té komplikovanosti. Nicméně vždycky šlo o to – takhle jsem to chápal já – že to je přání městských částí a Praha je jenom zastřešující orgán, nebo zastřešující město, které to jenom vlastně procesuje.

Takže se chci zeptat, jestli poznámky městských částí byly vypořádány, protože bych byl nerad, aby to, co bylo původem přání městské části, ať už jde o cenu, sektor nebo zóny, tak teď jako horký brambor spadlo na město. Můj dotaz je tedy jednoduchý. Všechna ta přání městských částí původní jsou či nejsou v tom zohledněny, ať už jde o cenu nebo o sektory. A teď už úplně míjím to, jestli mít sektory v rámci městské části je praktické nebo ne.

Otázka je, jestli sektory i ta cena bylo přání městských částí. Praha to potom vezme v potaz a jenom to zorganizuje. Pokud nikoliv, tak se nechci dostat já do pozice, že budu nositelem té negativní informace, že se zdražuje parkování, protože jsem to pochopil, že původně to chtěla městská část. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Přihlásil se pan Dolínek do diskuse, takže pan ředitel Kaas místo něj. Poprosila bych, kdyby sem přišel, anebo odpoví pan kolega Dolínek?

Nám. Dolínek: Myslím si, že to teď zkusím. Snad jsem za tu půlhodinu dal ten hlas dohromady.

Za prvé. Politická estráda ODS mně dneska zde nadchla a chtěl bych poděkovat paní kolegyni Udženija, že je jediná racionální, která se hlásí k odpovědnosti své městské části. Díky za to. U ostatních politiků z ODS musím říct, že to je přehlídka neuvěřitelného alibismu, co tady předvádí.

Celý ten systém reaguje pouze na to, co tady zprznila ODS v minulých letech. My na to pouze reagujeme, pracujeme s tím, co máme, ale pracujeme s tím moderněji. Nebyla schopna ODS nikdy zavést žádné moderní metody placení, pouze byla schopna vymyslet Opencard na placení v automatech, ta aplikace de facto nefungovala, resp. fungovala, nebyla vůbec používána. Takže to je jediné, co vymyslela pro Pražany ODS. Takže vám za to děkujeme, bylo to k ničemu.

Čekal bych, že nám poděkujete, že jsme připravili na základě výsledků TOP 09 – musím to zde přiznat – kteří předpřipravili tuto aplikaci, a díky za tu pomoc, kterou zde nechali na konci minulého volebního období, jsme dotáhli ten systém tak, že se dá mobilně přes mobilní aplikace platit parkovné v rámci parkovacích zón. Jsme schopni na to reagovat velmi promptně. To znamená, kdokoliv přijede, může si minutově platit parkovné. To ODS nebyla schopna nikdy udělat, minutové placení, a my jsme toho byli schopni. A také jsme schopni díky té aplikaci zabezpečit to, že vám má přijet babička z Moravy, potřebuje přijet v pondělí odpoledne a vy si dopředu můžete předplatit to, že babička z Moravy nemusí platit, protože vy za ni zaplatíte svojí platební kartou od vašeho počítače z domova. To zde nikdy nebylo, a to je.

Co se týká ceny parkovného, nelžeme si do kapsy. Za prvé byla to Trojkoalice, která přišla s návrhem 1 200 korun. My jsme o tom diskutovali na Radě a na základě právě podnětů městských částí, kde ODS na Praze 1 - sedí v koalici – navrhla 1 200 korun. ODS na Praze 2 navrhla tisíc korun. Omlouvám se, šli jsme výš, než byl váš návrh. Ale myslíme si, že půjdeme nad rámec. Budeme vyjednávat Czech pointy, abychom mohli tam umožnit i udělení parkovacího povolení například, aby se ulehčilo úřadu, protože víme, že úřad Prahy 2 bude zavalen žádostmi díky tomu, že Praha 2 by měla umožňovat v jiných městských částech parkování a platit u sebe. Takže tam se budeme snažit nějak vyjít vstříc. Ale slyšeli jsme, že i další městské části, jako Praha 7 a další, přišly s tím, že navrhují to zdražení. My jsme to vyslyšeli.

Byl zde původní – jestli si to pamatujete, je to dva roky zpátky, kolega to zmiňoval – květníkový systém. To byste se v tom ztratili úplně. Proto jsme udělali racionalizaci a ta vedla k tomu, že například Praha 5 řekla: Chceme pro své občany levnější variantu, příjemnější a tu pro ně vstřícnější, to je, že mají svůj malý sektor – on není tak malý oproti květníkovému systému, je to poměrně velký blokový sektor – a tam může parkovat za nižší cenu. Ale když chce parkovat po celé Praze, zaplatí 1 200 korun. Uvědomme si, Praha 6, je to sto tisíc obyvatel nebo 98 tisíc obyvatel. Všech 98 tisíc obyvatel může podle tohoto ceníku za 1 200 korun parkovat kdekoliv po Praze 6,

Praha 3, to je nějakých 65 tisíc obyvatel, 75, nechci ubírat – všichni mají za tuto částku možnost potom v budoucnu parkovat. Všechny městské části mají možnost si nastavit zóny podle svého. Magistrát je pouze servisní organizace. Já osobně, a to všichni víte, Petr Dolínek je proti parkovacím zónám – absolutně a do konce. Je to největší nesmysl, co městské části zavádějí na svém území. Chápu Prahu 1, 2 a 3, už Prahu 7 nechápu a zbytek absolutně nechápu. Přesně ta kritika, která zde zazněla, že ODS a TOP 09 nebyly připraveny postavit parkovací domy, nenechaly mi jediné stavební povolení, kde já bych mohl stavět, nezůstalo po nich v oblasti stavění parkovacích domů, tak ta kritika byla na místě. A děkuji, že jste sami zkritizovali svoji činnost v minulých letech. Nyní to, co my děláme, je snaha postavit aspoň tyto věci. Když už jsou ty parkovací zóny, s kterými já absolutně nesouhlasím, tak na to konto říkám: Veškerý výtěžek, který zůstane Magistrátu, což je 50 % čistého výtěžku parkovacích zón, já prosazuji na Radě, aby zůstal ve speciálním podúčtu, ten výtěžek, který bude pouze k řešení parkování v klidu. A na vašich městských částech budeme stavět parkovací domy. Na vašich městských částech budeme investovat do rozvoje parkovacích možností jak pro vaše rezidenty, tak pro návštěvníky vašich městských částí.

To je můj závazek vůči vám. Když už ten nesmysl máme, tak ty peníze půjdou k vám. A až to vybudujeme, tak vám to dáme do vaší správy a vy, městské části, protože tady všichni mluvíte dneska ne jako zastupitelé města Prahy, ale mluvíte jako zastupitelé svých městských částí, tak vám zde říkám, že vaše městské části to dostanou do své správy.

Přeji vám hodně štěstí, abyste to dobře užili pro své rezidenty. Ostatně vypovězení 96 parkovišť, těch lichvářů, kteří tam provozují ta parkoviště na území Prahy, směřuje k tomu samému – aby vy jste si nastavili na svých městských částech ve prospěch vašich rezidentů umožnit si parkování.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Plamínková.

P. Plamínková: Mám velmi stručnou poznámku k paní místostarostce Prahy 3, která zde mluvila. Rodinu, která jede navštívit Království železnic, opravdu nikdo, ale opravdu nikdo nenutí, aby zaplatila pětistovku za parkování. Království železnic sídlí na Andělu, kde je opravdu vynikající spojení MHD. Rodinka může jet libovolně metrem, tramvají, autobusem a možná by to měla docela nedaleko i přívozem. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Kolega Bříza.

P. Bříza: Já jenom poprosím ještě pana kolegu Dolínka, když se tak rozohnil a mluví, jestli by mohl odpovědět na otázku, která se týkala statutu a změny statutu hl. města Prahy. To zapadlo.

Prim. Krnáčová: Paní kolegyně Udženija byla přihlášena.

P. Udženija: My už jsme si zvykli, že ODS může za všechno a tak nějak už s poklidem posloucháme PR vystoupení pana kolegy Dolínka, který tady napraví všechna zla, která udělala ODS. Ale jestli mě má paměť nemate, společně s ČSSD, protože tady byli také od té doby, co já jsem začala sledovat politiku aspoň, i v té době tady byli a kooperovali s ODS. To je jedna věc.

Druhá věc. Jenom jsem se chtěla zeptat věcně. To, co nás také velmi trápí na MČ Praha 2 je – řekněme – zkosnatělost toho systému jako takového a neumožňování relativně rychlých změn. Co tím myslím. Když by městská část požadovala změnu v jedné ulici na to, aby tam se zóna změnila z modré na smíšenou, opačně, udělala se tam nějaká dopravní opatření, vždy to trvá strašně dlouho. Nám je říkáno, představitelům, politikům, z našeho odboru dopravy, že to tady prochází nějakým velkým kolečkem a statutem a kdesi cosi.

Tak jsem se právě chtěla zeptat pana náměstka Dolínka, protože vidím, že je připraven řešit opravdu všechno a být maximálně flexibilní, jestli se můžeme spolehnout, že i tady může dojít k nějaké změně, aby to opravdu bylo flexibilnější a rychlejší. My bychom to strašně uvítali, protože ty změny trvají strašně dlouho, když o ně požádáme. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Dolínek.

Nám. Dolínek: Tady mohu odpovědět „ano“. Naštěstí se konají tady 14 dní sekční porady, kde sedí jak TSK, tak pan ředitel Kaas, pan ředitel Heroudek a další. Naučili jsme se pracovně si říkat ty věci a rozdělit si rychle úkoly. Myslím si, že jsme toho schopni. Ale je tam ta podmínka, že tyto změny jsou většinou konzultovány i s policií, byť ona do toho nemá úplně co hovořit. Ale na druhou stranu má do toho co hovořit.

Takže to nebude určitě trvat půl roku, ale bude to v řádu týdnů. Respektive když 1. března řeknete, že něco chcete, tak k 1. květnu bych se snažil, aby během těch 60 dnů jsme byli schopni to realizovat. A hlavně ty nové městské části, které jdou do toho systému, si to osahají a během několika dnů budou mít smršť připomínek svých občanů, takže budeme muset na to velmi progresivně reagovat, protože ta městská část, ať je to čtyřka, šestka a další, to bude sedat. Takže ano, určitě ano.

Ke spolupráci s ODS v minulosti se zde hlásím. Nebyl jsem u toho přítomen osobně, ale nestydím se za ni. Je to kapitola sociální demokracie v Praze, s kterou já nemám rozhodně problém. Nestydím se ani za rok a půl spoluvládnutí ČSSD a ODS na Praze 2. Myslím si, že jsme udělali leckteré dobré projekty spolu, takže nestydím se za to.

A co se týká statutu, ano, statut - právě teď probíhalo další připomínkové řízení městských částí. V tuto chvíli budeme reálně předkládat to nařízení do Rady, které bude předkládat paní primátorka. Je to legislativní povahy, takže jí připravujeme veškeré podklady, vůči námitkám městských částí. Finální cup bude dělat tady paní primátorka společně s paní předsedkyní Kolínskou a s jejím výborem legislativním, protože byť dopravácky to bude hotovo, tak legislativní výbor to ještě jednou prome. Paní primátorka potom ve svém harmonogramu, jak předkládá vyhlášky, nařízení a podobně, tak to předloží. Takhle jsme dohodnutí. A tím, že si městské části vyžádaly spuštění někdy v půlce srpna, v půlce září, tak aby to bylo v klidu připraveno a každý si mohl koupit, co potřebuje, kupony apod., nebo registrovat se, nebo své elektromobily a další se registrovat, tak v ten okamžik to bude připraveno včas.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan zastupitel Bellu.

P. Bellu: Jenom poslední. Dával jsem konkrétní dotaz na samotnou cenotvorbu a doteď mi nebyl prostě zodpovězen. A to, že nějaké městské části a pak tedy Rada, že jste si tipovali městské části, tak my bychom to chtěli za tisíc, ne, my za 1 200, ne, tak tam dejte 1 500, a 1 500 je moc, tak tam dejte zase radši 1 200. Tak to jste postupovali takhle? Že jste se dotazovali městských částí, ony od boku vám střílely, kolik by tak byla dobrá hladina na rok 2016, tak jste se pak usnesli.

Ne, já jsem se, Petře, předtím ptal, opravdu korektně jsem se ptal, jakým způsobem jste jenom vypočítali toto navýšení. To si myslím, že je korektní dotaz. Nijak na vás neútočím, jenom se prostě ptám, jak jste k té ceně prostě dospěli. To je celé.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Nacher.

P. Nacher: Já bych jenom poprosil za sebe, jestli mi může někdo odpovědět na tu moji otázku týkající se vztahu nápadu městské části – hlavní město, hlavní město – městské části. Vyzval jsem pana ředitele Kaase, který tam celou dobu stál, tak nebo někdo – děkuji za odpověď.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Dolínek.

Nám. Dolínek: Jestli je zde přítomen ještě pan ředitel Kaas, tak požádám ještě o jedno vystoupení, aby případně doplnil odpovědi, které byly přímo na něho směřovány.

Nicméně ta cenotvorba je poměrně jednoduchá. Musíme si uvědomit, že to není jakési střídání od boku. To bylo oficiální zaslání návrhu ceníku městským částem a přišly oficiální odpovědi městských částí. Ano, Praha 3 oficiálně sdělila: chceme nechat 700 korun. Byla jedinou. Vedle toho ostatní řekly: mírný nárůst ano, ale zároveň všechny městské části, které řekly mírný nárůst ano, deklarovaly, nechci za ně mluvit, ony se mohou vyhradit samy vůči tomu, že ony tak jako my těch 50 % čistého zisku chceme nechat v parkování v těchto projektech, ty městské části to chtěly nechat v parkování, potažmo v zeleni navazující na komunikace. Velmi dobře víte, že to je propojená nádoba – často prořezy a úpravy a další věci v zeleni kolem komunikací jsou nezbytnou součástí umožnění parkování a vůbec údržby ulic. Taktéž ty peníze mohou jít do oprav, tzn. taková ta momentální údržba, kde jsou výtluky apod., i tam je potom budeme chtít používat. Takže aby komunikace byly sjízdné, užitečné a přínosné pro řidiče.

Můžu tady říct, že peníze na jiné oblasti dopravy, ať je to cyklistika, bezbariérovost a další, budeme čerpat z jiných oblastí, ne z těchto. Ale opět – Praha je pouze servisní organizací vůči městským částem. Když to městská část chce, má to. Nechali jsme několik kol ceníku, nakonec byl tento kompromis přijat a byl určen. Všimněte si – například výběr za pokuty za nedodržování parkovacích zón: městské části řekly racionálně: nemáme připravené úředníky, nejsme na to připraveny. Proto Magistrát je prvoinstanční i další rok až do 1. května 2017, aby si městské části mohly vše připravit na to, že se ta prvoinstanční činnost přenese na tyto městské části – po dohodě ale samozřejmě starostů, paní primátorky, ředitelky Magistrátu a tajemníků městských částí. Bez této dohody to nelze a může se stát, že se to prodlouží i déle. Ale opět veškerý výnos z této činnosti, tzn. z porušování těchto zón, zůstane na prvoinstančním místě, což jsou v tomto případě městské části do budoucna. Vše je koordinováno na základě přání představitelů městských částí, jejich usnesení buď rad, nebo zastupitelstev.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Bellu ještě jednou.

P. Bellu: Naposledy. Dával jsem konkrétní dotaz. Když vy jste posílali ty návrhy na městské části, to znamená, tam jste posílali nějaký návrh s nějakou konkrétní částkou. Když jste někde tvořili tento návrh, který jste posílali na městské části, co vás vedlo k tomu, že jste stanovili takovou částku, kterou – ano, pak prošla oponentura městské části. To jsme už všichni pochopili. A já se jenom ptám, z čeho vyšlo, z čeho jste vypočítali nebo jak jste zjistili, prostě kde jste vytvořili ten návrh. Jak jste na něj přišli? To je to, na co se ptám. Nepotřebuji vědět, kam budou potom přerozdělované peníze, další příběhy. Já se ptám velmi konkrétně na toto.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Dolínek.

Nám. Dolínek: Vzhledem k tomu, že to bylo řečeno na počátku celé diskuse panem ředitelem Kaasem, zopakují to. Celé a po pravdě to velmi podrobně během svého sedmiminutového vysvětlil pan kolega Nouza. Já to zopakují.

Celé to vzniklo jednoduše. Městské části mají na výběr – chceme občana zatěžovat tím, že jedna městská část je jedna parkovací zóna, nebo chceme umožnit sektory? Přišly městské části jako Praha 5, které když už mají ty parkovací zóny, přišly racionálně s tím, že chtějí mít sektory. Díky tomu musíte nacenit sektory. Nacenyly se sektory. A adekvátně vůči tomu vznikla částka za zóny. Je to normálně tvorba, cenotvorba, která prošla logickým vývojem, který netrval dva měsíce, ani dva roky, ale trval šest let ten proces. Kdokoliv tady sedí, ať je to kolega Březina, je to tady kolega Nouza, jsem to já, jsou to i jiní kolegové, zeptejte se vašeho zastupitele, Noska, všichni vám řeknou, že se s tím posledních šest let potýkali, s tou cenotvorbou a tvorbou toho systému. Nakonec jsme došli napříč stranami ke zjednodušenému systému parkování vůči těm, kdo užívají ten systém, aby byl jednoduchý, pochopitelný a užitečný pro ně. A ta cenotvorba vycházela z toho, že máte sektory a zónu. Je to úplně jednoduché.

Prim. Krnáčová: Jelikož už není nikdo přihlášen do diskuse, uzavírám ji a chci se zeptat, zda z toho vznikly nějaké návrhy. Prosím, paní kolegyně. Pardon. Závěrečné slovo, samozřejmě. Omlouvám se.

P. Humplík: Děkuji všem za příspěvky do diskuse. Mám pocit, že diskuse trošičku kopírovala tu, kterou jsme měli už na výboru pro dopravu. Mám pocit, že jsme se paradoxně všichni shodli na tom, že parkovací zóny v současné podobě nejsou tím správným řešením pro Prahu. Bohužel jsem zatím neobdržel odpověď na dotaz, proč byla cena navýšena. Pro mě uspokojivé vysvětlení. A proto bych chtěl diskusi vrátit tam, kde byla, a navrhuji usnesení:

ZHMP schvaluje pro letošní rok zachování ceny parkovacích karet pro všechny rezidenty hl. m. Prahy na úrovni roku 2015. A o tom bych chtěl nechat hlasovat. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Teď je definitivně ukončena rozprava i po závěrečném slovu. Tak se táží paní předsedkyně návrhové komise, jaké se nám posbíraly návrhy.

Prosím ticho, absolutně nic neslyším!

P. Veselá: Máme tu jeden pozměňovací návrh pana zastupitele Svobody a pana Bellu, který zní: Zastupitelstvo ukládá Radě hl. m. Prahy zachovat stávající cenové hladiny poplatků cen za parkování, tzn., cen z roku 2015.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Víme, o čem hlasujeme. Prosím, hlasujeme nyní.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 17 Proti: 6 Zdr.: 21. Návrh nebyl přijat.

Máme další návrh, paní kolegyně? Nemáme další. Tím pádem jsme dospěli k dalšímu bodu, nicméně máme na něj čtyři minuty. Jestli byste dovolili, ty čtyři minuty bych již věnovala interpelacím, protože 12.30 nám začínají interpelace a nebudeme začínat nový bod. Jestli s tím takto souhlasíte, nechala bych to odhlasovat. Souhlasíte, že zbylé tři minuty věnujeme interpelacím?

Prosím pěkně, kdo je pro? Proti? Zdržel se? Hlasujeme nyní.

Pro: 45 Proti: 0 Zdr.: 0. Děkuji, návrh byl přijat.

Ti, kteří mají zůstat na interpelace, prosím, zůstaňte. Ano prosím, pane Humplíku.

P. Humplík: Hlasovalo se pouze o pozměňovacím návrhu, a ne o tom, který jsem předkládal já.

Prim. Krnáčová: Paní předsedkyně návrhové komise, jak to tedy je?

P. Veselá: Mně byl předložen pouze pozměňovací návrh. Nevidím znění původního návrhu. Myslela jsem, že byl předložen aspoň organizačnímu zázemí, aby ho ...

Prim. Krnáčová: Byl písemně předložen návrh? Nebyl.

P. Humplík: Nebyl, nicméně ve chvíli, kdy jsem ho jasně řekl v diskusi, mám pocit, že to bohatě stačí, že se nemusí písemně předkládat.

Prim. Krnáčová: Myslím si, že návrhy se musí předkládat písemně, pane kolego. Omlouvám se. Je uzavřena diskuse, konec hlasování. Odhlasovali jsme tři, teď už jenom dvouminutovou rezervu. Děkuji vám pěkně.

Návrhy, připomínky a podněty občanů hl. města Prahy

Prim. Krnáčová: Nastupují interpelace. Poprosila bych paní Kateřinu Vrbovou jako první, aby se ujala mikrofonu, protože bude interpelovat paní radní Plamínkovou v souvislosti se změnou územního plánu, tzv. Rohan City.

Kateřina Vrbová: Vážené dámy a pánové, vážení zastupitelé.

Prim. Krnáčová: Pardon. Kolegové, občané sem přišli proto, aby přednesli interpelace. Koho to nezajímá, tak prosím, ať se odebere, ale ať neruší svojí mluvou interpelujícího občana. A prosím klid v sále. Nevím, kolikrát to mám ještě opakovat. Jsme dospělí. Mluvíme tady o důstojnosti tohoto Zastupitelstva, tak prosím pěkně se tak chovejme. Děkuji.

Máte slovo, prosím.

Kateřina Vrbová: Vážené dámy, pánové, vážení zastupitelé. Jmenuji se Kateřina Vrbová, bydlím v Karlíně a společně s občanským sdružením Karlín sobě se snažíme o lepší život v naší čtvrti. Dneska jsem se rozhodla tady vystoupit z toho důvodu, že je zařazen na bod jednání bod 28/6, který se týká vlastně dílčí úpravy územního plánu pro potřeby investora v dynamicky se rozvíjejícím území Rohanského ostrova. Konkrétně se tedy jedná o navýšení koeficientu podlažních ploch umožňujících výstavbu desetipodlažních solitérních obytných budov.

V programovém prohlášení Rady se uvádí, že bude kladen důraz na promyšlený rozvoj hlavního města Prahy. Vzhledem k tomu, že rozloha území Rohanského ostrova, kde je plánovaná nová zástavba, je asi 200 000 m², jedná se o velmi rozsáhlé území, které se nachází v centrální části města, a jeho promyšlený rozvoj je tedy asi v zájmu doufám nás všech. Nevydávejme se tedy formou řady dílčích změn, úprav územního plánu. Uvědomujeme si, že v některých ohledech původní koncept řešení tohoto území byl již překonán a asi by bylo dobré z dnešního pohledu řešit zejména veřejnou infrastrukturu, koncepčně řešit veřejná prostranství, potřebnou občanskou vybavenost.

Žádáme tedy o to, aby byla nejdříve jasně stanovená vize budoucího rozvoje celého tohoto území, zejména aby byla invariantní realizační studie, která má v současné podobě varianty dvě, a až na základě této jasné vize byla činěna rozhodnutí vedoucí ke koncepční zástavbě celého tohoto území. Podporujeme vznik regulačního plánu, který by mohl být případně spojený samozřejmě i se změnou územního plánu pro toto území tak, aby byla jasně definovaná kvalitní veřejná prostranství a potřebná občanská vybavenost, stanovena etapizace výstavby a zaručen vznik kvalitní zástavby v centrální části města, kterou si my i naše město zasloužíme.

Chceme jistotu pro občany, pro MČ Praha 8, pro hlavní město Prahu i pro investora. Nechceme nekonečné dohady v rámci dílčích změn územního plánu a následně případně i potom v jednotlivých územních řízeních. Takže bych vás ráda jak Radu, tak i Zastupitelstvo požádala, abyste ještě zvážili svůj postoj k návrhu číslo 3453 k pořízení návrhu zadání úprav územního plánu hl. města Prahy na území Prahy 8, týkající se výstavby Rohan City sekce V (? B), změna kódu v ploše all V z g na i.

Hlasujte, prosím, dnes proti nekoncepční zástavbě. Hlavně bych vás všechny ráda vyzvala k zahájení diskuse o budoucnosti tohoto území, jehož výsledkem by měla být invariantní podoba realizační studie.

Zároveň bych chtěla poděkovat paní radní Plamínkové za její ochotu k diskusi s naším občanským sdružením na téma Rohanu a doufám, že ta diskuse bude dále pokračovat a že nebudeme vycházet pouze vstříc investorovi v jeho jednotlivých konkrétních zájmech, tak aby mohl postavit pouze obytnou zástavbu a komerční budovy, jak jsme toho byli svědky na Rohanu dosud. To je všechno. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Plamínková odpoví.

P. Plamínková: Tento tisk je předložen na základě schválení Radou. Rada ho schválila na základě toho, že pořizovatel vydal kladné stanovisko, komise územního plánu vydala kladné stanovisko k tomu, IPR se k tomu vyjádřil kladně a městská část se nevyjádřila. To znamená, všechna stanoviska, která jsme měli k dispozici, byla kladná. S Rohan City jsou uzavřeny smlouvy, které jsme neuzavírali my, které podle našeho názoru asi nejsou úplně nejvýhodnější, ale jsou bohužel platné a my z toho prostě musíme vycházet.

My jsme s vámi o tom dvakrát diskutovali. Samozřejmě že budeme chtít, aby tam developer vybudoval občanskou vybavenost. Byla jste u těch jednání, takže o tom víte, že o tom diskutujeme. Budeme chtít spolu s IPRem, aby tam byl udělán regulační plán, takže myslím, že ty oprávněné požadavky občanů nepochybně budou zohledněny.

Kateřina Vrbová: Děkuji za reakci, to je z mé strany všechno. Děkuji vám.

Prim. Krnáčová: Dobře. Děkuji pěkně.

Další se připraví pan Adam Vele.

Adam Vele: Dobrý den. Já bych začal možná, než začnu svůj příspěvek, technickou poznámkou. Nejsem si jistý, jestli Zastupitelstvo je usnášení schopné. A pokud není, tak by mělo být ukončeno. Jak to, paní předsedající, vnímáte? Můžete poprosit všechny zastupitele, aby se odhlásili a přihlásili, aby bylo zřejmé, jestli Zastupitelstvo je usnášeníschopné?

Prim. Krnáčová: To si nemůžete vy vynutit. Já vám dávám slovo, můžete přednést svoji interpelaci. Prosím.

Adam Vele: Jak vidno, tak zde dále kultivujeme tento dlouhodobý nešvar a ignorantství, kdy se řádný bod jednání Zastupitelstva interpelace občanů pravidelně využívá jako přestávka na oběd. Tak prosím do budoucna, laskavě si ji do programu zařaďte, když tedy ani nejsme schopni si přiznat, že Zastupitelstvo není usnášeníschopné v době probírání tohoto bodu. To je naprosto pravidelně.

Ke smlouvě s Pekingem, partnerství Prahy s Pekingem. Určitě tu bylo řečeno mnoho. Byl jsem v práci, nesledoval jsem online přenos, akorát jsem zaznamenal, že bod do programu opět nebyl schválen, takže opět toto Zastupitelstvo odmítá demokratickou volnou diskusi o tématu aktuálním, palčivém. Tahle smlouva, to je hanba pro Prahu. Je to normální kolaborace s komunistickou totalitní Čínou. Je to český unikát, jiné evropské metropole ve smlouvách pasáž o uznání jednotné Číny prostě nemají. Mohu se jenom domnívat, že alespoň ušetříme v budoucích nákladech pražské ZOO, protože váš nadřízený, stranický, paní primátorko, pan Bureš, nebo jak si teďka říká, možná Babiš, se už těší, jak mu pandu přivezou na Čapí hnízdo, a v Praze nebude nutné budovat pekingský pavilon v pražské ZOO. Tolik ke smlouvě s Pekingem.

Dále mám připomínku ke shromáždění na Hradčanském náměstí v úterý 29. března v 17 hodin, které se nekonalo. 16. 3. Na Magistrátu Policie ČR, odboru ochrany ústavních činitelů, dorazila žádost, že chtějí od Magistrátu bílý šek na období 28. března až 30. března na uzavírání různých oblastí Prahy 1, 6 a 8. Odbor dopravních agend Magistrátu toto rozhodnutí 21. 3. vydal a jak to potom v Praze vypadalo, víme všichni.

Vysvětlíte mi, prosím, proč při návštěvě prezidenta Obamy mohlo Hradčanské náměstí vypadat takto (ukazuje obrázek), a proč při návštěvě čínského prezidenta musela celá oblast několika ulic a náměstí kolem Hradu vypadat takto (ukazuje jiný obrázek), bez přístupu veřejnosti a pouze s přístupem příkyvovačů a mávačů.

Informace o plánovaných uzavírkách musí být viditelně a předem zveřejněna, aby se na ně obyvatelé v lokalitě mohli připravit. Pokud vím, tak nebyla. Bezpečnostní opatření v takovémto rozsahu jsou bezprecedentní. Opravdu jdou po čínském prezidentovi víc teroristé než po prezidentovi Obamovi?

Aby policie dostala pravomoc uzavřít libovolnou ulici, aniž by o tom Pražané byli předem informováni, to není uvěřitelné. Hradní protokol a Policie České republiky musely trasy, po nichž se bude v Praze čínský prezident pohybovat, a harmonogram akcí předem znát. Vnímám to jako fatální selhání i v informování občanů jak ze strany policie, tak ze strany zde pražského Magistrátu. Mám opravdu dojem, že jste si – s prominutím – víte co vytřeli se zákonem o právu shromažďovacím a Listinou základních práv a svobod, protože tak to je samozřejmě velmi snadné znemožnit do budoucna jakékoliv shromáždění ať už politické, či apolitické formou uzavření dané oblasti z pochybných důvodů.

Abych replikoval vaše slova, která jste před časem –

Prim. Krnáčová: Upozorňuji vás, že jste překonal tři minuty, takže prosím.

Adam Vele: Nechávám prostor na reakci.

Prim. Krnáčová: Já vám říkám, že jste překonal tři minuty a máte ještě větu, jestli chcete dokončit. Prosím.

Adam Vele: Děkuji, já vám nechám ten prostor. Tu větu řeknu v reakci, není problém.

Prim. Krnáčová: Odpovím vám písemně.

Adam Vele: Já jenom řeknu dovětek. Replikuji větu, kterou jste uvedla v médiích před časem: Svět se od roku 1989 zásadně změnil, není černobílý. To nepochybně není, ale bohužel vnímám fungování a působení tohoto Zastupitelstva a této Rady v tomto funkčním období jako velmi blízké té tmavší barvě, té černé. A jak už zaznělo v průběhu předchozích dnů, ujišťuji vás, že svědomí není na prodej. A ač třeba vy jste své svědomí prodala nebo prodali, tak z mého pohledu ta vysmívaná pražská kavárna zůstává vašim svědomím a nepochybně vám vystaví účet v příštích volbách. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkujeme.

Teď prosím paní Barboru Jirsovou.

Mgr. Barbora Jirsová: Dobré odpoledne. Vážení zastupitelé, vážená paní primátorko, už dávno nejde jen o Tibet. Jde i o samotnou Čínu a hlavně o nás. Čína má bohatou kulturu i historii a mnozí Čínani, s nimiž jsem se kdy setkala, věří, že většina si nejvíc přeje to, co my – demokracii a respektování lidských práv a svobodu pro všechny bez rozdílu. Sami jsou pro skutečnou autonomii Tiberu, která je jenom oficiálně deklarovaná, ale upírána. Problém tedy není Čína sama, ale její totalitní komunistický režim, který se dopouští zločinů proti lidskosti. Pronásleduje, vězní, mučí, posílá na smrt tisíce nevinných ať už Tibeťanů, Ujgurů nebo Číňanů, hájících pravdu, a má odpovědnost za kulturní genocidu a sebeupalování Tibeťanů.

Pod iluzí stabilizované Číny lidská jatka a odběry orgánů lidí kuchaných za živa. S tímto režimem lze maximálně obchodovat, ne se politicky sblížovat, ne přátelit. Už dávno nejde jen o Tibet, jde i o nás. Je známo, jak kdo z vás, našich zastupitelů, hlasoval. Ano, v této vazalské smlouvě s Pekingem je „ano“ bezpráví a zvlí diktatury. A je zradou všech hodnot. Její třetí bod, kvůli němuž byla sepsána, o uznání politiky jedné Číny a tím i čínské diktatury, a jednostranné nadvlády v Tibetu, Taiwanu a v Jihočínském moři to potvrzuje. Vaše „ano“ je porušením naší české tradice, ke které se hlásíme, a která se už od Mistra Jana Husa až po Masaryka a Václava Havla hlásí k pravdě a lásce a zastává se všech spravedlivých a nevinně utlačovaných.

Nechceme kolaborovat s totalitním režimem, jenž se dopouští zločinů, násilí a lží. O celém tom klamu svědčí i vítání čínskému prezidentovi omezené na skupinu dovezených proškolených čínských vlajkonošů agresivních ke všem, kteří přišli pokojně symbolicky s vlajkami Tibetu hájit to nejvzácnější – humanitu, nenásilí a svobodu. Jak odlišné od vítání jiných státníků, kteří na Pražský Hrad přijeli nadšeně vítat Češi sami.

Svým „ano“ smlouvě s Pekingem jste zradili nejen svou politickou a mravní odpovědnost, ale i nás a hlavně tyto hodnoty samé – pravdu a spravedlnost. To, po čem většina Číňanů skutečně prahne, je – jak jsem přesvědčená – svoboda a demokracie, která se jim nedostává. Je tedy nutné je v jejich úsilí o demokracii podpořit a podporovat lidská práva v Číně i v Tibetu a čínské disidenty, ne jim házet klacky pod nohy. Jiný pokrok než k demokracii není pokrokem.

Vám, kteří jste řekli jasné „ne“ diktátu smlouvy s Pekingem, velký dík. Zachraňujete čest našeho národa. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Další se připraví pan kolega Vejsada.

Michal Vejsada: Dámy a pánové, jmenuji se Michal Vejsada a vystupuji zde ve věci stadionu Dolíček. Neustále se v odkupu Dolíčku hovoří o prodejní ceně, která se během pěti let vyšplhala o 50 milionů korun, když původní cena byla 80 milionů, jak uvedl v roce 2011 zastupitel pan Vozobule a člen družstva fanoušků na Městské části Prahy10.

Jak jsem se mohl seznámit se znaleckým posudkem vypracovaným panem Soukeníkem ze dne 12. 11. 2015, domnívám se, že tento znalecký posudek je nadhodnocen a je otázkou, zda Bohemians Praha 1905, jejíž investice jsou zahrnuté ve znaleckém posudku, nelze dotace na vyhřívání, trávník, kotelnu atd. Taktéž je otázkou, kdo si účetně odepisoval vložené investice do nemovitosti, což by se mělo taktéž zohlednit v ceně nemovitosti.

Domnívám se, že požadovaná cena majitelem stadionu Dolíček ve výši 134 milionů by měla být vámi neakceptovatelná, když se ve znaleckém posudku uvádí cen a ve výši 105 milionů. Taktéž se domnívám, že by měla být známa návratnost vložených investic do případného odkoupení stadionu Dolíček, což do současné doby není známo. Známo je pouze to, že majitel Dolíčku požaduje 134 milionů korun a Bohemians Praha 1905 nájemní smlouvu za jednu korunu na dobu 20 let. To znamená, že vložená investice je nevratná.

Vážení zastupitelé, věřím, že se nenecháte ovlivnit nátlakovými akcemi akcionářů Bohemians Praha 1905 s družstvem fanoušků Bohemians, a budete rozhodovat jako řádný hospodář. (Hlučná reakce z prostoru občanů. Primátorka: Prosim klid v sále.) Ukázkový příklad, jak se má zachovat majitel, je právě Praha, která byla na podzim roku 2015 v insolventi a za šest měsíců stihla odvrátit insolventi, stabilizovat společnost. Dnes bojuje o účast v pohárech a kupuje stadion Eden do vlastnictví oproti Bohemians 1905, kde se konkursní řízení vleče již 12 let a mnoho věcí kolem Bohemians není dodnes řádně vyřešeno. Fanoušci Bohemians dělají nátlakové akce na Městské části Praha 10 a zde na Magistrátu HMP, aby získali stadion Dolíček výhodně do užívání. Nechtějte si převzít černého Petra ve smyslu odkoupení stadionu Dolíček. Děkuji za pozornost. (Hvízdání a bučení z prostoru občanů.)

Prim. Krnáčová: Pánové, když se nezklidíte, tak vás nechám vyvést. Prosim, respektujte to, že jste na Zastupitelstvu HMP. Buďte tak laskavi a chovejte se slušně. Můžete tady zůstat, není problém, ale chovejte se slušně.

Děkuji. Vyčerpali jsme všechny náměty a připomínky občanů. Nyní přistoupíme k interpelacím – pardon, ještě Mgr. Simeon Popov. Omlouvám se. Mgr. Simeon Popov zde přítomen není.

Dotazy, připomínky a podněty členů Zastupitelstva HMP

Prim. Krnáčová: Přistoupíme nyní k interpelacím zastupitelů hlavního města. První se přihlásil pan Jakub Michálek. Ten zde také není.

Budeme pokračovat panem Petrem Prchalem. Pane zastupiteli, máte slovo.

P. Prchal: Dobrý den. Nevím, pan náměstek Dolínek tu není. (Je.) Výborně.

My jsme, pane náměstku, kdysi v rámci interpelací řešili obchvat Komořan, kde v rámci všech těch otázek, co tam padly, jsem se tázal i na to, že tato záležitost je napadená někde u soudu. Tehdy to nějak zapadlo. Chtěl jsem se zeptat s tím, že samozřejmě není nutné, abyste mi odpovídal rovnou, protože nemusíte všechno nosit v hlavě, zda došlo k nějakému posunu v této záležitosti. Kdo je tedy stranami sporu a co je jeho obsahem. To je jedna věc.

Druhá věc je stížnost občana pana Trnky, která se mi dostala do ruky a která se týkala trhů v Ládvi. Měl byste ji mít. Já jsem dostal kopii někdy v lednu a poměrně podle mého názoru podivných záležitostí, které kolem toho jsou, s tím, že bych docela rád znal váš názor a případně další postup, protože samozřejmě si dovedu představit a vymyslet vlastně úřední postup, kterým se to všechno vysvětlí, a bude to v podstatě sprovedeno formálně ze světa. Ale myslím si, že tam byla nanесena některá poměrně závažná podezření, takže myslím, že by si to zasloužilo i nějaké další kroky, aby to přinejmenším ohlídaly, že všechno probíhá a bude probíhat nadále transparentně a v pořádku.

To je všechno. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Dolínek bude odpovídat.

Nám. Dolínek: Děkuji. Na první část otázky bezesporu odpovím písemně.

Druhá část otázky je poměrně jednoduchá. Za prvé. Těch zjištění kolem TSK v této divizi nebo v této oblasti to nebylo jediné, bylo jich více a jsou v tyto dny nyní podnikány i personální kroky k nápravě, aby nedocházelo k tomu, že někdo tam řadu let sedí a dělá si takové triky. Takže to je personální dohoda uvnitř TSK.

A co se týká samotného prostoru, pan starosta Petrus z Prahy 8 zde sedí, jsem s ním poslední dva měsíce intenzivně v kontaktu proto, aby si Praha 8, protože ta smlouva nebyla rok podepsaná, to znamená, že tam teď nemůžeme vstoupit, ale aby si Praha 8 na tomto prostoru určila, jaké parametry tržiště nebo trhu by tam chtěla mít. Na základě toho by TSK udělalo otevřené transparentní výběrové řízení na provozovatele trhů na základě parametrů, které si Praha 8 určí. To znamená, jak to bude – jednotná podoba stánků nebo další věci, nebo rozmanitost toho, co tam má být, ale náplavka, Vítězné náměstí, Jiřího z Poděbrad, to už je jedno. A Praha 8 nyní pracuje na tom, aby si tedy stanovila parametry. Bude to závčas vypsáno, aby kontinuálně v době od té smlouvy mohl ihned potom nový nájemce převzít si na starosti ty trhy.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega k tomu má ještě něco? (Děkuji.) Děkuji také. Teď pan kolega Mikuláš Ferjenčík interpeluje mne.

P. Ferjenčík: Děkuji za slovo. Zachytil jsem v médiích – interpeluji ve věci čínských vlajek, co byly na Evropské a jinde v Praze – zachytil jsem v médiích, že je vyměňovala Smíšená česko-čínská komora vzájemné spolupráce pod vedením pana Tvrdíka, který přivedl na buben České aerolinie. Nicméně i proto mě překvapilo vyjádření společnosti Starcom Mediavest Group Praha, která napsala, že pro svého klienta pronajala 68 těchto ploch a že tyto plochy, že tam jejich materiály byly staženy a byly z důvodu vlastních potřeb města, tedy Prahy, nahrazeny čínskými vlajkami i bez jejich souhlasu, to znamená, že Praha využila tu klauzuli ve smlouvě, že ty panely osvětlení může používat, jak chce, pokud je to pro její vlastní potřebu.

Takže mě zajímá, jakým způsobem se tedy na vyvěšení těchto vlajek podílela Praha, kolik to Prahu stálo, případně jakou slevu jsme komu poskytli a kdo o této iniciativě rozhodl.

Prim. Krnáčová: Pokud mi je známo, tak v současné době spravuje sloupy veřejného osvětlení firma Eltodo. Tam byla učiněna nabídka Česko-čínské smíšené komory, oni to uhradili. V podstatě Eltodo to zabezpečovalo, Magistrát z toho neměl žádný výnos. V podstatě to byla jejich reklamní činnost.

Co se týče smluv, na základě kterých nebyla realizovaná předchozí objednávka, k tomu se neumím vyjádřit. Ale bylo to obdobně jako v případě návštěvy jihokorejského prezidenta, kdy se obdobným způsobem postupovalo, a vyvěšení těchto vlajek bylo placeno firmou Samsung.

P. Ferjenčík: Děkuji moc za odpověď. Ještě tedy doplňující dotaz. My jsme v tomto případě jako Praha využili tu klauzuli, že chceme vyhradit ty plochy? Nebo jakým způsobem došlo k tomu, že oni se dostali k plochám, které už měl pronajaté někdo jiný?

Prim. Krnáčová: Neumím vám teď konkrétně na to odpovědět, ale odpovím vám písemně, když vám to bude stačit. Děkuji.

Další je pan kolega Hrůza. Interpeluje paní radní Plamínkovou.

P. Hrůza: Vážená paní radní, letos již podruhé došlo v Praze ke zdražení vodného a stočného. Naposledy stoupla cena vody v lednu 2016 na současných 79 Kč a od 1. dubna bude cena navýšena na 85,18 za jeden metr krychlový. Na vodném tak Pražané zaplatí 46,75 Kč a na stočném 38,43 za jeden metr krychlový. Rozhodnutí přijala dne 15. března Rada HMP, když oficiálním důvodem má být nedostatek prostředků na obnovu vodohospodářského majetku.

V porovnání s rokem 2015 se takto má získat o 440 mil. Kč více mimo jiné na výstavbu nové čističky odpadních vod na Císařském ostrově. Ano, navzdory stále rostoucím cenám vody vodohospodářská struktura stárne. Není divu. Přes šest miliard korun si z privatizace po roce 1989 ponechal stát. Stovky milionů zisku z hospodaření s vodou, která je našim společným přírodním bohatstvím, směřují každý rok k soukromému provozovateli a končí v zahraničí.

Opakovaně jsem jménem komunistů navrhoval projednání problematiky nakládání s vodou Zastupitelstvu HMP, zejména přezkoumání smluv s francouzskou firmou Veolia, která s vodou v městské infrastruktuře podniká, ale podnět nenašel většinovou podporu. Pokračující působení soukromého subjektu v této sféře znemožnilo spolufinancování výstavby čističky prostředky Evropské unie a snižuje naše zdroje k rekonstrukci vodovodní infrastruktury. O tom, kdo před časem zorganizoval a prosadil ve vedení města pro Pražany nevýhodný obchod s vodou, se dnes nepíše, viník se nehledá, odpovědnost není vyvozována, újma není vymáhána.

Za této situace je zřejmé, že výhodný handl s vodou zaplatí v Praze všichni, kteří vodu používají. V případě tohoto dalšího zdražení jde především o asociální krok současného vedení města Prahy vůči nemajetným, ale i zásah do podnikatelské sféry, který zvýší provozní náklady a může se následně promítnout do cen služeb či zboží.

Komunisté odmítají zdražení vody a zlehčování tohoto rozhodnutí. Tvrzení, že jsme se tak v Praze dostali na celorepublikový průměr ceny, která činí 83/m³ vody, považujeme za účelovou snahu vyhnout se oprávněné kritice. Ještě v roce 1990 byla cena vodného 60 haléřů a stočného 20 haléřů, úhrnem 80 haléřů za jeden metr krychlový vody. Znovu připomínám, že to bylo za socialismu v roce 1972, kdy byla dána do provozu mohutná hráz a úpravna vody na Želivce. Ta dodnes 62 km dlouhým přivaděčem z rozhodující míry zásobuje Prahu i okolí pitnou vodou a je zdrojem oněch pohádkových zisků a toku peněz do zahraničí.

Paní radní Plamínková, dovoluji si vám položit několik otázek. Jste opravdu přesvědčená, že jste učinila vše, co bylo ve vašich silách, abyste zabránila zvýšení ceny vody? (Upozornění na časový limit 3 minuty.) Ano. Jde v daném případě o zdražení, které bude na další roky poslední? Nebo počítáte s dalším navyšováním ceny?

Děkuji za pozornost.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Plamínková.

P. Plamínková: Děkuji za interpelaci. Ano, vodovody a kanalizace jsou zanedbané. Jsou zanedbané od dob komunismu, od doby, kdy stála cena vodného a stočného pár haléřů. Protože tato cena bohužel nestačila ani na prostou reprodukci tohoto majetku, tudíž my stále ještě doháníme ten dluh, který jste zde udělali, pane Hrůzo, vy. Ale tento dluh bohužel se stále prohlubuje, protože ani dnes ta cena vody neumožňuje řádnou reprodukci vodohospodářského majetku. My bohužel musíme investovat do nové vodní linky čistírny odpadních vod.

My jsme si to nevybrali. Praha by to asi nestavěla, protože investovat miliardy korun, abychom snížili množství dusíku v odpadní vodě ze 17 miligramů na litr na 10 miligramů na litr, by nám asi jako Praze nepřišlo až tak úplně zásadní. Nicméně jsme k tomu byli donuceni, neboť v přístupových dohodách k Evropské unii se Česká republika – podotýkám Česká republika, nikoliv Praha – zavázala, že celá Česká republika bude tzv. citlivou oblastí, neboť se mělo za to, že jsme oblast, která je střechou Evropy, odkud vlastně vody tečou potom do několika moří.

Byla to pěkná myšlenka, nicméně Praha na ní velmi tratí. Tratila na ní už v roce 1992 – přesně si nepamatuji, kdy to bylo – kdy bylo původně rozhodnuto v 90. letech, že budou vodovody a kanalizace privatizovány. Byly rozděleny. Tehdejší společnost byla rozdělena na dvě. Z části vznikla dnešní PVS, z části vznikla společnost určená k prodeji. 66 % akcií této společnosti bylo prodáno Veolii, francouzské firmě, za částku 6,2 mld. korun. Z těchto peněz Praha neviděla ani korunu. Všechno to spolkl privatizační fond, resp. šlo to prostě na posílení státního rozpočtu. Praha potom prodala zbylých 34 % za 880 milionů korun též Veolii, protože tím prodejem 66 % ztratila majoritu. Původně to mělo být totiž privatizováno v poměru 33 : 33 : 34, takže Praha ten kontrolní balík měla mít. Tyto peníze byly použity na sanaci povodňových škod v roce 2002.

To, že smlouvy s Veolii, resp. s PVK nejsou výhodné, o tom se tady mluví již dlouho. Snažím se smlouvy s Veolii docela poctivě změnit. Myslím si, že jsem po mnoha letech první, kdo se je snaží změnit a učinit výhodnějšími pro hl. město Prahu. Ovšem nabídka, kterou jsme dostali, nebyla dostatečně určitá, a částka, kterou bychom mohli získat jako navýšení nájemného, nebyla dostatečně vysoká. Navíc tam byly podmínky, které celou tu nabídku značně zpochybňovaly, například že to bude podmíněno souhlasem mateřské firmy, tj. Veolie.

V této situaci vzhledem k tomu, že jsme měli velmi rozsáhlou havárii vody, o které víte, na Praze 6, je to v oblasti, kde vy jste zastupitelem, tak nechceme, aby se tato situace opakovala. Chceme, aby vodovody byly v řádném stavu, aby kanalizace byly v řádném stavu, aby se nemohlo stát, že teče vodovod, teče kanalizace a kanalizace je navíc umístěna nad vodovodem. To je prostě zvěrstvo jistě z doby předlistopadové, kdy k tomu neexistují žádné pořádné dokumentace. Zjistilo se, že takovýchto úseků může být velké množství po Praze, a je potřeba to napravit. A bude to stát velké množství peněz. Ale zásobování obyvatelstva kvalitní pitnou vodou je pro nás naprostou prioritou a my ty peníze do toho dát prostě musíme. My nechceme, abychom to vybydleli, musíme vodohospodářskou soustavu udržovat v dobrém stavu. A bohužel musíme z něčeho i zaplatit novou vodní linku, rekonstrukci staré vodní linky, kalové hospodářství, rekonstrukce několika pobočných čistíren apod.

To znamená, že ty peníze opravdu budou potřeba a opravdu budou využity na zlepšení stavu vodohospodářské infrastruktury. Pokud se nám podaří nakonec vyjednat dobrou smlouvu s Veolii a oni nám budou dávat více na nájemném, pak lze samozřejmě hovořit i o tom, že by se částka za vodné a stočné mohla opět snížit. Ale zatím tomu tedy nic moc nenasvědčuje.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Hrůza ještě.

P. Hrůza: Byl bych potěšen, kdyby místo ideologických hrátek, které tady někdy ve vystoupeních radních zaznívají, a v tomto případě to bylo naprosto zjevné, jsme se bavili věcně.

Základní chyba byla privatizace. Další chyba byla, že miliardy byly odčerpané státu a byly zašantročeny. Říkám to otevřeně. Praha z nich neměla, vy jste to potvrdila. Další chybou je, že Veolie nadále v této situaci užívá infrastrukturu, stovky milionů korun posílá s vašim vědomím do zahraničí, a výsledek je ten, že samozřejmě Praha má nedostatek zdrojů.

Ale vy jste měla řešit otázku Veolie zásadně. Vy jste řešila akorát otázku opce této smlouvy. Všichni jsme informováni ze sdělovacích prostředků. Ale odmítli jste, aby tato otázka byla předmětem projednání Zastupitelstva. Proč tak činíte? Proč se bojíte, aby se to projednalo na Zastupitelstvu, nakolik je tato smlouva v pořádku se zákonem, nakolik je v politickém zájmu obyvatel Prahy, abychom měli hospodáře na vlastním majetku?

Znovu jsem řekl, že kdyby měla Praha dneska investovat takové prostředky do přivedení vody bezmála 70 kilometrů od Prahy, tak je nemá. Zkuste vybudovat druhou šachtu. Kdyby tahle, která funguje z té Želivky, se poškodila, kudy povedete vodu do Prahy? Zkuste si vybudovat. Vyčleňte si na to prostředky.

Prim. Krnáčová: Paní kolegyně.

P. Plamínková: Ano, souhlasím v těch částech, kde mluvíte o tom, že základní chybou byla privatizace vodohospodářské soustavy a uzavření smluv s Veolii. Naprosto souhlasím.

Snažím se to řešit, nicméně pro nás je prioritou samozřejmě i bezpečnost dodávek té vody. Nemůžeme to řešit tak, že prostě řekneme „Odeťka už vodu nedodávejte.“ To by Pražanům také voda téct nemusela. Je to velmi citlivá komodita a musíme postupovat velmi citlivě. Věřte tomu, prosím, že se snažíme postupovat tak rychle, jak to jde.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Další bude interpelující Ondřej Profant. Interpelovaným je pan náměstek – pan Zábranský, omlouvám se. Interpeluje Daniela Hodka, který se omluvil, protože má nějakou zdravotní prohlídku. Omluvil se, takže odpoví písemně.

P. Zábranský: To je mi líto, že se pan předseda výboru omluvil. Já ho interpeluji jakožto předsedu výboru pro majetek. Chtěl jsem se zeptat na osobu jeho bývalého asistenta pana Alexe Budaryna, který byl donedávna jeho asistentem jakožto předsedy výboru, a někdy v únoru nebo v březnu s ním ukončil spolupráci, pokud vím, protože zmizel z webu praha.eu.

Chtěl jsem se zeptat na důvod ukončení té spolupráce, a to i v souvislosti s tím, že se tady tak trochu šušká v zákulisí, že pan Budaryn byl zatčen policií, a to dokonce hospodářskou kriminálkou. Nechci tady tvrdit, že to je pravda, protože to nevím. Jenom jsem se chtěl zeptat, jestli tedy byl opravdu zatčen policií, případně za co.

A jestli je to pravda, že byl zatčen, pak potom mám další dvě doplňující otázky, jestli ta spolupráce s ním byla ukončena před tím nebo po tom. A jestli to, za co byl případně zatčen, tak jestli má něco do činění s výkonem jeho zaměstnání tady na Magistrátu. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Já to nemůžu komentovat. Pan Hodek na to může odpovědět. Řekl, že odpoví písemně.

Pan kolega Profant bude interpelovat pana kolegu Dolínka, kterého nevidím.

P. Profant: Bohužel tu není pan kolega a vůbec je účast taková menší. Já už to asi ani nebudu komentovat. Ale pan Dolínek je stejně trochu hlasově indisponován, takže mi jistě rád odpoví písemně.

V novinách jsem si přečetl jeden výrok pana Dolínka, který si dovolím odcitovat celý.

Zjistil jsem šlendrián v oblasti pronajímání parkovišť. Nechal jsem proto vypracovat materiál, který projedná v úterý Rada. Očekávám, že po vysoutěžení nových nájemců bude řada parkovišť výnosnější, neboť nájemné 12 tisíc korun ročně za parkovací místo na Alšově nábřeží mi připadá jako loupež za bílého dne.

Ano, vítám pana náměstka. Tak tohle byl výrok pana náměstka. Mám ho i dnes.

Chtěl bych se zeptat, když se tady jedná o loupež za bílého dne, jestli z toho budou vyvozena nějaká opatření nebo postihy, protože s problémy okolo TSK, neplnění uložených úkolů, popřípadě povinností, se setkáváme každé Zastupitelstvo. Já už tady interpeluji asi potřetí v řadě, takže se ptám, když máme takhle hezký výrok, jestli pan Dolínek s tím něco udělá. Doufám, že mi odpoví.

Prim. Krnáčová: Je zde, takže pan kolega má slovo.

Nám. Dolínek: Děkuji. Odpovím shodně jako panu zastupiteli Prchalovi. V tuto chvíli se opravdu personálně řeší obchodní úsek TSK. To znamená, má to dohry. Až budou všechny úkony učiněny, dostane Rada města zprávu. Očekávám, že posléze tato zpráva bude postoupena dál zájemcům o tyto věci. To je první věc.

Druhá věc. Tam se těžko dají odhadovat nějak ty věci nebo něco podobného, protože to jsou smlouvy, které platily. Byly legálně podepsány, nejsou na nich právní vady, takže v tuto chvíli nájemci využili vlastně toho, kdy za tu cenu mohli tam své podnikání konat. My tím pádem teď nemůžeme prokazovat něco jako ušlý zisk městu. Ale konáme právní kroky, protože se toto dělo.

Nejvíce křiklavý případ pro mne je případ Tobručká na Červeném vrchu na Praze 6, kde toto parkoviště bylo někomu pronajato za nula nula nic, on to provozoval částečně na místě, kde nikdy nesmělo být vybudováno parkoviště. Potom přišel před několika lety, že mu tam nikdo nechce parkovat a TSK zkonstatovalo, ta šéfka obchodního: No tak tam parkovat nemusí nikdo a my vám teďka necháme běžet smlouvy a vy nám nic nemusíte platit, protože vám tam nikdo neparkuje. Tak to už je vrchol toho ledovce, který nám zůstal. A my jsme rozklíčovali potom všechny smlouvy a dovedli jsme to k tomu, že právně to projednáme v rámci obchodního úseku.

Následně Rada města bude příští týden seznámena s tím, že u každého parkoviště navrhne, zda a jak bude ošetřeno těch 90 až 100 parkovišť. Například Praha 11 projevila zájem přes svoji akciovou společnost Jihoměstská, a. s., o to, že by chtěla provozovat za úplatu, to znamená, my jim to pronajmeme a oni si to budou provozovat v režimu a rozhodnou se, zda rezident, návštěvník apod., ta parkoviště. Praha 7 – tam jsme řešili, že chtějí některá k proplacení kolem Výstaviště nebo kolem Zemědělského muzea, zapojit do rezidenčního parkování. To znamená v rámci té zóny, kdo má možnost parkovat v zóně, nechť tam parkuje zdarma. Když bude volné místo, bude automat a bude muset zaplatit apod.

Takže na tomto tam pracujeme a budeme individuálně posuzovat všechna ta místa. Například v případě tady nábřeží po dohodě s paní primátorkou a s paní Plamínkovou budeme rušit polovinu parkovacích míst tak, aby pietní místo, které tam v zásadě je před Palachem, vzniklo, aby bylo doplněno trávou a nějakým důstojným místem. Zůstane parkování pouze po levé straně budovy Umprum apod. Takto bude postupováno u každého místa. Radě bude dána potom výsledná zpráva včetně vypovězení smluv.

Vzhledem k tomu, že nechceme nechat místa jako hluchá, očekávám, že smlouvy jsou některé na první pohled pro město nevýhodné, tak si myslím, že horizont finální výpovědi bude - kromě Malostranského náměstí, tam jistota je 1. 7., tam už je hotovo, schváleno – bude od 1. 1. 2017 tak, aby všude jinde bylo připraveno osazení závor a další věci, které ten režim ustaví. Městské části budou mít dostatečný čas na to, aby se vyjádřily na svých radách a dopravních komisích k tomu, jaký režim tam chtějí zvolit. Ale zhruba 35 milionů není výnosnost, když opomenou parkovací dům vedle Opery a další parkovací domy, a to je nepodkročitelné. Minimálně tuto částku musíme také získávat, ale dát větší bendit těm lokálním lidem, kteří tam žijí, aby rezidenti těch parkovišť něco měli, nejenom že mají před okny oplocené monstrum, které nemohou využívat. Například u Zemědělského muzea je velký problém s prostupností území. Takže někde budeme řešit, aby mohl někdo projít i tím, že je to sice oplocené.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Chcete se k tomu ještě vyjádřit? Ne.
Další bude pan kolega Prchal. Interpeluje pana radního Wolfa.

P. Prchal: Dobrý den ještě jednou. Mám dotaz, který se týká nepřidělení grantu Rock Café, což je záležitost, kterou jsme probírali, probíráme na kontrolním výboru. Ale obdrželi jsme i dopis, předpokládám všichni, od společnosti Nový horizont. Na základě znalosti situace se domnívám, že skutečně v tomto případě to nebylo vyhodnoceno úplně nejlépe, protože se spíš přikláním k tomu, že ten grant měli obdržet. To je samozřejmě můj osobní názor. Ale zajímalo mě, zda dojde k nějakému novému posouzení či zda se bude něco v této záležitosti dělat, tak jako se to stalo i v jiných případech, kdy nedošlo k udělení grantů, a bylo to třeba přehodnoceno.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Wolf.

P. Wolf: Pro kolegu Petra Prchala, co se týká grantu pro klub Rock Café, můžu říct jednu věc. Aktuálně Rock Café požívá výhody grantu pro rok 2016 ve výši 6,5 milionu korun. Dostali ho v roce 2014 jako dvouletý, a to pro rok 2015 a 2016. V loňském roce při grantovém řízení nezávislou grantovou komisí jim nebyl udělen víceletý grant, o který žádali. Co to znamená? Jednoduchou věc, že v letošním roce tak jak jsou nastavena pravidla, teď je z hlavy nevím, odevzdají žádost o grant pro rok 2017. Jestli bude nebo nebude udělen, samozřejmě nemohu předjímat. To je věc odborné grantové komise nezávislé na politickém spektru. Můžou si zároveň požádat o víceletý grant pro roky 2018 až 2021.

Já tady samozřejmě nemůžu předjímat, jestli budu radním, ale předpokládám, že i kdybych nebyl radním a byl tady kdokoliv jiný, tak nebude postupovat jinak. A rozhodne grantová komise, tak jak je, obvykle tak jak je i vaším předsedou klubu Václavem Novotným, ač tady je členem výboru pro kulturu, a kolegou Kubištou vždy deklarováno, že grantová komise je nezpochybnitelný orgán, který rozhoduje. I když s ním nemusíme souhlasit, tak ho respektujeme.

Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Prosím.

P. Prchal: Takže pokud tomu rozumím, tak na rozdíl od jiných obdobných případů toto se bere jako uzavřená věc tedy. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Pane kolego.

P. Wolf: Nevím o nějakých jiných případech. Jestliže někdo požádal třeba o jinou záležitost, tak jsme o ní diskutovali. Ale nikdy nebylo město iniciátorem jakýchkoliv jiných řešení. Proto je zde systém grantového řízení, který je obecně známý. Tedy nerozumím dotazu, že v jiných případech – žádné jiné případy nikdy nebyly, že by z pozice radního nebo Zastupitelstva došlo ke změně grantu. To se nikdy nestalo.

Prim. Krnáčová: Dobře, děkuji.

Pan Jakub Michálek interpeluje pana radního Hadravu a mne. Prosím pěkně, pane radní.

P. Michálek: Děkuji za slovo, paní primátorko.

Chtěl jsem vás požádat, abyste nám sdělili spolu s panem radním aktuální informace o přípravě vlastnické politiky struktury firem holdingu vlastněném hlavním městem Prahou, a také v souvislosti s tím politikou obsazování dozorčích rad těchto firem. Myslím si, že v aktuální politické situaci je tato otázka nanejvýš případná.

Prim. Krnáčová: Pan radní Hadrava.

P. Hadrava: Odpovím. Každopádně probíhá diskuse na úrovni rady a až proběhne, což by mělo být začátkem dubna, tak to bude předloženo na výbor pro legislativu, veřejnou správu IT. Materiál je připraven.

Prim. Krnáčová: Dobře. Máte k tomu ještě něco, pane kolego?

P. Michálek: Děkuji za vyjádření a budu se těšit na váš materiál. A ještě více než materiál by mě potěšilo, kdyby se tento materiál promítl do praxe.

Prim. Krnáčová: Ještě nevíte, jaký bude.

Pan Mikuláš Ferjenčík interpeluje pana radního Dolínka, pana náměstka a ještě paní Jarmilu Bendovou ve věci rychlodráha na letiště.

P. Ferjenčík: Děkuji za slovo. Pan Dolínek se mi omlouval, že z důvodu zdravotní indispozice radši bude odpočívat. Chápu absolutně. Děkuji paní Bendové, že přišla.

Já bych to sem asi netahal, ale bohužel neproběhl minulý výbor pro dopravu, takže jsem neměl možnost se na to zeptat na této půdě. Nicméně na únorovém výboru pro dopravu padla informace, že 17. 3. se má sejít pracovní skupina Praha – Kladno. Mne zajímá, jestli se ta skupina sešla, jaké jsou závěry této schůzky a jaký je časový výhled dalších kroků v realizaci této trati.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Dám slovo paní zastupitelce Bendové.

P. Bendová: Dobrý den. Ano, pracovní skupina se sešla, ale závěry z této pracovní skupiny ještě nejsou dané do podkladu takové formy, abychom k tomu mohli na výboru zaujmout nějaké stanovisko, k této problematice. Další komise bude v dubnu. Kolega Mirovský případně ještě doplní.

Prim. Krnáčová: Chce doplnit pan kolega? Dostačující odpověď? Pan kolega Ferjenčík nebo pan kolega Mirovský chce doplnit? Prosím.

P. Mirovský: Protože jsem na té schůzce byl, tak jenom doplním, že šlo primárně o řešení vypořádání připomínek jednotlivých městských částí. Byli tam zástupci MČ Praha 6 a Praha 7 a zástupci hl. města Prahy, tedy pan náměstek Dolínek, paní předsedkyně a já. A já jsem byl za Prahu 7. Bavili jsme se o tom, do jaké míry byly vypořádány připomínky, které zaslala Praha 7 historicky do toho materiálu, který se aktuálně zpracovává, a připomínky Prahy 6, které se vztahovaly k tomu, jestli to bude pod úrovní. Připomínky Prahy 7 se týkají maximální snahy o ochranu Stromovky.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pane Ferjenčíku?

P. Ferjenčík: Děkuji. Já bych tedy jenom poprosil v mé písemné odpovědi, až budou ty materiály nějak zpracovány, jestli bych mohl dostat vypořádání těch připomínek a nějaký časový harmonogram té akce.

Prim. Krnáčová: Samozřejmě. Děkuji.

Další bude pan Adam Zábranský – interpeluje paní náměstkyni Kislingerovou.

P. Zábranský: Díky za slovo. Chtěl jsem za prvé poděkovat vlastně konečně za nějakou podporu participativnímu rozpočtování. Teď mám samozřejmě na mysli usnesení Rady. Nicméně chtěl jsem se zeptat na jednu věc, a to že Rada schválila, že se z 50 % pokryjí vlastně náklady na to participativní rozpočtování městských částí. Chtěl jsem se zeptat, jestli se tím myslí pouze 50 % z té částky, o které budou ti občané rozhodovat, anebo se tím myslí náklady na celý ten proces, protože to také něco stojí, jako je třeba zaměstnání nějakého koordinátora nebo zatížení úřadu navíc. Tak co se myslí těmi 50 procenty.

Potom ještě mám takovou poznámku, že mi z toho přijde, že není jasně stanoveno, co se vlastně myslí tím participativním rozpočtováním. Nechtěl bych, aby toho zneužily třeba některé městské části tak, že si řeknou „Tak uděláme něco, co bude vypadat jako participativní rozpočtování, ve skutečnosti to nebude odpovídat těm standardům, ale dostaneme 50 % od hlavního města, takže se nám to nakonec vyplatí.“

Chtěl jsem poprosit o to, aby ještě tady k tomu usnesení byla schválena minimálně nějaká základní fáze, třeba tady té příručky „Metodika tvorby participativního rozpočtu pro města v ČR“, kterou – myslím – jste i křtila teď na konferenci. Tak aby bylo pro městské části jasně stanoveno, co vlastně je participativní rozpočtování, a jak vlastně postupovat.

A zároveň ještě poslední poznámka, že samozřejmě tady ta finanční podpora je chvályhodná, ale podle mne by některé městské části třeba spíš potřebovaly tu podporu z hlediska hledání vhodného koordinátora, nebo s celým tím procesem než s tím, že budeme částečně kryt náklady, které na to ony vynaloží.

Prim. Krnáčová: Paní kolegyně.

Nám. Kislingerová: Děkuji. Otázka participace dnes je součástí informací, které na dnešním Zastupitelstvu proběhnou. Jak už jste tady řekl, ta základní pravidla byla schválena na Radě. Možná bych tady připomněla nebo shrnula to, co vy jste říkal, že je navrženo, že hl. město Praha bude participovat 50 procenty, a tady bych doplnila tu část, která se týká vaší otázky, a sice týká se to skutečně vynaložených nákladů na jednotlivé projekty, které budou – a to je respektive odpověď číslo dvě – které budou v rámci finančního vypořádání městskou částí vykázány. Čili to je velice důležité pravidlo – skutečně vynaložené náklady a z nich 50 %.

Potom tedy pokud jde o náklady na vlastní proces zavedení – s těmi náklady jsme neuvažovali. To by mělo být v režii jednotlivých městských částí. Ještě nevím, jestli jsem na něco zapoměla. Metodická spolupráce. Myslím si, že tady už proběhlo v loňském roce ve spolupráci s IPRem ozvučná deska a celá řada dalších akcí, které se věnovaly participaci. V dnešní době Praha 3, Praha 7, MČ Praha – Zbraslav také vstoupila do zavádění participativního rozpočtování, a ještě Praha 7. Čili jsou zde určité zkušenosti a myslím si, že je tady prostor pro výměnu zkušeností v rámci jednotlivých městských částí. My samozřejmě tomu můžeme být nápomocni tím, že bychom mohli zorganizovat třeba nějaký metodický seminář, který by pomohl těm městským částem, které by potřebovaly v tomhle směru spolupráci.

Jinak z toho semináře, který byl minulý týden, který se realizoval v rámci „Dobré radnice“, který proběhl v rezidenci paní primátorky - tak tam se tohle téma řešilo vlastně na celostátní úrovni. Z toho vyplynulo, že vlastně žádná závazná metodika v tomhle tom směru neexistuje. Pokud v tomhle směru by byly pozitivní zkušenosti, tak jak na městských částech vznikají, tak se určitě budeme snažit o nějakou syntézu a o postoupení potom městským částem, abychom tady měli tu dobrou praxi.

Je to zatím v tuhle chvíli první důležitý krok k tomu, aby participace byla v hlavním městě Praze realizována.

Prim. Krnáčová: Stačí takhle, pane kolego?

P. Záborský: Ještě jednu doplňující poznámku, že bych byl rád, kdyby vlastně to nebylo tak, že městská část přijde s tím, že udělali jsme tu participativní rozpočet a automaticky jim dáme ty peníze, ale abychom si byli jisti, že to opravdu byl participativní rozpočet. To je všechno.

Prim. Krnáčová: To je ta metodika. Dobře, děkuji pěkně.
Technická, prosím.

P. Michálek: Děkuji za slovo, paní primátorko. Nebyl jsem zrovna přítomen v sále, protože jsem potřeboval na záchod a nechtěl jsem snižovat důstojnost tohoto slavného sboru, že by došlo k nějakému incidentu, a tudíž jsem podle jednacího řádu ztratil pořadí. Po konzultaci s legislativou bych tedy poprosil, abych mohl vystoupit se svojí interpelací, když jsem nebyl přítomen v sále, což byla první interpelace zastupitelů.

Prim. Krnáčová: Nemusíme se ptát legislativy, můžu povolit sama, protože řídím schůzi. Tak pokračujte, pane kolego.

P. Michálek: Děkuji za slovo. Moje interpelace je na paní ředitelku a týká se přístupu do informačního systému GINIS od společnosti GORDIC, konkrétně modulu knihy došlých faktur.

Na základě mé žádosti mi byl udělen po nástupu do funkce člena kontrolního výboru Zastupitelstva přístup k informačnímu systému, kde jsou umístěna meta data o došlých fakturách, abych mohl jako člen kontrolního výboru procházet tyto faktury, případně analyzovat, přicházet s podněty. A skutečně se mi to v řadě případů hodilo, takže jsem to mohl využít i pro podněty, které šly na kontrolní výbor apod.

Bohužel asi před měsícem jsem dostal vyjádření od Magistrátu, že mi byl v rámci uplatnění opatření podle zákona o kybernetické bezpečnosti odepřen přístup jako nestandardní a že už nadále nebudu mít přístup do informačního systému.

Myslím si, že když tady Zastupitelstvo schvalovalo koupi produktu GINIS od společnosti GORDIC, na což město vynaložilo víc jak jednu miliardu korun, tak jako jeden z klíčových důvodů bylo uváděno, že zastupitelé budou mít přístup k aktuálním a věrohodným informacím o hospodaření města. Takže mi to nezapadá do tohoto konceptu, když mně jako členovi kontrolního výboru byl nyní tento přístup odepřen, aniž by byla vypracována metodika nebo schválena pravidla, za jakých mají mít zastupitelé přístup k informacím o hospodaření Magistrátu.

Podotýkám, že jsem nikdy neporušil žádnou zásadu, která by se týkala zveřejnění nějakých chráněných informací tohoto systému. Nerozumím tomu, z jakého důvodu mi byl jako členovi kontrolního výboru odepřen přístup k tomuto informačnímu systému. Žádám, aby Magistrát učinil veškeré možné kroky k tomu, aby byl mně a také jiným členům kontrolního výboru, kteří o to požádají, tento přístup umožněn.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní ředitelko, prosím.

JUDr. Martina Děvěrová, MBA – ředitelka Magistrátu hl. m. Prahy: My jsme vám k tomu poskytli velký rozbor. Přístup vám byl nově odepřen z toho důvodu, že nabytí účinnosti zákon o kybernetické bezpečnosti, který specifikuje kritickou infrastrukturu, kritické informační systémy a tzv. významné informační systémy. Na základě toho potom Rada konstatovala a schválila, že mimo jiné systém GINIS patří mezi tyto významné informační systémy.

Po konzultaci s bezpečnostním úřadem bylo konstatováno, že tedy není možné poskytnout tento přístup. Navíc jako člen Zastupitelstva máte právo získat od úřadu informace, nikoliv přístup do systému, který obsahuje ostrá data.

Pokud vím, tak jste proti našemu rozhodnutí o odepření přístupu podal stížnost k Ministerstvu vnitra, takže bych v tuto chvíli vyčkala rozhodnutí Ministerstva vnitra.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Chcete na to odpovědět, pane kolego?

P. Michálek: Myslím si, že otázka, jestli je nějaký systém kritický pro fungování Magistrátu a s tím, že Rada to schválila, toto vymezení vůbec nesouvisí s tím, proč by neměli mít členové kontrolního výboru přístup ke čtení, k fakturám Magistrátu. A bohužel ani teď jste mi neodpověděla před Zastupitelstvem, proč členové kontrolního výboru nemají přístup ke čtení, k těmto datům, která jsou v informačním systému. Takže já nemůžu než to pokládat za nějakou bezdůvodnou šikanu zastupitelů, kteří k těmto informacím mají mít přístup, protože my přece nebudeme každý týden žádat o to, abyste nám poskytli nově uzavřené faktury, když tady máme informační systém za víc jak miliardu korun, který nám to umožňuje v režimu ke čtení kontrolovat v reálném čase.

Apeluji na to, abychom používali zdravý rozum, využívali investice do software, který jsme tady pořídili, a abychom nastavili taková pravidla jasná, podle kterých budou mít kompetentní členové zejména kontrolního a finančního výboru přístup k těmto informacím v reálném čase. Jinak dojde pouze k tomu, že Magistrát bude zbytečně zahlcován žádostmi o informace. A už to tady několikrát zaznělo, kdy si Magistrát stěžoval na to, že má problémy s vyřizováním žádostí o tyto informace. Jsou to naprosto zbytečné problémy, které by šly vyřešit prostě tím, že by se přístup ke čtení poskytl v zastupitelském režimu, samozřejmě se zohledněním toho, že každý zastupitel je vázán zákonem o ochraně osobních údajů. A pokud jsou tam chráněné osobní údaje, tak není oprávněn je zveřejňovat. Ani se tomu tak neděje.

Prim. Krnáčová: Technickou měl pan kolega Profant.

P. Profant: Já bych citoval přímo, že z oblasti významných informačních systémů jsou přímo vyhláškou vyloučeny informační systémy obcí a systémy hl. města Prahy, pokud jsou používány ve výkonu jeho vlastní působnosti.

Prim. Krnáčová: Dobře. Nemluvíme o vyhlášce, mluvíme o zákonu.

Paní zastupitelko. (Už nebudu reagovat.) Dobře.

Tím pádem jsme vyčerpali naše interpelace. Teď je 13.32 a budeme mít hodinovou přestávku na oběd. Setkáme se tady ve 14.30.

Děkuji všem.

(Přestávka od 13.32 do 14.30 hodin.)

3/5

Tisk Z - 4302

informace k Metropolitnímu plánu hlavního města Prahy

Prim. Krnáčová: Dobrý den. Vítejte zase zpátky po polední přestávce. Budeme pokračovat v našem schváleném programu jednání. Na programu je teď paní kolegyně Plamínková s bodem 3/5 – informace k Metropolitnímu plánu HMP. paní kolegyně, mikrofon je váš.

P. Plamínková: Děkuji. Dostala jsem tento úkol na minulém zasedání Zastupitelstva. Doufám, že vyslechnete mou prezentaci, byť je poněkud delší, než mé prezentace obvykle bývají. Ale abychom se dobrali k tomu, jak to vypadá s územním plánem dnes, tak se chtě nechtě musíme vrátit malinko do minulosti.

V současné době platný územní plán, který teď používáme, byl schválen dne 9. 9. 1999 usnesením Zastupitelstva HMP a byl koncipován na období přibližně deseti let. Tomu odpovídaly jeho návrhové parametry, které byly do roku 2010, i bilance jednotlivých oblastí rozvoje území hlavního města. Ode dne nabytí účinnosti, což bylo k 1. 1. 2000, bylo řešení platného územního plánu modifikováno řadou změn a úprav.

V roce 2007 Zastupitelstvo HMP svým usnesením č. 7/1 ze dne 31. května 2007 rozhodlo o pořízení nového územního plánu hl. města Prahy. Zadání bylo schváleno v květnu 2008. Na základě tohoto schváleného zadání zpracoval projektant, což byl Útvar rozvoje hl. města Prahy, koncept nového územního plánu, který byl veřejně projednán 23. listopadu 2009, tedy rok a půl po zadání, abychom si to upřesnili. Připomínky byly zaevidovány do konce května 2010. Všechna vyjádření, která byla uplatněna v rámci veřejného projednání konceptu, byla vyhodnocena, přičemž nejprve se vyhodnocovaly připomínky městských částí a dotčených orgánů, posléze připomínky vybraných organizací, a poté následovalo zpracování požadavků, připomínek a námitek fyzických a právnických osob. Zástupci městských částí se k navrženému vyhodnocení vyjadřovali od dubna do června 2011. Od září 2011 se projednávaly rozpory, ke kterým se následně vyjadřovalo i Zastupitelstvo. Připomínek bylo, jestli si to dobře pamatuji, asi 16 tisíc.

Nicméně v dubnu 2012 Zastupitelstvo schválilo návrh záměru pořídit Metropolitní územní plán hl. města Prahy. Dne 7. června 2012 Zastupitelstvo rozhodlo o ukončení pořizování rozpracovaného územního plánu a téhož dne schválilo Zastupitelstvo pořizování zcela nového územního plánu, tzv. Metropolitního plánu. Zpracovatelem nového územního plánu se stala nově vytvořená kancelář Metropolitního plánu. Leckdo se tomu tenkrát docela divil, protože v té době se předpokládalo, že nový územní plán musí být schválen do konce roku 2015, a mnoho lidí si kladlo otázku i veřejně v diskusích, když si najdete diskuse, které k tomu tenkrát probíhaly, tak se tam mnoho tehdejších zastupitelů ptalo, zda se to vůbec stihne. Konkrétně si vzpomínám, že se ptal třeba kolega Březina – velmi důrazně, několikrát. Připadalo mu patrně, že je na to málo času a ukázalo se, že to bylo oprávněné.

Pod rozhodnutím pořizovat nový územní plán jsou podepsáni tehdejší primátor doc. Bohuslav Svoboda a tehdejší náměstek Tomáš Hudeček. Jenom pro informaci si dovolím vám ocitovat třeba, co k tomu kolega Březina tenkrát řekl: Naopak si myslím, že to, co dnes máme na stole, je největší hazard. Největší hazard s obyvateli Prahy, s územím Prahy, s investory, s majiteli pozemků. Jsem přesvědčen o tom, že tato rozhodnutí ukončit stávající plán, ten koncept, a pořídit nový uvrhnou Prahu do naprosté nejistoty. Mám pocit, a vezmu si příklad ze sportu, který je mi nejbližší, a to je fotbal. Mám pocit, že jsme v poločase, jdeme do šatny a v šatně nám rozhodčí řekne, že druhý poločas zahájíme na ledě, akorát nám nedá brusle. Prostě měníme pravidla hry v prostředku celého procesu.

Zajímavé je, že podobně kriticky se k tomu vyjadřovali ostatní zastupitelé, například kolega Ludvík, kolega Poche a další a nadšení nejevili ani někteří členové ODS, například tehdejší zastupitel a poslanec Šťastný.

Před ukončením toho pořizování a před zahájením přípravy Metropolitní ho plánu tehdy dost důrazně varovalo i Ministerstvo pro místní rozvoj, které posílalo dopisy. Konkrétně to byl pan ministr Jankovský tenkrát a jeho náměstek pan Kalous. Nicméně v červenci 2012 bylo zahájeno zpracování návrhu zadání Územního plánu hl. m. Prahy, tedy tzv. Metropolitního plánu, přičemž vystavení a projednání návrhu zadání proběhlo v březnu až dubnu 2013. Toto zadání bylo schváleno usnesením Zastupitelstva č. 31/6 ze dne 19. září 2013. (Primátorka: Prosím klid v sále. Neslyšíme. Děkuji.)

Tehdy už zde byla u vlády TOP 09 podporovaná ČSSD. ODS to zadání tenkrát nepodpořila. A popravdě řečeno mě tedy překvapilo, když jsem si pročítala diskuse, které k tomu tenkrát zastupitelé vedli, že v podstatě jediný člověk, který to opravdu velmi důrazně podporoval, byl pan zastupitel Hudeček. Jinak to nepodporoval prakticky téměř vůbec nikdo. Dost se divím, že to prošlo.

Zadání se mluvilo o tom, že ten plán bude mít tři úrovně – pro území hlavního města Prahy Metropolitní plán, pro vybrané a v Metropolitním plánu specifikované části území hl. města Prahy měly být zpracovány územní plány v podrobnějším měřítku, tzv. územní plány částí města, a konečně tou třetí úrovní měly být regulační plány a registrované územní studie. Před návrhem toho zadání varoval například zastupitel Pecha, který byl tuším za ODS, to si nepamatuji přesně, který ho nazval „egoistický pokus o budování pomníku“.

Od října 2013 zahájila kancelář metropolitního plánu zpracování návrhu nového územního plánu hl. města Prahy alias Metropolitního plánu. Původně tehdejší náměstek Hudeček tvrdil, že se ten plán stihne udělat do konce roku 2015. Během času se ale ukázalo, že tento termín je nereálný. V průběhu zpracování návrhu územního plánu kancelář Metropolitního plánu spolupracovala s městskými částmi a ve dvou termínech v letech 2014 a 2015 se uskutečnily pracovní konzultace, na které byli zástupci městských částí přizváni. Městské části své připomínky ale sdělovaly pouze ústně a ze setkání se nedělaly na rozdíl od té přípravy toho zrušeného konceptu žádné zápisy. Takže dneska se nedá jednoznačně říct, které části připomínek městských částí do toho byly zapracovány a které nebyly zapracovány, a z jakých důvodů. To je velký rozdíl proti zpracování toho konceptu, kdy se opravdu zápisy docela důsledně dělaly.

Dne 30. listopadu 2015 byl návrh Metropolitního plánu pořizovatelem převzat ke kontrole. Od té doby probíhají pravidelná každotýdenní setkání pořizovatele se zpracovatelem, na nichž se odstraňují chyby a závady. Koncem února byla odevzdána pořizovateli nová přepracovaná textová část. Celý Metropolitní plán by měl být odevzdán 31. května 2016. Do té doby by mělo proběhnout ještě jedno kolo konzultací s městskými částmi. Pevně doufám, že tentokrát budou z těchto jednání pořizovány přímo na místě zápisy, které stvrdí obě strany.

Nicméně termíny setkání jsou naplánované na duben a květen a není mi tedy úplně jasné, jak chce zpracovatel stihnout zpracovat připomínky městských částí do toho návrhu, když tento má být odevzdán do 31. května.

Problémem v současné době je i to, že Metropolitní plán počítá se platnými stavebními předpisy, které ale bohužel stále platné nejsou. V konečné podobě předané pořizovateli bude vystaven spolu s vyhodnocením vlivu návrhu Územního plánu HMP na udržitelný rozvoj území při společném jednání.

To je takový stručný, velmi stručný úvod, abychom v podstatě věděli, jak jsme k Metropolitnímu plánu vlastně přišli. A teď odpovím na dotazy, které jsem dostala na minulém zasedání Zastupitelstva.

První dotaz. V jakém stavu zpracování a v jakém stádiu pořízení ten Metropolitní plán dneska je? Takže pořízení. Proces pořizování nového územního plánu probíhá a bude probíhat v souladu se stavebním zákonem až po předání kompletního opraveného návrhu územního plánu HMP, s následným veřejným projednáním a bude to ukončeno projednáním v Zastupitelstvu HMP. do konečné datum nabytí účinnosti nového územního plánu bylo stanoveno na 31. prosince 2020 a pořizovatel, tedy odbor územního plánu, odbor územního rozvoje, již počátkem roku 2015 informoval o nutnosti odevzdání dokumentace územního plánu v kompletní verzi určené ke společnému jednání do konce listopadu 2015 s tím, že po odstranění případných formálních nedostatků musí být společné jednání oznámeno nejpozději koncem ledna 2016. Přičemž v opačném případě není možné garantovat plnění výše uvedeného termínu nabytí účinnosti nového územního plánu do konce roku 2020.

Bohužel k dnešnímu dni nebyla pořizovateli předána kompletní dokumentace návrhu územního plánu včetně odůvodnění. Od konce listopadu do konce února, do 29. února 2016 byly pořizovateli postupně předány: v pořadí už třetí verze textové části výroku a odůvodnění, první verze výkresové části, grafických schémat a krycích listů jednotlivých lokalit. Kontrola pořizovatele probíhá ode dne předání, což byl ten 30. listopad 2015. Byla jsem informovaná pořizovatelem, zástupci tady sedí a mohou vám potom poskytnout bližší informace, že i poslední verze předaného návrhu výroku a odůvodnění není v podobě umožňující zahájení společného jednání. Stále probíhají a budou probíhat jednání pořizovatele se zpracovatelem, tedy s IPREM, o úpravách obsahu.

Konečnou podobu návrhu územního plánu a jeho odůvodnění mohou ovlivnit i výsledky konzultačních schůzek zpracovatele s městskými částmi, které IPRu uložila zajistit v průběhu března až května 2016 Rada HMP. Společně s návrhem nového územního plánu bude projednávána i dokumentace vlivů na udržitelný rozvoj. Počítá se s tím, že tedy do konce května by to mělo být předáno včetně odůvodnění.

Takže závěrem. Bohužel verze Metropolitního plánu, která byla slavnostně předána v listopadu 2015 pořizovateli ke kontrole, nebyla v souladu s platnou legislativou po stránce formální ani věcné. Od okamžiku předání probíhají pravidelné konzultace zpracovatele s pořizovatelem. Nicméně jsem nucena konstatovat, že závažné nedostatky návrhu Metropolitního plánu, na které je zpracovatel opakovaně upozorňován, a to v průběhu celého minulého roku, stále nebyly odstraněny, a to přesto, že byla pořizovateli předána již třetí verze, takzvaně opravená verze textové části.

Jsem rovněž nucena informovat Zastupitelstvo HMP o skutečnosti, že i přes upozornění pořizovatele se posledních pracovních jednání neúčastní hlavní projektant a dosud nebyly předány upravené výkresové části návrhu Územního plánu HMP. Nebyla dořešena závaznost grafických schémat a krycích listů lokalit a v textové části odůvodnění chybí zásadní a nejobsažnější kapitola 9, která popisuje a zdůvodňuje navrženou regulaci.

Vzhledem k těmto skutečnostem při vědomí toho, že situace je docela závažná, jsem zadala externí posudek návrhu Metropolitního plánu, který se nezabývá pouze jeho zákonností, ale též věcnou, obsahovou a metodickou stránkou návrhu, a to s ohledem na naplnění cílů a úkolů územního plánování a praktické využitelnosti při rozhodování v území. Zadala jsem to u Asociace pro urbanismus a územní plánování. Výsledky toho posouzení byly odevzdány minulý týden a byly předány jak pořizovateli, tak zpracovateli, tak paní primátorce.

Otázka b). Z jakého důvodu se zpracování Metropolitního plánu prodlužuje oproti původně stanovenému termínu? Tady bych požádala o vysvětlení zpracovatele, takže prosím někoho z IPRu, jestli by mohl na tuto otázku odpovědět.

Ing. arch. Petr Hlaváček – ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy: Vážená paní primátorko, vážené dámy a pánové, k otázce zpoždění Metropolitního plánu bych chtěl říct především, že ta věc byla skutečně nastavena na začátku tak, že dle zákona bylo třeba ten plán dokončit do roku 2015.

To je třeba říct na úvod. Co je potřeba ještě doplnit k tomu, co říkala paní radní, že v rámci zadání a požadavku Ministerstva pro místní rozvoj je možné projednávat ten plán ve společném jednání až po platnosti Pražských stavebních předpisů, které očekáváme 1. srpna tohoto roku.

Co se v průběhu těch dvou a půl let, kdy se pracuje na tom návrhu, dále zpracovávalo. Byla to především problematika stavebních předpisů, dále otázka zásad územního rozvoje a provedené semináře s městskými částmi, což bylo vylepšení a byl pozitivní přínos k přístupu v Metropolitním plánu.

Zásady územního rozvoje jsou něco, s čím se trápíme dodnes a budeme muset přistoupit k novelizaci. Musíme udělat všechno proto, aby se mohla tato věc zpracovávat společně s projednáním Metropolitního plánu. Za mě zásady územního rozvoje, Pražské stavební předpisy a semináře s městskými částmi. A k tomu, ten plán je skutečně inovativní. Hledá nové cesty a skutečně, jak bylo řečeno, každý týden sedíme s pořizovatelem a věc upravujeme tak, aby byla skutečně zcela v pořádku. Je to proces.

P. Plamínková: Děkuji, a já zde odpovím na třetí otázku, zda je Metropolitní plán zpracováván a pořizován v souladu s platnou právní úpravou. Dokumentace návrhu územního plánu a odůvodnění předaná pořizovateli ke kontrole dne 30. listopadu 2015 neměla zákonnou podobu, resp. neodpovídala platnému znění zákona číslo 183/2006 o územním plánování a stavebním řádu a jeho prováděcím vyhláškám. Poslední třetí verze textové části výroku v jedné ze dvou předložených variant a odůvodnění svojí strukturou už odpovídají požadavkům platného znění přílohy číslo 7 vyhlášky číslo 500 z roku 2006 Sb.

V současné době pořizovatel kontroluje souladu obsahu této předané verze textové části výroku s právními předpisy a na březnových pracovních schůzkách upozornil zpracovatele na zjištěné nedostatky. Je pravda, že mezi první verzí a tou poslední už to opravdu začíná nabývat nějaké strukturované podoby, a z takového povídání to začíná vypadat jako dokument právní. Pracují na tom, ale stále ještě to není, jak vyplývá z výroků pořizovatele, tak to není ani zdaleka ještě dokončeno.

Kdo zajišťuje koordinaci zpracovatele a pořizovatele územního plánu? Koordinaci procesu pořizování zajišťuje pořizovatel, tzn., odbor územního rozhodování. V průběhu zpracování návrhu územního plánu probíhaly pracovní schůzky pořizovatele se zpracovatelem, jejichž závěry by měly být promítnuty do odevzdaného návrhu toho územního plánu. Rekapitulace průběhu kontrol. Předáno to bylo 30. listopadu, jak už jsem tady několikrát říkala. Byla předaná textová část výroku s krycími listy a grafické části výroku, dále odůvodnění v pracovním, čili v rozpracovaném znění včetně grafické části a schémat.

V průběhu prosince 2015 až do půlky března 2016 proběhla společná jednání ke kontrole struktury a obsahu návrhu územního plánu a pořizovatel předal zpracovateli své požadavky a připomínky k úpravám a dopracování dokumentace. V prosinci 2015 byly zpracovateli sděleny požadavky pořizovatele na zajištění souladu zpracované územně plánovací dokumentace s platnými právními předpisy a nadřazenou dokumentací a doporučení k úpravě výkresové části.

V lednu 2016 byly diskutovány a předány podklady k požadovaným úpravám výrokové části i k odůvodnění návrhu. Dne 22. ledna byla předána opravená verze textové části výroku a dokumentace vyhodnocení vlivu návrhu územního plánu na udržitelný rozvoj území hl. m. Prahy. Na společných jednáních byl pořizovatel ujištěn, že návrh dokumentace zpracovatel nadále upravuje a pořizovateli bude předána další upravená verze územního plánu a jeho odůvodnění.

V únoru 2016 pořizovatel obdržel verzi 2.0 výrokové části ve dvou variantách struktury obsahu a návrh odůvodnění, ale bez stěžejní kapitoly 9. Součástí předané dokumentace nebyla grafická část a krycí listy lokalit. Zpracovatel by měl dodat předání celé kompletní dokumentace toho plánu a jeho odůvodnění ke dni 31. 3. 2016, což je dnes. To opravdu nevím, zda se stalo. To nám tady pan ředitel jistě řekne.

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále.

P. Plamínková: V březnu 2016 pořizovatel postupně kontroluje poslední předanou verzi textové části a neúplné odůvodnění. Každý týden probíhají společné pracovní schůzky pořizovatelů a zástupců zpracovatele, na kterých jsou se zpracovatelem diskutovány požadavky pořizovatele na provedení oprav a úprav té předané textové části s cílem dopracování konečné podoby návrhu územního plánu v souladu s platnými právními předpisy a v podobě, určené ke společnému jednání.

Jaká je celková předpokládaná výše nákladů IPR Praha na zpracování metropolitního plánu včetně všech souvisejících nákladů a mzdových nákladů na zaměstnance IPR Praha a Magistrátu. Prosím pana ředitele případně, jestli chcete doplnit ještě něco, co jsem teď říkala.

Ing. arch. Petr Hlaváček – ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy: Jenom k těm nákladům práce na návrhu zhruba 2,5 roku před tím ještě na zadání ta kancelář má zhruba průměrně 11 lidí, plus to na tom samozřejmě pracují další kanceláře, připravují data. Ten plán je digitální, je v tom skutečně nový. Další sekce dat na tom intenzivně pracuje, je kolem toho spousta softwaru. Náklady se nedají vypočítat přesně na korunu. Udělali jsme předběžný odhad kolem 50 milionů.

Ještě bych chtěl říct k tomu času, že těch 2,5 roku, když se porovnává s prací na tom konceptu, který trval rok a půl, tak je potřeba skutečně připomenout, že se jedná o digitální verzi plánu. To jsme vám ukazovali na platformě politických klubů. Plán v Plzni, kde je 167 tisíc obyvatel, se zpracovával cca 20 měsíců. Tak jenom pro porovnání, že ten čas není násobně větší nebo delší, než v jiných městech.

P. Plamínková: A ještě prosím, kdybyste tady mohl zůstat a odpovědět, kolik externích právních subjektů či fyzických osob se podílí na zpracování konzultací k prezentaci, dokumentaci a dílčím projednáním Metropolitního plánu včetně jejich uvedení názvu nebo jména. Kolik bylo jednotlivým subjektům za služby či dodávky zapláceno? Externisté.

Ing. arch. Petr Hlaváček – ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy: Tuto informaci můžu dodat ještě písemně, protože na ní ještě pracujeme, a doplním ji v textu. Nejsou to stovky ani desítky, ale doplníme.

P. Plamínková: Potom zde byla otázka, bod G, zda audit činnosti IPR Praha má souvislost se stavem přípravy Metropolitního plánu, kdy má být audit ukončen. Zde musím říct, že důvodem k zadání auditu nebyly jenom výlučně postupy při zpracování Metropolitního plánu. Jedná se o celkové prověření činnosti IPR. Audit bude dokončen přibližně v polovině dubna 2016 a s výsledky budete nepochybně obeznámeni.

Dále jsem měla za úkol předložit všechna doposud vydaná stanoviska a informace Ministerstva pro místní rozvoj ke zpracování a pořizování Metropolitního plánu. Ono jich bylo docela dost. K návrhu zadání územního plánu to byla výzva k odstranění nedostatků v zadání Metropolitního plánu ze dne 9. 4. 2013. Je vidět, že to už v roce 2013 se Ministerstvo pro místní rozvoj o ten plán docela živě zajímalo.

Potom odpověď k žádosti o prodloužení lhůty, stanovené MMR pro odstranění vad a nedostatků zadání Metropolitního plánu, to bylo ze dne 2. 7. 2013. Já vám neříkám ta čísla, protože to je úplně zbytečné podle mě, říkat ta čísla jednací. Potom to bylo doplnění vyjádření a výzvy Ministerstva pro místní rozvoj k návrhu zadání územního plánu ze dne 22. 7. 2013 k naplnění požadavků MMR, uplatněných v rámci projednání návrhu zadání územního plánu ve výzvě k odstranění vad a nedostatků v návrhu zadání ve stanovené lhůtě, prodloužené o 90 dnů, a to bylo ze srpna 2013, 19. srpna.

Potvrzení o naplnění požadavků MMR, uplatněných v rámci projednávání návrhu zadání územního plánu ve výzvě k odstranění vad a nedostatků v návrhu zadání, to bylo z 29. 8. 2013. Takže vidíte, že v roce 2013 k návrhu zadání bylo těch připomínek ministerstva a těch dopisů docela dost.

K rozpracovanému návrhu územního plánu to byla např. odpověď k dotazu, zda zveřejňování obsahu návrhu územního plánu před zahájením projednání je přípustné. To bylo z ledna 2015.

Potom zde byl dopis první náměstkyně ministryně Ing. Kláry Dostálové náměstkovi Stropnickému k obsahu nového územního plánu hl. m. Prahy ze dne 12. června 2015. Pak metodická konzultace k nezbytnosti pořízení aktualizace zásad územního rozvoje z 6. 1. 2016, metodické vyjádření k upřesnění role, povinností a pravomoci pořizovatele při kontrole územního plánu z 1. 2. 2016 a dopis ministryně Karly Šlechtové ze 17. 3.

Ten je docela závažný, protože ministryně tady píše, že měli možnost se seznámit s připravovaným územním plánem, že obsah jeho návrhu mě z hlediska souladu s právními předpisy značně zneklidňuje. Chtěla bych předejít střetu mezi MMR a hlavním městem a upozornit vás na problémy v době, kdy jsou ještě bez velkých problémů řešitelné.

Návrhem územního plánu, který byl ke konci minulého roku uvolněn ke konzultacím, nebylo dodrženo ani to nejzákladnější, členění územního plánu podle předepsané osnovy. Zvláště ve výrokové části, která je závazná pro následné rozhodování zejména stavebních úřadů, není možná od této osnovy žádná odchylka.

Z dalších zásadních problémů upozorňuji, že výroková část obsahuje celé dlouhé pasáže, patřící do odůvodnění. Výroková část má být co nejstručnější, jednoznačná, má obsahovat jen to, o čem má právo Zastupitelstvo rozhodnout, a má se omezit na zásady, podmínky a pokyny pro rozhodování.

Prim. Krnáčová: Paní kolegyně, já vás nerada přerušuji, ale na 15. hodinu máme pevně zařazený bod.

P. Plamínková: Dobře. Myslím, že jsem řekla v podstatě...

Prim. Krnáčová: Já bych to ráda přerušila, protože se přihlásili kolegové do rozpravy, takže bych přerušila tento bod, abychom se poté, co dopracujeme bod pod pořadovým číslem 27, k němu znovu vrátili. Děkuji pěkně.

Teď bych poprosila pana radního Hadravu, pana zastupitele Hadravu, ať předloží svůj tisk.

27

Tisk Z - 4057

k návrhu na úplatné nabytí nemovitostí týkajících se Fotbalového stadionu Ďolíček, v k. ú. Vršovice, z vlastnictví společnosti BOHEMIANS REAL a.s. do vlastnictví hl. m. Prahy

Prim. Krnáčová: Prosím o jeho úvodní slovo.

P. Hadrava: Dobré odpoledne, dámy a pánové, předkládám vám Tisk Z - 4057, je to návrh na úplatné nabytí nemovitostí týkajících se Fotbalového stadionu Ďolíček, v k. ú. Vršovice, z vlastnictví společnosti BOHEMIANS REAL a.s. do vlastnictví hl. m. Prahy. Tento materiál je předkládán v návaznosti na opakované jednání výboru pro správu majetku a majetkové podíly a usnesení Rady hl. m. Prahy, která převod nemovitosti v základních parametrech odsouhlasila.

Jak jistě víte, jde o velmi citlivý, složitý a spletitý případ. Většina z vás, co tady sedí dole, určitě ho zná, ale budu to muset připomenout pro ostatní.

Kauza se táhne mnoho let a my dnes sklízíme „plody nečinnosti“ všech, kteří se kauzou zabývali či nezabývali před námi. Proto nechci hovořit podrobně o historii tohoto případu. Z dnešního hlediska není důležitá otázka, kdo za to může, ale co s tím uděláme dál.

Možné řešení předkládám vám k vaší pozornosti. Podrobnou chronologii máte uvedenu v důvodové zprávě všichni. Pro naše dnešní rozhodování vše začalo v půlce roku 2014, kdy MČ Praha 10 oznámila záměr na směnu svěřených pozemků ve Vršovcích za nemovitosti fotbalového stadionu Ďolíček ve vlastnictví akciové společnosti Bohemians Real s doplatkem ze strany MČ ve výši 49 mil. Kč.

Poté byla vypracována řada oponentních a znaleckých posudků. Opakovaně se během roku 2014 a 15 tímto zabývala Rada hl. m. Prahy i Rada MČ. Zpočátku Rada MČ nereflektovala na změnu, kterou doporučila Rada hl. m. Prahy, aby místo směny pozemků městská část Praha 10 tuto část pozemků parc. č. 1121/1 prodala ve výběrovém řízení a aby část pozemků na pozemku č. 1124 zůstal ve vlastnictví hl. m. Prahy ve svěřené správě MČ Praha 10. MČ dokonce uzavřena se společností Bohemians Real 1905 směnnou smlouvu v rozporu s usnesením Rady hl. m. Prahy, a dokonce navíc předložila na odbor evidence správy majetku MHMP tuto smlouvu k potvrzení správnosti před vkladem do katastru nemovitostí.

A tak MČ Praha 10 požádala v dubnu 2015 Prahu o jednání se spol. Bohemians Real a.s. o podmínkách převodu majetku tvořícího fotbalový stadion Ďolíček do vlastnictví hl. m. Prahy. Vyjádřila také připravenost, poskytnout maximální součinnost. Na základě toho Rada hl. m. Prahy v červnu roku 2015 přijala usnesení, kterým mj. souhlasí se záměrem nabytí dotčených nemovitostí ve Vršovicích z vlastnictví Bohemians Real do vlastnictví Prahy, a to ve spolupráci s městskou částí za podmínky, že městská část ukončí platnost směnné smlouvy za předchozího kladného stanoviska Bohemians Real s navrženým postupem a s tím, že odsouhlasení tohoto záměru nezavazuje Prahu k následným právním jednáním.

Následně nás městská část požádala, abychom dojednali se společností Bohemians Real finální podmínky převodu nemovitostí fotbalového stadionu a abychom předložili městské části návrh konkrétních smluvních vztahů, které budou garantovat, že fotbalový klub Bohemians Real 1905 bude nadále hrát v Ďolíčku.

Parametry a další postup odsouhlasil i výbor pro správu majetku a majetkové podíly. Na vyjednávání společnosti Bohemians Real jako vlastníka nemovitosti navrhla prodej za cenu 134 mil. Kč s tím, že se jedná o konečný návrh a na nižší cenu není ochotna přistoupit. Byl též zpracován znalecký posudek na odhad budoucích nákladů, které bude nutné do stadionu investovat. Propočet nákladů odhadovaných oprav, modernizací a rekonstrukcí je proveden na období cca 3 – 5 let a činí cca 29,4 mil. Kč. Podrobnosti specifikace naleznete v příloze tisku číslo 4.

Dámy a pánové, podrobný výčet předmětů úplatných nabytí je uveden v důvodové zprávě a v usnesení. Obecně řečeno, jde o vlastní areál fotbalového stadionu Bohemians Ďolíček. Cena stadionu včetně kotelny pro vyhřívání hrací plochy, tedy celková cena předmětu úplatného převodu je dle znaleckého posudku 121 mil. 107 tisíc Kč.

Dovoluji si vám k rozhodnutí předložit schválení úplatného nabytí nemovitosti, týkající se fotbalového stadionu Bohemians Ďolíček v k. ú. Vršovice z vlastnictví společnosti Bohemians Real do vlastnictví hl. m. Prahy za cenu, jež je výsledkem jednání ze dne 21. 3. a 22. 3. 2016, která probíhala s vlastníky dotčených nemovitostí a MČ Praha 10.

V návaznosti na usnesení Rady č. 539 ze dne 15. 3. 2016, jež je přílohou č. 1 tohoto materiálu, kde Rada hl. m. Prahy bere na vědomí nabídku společnosti a uložila mně pokračovat v jednání o podmínkách koupě s vlastníkem nemovitosti, tedy za celkovou kupní cenu 121 107 tisíc Kč, která odpovídá znaleckému posudku.

K podpisu kupní smlouvy dojde za podmínky výmazu exekučního práva. Jde o závazek velmi starý, pravděpodobně již zaniklý, kde věřitel pravděpodobně již nežije. Výmaz tohoto záznamu je v současné době v řešení. Další podmínkou je ukončení směnné smlouvy, podepsané MČ Praha 10, a také souhlas MČ s odejmutím pozemku parc. č. 1121 v katastru Vršovice.

Pokud toto nabytí schválíte, odbor evidence, správy a využití majetku předloží Radě hl. m. Prahy parametry nájemní smlouvy s klubem Bohemians Praha 1905 a také návrh na modernizaci ploch v okolí fotbalového stadionu s ohledem na zlepšení obchodně komerční využitelnosti tohoto území.

Když jsem jednal, odpovím, kolega Stropnický tady není, tak jsem jednal s Prahou 10, kde mi bylo stanoveno výborem, že nám svěří parcelní číslo 1121 a ještě pochopitelně k tomu doplatí 1/3 kupní ceny. Zástupci Městské části Praha 10 toto neakceptovali s tím, že pochopitelně o odejmutí pozemku budou jednat na Zastupitelstvu, Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji, pane kolego. Otevírám rozpravu, prvně se dostanou ke slovu občané, kteří se přihlásili do rozpravy. První bude pan Michal Vejsada. Prosím, ať se ujme mikrofonu.

Michal Vejsada: Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Myslím si, že jsem v dopoledních hodinách asi řekl všechno. Myslím si, že cena neodpovídá ve výši 134 milionů, ani 121 milionů. Myslím si, že by se měla důkladně tato cena zjistit, prověřit. Domnívám se, že Bohemians 1905 obdržela a dostává granty, dotace na úpravy hřišť a zázemí. Dovoluji si tedy apelovat na to, abyste se chovali jako řádní hospodáři a neplýtvali penězi daňových poplatníků. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Další se přihlásil do diskuse pan Petr Šístek.

Petr Šístek: Vážené Zastupitelstvo, vážené dámy a pánové, jsem jeden z těch, který ustavil fotbalový stadion v Dolíčku a Bohémku jako takovou má v srdci. Spousta z nás strávila hodiny času po brigádách. Každého z nás to stálo hromadu peněz. Ze žádných dotací, ale z vlastní kapsy, z peněz, které jsme si poctivě vydělali. Prosím, apeluji na vás, na vaše svědomí: neberte nám stadion, neberte nám klub, ať jednou můžu tam vzít svoje vnoučata a říct “Sem chodil váš táta, děda i strejda a můžete i vy.“. Děkuji. (Aplaus v řadách fanoušků.)

Prim. Krnáčová: Dále bych poprosila pana Dariusze Jakubowicze.

Ing. Dariusz Jakubowicz – předseda představenstva Bohemians 1905: Vážení zastupitelé, vážení kolegové, mé jméno je Darius Jakubovič. Jsem předsedou představenstva Bohemians 1905, zároveň spolugenerálním sponzorem, hlavním akcionářem. Jsem jedním z těch, kteří mohou za to, že dnes tady řešíme Dolíček. Ti všichni ostatní jsou reprezentováni fanoušky, které vidíte okolo sebe. Jsem tu jménem akcionářů klubu, kteří tvoří 12 % družstva fanoušků. Jsem tu jménem 37 tisíc Pražanů sympatizujících s Bohémkou i jménem ostatních Pražanů, kteří si nepřejí, aby v místě stadionu vyrostla komerční budova. Bez nás všech by dávno nebylo co řešit. Bez peněz, které bychom mohli všichni použít na něco jiného, čistě osobního, a které jsme obětovali na záchranu Dolíčku a samozřejmě na záchranu tradičního klubu. Dokonce v okamžiku, kdy jsme stadion museli opustit při postupu do první ligy, protože nesplňoval podmínky, a vše se zdálo již ztracené, vznikla z iniciativy fanoušků nové politické sdružení „Desítka pro domácí“ a toto sdružení uspělo v komunálních volbách.

Do koaličního programu se dostal přímo bod odkoupení stadionu a po třech a půl letech bylo vše na Praze 10 odsouhlaseno a podepsáno. Mezitím se klub po dohodě s majiteli na stadion vrátil a na své náklady dobudoval vše, aby obdržel licenci pro první ligu – bez dotací. Fanoušci slavili a uvěřili politikům. Bohužel přišlo zamítavé stanovisko z Magistrátu s tím, že nákup podporuje, ale přímým odkupem od majitelů bez směny pozemku a vše proběhne hladce a rychle.

V loňském roce, kdy vše vypadalo na dobré cestě, se nám naposledy podařilo přesvědčit majitele k prodloužení smlouvy, ale situace se opět mění. Víím, že to máte těžké. Zastupujete občany Prahy a Prahu jako takovou. Ale já vás vyzývám: chovejte se podle toho. Odložte dnes politikaření a udělejte dobrou věc pro Prahu a většina Pražanů vám bude vděčná. Nenechte propadnout úsilí lidí, jejich prostředků a času, který věnovali záchraně Dolíčku. Nákup stadionu je v zájmu většiny občanů. Například MČ Praha 10 uspořádala v roce 2014 oficiální referendum, které bylo bohužel spojené se značnou rekonstrukcí, přesto pro bylo přes 58 % lidí.

Stadion je využíván k mnoha sportovním i společenským akcím, i když momentálně omezen krátkodobým nájmem. Celoměstské akce pro děti, koncerty, charitativní akce, tréninkové zázemí jak pro dospělé, i pro nejmenší děti Bohémky. Jedná se o velmi tradiční stadion a klub známý svou atmosférou, který je znám i v zahraničí. Klub je ve Vršovicích 111 let. Je navrhován odkup stadionu za odhadní cenu, tedy 121,1 milionů. Já budu stručný, ačkoliv cena s majitelem byla domluvena na 134 milionů mínus daň z převodu nemovitosti, rozdíl v ceně zaplatí klub. (Potlesk fanoušků.)

Vše bylo nastaveno tak, aby to dobře nedopadlo. Víme, že jsou konkrétní zájemci z řad developerů, kteří se na toto území těší. (Primátorka: Omlouvám se, tři minuty.) Věřím, že se nenecháte ovlivnit.

Mohl bych dokončit, prosím? (Ještě poslední větu můžete.)

Město kupuje pozemky ve výměře větší než 14 tisíc metrů čtverečních v centru Prahy. Na tyto pozemky klub přispěje, aniž je bude vlastnit. Město nedává peníze do neznáma. Dostává za ně odpovídající protihodnotu – pozemky, na nichž stojí nemovitost v širším centru Prahy. Nekupuje akcie, ale přímo nemovitost. V rámci České republiky je z 31 stadionů první a druhé ligy 26 vlastněno městem. Jedná se o zcela normální stav stejně jako v ostatních evropských zemích, jak na západ, na střed i na východ od naší země.

Připravil jsem si podstatně víc, ale času je málo.

Jenom pro vaši informaci, veškeré náklady za posledních deset let platí pouze klub. Nedostal žádný příspěvek. Bohemians 1905, a. s., nedostala žádný příspěvek na jakoukoliv činnost, provoz nebo jakýkoliv – řeknu – dotační titul na modernizaci stadionu. Všechno bylo placeno a je zaneseno v účetnictví.

I nadále se hodláme ve spolupráci s našimi fanoušky o všechny tyto náklady dělit a nezatěžovat tím obec. (Potlesk.)

Prim. Krnáčová: Pan Hudeček měl technickou. Pan Jílek měl technickou. Nemá, dobře.

Další byl připraven pan Lukáš Eichinger.

Mgr. Lukáš Eichinger – statutární ředitel vlastníka stadionu společnosti Bohemians Real, a.s.: Dobrý den. Jmenuji se Lukáš Eichinger a jsem statutárním ředitelem vlastníka stadionu společnosti Bohemians Real.

Chtěl bych poznamenat, že naše společnost vlastní stadion od roku 1997. Za celých 19 let ho více méně provozuje v neziskovém režimu s tím, že posledních pět až šest let říká, že je potřeba tyto poměry změnit, neboť samozřejmě jako akciová společnost jsme pod tlakem ekonomických skutečností. Pravdou je, že stadion leží na lukrativních pozemcích a přestože bychom sami věděli, jak s věcmi naložit, tak také čelíme tlaku různých developerů.

Myslím si, že pro Prahu je to dobrá investice v případě, že dnes odhlasuje koupi. První věc je ta, že naše společnost by stadion prodala za cenu, která odpovídá zjištěné ceně ve znaleckém posudku, který si nechala vyhotovit Praha renomovaným znaleckým ústavem, s tím, že tak jak dnes zaznělo, klub by sanoval ten rozdíl.

Co se týče samotné ceny, tak jenom na okraj poznamenám, že máme i lukrativnější nabídky, ale tak jak v podstatě celých 19 let ctíme ten princip, tak ho v zásadě dodržujeme do současnosti, a to je tak, že naším postojem a chováním zároveň podporujeme fotbal.

Myslím si, že je to dobrá investice, jak jsem říkal. Do sportu, do mládeže, neboť tým Bohemians je jedním z největších vychovatelů mládeže. Je to investice do veřejnosti a v neposlední řadě investice do nemovitostí. Jestliže dojde ke koupi tohoto dnes našeho majetku, Praha získá prakticky ucelený souvislý prostor, pozemky v rozloze cca 30 tisíc m² v bližším centru. Myslím si, že takovéto rozhodnutí je dobrá investice do budoucna.

Naše společnost je transparentní společností. Zaslých jsem zde v kuloárech, že je zde nějaká obava, aby peníze neskončily někde na Belize atd. Toto je jeden velký omyl. Společnost Bohemians Real je vlastněná kapitálovým investičním fondem, který podléhá přímé kontrole, České národní bance a jeho depozitáře, což je ČSOB. Informace o Belize pravděpodobně nastala nesprávným výkladem poznámky v Obchodním rejstříku, kde akcionář Bohemians Real historicky kupoval formou odštěpení od jiné akciové společnosti, která nemá s ním nic společného, pozemek, který se provedl formou rozštěpení a následného vkladu do společnosti akcionáře Bohemians Real. Takto tam vzniká poznámka při rozklikávání si dalších odkazů, že ta společnost, od které byl pozemek touto formou nakupován, má akcionáře na Belize. Netýká se to nás.

Možná ještě na závěr uvedu – je tady poznámka o nějaké exekuci z roku 1935, byla již vymazána. Tato informace byla převzata z pozemkových knih. Samozřejmě tato věc je vypořádána.

Proto ještě jednou dovoluji si apelovat – podpořte, prosím – myslím, že - dobrou věc. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Prim. Krnáčová: Poslední do diskuse z řad občanů se přihlásil pan Ivan Trojan.

Ivan Trojan: Dobrý den, dámy a pánové. Bohémka ve Vršovicích existuje už 120 let. V roce 1932 pan Danner nechal za své peníze postavit Dolíček, tento stadion. V roce 1948 byl znárodněn, později patřil pod tělovýchovnou jednotu a v divokých 90. letech byl stadion oddělen od klubu a pozdější vlastníci toho stadionu buď z neumětelsví, nebo z určitého prospěchářství, už jim nešlo o klub, o Bohémku, ale o ten lukrativní pozemek.

Myslím si, že vy dnes máte možnost odkoupením toho stadionu, což už tady zaznělo, že to není věc neobvyklá, že 26 klubů první a druhé ligy z 31 je spravováno městy, máte možnost vrátit ten klub sportu, fotbalu, fanouškům, Bohémce – tak jak to zamýšlel v roce 1932 pan Danner.

Myslím si, že je i důležité mít nějakou vizi a umím si představit, že vedle záchrany Dolíčku, že vedle toho stadionu na tom hnusném škvárovém parkovišti vyroste parkoviště, které bude pěkné, bude sloužit nejenom fanouškům Bohémky, ale hlavně obyvatelům Prahy 10, a že vedle toho bude třeba postaveno krásné sportoviště, které bude sloužit našim dětem a že se to spolu s Grébovkou dá propojit na takovou oázu míru a klidu a pohody.

Prosím vás, myslete na to. Já svoje povolání dělám pro lidi, je to určitá služba, určitý závazek a myslím si, že to nás tady dneska pojí. I vy to děláte pro občany, děláte to pro své voliče. Myslete na nás, myslete na Bohémku i na ty fanoušky, kteří v roce 2005 Bohémku zachránili ze svých peněz. Patřím mezi ně já, ale i spousta těch, kteří opravdu dávali jenom tu stokorunu třeba. Děkuji vám. (Aplaus.)

Prim. Krnáčová: Jelikož se nikdo z řad občanů nepřihlásil, budeme pokračovat v rozpravě. První se přihlásil pan zastupitel Bříza.

P. Bříza: Děkuji, paní primátorko. Hezké odpoledne všem. Toto je opravdu velmi zapeklitá situace a myslím, že nás čeká minimálně několik hodin emotivních příspěvků a debaty. Ona je zapeklitá samozřejmě tím, co už tady bylo zmíněno – že v minulosti někdo buď už z neumětelství, z neschopnosti nebo prospěchářství způsobil stav, který se táhne několik dlouhých let, a my ho dnes bohužel musíme řešit.

Tím druhým momentem je bohužel to, že ono je velmi snadné v politických kampaních házet vždycky špínu na své předchůdce, nicméně myslím, že velká část odpovědnosti leží i na koalici – ne-koalici, která rok a něco není schopná na půdě Rady HMP tento problém vyřešit, protože odkup a nabytí stadionu v Dolíčku bylo připraveno bývalým primátorem Tomášem Hudečkem a kolegyní Evou Vorlíčkovou, kteří sedí tady za mnou. Oni byli ti, kteří toto řešení už navrhovali, a my rok a půl přešlapujeme na místě.

Dnes jsme se tedy dostali k tomu, že Rada a ani koalice není schopna, nebo ne-koalice a nerada, nevím, jak to nazvat, není schopna toto vyřešit, a dostáváme se k jakési individuální odpovědnosti a rozhodnutí 65 zastupitelů. V téhle té chvíli každý z nás se musí zvednout a musí říct, jak bude hlasovat a jaký k tomu má důvod.

Já tedy za sebe říkám, že budu hlasovat pro. (Potlesk.) Zkusím to zdůvodnit. Zkusme se oprostít od emocí každého klubu a klubismu, se kterým je život fanoušků a podporovatelů samozřejmě spojen. Možná před 100, 50, 70 lety naši předchůdci byli ve stejné situaci, když se rozhodovali o nabytí majetku, to znamená o investici, o koupi něčeho. Pan Ledvinka, který je skvělý archivář, by určitě dohledal možná mnoho emotivních debat o odkoupení částí nemovitostí na území hlavního města Prahy, které dnes slouží všem Pražanům. Nekoukejme na to, prosím, v horizontu několika let našeho funkčního období, ale s tím, že tady rozhodujeme o území, které pokud ho koupí někdo jiný, tak bude pro hlavní město Prahu nenávratně ztraceno.

My investujeme do svého majetku, a mé přesvědčení, proč budu hlasovat pro, je, že tak činíme s péčí řádného hospodáře a činíme tak pro dobro hl. m. Prahy. (Potlesk veřejnosti.)

Pokud zkusím odbočit, Praha bohužel léta letoucí neřeší svoji vlastní sportovní infrastrukturu. Smutným příkladem může být stadion Štvanice. Vždycky si myslím, že byt' máme emotivní debaty, tak třeba debata okolo Libeňského mostu byla ta správná a samozřejmě většinou našeho rozhodování jsme potom zvolili jeden z těch směrů. V případě Štvanice to bylo postupné umírání tohoto jedinečného areálu. Naprostým věcným a racionálním řešením by bylo bývalo zhodnotit, jestli potřebujeme takový areál v centru Prahy, který chátrá. Je to dřevostavba, samozřejmě zajde. Popř. jsme mohli část artefaktů vydražit do všech možných českých firem a získat tak třeba peníze do rozpočtu hl. m. Prahy. Tak by se pravděpodobně chovali v Německu nebo v Kanadě. Namísto toho to odnesla tehdejší radní Aleksandra Udženija, která byla vystavena momentu, kdy hrozila demolice a poškození zdraví občanů, a pak byla pranýřována, že souhlasila s odstraněním, a tehdejší nájemce defraudoval velkou část historických artefaktů. Naštěstí něco se podařilo zachránit.

Ale my bychom šli stejnou cestou. Chovejme se jako řádní hospodáři k majetku hl. m. Prahy. Možná tady má vzniknout debata o nabytí dalších sportovních areálů, které jsou na území hl. m. Prahy. Já bych chtěl jenom upozornit kolegy, že v roce 2012 skončilo moratorium Ministerstva financí, že tehdejší zákon někdy z 90. let světil do vlastnictví tělovýchovných jednot a klubů tyto velké areály. Když se dneska pohybujete po Praze, tak je to Motorlet, Admiral, Slovan Bohnice, spousta velkých velmi rozvojových, ale lukrativních pozemků, a ty jsou spravovány tělovýchovnými jednotami, a tam hrozí možná stejný model, který se stal v případě Dolíčku v 90. letech.

Bylo by asi dobré, abychom my odpovědně přistoupili ke komunikaci s jednotlivými vlastníky těchto areálů, aby se toto už do budoucna nestalo, anebo popř. investovat další finanční prostředky a odkoupit další areály do vlastnictví hl. m. Prahy a spravovat je. Tzn., věřím, že všichni z nás, kteří tady budou vystupovat, dokáží formulovat své stanovisko, jestli budou pro anebo proti a nebudeme tady svědky nějakých planých řečí. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Březina, prosím.

P. Březina: Dobré odpoledne, paní primátorko, členové Rady, kolegyně a kolegové, dámy a pánové, pravděpodobně to dneska bude můj nejkratší projev v rámci tohoto Zastupitelstva. Bude mít pouze tři body.

Za prvé bych chtěl nahlásit střet zájmů. Do svých 15 let jsem oblékal zeleno-bílý dres Bohemians Praha a reprezentoval jsem tento klub ve fotbale. Strávil jsem sezónu 82-83 za tou brankou, kam chodí ten kotel Bohemky, kde jsme v prvním kole vyřadili Admiru Vídeň, ve druhém kole Saint Etienne, ve třetím kole Servette Ženeva, ve čtvrtém kole Dundee United a ztroskotali jsme až na Anderlecht Brusel.

Říkám to proto, že dneska aplaudujeme spartě za to, kam se dostala, a já jí za to aplauduji, protože si myslím, že se dostala daleko, ale chtěl bych připomenout, že i Bohemka má tuto historii.

Za druhé bych chtěl říci, že jsem přesvědčen o tom, že jakékoli město, a to nejenom Praha, má vlastnit základní sportovní infrastrukturu.

A bod číslo 3, klub ČSSD všemi svými 9 hlasy podpoří nákup stadionu v Ďolíčku. Děkuji za pozornost. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan kolega Wolf.

P. Wolf: Děkuji za slovo, paní předsedající. Když tady kolega Karel Březina ohlásil střet zájmů, tak já ho mám opravdový, protože 20. března 2005 jsem se jako číslo 336 stal členem družstva fanoušků Bohemians 1905. Toto bylo minulý týden zaneseno kontrolnímu výboru našeho Magistrátu, který toto bude prověřovat. Nevím, co na tom prověřoval, nikde to netajím, je to vidět ze všech dokumentů, které jsou veřejně dostupné na webových stránkách, jak klubu, tak na stránkách družstva fanoušků Bohemians 1905.

Další střety zájmů, které v tomto tisku byly napsány, se nezakládají na pravdě, protože nikdy soudem nebyly přijaty. To byly věci kolem vyřešení konkursu kolem Bohemians Praha.

Co se týká klubu jako takového, zde již bylo hodně řečeno. 100 let, 111 let klubu, velká historie. Myslím si, že k tomu není co říct. Ale je důležité říct k tomu, co se stalo v divokých 90 letech budování naší nové společnosti. Vezmu postupně pár klubů, které v Praze jsou. Některé už nejsou prvotní, ale byly. Sparta, Petr Mach. Jistě víte, jak to dopadlo. Viktorka Žižkov pan Čekan, svého času velký úspěch, pak velký propad. Slavie Praha, to snad byl jediný povedený příklad, to byl pan Korbel, který přivedl Slavii asi k jejím nejlepším letům v 90. letech, 1995 – 1997. Dukla Praha pan Stárka, asi nemusím více říkat, převod do Příbrami, v podstatě zrušení po 2. světové válce tradičního pražského klubu, dnes zpět návrat.

Poslední v řadě Ďolíček, resp. Bohemians 1905, TJ Bohemians Praha. Tyto dva názvy spolu nemají nic společného. Bohemians TJ prodala v roce 1997 klub, prodala ho fandům, prodala ho Bohemians klubu jako takovému. Dnes napravujeme tato šílená 90. léta, z kterých se, doufám, poučíme. Když vidím naše Zastupitelstvo, i podle toho, jak se lavice obměnily za 20 let, věřím, že nikdo se nevrátí k podobným praktikám.

Bohemians jako taková. Víte, že já jsem křesťanský demokrat, tudíž já spíš patřím asi do kostela. Na druhou stranu Ďolíček jako takový je takové komunitní centrum. Je to centrum, kde se potkávají lidé různého zaměření, různého vzdělání, různých profesí.

Myslím, že by stálo za to, abyste viděli, jak tito lidé se k sobě chovají, jak jsou schopni na sebe působit, jak jsou schopni se navzájem ovlivňovat. Podívejte se, jak stojí za vašimi zády. Já jsem tady neviděl dlouho takto slušné přisedící v hledišti. Opravdu ne.

Určitě nepominutelná věc je hodnota oněch parcel. Jestliže dnes máme dvě parcely, které Praha může mít zpět nabyty ve vlastnictví, tedy tu, kterou má Praha 10, věřím, že Praha 10 vyslyší naši výzvu, aby odsvěžila tuto parcelu, kde je dnes parkoviště, aby dala ve prospěch města. Město, jak věřím, dnes schválí koupi stadionu a přilehlých parcel pod stadionem. Sloučením těchto parcel získáme velmi kvalitní parcelu, kterou možná dnes nejsme schopni docenit. Opět věří, že ji docení naši budoucí následovníci a naše děti.

Když dnes budete hlasovat pro, aspoň v počtu 33, to stačí, věřím, že nás nebude 33, ale bude vás 65, nevím, jestli někdo schází. Bude to fajn. Myslím, že budete jasně deklarovat zájem města o sport, o to, co se tady snažíme. Letos je Praha hlavním městem evropského sportu. Děláme pro Prahu a pro její sportovní aktivity a pro Pražany velmi mnoho. Tím, že dnes budete hlasovat pro odkup stadionu, nabudete nové sportovní zařízení, které se může stát součástí i oslav tohoto roku.

Mohl bych tady mluvit další hodinu, možná dvě. Mohl bych tady vyprávět, jak jsem začínal na dřevěné tribuně a postupně se posouval přes kotel do hlediště až do těchto lavic, ale asi to není důstojné našeho setkání. Děkuji vám za pozornost, apeluji na předsedy klubů, pokud budeme mít přestávku a budeme se rozhodovat o tom, jak hlasovat, abyste se rozhodli pro to, aby klub byl odkoupen, pardon, aby parcely a stadion byly odkoupeny ve prospěch města a abyste zachránili to, v co věří ti lidé, kteří jsou na tribuně, a další tisíce, možná desetitisíce v Praze, a nejen v Praze. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Paní zastupitelka Udženija, prosím.

P. Udženija: Děkuji za slovo. Opravdu by se z toho neměla dělat politika, říkáme to tady všichni, ale zatím ve svých předřečnicích vidím, jak si všichni dělají politické body, a přitom mimo pana kolegy Břízy, toho do toho nepočítám, ale mohla bych se ptát, co kolegové z Trojkoalice, pane Wolfe, co jste vy ostatní tady dělali celou tu dobu a nechali jste to dojít do tohoto bodu, kdy se musí rozhodovat narychlo, kdy klubu nebude vydána licence, pokud se dneska nějak nerozhodne Zastupitelstvo. Dostáváte tím všechny pod tlak. Nám se to velice nelíbí.

Slyšela jsem tady zástupce společnosti Bohemians Real a. s. Nevím, jak to, že to není z Belize. Když se podívám do Justice, kam se může podívat každý občan ČR, tak vidím, že firmu Bohemians Real a. s. akcie na jméno vlastní jediný vlastník, což je nějaký Safety Real, Bořivojova 33. Společnost Safery Real Bořivojova 33, akcie na jméno, vlastní firma Gallorante a. s. Dolní Břežany. A společnost Dolní Břežany, opět akcie na jméno, vlastní jediný akcionář Dily Investment Belize City. Našla jsem si to na Justici. Tak bych poprosila toho statutárního zástupce, který asi s fondy má z minulosti už nějaké zkušenosti, nejenom s tímto, aby nám řekl, kdo je majitelem. Opravdu, kdo je majitelem firmy Bohemians Real a. s., které by se mělo vyplatit z veřejných peněz všech daňových poplatníků 134 mil. Kč. Tak 121, já tady mám ještě bere na vědomí, tak 121 mil. Kč, omlouvám se.

Prosím, pokud budeme vědět, kdo je opravdový majitel a kam odcházejí tyto finance, tak klub ODS je schopný podpořit nákup. V případě, že se tady jedná o jednu z nejnetransparentnějších transakcí finančních, tak pak to schopni podpořit nejsme. Žádáme, abychom věděli, kdo opravdu vlastní Bohemians Real a. s. Děkuje.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní zastupitelka Vorlíčková, prosím.

P. Vorlíčková: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Jsem strašně ráda, že se po roce a půl vracíte k variantě, která byla připravena minulou Radou. Jenom nechápu, proč jste zvolili postup takový, jaký jste zvolili. Rada to neprojednala, dáváte to dnes k nám na zastupko a znovu opakují, po roce a půl. Co jste, prosím vás, rok a půl dělali?

Připravila jsem, již v září byly znalecké posudky hotové, byly, tuším, na 112 mil. Chci se zeptat, posudky, které jsou zhotovené dnes, jsou na 121 mil. Pokud tento rozdíl mezi posudky bude uspokojivě vysvětlen, a já věřím, že bude, náš klub je připraven podpořit tento materiál. Jen vás, prosím, žádám, abyste opravdu pro příště zodpovědnost přebírali na sebe a neposouvali ji na zastupitele, abyste se k tomu postavili čelem a aby alespoň nějaký názor Rady byl.

My tento materiál podpoříme, ale já chci slyšet, proč je rozdíl mezi dvěma posudky. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Manhart, prosím.

P. Manhart: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážená paní primátorko, vážení spoluobčané, já bych na tomto místě chtěl podpořit tento materiál, a předesílám, že nejsem fanouškem ani členem klubu Bohemians 1905. Mým týmem je jiný pražský klub a pokusím se tedy to své rozhodování argumentovat na základě objektivních důvodů.

Historie tohoto problému je velmi košatá, velmi dlouhá. Já jakožto radní hl. m. Prahy, který měl mj. na starosti oblast sportu, jsem se účastnil těch jednání, ať už se zástupci klubu, se zástupci MČ Praha 10, a samozřejmě se svými kolegy z Rady, především s kolegou Tomášem Hudečkem a paní radní Vorlíčkovou, která měla na starost oblast majetku.

Faktem je, že tato situace je velmi, velmi choulostivá. V zásadě se dá konstatovat, že dnešním rozhodnutím, pokud bude kladné, zde nastavujeme poměrně významný precedens do budoucna. Zaznívá tady často argument, že jiné municipality, jiná města České republiky spravují či vlastní sportovní infrastrukturu, to je fakt naprosto nezpochybnitelný, nicméně pohybujeme se na území hl. m. Prahy, kde těch klubů a těch sportovních oddílů, těch odvětví je spousta. A ambice ta, aby město jako municipalita, byť město největší, byť město hlavní, vlastnilo veškerou sportovní infrastrukturu na svém území, to je utopie. To si musíme přiznat. Bylo by to krásné, nicméně naše rozpočtové možnosti toto neumožňují.

My zde musíme na tomto místě dnes oprávněně své rozhodování opravdu o ten stav, který nastal. Hrozí zde zánik činnosti jednoho z nejvýznamnějších klubů na území města. Nejen na území města, na území celé naší republiky. V zásadě se zde bavíme o záchraně nejen sportovní hodnoty, ale společenské hodnoty v celopražském měřítku. A to, co si myslím, že musí každý zastupitel zvažovat, je tady naprosto unikátní situace, kdy opravdu hrozí zánik klubu s více než stoletou historií.

Bezespory těch 121 mil. z mého pohledu, opírám svůj názor o znalecký posudek. Za ten pozemek, pokud bychom chtěli tu oblast nějak rozvíjet developersky, tak není moc. To není zas nějak závratná částka. Přejde developer, řekne, podívejte se, zbouráme stadion, postavím zde obchodní centrum, a to si myslím, že ta částka je adekvátní. Samozřejmě z pohledu municipality, která zachraňuje celospolečenskou hodnotu a chce a myslí na lidi, kteří tam každých 14 dní chodí, vyprodávají ten fotbalový stánek, tak samozřejmě toto je ta hodnota. Toto je ta hodnota, kterou město dle mého názoru by mělo a musí zachránit.

Obrací se na nás klub v zoufalé situaci, a tím jediným, kdo v zásadě může zachránit historii a budoucnost tohoto klubu, je ZHMP. A já jsem rád, že to je ZHMP, protože zde řešíme nejen problém, resp. otázku Prahy 10, společenské hodnoty, vztahující se k této městské části, ale vztahující se k celému městu.

Z tohoto důvodu, a já jsem přesvědčen o tom, že municipalita má dbát na záchranu a ochranu těch společenských hodnot a neuvažovat pouze byznysově, protože my zde zachraňujeme sportovní činnost a tradici a samozřejmě ty lidi, kteří s tím spojují své žití. Zazněl tady argument ze strany ODS ohledně té strany prodávající, kdy faktem je, že prodávající opravdu z vlastnického hlediska není transparentní. Bohužel, město si prodávajícího nevybírá. Město chce zachránit sportovní činnost v lokalitě. Buďme rádi, že prodávající je ochoten alespoň jednat a nechce naložit s pozemkem a se stadionem jinak, než pro účely sportu.

Je to fakt. Já z toho nejsem šťastný, nicméně v momentě, kdy město tuto nemovitost nabude, tak bude všem jasné, kdo to vlastní, a věřím tomu i s ohledem na ten sousední pozemek, že tato oblast má velký potenciál nejen sportovní, volnočasový, ale i kulturně společenský. Zde se otevírá velký potenciál, který pokud se vezme a chytí správně za pačesy, tak si dovedu představit, že ta oblast bude vzkvétat.

Za mě já osobně tento materiál podpořím a bude naprosto klíčové, aby v rámci nájemního vztahu, ten nájemní vztah a ten smluvní vztah byl nastaven tak, jak tady zaznělo z úst představitelů klubu a jak tady zaznívá i z úst nás zastupitelů, aby opravdu veškeré náklady, veškerá údržba tohoto sportoviště šla za Bohemians 1905. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Lébl.

P. Lébl: Dobré odpoledne, dámy a pánové, rád bych se vrátil k jednání výboru pro sport a volný čas, které se konalo 20. května 2015 a na kterém výbor doporučil Radě hl. města vést jednání k získání stadionu Ďolíček do vlastnictví hl. m. Prahy. Na tomto jednání jsem se vyjádřil, že svou podporu na získání stadionu vnímám tak, že se jedná především o získání sportovního zařízení do vlastnictví hl. m. Prahy.

Zdůraznil jsem, že tento krok nevnímám jako záchranu Bohemky, neboť další rok bychom mohli zachraňovat nějaký jiný klub. Samozřejmě jsem realista a vím, že tento stadion bude především užívat klub Bohemians. Nicméně koupě stadionu je krok A, ale všichni víme, že důležitější a složitější je krok B, tj. jaké celkové investice budou potřebné, jaké budou náklady na provoz, a teď do hlavní, kdo a jakým způsobem se na těchto nákladech bude podílet.

Tyto své připomínky jsem rovněž vyjádřil na jednání Rady dne 15. března. Bohužel dnes předložený materiál Z – 4057 neřeší B. Nemyslím si, že je to chyba mého kolegy pana Hadravy. Chybou je, že hl. m. Praha nemá žádnou koncepci rozvoje sportovní infrastruktury ve vlastnictví hl. m. Prahy, její správy a podmínek užívání, a myslím si, že je to dědictví minulého vedení. Myslím si, že Praha si v budoucnu musí vytvořit vlastní sportovní infrastrukturu, a věřím, že jí připravovaný rozvoj sportovišť a Výstaviště rozhodným způsobem pomůže nastartovat novou etapu sportu v Praze.

Domnívám se, že zrušení komise pro strategii rozvoje pražského sportu v říjnu roku 2015 nebylo šťastné, neboť zpracování nové koncepce sportu bylo jedním z jejich úkolů. Je jisté, že k vytvoření této koncepce se budeme muset velice krátkodobě vrátit. Jsem pro získání stadionu Ďolíček do vlastnictví hl. m. Prahy, ale je nutno znát a jasně definovat, kdo a v jaké výši se bude podílet na investicích, zajištění provozu, jeho využití, a jakým způsobem, formou a rozsahem se bude na tomto projektu podílet klub Bohemians, a to vše by měla řešit smlouva s hl. m. Prahou. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan zastupitel Jílek.

P. Jílek: Vážená paní primátorko, vážení zastupitelé, vážení hosté, kde začít? Možná se vrátím k tomu, co už tady říkal některý z kolegů. Paní primátorko, když máte konečně příležitost využít vaši kuchyňku, svolat do ní zbytky vaší Rady, nebo toho, co vám z Rady zbylo, a tam odhlasovat toto usnesení a nepřenášet tu odpovědnost na Zastupitelstvo, tak nekonáte. Myslím si, že tohle by vaší kuchyňce zrovna slušelo.

Nicméně si myslím, víte, v minulém volebním období jsem byl zastupitelem statutárního města Plzeň. Musím říct, že Plzeň je jedno ze statutárních měst, které vlastní městský stadion, a v tom minulém volebním období se schvalovala investice cca 400 mil. Kč a byla velká debata, zdali investice do prvoligového fotbalu v Plzni je tou správnou investicí. Musím říct, že jsem v té době byl proti, a musím dneska říct velmi upřímně, že jsem se mýlil. Fotbalový klub v Plzni udělal městu ve výsledku velmi dobré jméno a patřil v tom minulém volebním období mezi investice, které se v dobrém městu vrátily.

Myslím si, že Bohemians je bezpochyby jedním z dobrých jmen tohoto města, a dobrá jména tohoto města dělají dobré jméno Prahy. Nemyslím si, že na tu investici lze nahlížet pouze strohou řečí čísel, byť chápu, že je velký tlak na technické aspekty toho obchodu. Je tam celá řada nejasností, nicméně si myslím, že pozice zastupitelů by měla zahrnovat i určitou moudrost a určitý nadhled. Já vím, že možná v kontextu některých našich jednání to zní poněkud paradoxně, ale já to zkrátím.

Myslím si, že nákup toho stadionu je nejenom dobrá investice, ale myslím si, že to je i moudré rozhodnutí, a to, že je s tím spojeno jedno z dobrých jmen tohoto města, je právě to, co by nám mělo dát i určitou odvalu, vypořádat se s technikáliemi obchodu. Z mého pohledu řeknu to, co už jsem řekl panu Trojanovi ráno, já ten obchod podpořím. Jsem připraven ho podpořit i v tom předloženém znění, nicméně objevily se tu některé pozměňovací návrhy, které považuji za konstruktivní a které nemění tu podstatu věci, že Praha získá stadion v Ďolíčku, takže jsem připraven hlasovat pro to usnesení i ve znění pozměňovacích návrhů. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Hudeček.

P. Hudeček: Dobrý den, dámy a pánové. Zaznělo toho tady dosud hodně, ale dovoluji, abych to popsal i malinko z toho pohledu, který zaběhne trošku do historie, ale bude se věnovat dnešnímu stavu.

Začnu za prvé, před volbami se rozběhla díky podle mého názoru velmi podivným stvořením, která tehdy vedla Prahu 10 a kteří tam zaplatí pánbůh jsou už teď v trošku menší míře, tak se rozběhla velká antikampaň, které jsem i osobně čelil, a přitom mi připadalo, že návrh, s kterým jsme přišli s paní Ing. Vorlíčkovou, byl ten jediný správný, a to je v případě takového, vlastně se to nebojím rovnou nazvat veřejného zájmu, by zkrátka město mělo konat, a tedy by ten stadion mělo vykoupit.

Nerozumím tím pádem poznámce pana Lébla, který řekl, že byla chyba minulého vedení. Asi tam mělo být minulá vedení, nevím.

Za druhé, proč je to tady teď? Očekával bych, bohužel se to tady už rok neděje, něco na způsob, my nejsme schopni se dohodnout, mně to nebylo povoleno, přinést to na Radu. Když jsem o tom chtěl jednat, tak mě někdo seřval a něco takového. A proto jsem to doputoval a donesl sem, abychom o tom tady rozhodli. Budiž, bylo by to férové, zvykli jsme si, že něco takového tady čekat nemůžeme.

Za třetí, když už tady mluvíme o stomilionové investici, tak by bylo dobré, seřadit si hierarchicky a rozdílově, v jakých penězích se pohybují rozhodnutí města. A je to následující struktura. A) špatné plánování města, ponechání velkého prostoru idiotům, kteří kecají do územního plánování, aniž tomu rozumí, způsobí městu ztráty ve výši stovek miliard korun. Infrastrukturní stavby, což je nějaká nižší úroveň, stojí město desítky miliard korun.

A my tady teď máme, prosím vás, změnu struktury aktiv za 100 mil. Kč. Protože když město za 100 mil. něco koupí, tak za to vlastně dostane pozemek, může ho hypoteticky znovu zas prodat, tzn., zkrátka má furt stejný obnos peněz, takže to není ani žádná ztráta. Ani se v tom neprojevuje špatné plánování a je to v rozsahu 100 mil. Kč. Tak si myslím, že tato hierarchie bohatě stačí na popis, o čem tady teď rozhodujeme.

Za čtvrté, situace vyeskalovala do podoby, v které se v podstatě dá říct, že se jedná o veřejný zájem. A to ne žádný obecný zákonný pojem, veřejný zájem, co to je, a teď se tady bude vést akademická diskuse. Ne, ne, ne. Veřejný zájem je vždycky jedna konkrétní věc. Má někde stát okruh kolem Prahy? Má někde být druhá paralelní dráha na letišti? No a tady máme veřejný zájem, který ovlivňuje 30 – 40 tisíc lidí v Praze, a jedná se o stadion. Takže je to veřejný zájem. Ale je to individuální věc, tzn., žádná koncepce pro tole není potřeba. Protože to je individuální věc, o které se teď musíme rozhodnout. A už jsme si řekli, že je to výměna 100 mil. z jedné kapsy za pozemek za 100 mil. z druhé kapsy, tzn., není to zas tak těžké rozhodnutí pro nás.

Za páté, nezlobte se, ale současný majitel pro mě není vůbec relevantní. Vůbec pro mě není relevantní. Proč by byl. A to jako když to bude Křetínský, tak mu to nedám? Nebo když to bude Agrofert, tak budu snižovat cenu? Není pro mě důležitý majitel. Jestli je to veřejný zájem a my měníme peníze za pozemek, tak mě nezajímá majitel. Nerozumím poznámce, že mě zajímá majitel. No tak tam někdo sídlí v Belize. Jestli je to investiční fond, tak asi vlastní ze 2 % PPF, ze 2 % vlastní JNT, z 10 % vlastní část v nějakém podílovém fondu a z 5 % dělá nějaký rizikový kapitál. No investiční fond, no. Dobře.

Za šesté, a to je jediná vlastně problematická věc. A to je ten drobný rozdíl mezi těmi posudky. Protože dneska soudy stíhají naprosto všechno, a já sám čelím 15. stání u soudu za Opencard, kde chodíme na základě jakéhosi vymyšleného posudku, že vznikla nějaká škoda. Tzn., je potřeba tady vysvětlit rozdíl v posudku, proč první posudek je za 112 mil. Kč a druhý posudek je za 120 mil. Kč, protože soud nás bude stíhat tak jak tak, protože kdokoli podá trestní oznámení, tak se tím soudy a policie zabývají. Takže budeme možná chodit na výslechy, budeme tam vysvětlovat, co se děje. Na Opencard bylo pět posudků, a i přesto chodíme k soudu, tzn., budou se nás ptát, a my potřebujeme říct, i když u té Opencard to taky moc nepomáhá, my jsme se tady na to ptali, radní, který to předkládal, naprosto jasně řekl, a tím pádem my jsme pro to hlasovali.

Prosím jenom o dovysvětlení tohoto rozdílu a náš přístup je stejný. Slíbili jsme to před volbami na základě rozumných argumentů, ne na základě nějakého politikaření, takže by bylo teď hloupé měnit názor. Tzn., za nás paní Ing. Eva Vorlíčková řekla, potřebujeme dovysvětlit tuto jednu věc, a samozřejmě budeme hlasovat pro. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Technická pan Ferjenčík.

P. Ferjenčík: Děkuji za slovo. Paní primátorko, chtěl jsem poprosit, jestli by bylo možné zajistit nějaký audiovizuální přenos i dozadu za sál, protože jsou lidi ještě na chodbě a neslyší, co se tady děje. Tak pokud by to bylo technicky možné, jsou tam nějaké reproduktory, nevím, jestli to jde. Jestli to je možné, tak to, prosím, jestli by to šlo zprovoznit.

Prim. Krnáčová: Zeptám se, zadní řady, slyšíte?

P. Ferjenčík: Mimo sál. Na chodbě. Tam jsou desítky lidí.

Prim. Krnáčová: To se zeptám organizace. Je to možné zajistit, nebo nikoli? Technická, prosím, pan starosta Čížinský.

P. Čížinský: Děkuji za slovo. Tak by bylo možná nejlepší je nechat vejít dovnitř do bočních chodeb. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: To nechám na organizaci, jakým způsobem si s tím poradí. Nicméně teď se přihlásil do diskuse pan Nacher.

P. Nacher: Vážená paní primátorko, milí kolegové, asi nikoho nepřekvapím, když řeknu, že jsem se původně přihlásit nechtěl. (Smích.) Ale jako vždy jsem se neudržel a myslím si, že je o mně známo, že jsem otevřený člověk, takže se nechci schovávat za to, že neřeknu nic.

První věc, týkající se odpovědnosti toho či kterého orgánu, který o tom má rozhodovat. Pamatuji si minulou diskusi na Zastupitelstvu, kdy zde byli někteří kolegové, kteří dokonce chtěli, abychom tady schvalovali stanovy městských firem, tzn., že Zastupitelstvo by řešilo tyto administrativní záležitosti. Když se něco schválí v kuchyňce, tak samozřejmě se do Rady všichni opřou, že to je špatně. Nyní, když se tato věc, která je velmi citlivá, senzitivní, na tom se shodli všichni předřečníci, vezme na Zastupitelstvo, a evidentně je o to zájem ze strany občanů, tak je Rada zase kritizována, proč to bere na Zastupitelstvo.

Já jsem za to naopak velmi rád. Jsem rád, protože slyším tu diskusi. Já v tom nejsem ponořen, jako někteří jiní, takže jsem rád slyšel zástupce majitele, zástupce fanouškovské obce, advokáty apod. Já jsem v této chvíli v takové, musím se přiznat, schizofrenní situaci. Jako člověk celoživotně angažovaný je mi aktivita fanoušků velmi sympatická, jakkoli jsem fanoušek jiného pražského klubu, protože jsem měl občas pocit z lidí, že jsou ignoranti, že za nic nebojují, o nic se nesnaží. Mně ta aktivita fanoušků, která trvá 10 – 15 let, je z tohoto pohledu velmi sympatická, a moje srdce říká ano. Jako člověk, lpící po transparentnosti, který je tady čerstvě rok a půl, tak bych také docela rád věděl, a přidám se k tomu, co tady říkála kolegyně Udženija, kdo stojí v tom pozadí. Mě zajímá na rozdíl od kolegy Hudečka, s kým Praha ten obchod vede. To je logické. Já jsem se o tom s kolegy zde na chodbě bavil.

Jako člověk ekonomický mám ano i ne. Nebo ani i nevím. Nevím, protože chci znát odpovědi na otázky, a já doufám, že Zastupitelstvo umožní vystoupit těm hostům ještě jednou, kdo ...

Prim. Krnáčová: Prosila bych klid v sále. Neslyšíme se. Buď to chcete slyšet, nebo taky ne. Pokračujte, pane zastupiteli.

P. Nacher: Chtěl bych znát odpovědi na otázku, kdo bude financovat investice, kdo bude financovat provoz, protože bych byl nerad, aby to dopadlo podobně, byť je to úplně jiný klub s jinou historií atd., to mně nemusíte říkat, jako to dopadlo na Praze 3 s Viktoru.

Jako člověk ekonomický zároveň říkám jednoznačně ano, protože my se tady bavíme o 2 % rozpočtu. 2 %, dvě tisíce. Tzn., že tady potvrdím slova, která přede mnou říkal kolega Hudeček. To v zásadě z hlediska financí jakoby v globálu nestojí vůbec za řeč. To nás stály ty kabely mnohem víc, a budou stát.

Zároveň je mi sympatický po určitých úpravách pozměňovací návrh, který zde byl rozdan, takže doufám, že bude čas se na něj podívat a upravit ho. Pokud, a poslední věta za mě, pokud jsem včera měl, a já to tady říkám velmi upřímně, protože jsem skutečně otevřený člověk, jsem byl včera 50 : 50, nevěděl jsem, skutečně jsem nevěděl, tak v této chvíli jsem 80 : 20 pro to, tento tisk podpořit. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Nouza, prosím.

P. Nouza: Dobré odpoledne, paní primátorko, kolegyně, kolegové, hosté a fanoušci Bohemians. Myslím si, že je potřeba držet svoje názory v nějaké kontinuitě. To, co tady bylo řečeno, padlo tady mnoho slov, mnoho informací, mnoho pravdy, někdy spekulací. Nebudu vás ani hosty okrádat o čas.

Můj názor je stejný, jako byl před rokem, rokem a půl, kdy to bylo, jak je to dlouho, kdy jsme řešení s kolegou Hudečkem a s kolegyní Vorlíčkovou odsouhlasili, připravili. Shodou okolností to potom padlo do doby, kdy přišly volby, nebylo možné to dořešit do konce, protože jsme neměli ten mandát o tom rozhodovat, a stalo se to, co se stalo. Já si velmi vážím pana Trojana, který přišel k nám na klub tu věc obhajovat, já už jsem to říkal ráno, že to není politická otázka, je to otázka odpovědnosti, nebo jak se každý z nás vypořádá s tou odpovědností a mírou rizika, kterou ta věc přináší pro každého z nás.

Stojím si i za tím, co jsem říkal dopoledne nebo ráno, že mi vadí, že jsme vystaveni tomu tlaku, kdy vinou nerozhodování nekompletní Rady se to tady musí pokoutným způsobem dostat na Zastupitelstvo a řešit a lepit to tady na místě. Myslím si, že to je věc, která už tady byla pojmenovaná. Je to v zásadě veřejný zájem. Já jsem váhal stejně jako pan kolega Nacher a nebudu se opakovat. Nicméně ten hlas nebo tu ruku pro to zvednu ať v podobě, která je navržená, ale velmi bych uvítal, kdyby některé z těch pozměňujících návrhů, které tady byly rozdány, a nebudu je tady načítat, protože jsou to pozměňovací návrhy kolegů, kteří ještě budou jistě mluvit po mně, tak ty návrhy jsou mi velmi blízké a velmi bych usiloval nebo bych plédoval pro to, aby do toho řešení byla zapojena i MČ Praha 10, a myslím si, že ten prostor, který bychom tady na tom Zastupitelstvu tím hlasováním pro pro to vytvořili, by tomu mohl pomoci. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan kolega Svoboda, prosím.

P. Svoboda: Vážené dámy, vážení pánové, vážení Pražané, zaznělo tady toho velmi mnoho. To je také důvod, který mě nutí k tomu, abych hovořil od tohoto pultu, protože k některým věcem, které jsou zásadní, chci, aby zaznělo naprosto jasné zásadní slovo.

Jsme dnes v situaci, kdy nás stávající Rada postavila před problém, abychom ad hoc na místě rozhodli věc, která měla projít jejím jednáním. To je bezesporu jasná věc. Jsme v situaci, kterou my jako ODS vnímáme velmi obtížně, že peníze, které budeme vydávat jako město, budeme vydávat neznámo kam. To je problém, který je pro nás velmi silný, protože jsme za svou minulost neustále obviňováni z toho, že prostředky utíkají do daňových rájů, že prostředky utíkají někam, kam nemají.

Na druhou stranu jsme v situaci, že když se nerozhodneme, Bohemians jako fotbalový klub, jako jeden ze symbolů Prahy, skočí. Nemohu souhlasit se všemi těmi, co hovořili přede mnou a říkali, že nemáme před sebou politické rozhodnutí. To, co my teď v tuto chvíli děláme, nebo budeme dělat, je jenom politické rozhodnutí. Věcně si můžeme říkat ano, ta cena má být taková a taková, takový a takový odhad. Chápu to, že chceme jasně vědět, kolik ten odhad je, protože já jako jeden z mnoha chodím pravidelně k soudu. Už jsem si zvykl na to, když říkají, obžalovaný, vstaňte, že to je na mě.

Samozřejmě vím, že každé rozhodnutí v současné době, která kriminalizuje politická rozhodnutí, můžeme být všichni vystaveni tomu, že budeme chodit vypovídat, co jsme udělali a proč jsme to udělali.

Na druhou stranu, a teď hovořím jako Slávista k jinému klubu, jde o klub, který je součástí pražské historie. Jsem Pražák od narození. Od narození vím, co to je Bohemians Praha. Ví, co to znamená pro Pražany, co to znamená speciálně pro Prahu 10, pro Prahu 4, kteří k tomu Ďolíčku mají blízko, ale co to znamená i pro celé Česko. Je to pojem, který je nenahraditelný.

Šel jsem do politiky proto, abych hájil zájmy těch, kteří mě zvolili, abych se snažil o to, aby ta Praha, poněvadž jsem začínal v Paze, skutečně byla město, které je výstavní skříní České republiky, abychom v té Praze zajistili pokud možno takový život, aby bylo dobré v Praze žít a v Praze být.

Jeden z důvodů, proč je dobré v Praze být a žít, je i to, že má své slavné fotbalové kluby, že má své slavné fanouškovství, že má své muže v ofsajdu, to všechno jsou věci, které mají politický podtext, poněvadž jsou to věci pro lidi, a které z mého pohledu mají smysl.

Ten smysl je pro mě tak silný, že přes všechny zkušenosti, které mám, přes všechna ta negativa, která vnímám velmi silně, a doufám, že některé věci se vysvětlí, že se třeba dozvíme, že to ptačí stání patří sourozencům nebo někomu jinému, že se vysvětlí majitelé, ono to vždycky potom doběhne, v nějaké fázi to někdo sdělí. Ale pro mě v tuto chvíli není rozhodující, že peníze jdou někam do špatných kapes. Pro mě je rozhodující, že to je jediná cesta, jak pomoci tomu, aby Praha nepřišla o jeden ze svých symbolů, jeden ze svých smyslů.

Proto říkám s plnou vahou své osobnosti a minulosti, že podpořím návrh na to, abychom (Potlesk veřejnosti.) pozemek v Ďolíčku odkoupili. Podpořím ho s tím, že to vnímám jako zásadní politické rozhodnutí. Vnímám i to, jaké riziko tím na sebe беру a jaké riziko na sebe budou brát i ti ostatní, kteří pro to dají hlas, a věřím, že potom fanoušci Bohemians budou chodit před tu soudní síň, kde budeme vypovídat, jestli jsme dělali dobře. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Dovolte jedno formální sdělení, které si myslím, že je potřebné učinit, protože paní kolegyně Ondráčková mi sdělila, že jí byl zcizen mobilní telefon značky Blackberry tady zde na toaletách vedle šaten. Takže bych prosila toho, který omylem vzal tento mobil, aby ho ihned vrátil. Stačí, když ho položí na stejné místo.

Ještě jednou opakuji. Na dámských toaletách byl zcizen mobil značky Blackberry. Není to úplně směšné. Stejně tak důležitá je její věc, jako vaše věc. Respektujte to, prosím. Ten, který to zcizil, ať to, prosím, vrátí. Kdokoli to je. Nevím, kdo to je. Děkuji.

Teď prosím pěkně pan Mirovský.

P. Mirovský: Vážená paní primátorko, vážené zastupitelky, vážení zastupitelé, vážení fanoušci a fanynky Bohemky. Na dnešním Zastupitelstvu to začíná vypadat tak, že všichni zastupitelé postupně řeknou, že podpoří, akorát se ještě na všechny nedostalo. Musím předem říci, že jsem také lehce ve střetu zájmu. Co si pamatuji, svůj první zápas v životě, když jsem šel s tátou na fotbal, bylo právě na Bohemce. Bylo mi 6 let a Bohemka porazila Rudou hvězdu Cheb 7 : 0 (Potlesk veřejnosti.)

Nyní vážně, chtěl bych zmínit jednu věc, která tady ještě zmíněna nebyla. Přiznám se, že bych byl rád, abychom se postupně poučovali z chyb minulosti, a jsem bytostně přesvědčen, že v minulosti došlo k příliš mnoha prodejům různých pozemků. Hl. m. Praha nedisponuje téměř žádnými strategickými pozemky, tak jako je tomu u ostatních metropolí zemí na západě od nás, např. v Amsterdamu je ve vlastnictví města 60 % pozemků. Praha toto prodala, a i ty pozemky, které jsou dneska v okolí Bohemky, které jsou shodou okolností ve vlastnictví města nebo městské části, jsou mozaikou toho, jak bychom mohli scelit pozemkové vlastnictví, a proto si myslím, že z tohoto majetkového důvodu je zásadní, abychom Ďolíček koupili s tím pozemkem pod tím.

A dodám ještě jednu věc. Politika je také hodně o emocích, hodně o tom, do jaké míry jsou občané angažovaní. Viděli jsme na příkladu Libeňského mostu, že významná občanská angažovanost dokázala zvrátit téměř nezvratitelnou věc, a já na vás vidím tu odhodlanost a to, že věříte věci záchraně Bohemky, to už jste jednou prokázali tím, že jste ji vlastně zachránili tzv. sami sobě a vykoupili jste ji, a i tato vaše občanská angažovanost je náznakem toho, že ten klub do budoucna bude v této lokalitě fungovat.

Z těchto důvodů si myslím, že je zcela rozumné a správné, aby ZHMP Ďolíček koupilo, a neříkám to pouze jako předseda Strany zelených v Praze, která má s vámi identickou barvu. Věřím, že dnes zastupitelé o tomto nákupu rozhodnou, protože je to podle mého názoru správná věc. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Kubišta, prosím.

P. Kubišta: Paní primátorko, dámy a pánové, děkuji panu kolegovi Mirovskému, že nepoužil mé rčení, už bylo řečeno všechno, ještě to neřekli všichni. A já bych se vrátil ještě k jedné věci. Ano, to, že je potřeba nějakým způsobem zachránit stadion Bohemians, je opravdu obecný zájem. Všichni si to tady řekneme, protože ten potlesk přece jenom zní příjemně, co si budeme povídat.

Na druhou stranu, my tady nezachraňujeme Bohemians, ale také reputaci zbytkové Rady, protože pan zastupitel Hadrava tady vystoupil s předkladem, a téměř bych zapomněl, že je členem Rady, že je radním. Pan kolega Wolf tady vystoupil, kdybych chtěl být jízlivý, řeknu téměř s projevem jak z kazatelny, když je to KDU, a téměř bych zapomněl, že je radním pro sport. Paní primátorka to tady podle svého zvyku moderuje.

A mě by zajímala jedna věc. Jaké je stanovisko Rady? Jaký je názor Rady? Nebo je tady ta Rada opravdu jenom proto, aby předávala ceny tu designu, tu Thálie, tu polívala sektem omalovánky v Zoologické zahradě, ale má-li něco rozhodnout, tak to shodí na Zastupitelstvo a zbaví se odpovědnosti.

Ví bůh, že to Radě nezávidím, protože tuším, v jakém stavu to město je. Ale fakt bych rád před tím hlasováním věděl, bojím se, že vím, a fakt bych rád před tím hlasováním věděl, jaké je stanovisko Rady jako celku, nebo aspoň třeba paní primátorky, nebo těch dalších členů Rady, kteří tu sedí a mlčí. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan Michálek.

P. Michálek: Děkuji za slovo, paní primátorko. Teď jsem se asi hodinu zabýval tím, abych dal dohromady nějaký kompromisní návrh, takže jsme dali dohromady společný návrh klubu České pirátské strany a Trojkoalice, který drobně upravuje předložený návrh od pana Hadravy. Změny spočívají v tom, že by se tam doplnilo po tom, co nás upozornil klub ODS, že by tam byla podmínka zveřejnění konečného vlastníka všech nakupovaných nemovitostí, byť jsem zaznamenal, že někteří zastupitelé to nepovažují za podstatné, ale asi v tomto případě není důvod, proč neschválit nějakou kompromisní verzi.

A co si myslím, že je důležité, že pokud kupujeme takhle velkou nemovitost, tak bychom měli mít vyjasněno, co se s ní bude dít, jaké budou její právní poměry, a proto navrhuji, aby byl do toho usnesení doplněn bod 2., který se týká vyhlášení záměru, uzavřít smlouvu o smlouvě budoucí na nájem nemovitosti podle bodu I. 1. fotbalovému klubu Bohemians 1905 za následujících podmínek. A teď jsou tam vypočteny některé základní podmínky, které by měly být obsaženy v té smlouvě. Totiž ten předložený návrh, jak ho předložil pan radní, má jednu vadu, a to, že zákon vyžaduje, aby se předem zveřejnil záměr, apod., a tudíž jsem to formuloval tak, aby Zastupitelstvo schválilo vyhlášení toho záměru, uzavřít smlouvu o smlouvě budoucí, a pakliže my budeme mít tuto garanci, že klub Bohemians 1905 se zaváže, aby byl zodpovědný za kompletní údržbu stadionu, v podstatě aby ho měl dlouhodobě ve správě, s tím že bude platit nějaké nájemné, které bude předmětem jednání Zastupitelstva, nemyslím si, resp. někteří kolegové zde vyjádřili názor, že by mělo být stejně jako u ostatních stadionů nebo jiných veřejných aktivit, které jsou částečně hrazeny z veřejného rozpočtu, nižší než by bylo tržní nájemné, a měl by být ovšem určitě v tom záměru obsažen závazek nájemce, vypořádat nároky všech osob, souvisejících s nemovitostí, a závazek, aby nájemce ani po dobu nebo po skončení nájmu nepožadoval po pronajímateli technické zhodnocení či další náklady.

Poslední bod, který je obsažen v tom návrhu Pirátů a Trojkoalice, stanoví, že v záměru by mělo být zajištěno, že právní podmínky smlouvy zajistí, aby nájemce dlouhodobě využíval stadion k profesionálnímu i amatérskému fotbalu.

V podstatě se jenom doplňuje, tak aby to bylo přesně v souladu s dikcí zákona, který vyžaduje předchozí vyhlášení záměru 15 dní předem, než se uzavře nájemní smlouva, a pokud tento úkon neproběhne, tak to stíhá sankcí neplatnosti. Takže aby to bylo všechno legálně v pořádku, doporučujeme tam toto zařadit.

A poslední bod, který je tam uveden, se týká možnosti prověřit změnu ÚP sídelního útvaru hl. m. Prahy tak, že na území pod parcelami podle bodu I. 1. se změní funkční využití na SP. Tzn., v ÚP by bylo dlouhodobě, pokud by to prošlo příslušným procesem, zachyceno, že předmětný pozemek bude dlouhodobě sloužit sportu a nebude hrozit, že bude zbořen nebo nahrazen komerční zástavbou.

Abych to shrnul, ten proces by měl podle našeho názoru probíhat následovně, že Zastupitelstvo by dneska schválilo pozměňovací návrh, který jsme předložili, a následně by byla připravena smlouva o smlouvě budoucí, vyhlášen záměr, schválena smlouva s klubem Bohemians 1905. Pokud by mělo hl. m. Praha v této situaci záruku, čili byla by podepsána ta smlouva, tak by byla nakoupena nemovitost, a samozřejmě ta nemovitost by byla nakoupena za splnění dalších podmínek kumulativního, tzn., zveřejnění konečného vlastníka všech kupovaných nemovitostí a příslušného usnesení MČ Praha 10.

Tohle je kompromisní návrh, který jsme připravili, aby bylo možné získat stadion Ďolíček do vlastnictví hl. m. Prahy. Zároveň to proběhlo naprosto v souladu s legislativou. Já jsem návrh konzultoval s odborem legislativy, takže ten ho považuje za bezvadný. Byl bych rád, kdybyste se k našemu návrhu připojili, aby bylo zároveň učiněno i zadost druhé stránce, že budeme mít záruky toho, že pro stadion skutečně bude jasné využití, ještě před tím, než podepíšeme kupní smlouvu.

(kašlání) Omlouvám se, asi jsem se nakazil od pana Dolínka.

Návrh, který jsme tady připravili s kolegou Wolfem, tak vám bude rozdán na lavice, a určitě by bylo dobré, abyste se o něm v klubu poradili, abychom mohli tuto věc zdárně ukončit a příště abychom měli už konkrétní podklady, na základě kterých bude zajištěna budoucnost stadionu.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní starostka Hujová.

P. Hujová: Dobrý den, dámy a pánové, jako starostka Prahy 3 musím říct, že v minulém volebním období jsme na Praze 3 řešili téměř celé čtyři roky narovnání majetkových vztahů stadionu Viktoria Žižkov. Byla to poměrně složitá záležitost, protože nejenom, že tam bylo několik vlastníků, ale byly tam i smluvní závazky, které blokovaly celý majetek. A jsem tomu velice ráda, že v roce 2014 se nám podařilo získat a scelit veškerý majetek Viktorky Žižkov. Nebyla to levná záležitost, samozřejmě městská část i má za povinnost nadále udržovat provoz stadionu Viktoria Žižkov, takže to bude stát další finanční prostředky, ale domnívám se, vážené zastupitelky, vážení zastupitelé, že je naší morální povinností v Praze zachovat historická sportoviště. Sportoviště, která mají téměř stoletou historii, přežila taková období, jako byla 2. světová válka, a spoustu období, která byla vyloženě nepříznivá pro sport. Bylo by velice nemilé, kdyby nepřežila, dá se říci, rozvrstvení majetkových vztahů 90. let.

Proto se přimlouvám za to, aby tato sportoviště byla ve vlastnictví městských částí nebo hl. města Prahy, a není to věcí jenom sportu, ale je to i sounáležitostí Pražanů se svým hlavním městem. Návrh na koupi stadionu podpořím. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Hrůza.

P. Hrůza: Vážená paní primátorko, dámy a pánové, dovoluji mi několik poznámek k tomuto ožehavému bodu. Velká škoda, že dříve nebylo možno v orgánech města o celé záležitosti diskutovat, a vše je řečeno pod tlakem času a květnového termínu na poslední chvíli. Mrzí mě velmi, že Rada hl. m. Prahy nebyla schopna přijmout v dané věci jednoznačné stanovisko a předložit návrh ZHMP k projednání. Je mi líto, že vše ponechala pouze na radním Hadravovi.

Co si rozhodně klub KSČM nepřeje, je, aby na místě sportovního stadionu vznikl nějaký developerský megalomanský projekt. Chceme zachovat tento stánek sportu. Situace Bohemky je, jak zde již bylo řečeno, důsledkem divokých 90. let. Všichni víme, kolik lidí se neoprávněně obohatilo. Kdo ztratil, prokazuje dnešní jednání. Ztratili sportovci, fanoušci, Pražáci. Soudíme, že máme co napravovat.

Podporujeme pozměňovací návrh Pirátů. Do rámce opatření náleží náš požadavek, aby byla ZHMP projednána změna ÚP funkčních ploch pod stadionem z funkce ZVO na SP, čili sportoviště, aby vznikla garance, že území nebude v budoucnu sloužit jinému určení, než sportu. (Potlesk veřejnosti.) Zachraňme sportoviště, zachraňme Bohemku.

A na závěr ještě jednu poznámku. Případ Bohemky znovu prokazuje, že Praha potřebuje jasnou programovou vizi rozvoje materiální základny sportu. Pokud příklad Bohemky nastartuje proces veřejného zájmu, pak vykročíme správným směrem. Děkuji za pozornost.

(Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní zastupitelka Semelová, prosím.

P. Semelová: Děkuji. Kdekdo tady nahlašoval střet zájmů, tak to u mě nehrozí, mám blíž k jiným sportům. Nicméně i já si uvědomuji a vím, že se jedná o klub, který tady má velkou historii a je velmi známý a významný nejen pro hlavní město.

Už jenom pár poznámek. Neustále mluvíme o nutné podpoře sportu dětí, mládeže, argumentujeme zdravím, mluvíme o třetí hodině tělocviku, další, co už tady zmínil pan kolega Wolf, Praha tento rok město sportu, v dlouhodobém záměru vzdělávání, který dnes budeme projednávat také, je podpora zdravého životního stylu a tělovýchovy. Myslím si, že tohle všechno je potřeba vzít do úvahy i přes ty dotazy, které tady podle mého názoru padly, tak mají oprávnění. Nicméně tady si asi musíme stanovit určitou prioritu, a já jsem přesvědčena, že jsou věci, které by měly patřit městu. Sportovní zařízení, zvláště takto významné, mezi ně určitě patří, a že bychom měli zabránit tomu, aby tato zařízení, tato hřiště se ztrácela z hl. m. Prahy, a já mám obavy, že pokud hl. m. Praha nevykoupí toto hřiště, tak by se za chvíli opravdu ztratit mohlo.

Proto podporuji za náš klub KSČM i s těmi pozměňovacími návrhy, které tady byly zmíněny, získání sportovního zařízení do hl. m. Prahy. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Ještě pan zastupitel Švarc.

P. Švarc: Vážená paní primátorko, vážená Rado, vážené kolegyně, kolegové, nebudu mluvit dlouho. Samozřejmě kolega Michálek má pravdu. Nejprve musí být zveřejněn záměr, a pak teprve může být podepsána smlouva. Proto doporučím jeho pozměňovací návrh. Jinak musím říci, že také kolega Lébl tady říkal pravdu. 20. května výbor pro sport přijal usnesení, kdy doporučuje Radě urychleně jednat a přijmout nějaké rozhodnutí ve věci získání Ďolíčku do majetku hl. m. Prahy. A já bohužel musím s lítostí konstatovat, že uplynulo deset měsíců a Rada nepředložila nic. Předkládá ho kolega Hadrava.

Musím taky vyzvednout, neztebe se na mě, Radu bývalého primátora Svobody, která se rozhodovat nebála a dneska čelí soudním postihům, trestním obžalobám. O to více si cením toho, že přes všechna možná úskalí a nebezpečí, která mohou vzniknout s dnešním souhlasem, tak se primátor Svoboda nebál a řekne ano, jdu do toho znovu a podpořím koupi stadionu Ďolíček. A mně nezbývá nic jiného než říct, pokud bych řekl něco jiného, než primátor Svoboda, tak bych si připadal jako velký posera, s odpuštěním, protože jinak to nejde. Musíme vzít na sebe to riziko a tuto záležitost podpořit. Díky vám. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Manhart.

P. Manhart: Děkuji. Chtěl bych krátce zareagovat na pozměňovací návrhy klubu Pirátů, s tím že s tím základem jsem schopen se ztotožnit, nicméně poslední návrh spočívá ve změně funkčního využití na SP, to v konečném důsledku bude znamenat znehodnocení ceny majetku a pozemku ve vztahu k jeho využití. Dovolil bych si apelovat na kolegu Michálka, aby zvážil tento návrh a případně ho stáhl, protože opravdu změna na SP bude v konečném důsledku znamenat znehodnocení toho pozemku. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Paní zastupitelka Janderová.

P. Janderová: Dobrý den, paní primátorko, vážené kolegyně, vážení kolegové, rovněž nejsem nikterak fotbalový fanoušek, což my ženy až na výjimky nebýváme, věnuji se jinému sportu. Nicméně ačkoli mnohokrát nesouhlasím s kolegy Piráty, tak mně jejich návrh připadá rozumný, s tím že se ale rovněž přikláním k tomu, co zde řekl přede mnou kolega Manhart. Nikoli aby kolega Michálek tento pozměňovací návrh stáhl, ale upravil tak, aby tam nebyla nějaká právní pochybení a nedostali jsme se třeba do nějaké složitosti, pro kterou bychom to vlastnictví, které bychom měli nabýt, tak by mohly vzniknout některé záležitosti, které by potom byly předmětem, že by to vlastně bylo nerealizovatelné.

Takže bych jenom požádala, zdali ještě návrh na úplatné nabytí ze strany kolegy Michálka, Pirátů s Trojkoalicí, jestli by to nemohlo být ještě zrevidováno. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Zábanský.

P. Zábanský: Díky za slovo. Já bych jenom požádal pana radního, aby nás ujistil všechny na mikrofon, že cena 121 107 tisíc je opravdu cena, která vzešla ze znaleckého posudku a odpovídá ceně, za kterou bychom to měli koupit.

Prim. Krnáčová: Dobře. Pan zastupitel Hudeček.

P. Hudeček: Děkuji. Reaguji, prosím vás, na ten pozměňovací návrh, který tady přistál. III. ukládá Radě prověřit možnosti změny ÚP sídelního útvaru. No pokud je takhle změníme, tak tam nebude moci být ten stadion. Poprosil bych, aby nápady ohledně změn ÚP vytvářel někdo, kdo tomu alespoň trochu rozumí, protože pokud schválíme toto, tak jsme sice koupili pozemek, stadion tam být nemůže a koupili jsme pozemek, který tímto hned znehodnotíme. To nedává vůbec žádnou logiku. (Potlesk veřejnosti.)

Omlouvám se, to není na potlesk, to je na opravu toho usnesení. Prosím vás, žádná změna ÚP tam vůbec nemá být. Pokud si město kupuje pozemek, tak o tom bude rozhodovat samo a nepotřebuje si na tom nic definovat, za prvé. A za druhé, když už tam dáváme nějakou změnu, což je jaksi blbost, tak tam hlavně nedávejme změnu, která zamezí, že tam existuje stadion, který tam dneska stojí. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Technická pan Michálek.

P. Michálek: Děkuji za slovo, paní primátorko. Poprosil bych vyjádření legislativy. Návrh jsem konzultoval s legislativou. SP znamená, prosím, sportovní využití. (Křik v sále.) Tzn., dneska je v územním plánu využití, které umožňuje postavit komerční budovy. Tzn., že pokud tam zůstane to, co je tam dneska, tak se tam ty komerční budovy postavit můžou.

Vyzývám k tomu, pokud tam chceme mít dlouhodobě stadion, abychom prověřili možnosti územního plánu, aby tam ten stadion mohl být dlouhodobě, nejen aby ho město koupilo a pak se rozhodlo, že tam postaví nějaké komerční prostory. A proto tam byl ten návrh na změnu územního plánu. Poprosil bych legislativu, aby se vyjádřila k tomu, protože podle mého názoru pouhá změna územního plánu rozhodně nevede k tomu, že tam nemůže být stadion. To je za prvé, to je demagogie Tomáše Hudečka. Poprosil bych vyjádření legislativy k tomuto.

Chtěl bych ujistit pana kolegu Manharta, že o tom návrhu III. 2 změně ÚP, tak aby to bylo dlouhodobě určeno pro sport, bylo hlasováno samostatně.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Technická pan Hodek.

P. Hodek: Děkuji, paní primátorko, je to faktická. Chtěl jsem říct, že pakliže ten pozemek bude náš, tak budeme výkonem vlastnických práv rozhodovat o tom, co tam bude. Je to naprosto nejdostatečnější pojistka, kdy budeme my tady v Zastupitelstvu nebo na Radě rozhodovat o tom, co tam bude stát. ÚP je v tomto naprosto vedlejší.

Prim. Krnáčová: Děkuji za upřesnění. Pan kolega Hašek.

P. Hašek: Mám pouze technickou, dobrý den. Prosím o pauzu na poradu klubů ještě před ukončením diskuse. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Ferjenčík. Ano prosím, technická pan Michálek.

P. Michálek: Paní primátorko, bylo by možné požádat o legislativu o vyjádření? Jestli je pravda to, co řekl pan Hudeček, tzn., že pokud by došlo k pořízení změny na kód SP, že by tam nemohl být stadion? Myslím si, že to je právě naopak. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Prosím legislativu o upřesnění dohady.

JUDr. Tomáš Havel – ředitel LEG MHMP: Děkuji za slovo, paní primátorko. Řeknu otevřeně, že jsme se tím vůbec nezabývali. V tom stanovisku, které jsem posílal panu předsedovi Michálkovi, tak jsme se zabývali trošku něčím jiným. Nechtěl bych mu odpovídat přímo na tomto místě. Chtěl bych jenom říct, že v usnesení je „ukládá Radě prověřit možnosti změny ÚP“. Z tohoto pohledu jsme to seznali jako bezchybné pro další postup, a teď bych tady nechtěl přímo odpovídat na místě.

Prim. Krnáčová: Děkuji pěkně. Další se do diskuse přihlásil pan zastupitel Ferjenčík.

P. Ferjenčík: Také jsem chtěl reagovat na pana Hudečka. Za prvé v tom návrhu je přesně to, co říkal pan z legislativy, tzn., navrhujeme prověřit tu možnost. Aby Rada zjistila, jaké jsou možnosti úpravy ÚP, resp. změny ÚP v dané lokalitě, tak aby tam skutečně v budoucnosti bylo pouze sportoviště. To je první věc.

Druhá věc, proč my to chceme, aby se o tom hlasovalo, je, že pokud jste si nevšimli, tak v tom usnesení je podmínka, že Praha 10 musí souhlasit s odsvěšením toho pozemku, a to není v naší moci, abychom zajistili. Proto považujeme za vhodné, aby ZHMP požádalo Radu, aby prověřila tuto možnost, protože to je jedna z mála možností, které máme, jak tlačit na majitele toho stadionu, aby tam zůstalo sportoviště i v případě, že ten prodej nebude realizován např. vinou Prahy 10. Takže mě trochu mrzí, že se tomu pan Hudeček tady vysmívá.

Za třetí, když už tam ten stadion stojí, tak i kdybychom ten územní plán změnili, tak samotná změna ÚP samozřejmě není důvodem k demolici toho stadionu. To je úplně bezpředmětná poznámka, tvrdit, že by tam nemohl být stadion. Samozřejmě by tam byl, protože změna ÚP nezakládá důvod k odstranění stavby do minulosti. Pouze reguluje, co se tam bude moc stavět v budoucnosti. Tolik k tomu. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Technická nebo faktická?

P. Jílek: Procedurální návrh. Dávám procedurální návrh na ukončení rozpravy.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Procedurální návrh se hlasuje ihned.

Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 39 Proti: 5 Zdr.: 6. Rozprava byla ukončena.

Ted' mám požadavek od předsedy klubu ANO na desetiminutovou přestávku. Připojuje se někdo? Nepřipojí se nikdo. Přednostní právo předsedy. Omlouvám se, udělala jsem chybu, musí být ještě ti, kteří se přihlásili do rozpravy. Pan Ferjenčík už byl a paní Krobová Hášová pokračuje.

P. Krobová Hášová: Ano, děkuji. Dámy a pánové, prosím, vezměme rozum do hrsti. Co se stalo z našeho konsensu, kdy jsme si řekli a vidíme, že hlasy pro návrh pana Hadravy zde jsou, že ho chceme všichni podpořit, tak se nám z toho tady stává galimatyáš. Chtěla bych říci, že mě mrzí od Pirátů, že zde prohlásili, demagogie Tomáše Hudečka. Páni Piráti, ať je vám pan Hudeček sympatický, nebo ne, byl to primátor a něco o Praze ví. Není tohle dobré, takhle někoho zase pošpinit. Tudy cesta nevede.

Prosím, vraťme se k našemu tématu. Čekají tady fanoušci a my všichni podpoříme tento návrh pana Hadravy, předpokládám. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan kolega Nacher. Prosím, máte slovo. Prosím klid v sále, chceme se slyšet.

P. Nacher: Poprosil bych o klid v sále, dneska nemůžu mluvit, což mě mrzí, jinak já hrozně rád mluvím.

My se sice neblížíme k půlnoci, ale ta debata začíná vypadat stejně, jako těsně před půlnocí tady na Zastupitelstvu. Tzn., že se z toho skutečně stává politikum, věcnost z toho vypadla. Já bych na tomto místě chtěl poprosit paní primátorku, aby dala možnost odpovědět na otázky, které jsem položil já, nebo které položili ostatní zastupitelé. Připomenu, že jsem položil otázky na vlastnickou strukturu a na financování provozu a investic a byl bych rád, kdyby pánové, kteří tady jsou, aby měli možnost ještě jednou vystoupit a na mikrofon říct, jak to je. Proto jsme tady na Zastupitelstvu a pojďme se o těch věcech bavit. Také z tohoto důvodu jsem nepodpořil ukončení rozpravy, protože to je celkem vážná věc. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Myslím, že rozprava byla ukončena, už se nelze přihlašovat, kolegové. Pan kolega Hrůza byl ještě přihlášen.

P. Hrůza: Zastupitelé vědí, o čem ta debata z hlediska územního plánu byla. Občané, kteří nejsou obeznámeni s pravidly územního plánování, nevědí. Nebudu tady detaily rozebírat, nicméně chci říci to, co měli Piráti na mysli, a co jsem měl i já ve svém vystoupení. Ano, na jedné straně, vlastnictví nám umožňuje garantovat vlastníkově, že tam bude to, co tam je nyní. Nicméně po volbách mohou být jiné politické poměry, mohou tady být jiné zastupitelé, a pak je to hrozně rychlé, pak se samozřejmě mohou rozhodnout odlišně, než my nyní. Čili proto ta úvaha o územním plánu. Proto ta úvaha, abychom to takřikajíc zabetonovali, aby nikdo v budoucnu z developerů a z různých pochybných podnikatelů neměl ani zájem, ani pomyslení na to, že tam pořídí něco jiného, než je tam stadion. Proto Piráti navrhli tuto myšlenku, proto ji dali do toho návrhu.

Protože však víte, že developeri častokrát radě politických stran...

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále. Buďte tak hodní.

P. Hrůza: V řadě politických stran před volbami přihazují miliony. Já to tady nechci teď rozebírat, ale kdo si na internetu bude chtít najít, může si najít, jak to bylo před těmito posledními volbami, kdo kandidoval z developerů a kdo komu přihodil ty miliony.

Aby byla jistota, je dobré to zabetonovat i v územním plánu, tak aby tam i do budoucna bylo pouze sportoviště. Děkuji za pozornost. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Doležal.

P. Doležal: Dobré odpoledne, já chci jenom poprosit, abychom tady zanechali lidové tvořivosti na téma územní plán. V tuto chvíli tam sportoviště je, je tam podle platného územního plánu, může tam být. Uvědomme si, že sportoviště má ještě jiné budovy, které slouží funkčně k tomuto sportovišti. Pokud my to dneska změním na SP, a teď kdo z vás zná územní plán, znamená, že v SP můžou být budovy pouze do 20 % dalšího využití tohoto sportoviště. Ve chvíli, kdy tam budete chtít udělat jakékoli jiné návazné stavby nebo něco jiného, garáže, tak nemůžete, pokud jste v SP. Pokud jste dnes v ZVO, tak vám to tam umožňuje.

A ještě jednou. To, co tady říkali mí předřečníci, jsme majitelé, budeme majitelé, a my budeme řešit, co tam vyrostě, nebo nevyrostě. Nechme už dneska lidové tvořivosti typu změny územního plánu. Maximálně to posuňme do nějakého nového metropolitního plánu.

(Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkuji. Kolegové, chápu, že jste rádi, že máte podporu, ale abychom to trochu uspíšili, při technických poznámkách prosím bez toho potlesku. Děkuji. Pan kolega Ferjenčík.

P. Ferjenčík: Faktická poznámka. Nenavrhujeme změnu ÚP, navrhli jsme v usnesení prověřit možnost změny ÚP za účelem zajistit, aby na daném území zůstalo sportoviště.

Prim. Krnáčová: Děkuji za tuto faktickou. Technická byla ještě pan Švarc.

P. Švarc: Mám jenom technickou. Obávám se, že dnešní cenový odhad je právě na ten koeficient ZVO, který je v podkladech. Pokud bychom změnili na SP, tak by musel být pořízen nový úřední odhad ceny, protože ta cena by byla bezpochyby jiná. Proto bych nechal proběhnout to, jak je dneska v podkladech, s tím, že samozřejmě je dobré, prověřit možnosti, do budoucna zasanovat okolní plochy ve prospěch sportu. Určitě pro to zvedneme ruku. Ale dneska bych hlasoval o tom, na co je ten cenový odhad. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Dobře, děkuji. Teď má slovo pan zastupitel Novotný.

P. Novotný: Děkuji pěkně za slovo. Za prvé bych chtěl pro návrhový výbor zopakovat, protože to tady možná v šumu trochu zaniklo, že pan kolega Michálek navrhl hlasování těch svých dvou návrhů odděleně, tak jenom aby to bylo jasné, abychom to všichni věděli.

A druhou věc, kterou bych chtěl říct, mně stejně opravdu vadí, že Rada k věci nebyla schopna nebo ochotna přijmout jakékoli stanovisko, byť je to skandální. Konec konců jste za to fešácky placeni, že jste v Radě.

Dobrá. Pan radní Wolf měl tu sílu vystoupit a říct svůj názor. Pan kolega Dolínek, pokud jsem zaznamenal, sice nevystoupil, ale jak jsem vyrozuměl z projevu kolegy Březiny, řekl, že pan Dolínek bude pro. Pan radní Hadrava zřejmě tím, že to předkládá, dá se předpokládat, že nejspíše pro.

Prosím vás, paní primátorko, jaký je váš názor na tu věc? Paní náměstkyně Kislíngrová, jaký je váš názor na tu věc? Pane radní Lacko, jaký je váš názor na tu věc? A konec konců nepřítomná paní radní Plamínková, jaký je váš názor na tu věc? Když už nemáme názor Rady jako celku, máte v sově aspoň tu sílu říct, jaký je váš názor na tu věc, vy kteří sedíte tam nahoře?

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Michálek.

P. Michálek: Děkuji za slovo. Chtěl jsem poděkovat kolegovi Doležalovi, že tady věcně uvedl něco o územním plánu, protože mi opravdu nepřijde vhodné, aby pan zastupitel Hudeček tady tvrdil, že je něco špatně, když to nemá podloženo žádnými argumenty. Myslím si, že veřejnost, která dneska přišla v hojném postavení, by měla mít objektivní informace, a proto bych rád vysvětlil, o čem byla původní myšlenka. My teď schválíme nákup stadionu za nějakou částku, a územní plán je o tom, co se má stavět, jak se má území vyvíjet po generaci. Dlouhodobě. Nezávisle na měnící se politické reprezentaci, ať tady bude vládnout ANO, nebo NE, nebo ČSSD, nebo cokoli po dalších 20 let, a proto my jsme navrhovali, aby se prověřilo zanesení této změny do ÚP. Tzn., že na další budoucí generace by to území, které teď nakupujeme, bylo určeno sportu. A jak tady zaznělo, všechny ostatní komerční komplexy, atd., by mohly být maximálně do 20 % využití toho území.

Zatímco při současném kódu ta zástavba může být mnohem hustší a může se stát, že se tam budou stavět další a další stavby a ve výsledku - samozřejmě, dneska jsme vlastníci, dneska máme plné právo, ale možná politická reprezentace, která je tady neuvěřitelně nestabilní, tak se najednou rozhodne, že by bylo výhodné ten stadion zpeněžit, a budeme mít velký problém. A to je důvod, proč jsme navrhovali, aby bylo i na další generace v územním plánu zaneseno, že ten areál je určený pro sport, aby když ho dneska kupujeme pro sport, aby bylo i na další dobu do budoucnosti jasné, že pro sport bude sloužit.

A proto jsme navrhovali, aby se to prověřilo, a myslím si, že tím, že se to prověří, že to Rada prověří, jestli by to bylo možné takhle udělat, nebo nám doporučí, že to území bude nějakým způsobem v ÚP rozděleno, ale v zásadě bude sledován záměr, aby v ÚP byl Ďolíček určen pro stadion, pro sportovní stadion. Není pravda, že to neumožňuje, jak říkal pan Hudeček, tak to jsme chtěli po Radě hl. m. Prahy.

Poprosil bych pana Hudečka, jestli by mohl toto svoje tvrzení, že tento návrh neumožňuje stadion Ďolíček nějak zdůvodnit, protože do té doby mi to přijde postavené na vodě, a spíš za tím vidím nějaký zájem za 20, 25 let to území zastavět nějakým, až vyprší nájemní smlouva, nějakými dalšími budovami, a to já si myslím, že je zcela nevhodné. Pokud to kupujeme za takhle velkou částku, tak bychom ten stadion měli věnovat sportu na mnohem delší dobu. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkuji. Technická pan Dolínek.

Nám. Dolínek: Děkuji, byl jsem vyzván předřečníkem. Jmenuji se Petr Dolínek, mám tu čest být prvním náměstkem paní primátorky, a jsem pro tento návrh, odkoupit stadion Ďolíček. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Poslední přihlášený byl pan zastupitel Hudeček. Prosím.

P. Hudeček: Právě jsem se to snažil sdělit panu Michálkovi. Pokud máte ještě nějaké problémy s očima, abyste si přečetl, to znamená ten kód, tak byste tam třeba našel, že kdyby ten stadion potřeboval přestavět tribunu, tak to vaše to zkrátka neumožňuje. Takže si to, prosím, stačí přečíst, a zjistíte, že je lepší, když tam zůstává to využití, jaké tam je, protože když tam něco je, tak to asi je docela dobré, a tedy každý další zásah to může maximálně zkažit. A představa komunistů, že my tady něco zabetonujeme navždy, je typická vlastnost této politické strany, a bohužel v normální společnosti pouze a jenom lidská aktivita umožní a způsobí, že zkrátka to, co chceme, někde je, anebo to, co nechceme, se změní. Protože když tady teď stojí asi tisíc lidí a chtějí něco, tak to bude, předpokládám, úplně stejně i za půl roku, i za deset let. Takže to nepotřebujeme po vzoru komunistické ideologie zabetonovávat. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkuji. Závěrečné slovo předkladatele, prosím.

P. Hadrava: Ještě jednou dobré odpoledne, spíš podvečer. (Protesty v sále.)

Prim. Krnáčová: Pardon. Pan kolega Hašek si vyžádal pauzu deset minut. Prosím, pane Růžičko.

P. Miloš Růžička: Ještě jsem chtěl upozornit, že moje jméno viselo na tabuli jako přihlášené, ale někdo ho odmazal. Už se zřeknu svého příspěvku, nicméně konstatuji do zápisu, že jsem byl přihlášen.

Prim. Krnáčová: Omlouvám se, já jsem to nebyla, pane kolego. Příště prosím pečlivěji s tím odmazáním.

(Jednání přerušeno do 17.01 do 17.19 hodin.)

Prim. Krnáčová: Kolegové, prosím, zaujměte své pozice. Dovolím si ještě dát závěrečné slovo předkladateli tisku. Pane kolego, prosím. Prosím ticho v sále.

P. Hadrava: Dobré odpoledne. V úvodu bych řekl, že také nejsem ve střetu zájmů, protože nejsem v žádném oddílu v celé Praze a pochopitelně fandím jinému družstvu, takže se omlouvám tam vzadu, ale fandím jinému družstvu. To je na úvod.

Začal bych tím, že tady byla jedna otázka, která když nebude vyjasněna, tak budou určité dohady po celou dobu. Jestli mohu, požádal bych pana Lukáše Eichingera, aby zde předstoupil a vyjasnil strukturu vlastnictví.

Mgr. Lukáš Eichinger – statutární ředitel vlastníka stadionu společnosti Bohemians Real, a.s.: Ještě jednou dobrý den. Děkuji za slovo. V průběhu příspěvků tady padl dotaz nebo padly nějaké otázky na to, jaká je vlastnická struktura společnosti Bohemians Real. My jsme si to i s paní zastupitelkou z klubu ODS už vyříkali, došlo k rozptýlení obav. Nicméně to shrnu.

Společnost Bohemians Real má jediného akcionáře, a to je Safety Real investiční fond s proměnným základním kapitálem. Je to společnost dozorovaná Českou národní bankou. Její akcie jsou veřejně obchodovatelné na Pražské burze a podléhá kontrole i jeho repository, což je ČSOB, a. s.

Poznámka na to, že vlastnická struktura sahá do Belize, tak vyplývá z ne zcela přehledného zapisování skutečností v obchodním rejstříku. V úplném výpisu společnosti Safety Real, takto jediného akcionáře Bohemians Real, je v tzv. ostatních skutečnostech poznámka, že společnost Gallorante a. s., která má skutečně akcionáře někde na Belize, z ní část majetku byla rozdělena odštěpením, a tato odštěpená část přešla na Safety Real, zatímco zbytek společnosti Gallorante zůstává, tak jak je. Společnost Gallorante uskutečnila se společností Safety Real jeden obchod, byl to nemovitostní obchod, ten byl proveden formou fúze odštěpením, proto ta poznámka v obchodním rejstříku. Společnost Gallorante nemá nic společného se společností Bohemians Real, ani se společností Safety Real, a tudíž doufám, že tímto jsem vysvětlil nejasnost ohledně vlastnické struktury, sahající na Belize.

Samozřejmě vlastníky společnosti Safety Real jsou české fyzické osoby, jsou známy České národní bance, a myslím si, že před podpisem smlouvy není problém, aby hl. m. Praze bylo s příslušným potvrzením ČNB dáno na vědomí, kdo tyto osoby jsou.

Podotýkám ještě malou poznámku, nejsou to žádné problematické osoby a žádné osoby veřejně propírané. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

P. Hadrava: Dále pochopitelně tady byla otázka, jak je to s rozdílnou cenou znaleckého posudku. Odpověděl bych paní kolegyni a panu kolegovi Hudečkovi, s tím že navýšení celkové ceny ve znaleckých posudcích, týkající se stanovené obvyklé ceny areálu fotbalového stadionu a technologie kotelny vytápěné hrací plochy spočívá v odhadovaném meziročním nárůstu obvyklé ceny pozemků tohoto areálu. Nárůst odpovídá průměrnému nárůstu cen pozemků v Praze. Jestli by to takhle stačilo. Dobrá.

Jsem hrozně rád, že diskuse proběhla. Nebylo to tím, že by Rada nefungovala, ale bylo to tím, že nás opravdu tlačil čas. Ano, pochopitelně, jsou tady řeči, měli jsme na to od loňského roku. Já jsem to pochopitelně přebral na konci loňského roku a snažím se v tom pokračovat, abych tyto věci vyřídil co nejrychleji. Pochopitelně kdyby to bývalo bylo ještě na Radě, šlo by to v dubnovém Zastupitelstvu a určitě bychom nestíhali některé konotace, které s tím jsou spojené. Tzn., smlouvy atd. Proto jsem se rozhodl to předložit jako zastupitel, abychom měli čas minimálně jeden měsíc na vyřízení těchto věcí.

Na závěr bych chtěl říct, že jsem byl pověřen naším klubem, abych řekl, že všichni přítomní za hnutí ANO podpoří tento návrh. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkuji, pane předkladateli, a teď bych poprosila předsedkyni návrhového výboru, aby nás provedla hlasováním. Rozumím tomu, že bylo oddělené hlasování. Jinými slovy, prosím, paní předsedkyně.

P. Veselá: Ano. Byl předložen návrh člena Zastupitelstva pana Michálka na pozměňovací návrh s procedurálním návrhem o samostatném hlasování čl. 3 nového bodu 2, a to ve znění: Provéřit možnosti změny ÚP sídelního útvaru hl. m. Prahy tak, že na území pod parcelami bude podle bodu I. 1. se změni funkční využití na SP. Kontrolní termín 31. 5. 2016.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Budeme hlasovat o tomto návrhu. Hlasujeme nyní.

Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se? (Pro: 27 Proti: 6 Zdr. 18)

Prosím, technická? (Odpověď ze sálu.) Jak, že ne, bylo řečeno, o čem hlasujeme.

Prosím, pane Michálku, technická.

P. Michálek: Paní primátorko, žádám o opakování hlasování podle jednacího řádu. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Dobře. Technická pan Jílek.

P. Jílek: Chtěl bych všechny zastupitele upozornit, že zásadní premisou jednacího řádu je, že pokud je vyhlášeno hlasování, nesmí být přerušeno ani technickou, ani faktickou, ani jinou poznámkou.

Prim. Krnáčová: Máte pravdu, pane Jílku. Na žádost pana Michálka vyhláší toto hlasování za zmatečné, budeme ho opakovat. Prosím paní předsedkyni návrhové komise, aby ještě jednou pro všechny jasně zopakovala, o čem budeme hlasovat. Děkuji.

P. Veselá: Prvně budeme hlasovat o čl. III. odst. 2 v novém znění, a to ve znění: Prověřit možnosti změny ÚP sídelního útvaru hl. m. Prahy tak, že na území pod parcelami bude podle bodu I. 1. se změni funkční využití na SP. Kontrolní termín 31. 5. 2016.

Prim. Krnáčová: Děkuji pěkně, budeme hlasovat nyní.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 25 Proti: 8 Zdr.: 24. Tento návrh nebyl přijat.

Prosím další.

P. Veselá: Další návrh je trošku delší. Bude to doplnění bodu I. doplnění bodu 1. na závěr: O předchozím uzavření smlouvy o smlouvě o nájmu nemovitosti podle bodu I. 1., jejíž schválení si Zastupitelstvo vyhrazuje, a zveřejněním konečného vlastníka všech kupovaných nemovitostí.

Potom jde o doplnění nového bodu 2. a původního bodu 2. zařazení na bod 3., a ten nový bod bude ve znění: Vyhlášení záměru uzavřít smlouvu o smlouvě budoucí na nájem nemovitosti podle bodu I. 1. fotbalovému klubu Bohemians 1905 za následujících podmínek. Nájemce bude plně zodpovědný za kompletní údržbu stadionu v dobrém stavu, jako byl v době nákupu, a ponese veškeré náklady této údržby. Převod nájmu či dlouhodobý podnájem celé nemovitosti bude podléhat souhlasu Zastupitelstva hl. m. Prahy, bude závazkem nájemce, vypořádat nároky všech osob, souvisejících s nemovitostí, a nájemce nebude po dobu ani po skončení nájmu nárokovat po pronajímateli technické zhodnocení a další náklady, a právní podmínky smlouvy zajistí, aby nájemce dlouhodobě využíval stadion k profesionálnímu i amatérskému fotbalu.

Další je změna bodu III. bod 2., kdy se nahrazuje bod 1.2 bodem novým 1., a to ve znění, vypracovat a předložit Radě hl. m. Prahy komplexní řešení budoucího využití celého areálu, a návrhy na modernizaci ploch v okolí fotbalového stadionu s ohledem na zlepšení obchodně komerční využitelnosti tohoto území, včetně ekonomické analýzy. Kontrolní termín 31. 5. 2016.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Technická, prosím, pane Michálku.

P. Michálek: Jenom pro ujasnění, je to ten návrh, který byl rozdán všem zastupitelům, jak ho máte před sebou, s výjimkou bodu SP, které jsme teď zamítli? (Ano.) Jsou tam nějaké nuance, kterých si asi paní předsedkyně ne všimla, že tam byly legislativní změny, že třeba v bodě III. 1.1 zajistit realizaci bodu I, tak tam původně bylo I.1. atd. Bylo to upraveno tak, aby ten návrh jako celek byl konzistentní. Jde jenom o ty změny, které tady byly promítnuty, ale jak to bylo rozdáno všem zastupitelům, aby se celý návrh pana Hadravy upravil tak, jak máte rozdáno před sebou v lavicích. Včetně transparentní vlastnické struktury.

Prim. Krnáčová: Rozumíme tomu, budeme tedy nyní hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu. Hlasujeme nyní.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 47 Proti: 0 Zdr.: 4. Návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o tisku jako o celku.

Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 56 Proti: 0 Zdr.: 2. Tisk byl přijat.

(Velký potlesk a pokřik veřejnosti.)

Pokud fanoušci Bohemians nadále chtějí zůstat na našem Zastupitelstvu, jsou srdečně vítáni. (Pískání a potlesk veřejnosti.)

Budeme pokračovat pevně zařazeným bodem, tj. Klinikou. (Hluk a křik veřejnosti.)

Kolegové, vyhláší nucenou pauzu pět minut, až se vymění fanoušci Bohemians za fanoušky Kliniky.

(Jednání přerušeno od 17.33 do 17.40 hodin.)

41/2

Tisk Z - 4294

k petici a výzvě k projednání v ZHMP „za získání objektu v ulici Jeseniova 786/60 na pražském Žižkově do majetku hl. m. Prahy např. směnou za vybrané městské pozemky dlouhodobě poptávané státem, které umožní další sociálně-kulturní využití objektu a předejdou jeho uzavření, a za zařazení těchto bodů na jednání Zastupitelstva hl. m. Prahy“

Prim. Krnáčová: Kolegové, po tomto velice úspěšném bodu programu, kde jsme všichni hlasovali jednomyslně, bych vás poprosila, abychom se věnovali dalšímu bodu programu, jímž je zmiňovaná petice „za získání objektu v ulici Jeseniova 786/60 na pražském Žižkově do majetku hl. m. Prahy.

P. Janderová: Vážení kolegové, mohli byste zaujmout?

Prim. Krnáčová: Prosím, věnujte se dalšímu bodu. Prosila bych paní kolegyni Janderovou o úvodní slovo.

P. Janderová: Děkuji vám, paní primátorko. Ještě jednou dobré odpoledne, vážená paní primátorko, vážené kolegyně, vážení kolegové, jako další bod byl napevno stanoven po Ďolíčku bod k petici a výzvě k projednání v ZHMP za získání objektu v ulici Jeseniova 786/60 na pražském Žižkově do majetku hl. m. Prahy např. směnou za vybrané městské pozemky, dlouhodobě poptávané státem, které umožní další sociálně kulturní využití objektu a předejdou jeho uzavření, a za zařazení těchto bodů na jednání ZHMP.

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále.

P. Janderová: Jednáním na kontrolním výboru dne 23. března 2016, bylo to 15. jednání, bylo usnesením kontrolního výboru ZHMP č. 0/12/2016 (petice Klinika Jeseniova) mně uloženo předložit text petice včetně požadavků, směřujících k osobě paní primátorky a paní ředitelky MHMP na březnovém zasedání ZHMP s tím, že konkrétní text usnesení ZHMP bude precizován dle obsahu diskuse a návrhu členů ZHMP, předložených v rámci zasedání a přednesených v rámci zasedání ZHMP.

Toto usnesení bylo hlasováno všemi přítomnými, tzn., členy všech zastupitelských klubů, nikoli pouze komunisty, Trojkoalice, ANO, byla tam i ODS a chyběla TOP, ale pouze proto, že pan Mgr. Prchal byl nemocen a pan kolega Hrabák musel odejít.

Petici máte všichni před sebou. Vidíte, že občané požadují konkrétní projednání bodů 1 a 2. Petice byla podepsána celkem 2330 osobami, plus 8 podpisů bylo neplatných, neboť nespĺňovaly podmínky petičního zákona. Chyběla adresa.

V mezidobí vyvstaly nové skutečnosti, na základě kterých se já, ale to předjímám, domnívám, že by petice měla jít zpátky buď na kontrolní výbor, ale to už záleží samozřejmě na hlasování ZHMP. Dnes jsem dostala podklad, který se týká aktuálního stavu objektu Jeseniova číslo 786/60 Praha – Žižkov. Vládní dislokační komise, která se konala 22. března 2016, rozhodla o převodu objektu z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na MPSV, a to s podmínkou, že objekt bude bez osob, míněno bez stávajícího protiprávního užívání.

Dovolila bych si pozvat pana doktora Vladimíra Kremlíka z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, který je náměstkem pro právní služby a hospodaření s majetkem, aby byl tak laskav a vysvětlil nové skutečnosti, které v době našeho rozhodování kontrolního výboru, tzn., minulou středu 23. března, jsme neznali. Děkuji. Prosím, pane doktore, mohl byste?

JUDr. Vladimír Kremlík – náměstek pro právní služby a hospodaření s majetkem z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových: Děkuji za slovo. Vážená paní primátorko, vážené zastupitelky, vážení zastupitelé, dámy a pánové, jak tady řekla předřečnice, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových může převést objekt, nemovitou věc, do vlastnictví jiné osoby např. hl. m. Prahy, pouze tehdy, je-li tato nemovitá věc pro stát trvale nepotřebná. Tato podmínka trvalé nepotřebnosti není splněna, neboť na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových se dopisem ze dne 17. března obrátilo MPSV se žádostí o převod příslušnosti hospodaření k tomuto objektu na MPSV. V tomto dopise bylo deklarováno, že objekt bude využit jako administrativní a bude sloužit k dislokaci zaměstnanců MPSV a Úřadu práce. Tomuto požadavku vyhověla vládní dislokační komise dne 22. března 2016 a odsouhlasila změnu příslušnosti k hospodaření s podmínkou, o které hovořila paní předřečnice. Pokud jde o protiprávní užívání, které v současné době trvá, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových činí příslušné právní kroky jak cestou orgánů činných v trestním řízení, tak cestou soukromoprávní, tj. cestou příslušných soudů, k tomu, aby objekt byl vyklizen. Děkuji za slovo.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Janderová.

P. Janderová: Děkuji, paní primátorko. Ještě bych si dovolila s ohledem na tyto nové skutečnosti, předpokládám, že ze strany zastupitelů budou pravděpodobně dotazy na pana doktora Vladimíra Kremlíka, zdali bych mohla pozvat zástupce petičního výboru Kliniky pana doktora Trnku. Děkuji.

MUDr. Jan Trnka, Ph.D. – zástupce petičního výboru Kliniky: Dobrý den, vážená paní primátorko, vážené zastupitelky, vážení zastupitelé, já jsem samozřejmě měl připravený projev, ve kterém jsem chtěl obhájit tu petici a důvody, pro které se domnívám, že autonomní sociální centrum Klinika je velmi důležité pro MČ Praha 3 a pro Prahu jako celek. Tato zpráva, která tady teď zazněla od zástupce Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, samozřejmě staví petici do trochu komplikovanějšího světla. My samozřejmě víme z minulosti, že stát, resp. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových s Klinikou nakládal různě a dělal různé finty, které vypadaly, že to vyřeší situaci budovy, ale nevyřešilo nikdy. Těžko se teď můžu vyjadřovat k těm skutečnostem, které tady zazněly.

Stále se domnívám, že město Praha by mělo uznat, že sociální centrum Klinika plní naprosto nezbytné funkce ve městě, které ani město Praha, ani jiná města vlastně dobře plnit neumí, a to je funkce naprosto bezprahového sociálního centra, kde opravdu každý může přijít, dostat pomoc, dostat podporu, vzdělat se, případně se pobavit. Tohle je něco, co se dlouhodobě nedaří nikde, a Klinika tohle s naprosto nulovými náklady pro město a pro stát už celý rok plní.

Stejně bych apeloval na vás, vážené zastupitelky a zastupitelé, abyste text té petice vzali vážně a abyste vstoupili skrze vedení hl. m. Prahy do jednání se státem, ať už zastupovaným Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, anebo nyní, jak jsme slyšeli, MPSV, a pokusili se tu budovu získat pro Prahu, protože nejde jenom o ty sociálně kulturní funkce, které teď Klinika plní, ale samozřejmě, jak jsme slyšeli v minulém bodu, tak se také jedná o majetek, který pokud by Praha mohla získat pro sebe, tak si myslím, že by to bylo významné plus.

I když jsme tady opravdu před chvilkou slyšeli nové informace, tak já bych rád, aby ta petice byla projednána a abyste se vyjádřili pro to, že máte jako hl. m. Praha zájem o Klinikou a o to, aby fungovala dál jako sociálně kulturní centrum. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Otevírám rozpravu a v rozpravě se přihlásili zástupci občanů. První byla Michaela Pixová. Prosím k mikrofonu, slečna nebo paní Pixová. Prosím.

Michaela Pixová, Ph.D.: Vážení zastupitelé a zastupitelky, vážení hosté, ráda bych se k bodu, týkajícímu se převodu sociálně autonomního centra Klinika do městského majetku vyjádřila z pozice člověka, který kliniku aktivně navštěvuje, ať už jako účastnice různých akcí, nebo jako matka, využívající spolu s kolektivem rodičů prostory, které jsme si svépomocí vybavili pro účely našeho rodičovského centra.

Chtěla bych se vyjádřit také jako vědecká pracovnice, která se mj. zabývá také rolí podobných prostorů, jako je Klinika, pro demokratický vývoj, soudržnost, sociální spravedlnost a udržitelnost naší společnosti. Hodnoty, které klinika vyznává a na nichž je postavena, jsou možná v rozporu s řádem, který naší společnosti diktuje současná hegemonie současné neoliberální ekonomiky. Ta stejná hegemonie je ale také důvodem vyprazdňující se politiky, z které se vytrácejí nejen hodnoty, ale také schopnost, uvažovat mimo rámec mnohými již internalizované a nezpochybňované tržní a zbyrokratizované mentality.

Právě hodnoty jiné, než jsou ty, které převládají v naší individualizované a materialisticky uvažující společnosti, jsou to, co má Klinika do našeho města a do celospolečenské diskuse navracet. Klinika je výrazem odlišného pojetí prostoru, nežli je ten, ve kterém jediná hodnota prostoru spočívá v jeho směnné hodnotě. Klinika nám ukazuje, že užitná hodnota prostoru má cenu mnohem větší. Cenu takovou, která je nevyčísitelná v penězích. Právě proto je zcela irelevantní argumentovat tím, že opuštěný objekt smí užívat jen ten, kdo si jej koupí. Všude na světě se ukazuje, že města, v nichž neexistuje prostor pro jiné, než komerčně rentabilní využití, jsou často místy nepříliš příjemnými pro život.

Chce-li být Praha městem, příjemným pro život všech obyvatel, pak je třeba, aby své obyvatelé v celé jejich diverzitě a pluralitě nejen akceptovala, ale také podporovala. Převzetím sociálně autonomního centra Klinika do svého, tedy obecního majetku, tj. od slova obec a umožněním jejího dalšího pokračování, má také Praha výbornou příležitost, ukázat nejen naší společnosti, ale i celému světu, že je městem, které vyznává hodnoty skutečné demokracie a má co nabídnout i těm, jejichž životy se řídí principem solidarity, tolerance a vzájemné sounáležitosti.

Na závěr bych ještě chtěla dodat, že před chvilkou zde byl odhlasován nákup stadionu pro Bohemians, přičemž tento stadion bude městem zakoupen za částku v hodnotě 120 mil. Jedním z argumentů, proč koupit tento stadion, bylo mj. také to, že se zde vytvořila určitá komunita, určitý komunitní život, komunitní centrum, které je potřeba podpořit. Klinika je ovšem to samé, je to také komunitní centrum, nicméně její pořízení nebo převedení do městského majetku by město Prahu nestálo prakticky téměř nic. Jak je tedy vidět...

Prim. Krnáčová: Tři minuty uplynuly, prosím.

Michaela Pixová, Ph.D.: Už končím. Pokud je možné zakoupit stadion, ale nebylo by případně možné zajistit, aby Klinika byla v městském majetku, tak se tím ukazuje jasný ideový konflikt, kdy zájem jedné skupiny je více legitimní, než zájem skupiny druhé. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkujeme. Pan Benjamin Petruželka. Není. Další paní Jana Němcová. (Protest veřejnosti.) Prosím? Paní Jana Němcová, prosím. Ale pan Petruželka evidentně není. (Je.) Musíte přijít, nesmíte se stydět, pojd'te. (Odpověď z veřejnosti.) Neslyšeli? Já jsem také neslyšela. Pojd'te, prosím, pane Petruželko, máte slovo.

Bc. Benjamin Petruželka: Dobrý den, jmenuji se Benjamin Petruželka a promluvím jako člen Street culture OPS, která na Klinice strávila zhruba půl roku. Abych vás uvedl do situace, krátce popíši naši činnost. Ústřední činností naší organizace je vysílání komunitního rádia. Jsme v podstatě jediným komunitním rádiem v celých Čechách, ač komunitní média tohoto typu jsou jinde běžná. V současnosti máme okolo 50 moderátorů a naše činnost je striktně dobrovolnická.

Záměrem našeho projektu je dát mediální prostor občanům, a zároveň jim poskytnout i základní mediální vzdělanost a schopnosti, což není běžné a v dnešní medializované společnosti nutné pro zachování přístupu k informacím. Nyní ke Klinice.

Za prvé, podstatné je, že v řadách našeho rádia jsou lidé z různých částí společnosti a lidé různých politických přesvědčení. A přesto nikdo z nich neměl i přes možné předcházející obavy s Klinikou jediný problém. Ba naopak. Všichni jsme si během času uvědomili, že Klinika představuje něco jiného, než jen osobní politická přesvědčení, ale prostor, kde obyvatelé Prahy mohou svobodně a společně vytvářet hodnoty a provozovat různé aktivity, setkávat se a třeba i překračovat vlastní předsudky, což by v tomto případě bylo víc než vhodné. A takových míst je v Praze značný nedostatek.

Za druhé, během existence naší organizace jsme zažívali různé problémy, např. s hledáním vhodného prostoru pro naše rádio. A právě Klinika nám poskytla prostor a azyl. Ten nám umožnil naše kapacity směřovat na zlepšování kvality vysílání, věnovat se dalším aktivitám, a i navazovat kontakty se zahraničními komunitními médii. Namísto řešení problémů s prostory se celý náš tým mohl věnovat naší hlavní činnosti a plánovat náš rozvoj, jenž je nyní v ohrožení.

Klinika nám umožnila být komunitním rádiem na 100 % v autonomním sociálním centru a bez ní to půjde o poznání hůře. Proto vás prosím, abyste projekt Kliniky podpořili, a tak umožnili rozvoj naší organizace. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Teď paní Němcová, prosím.

Bc. Jana Němcová: Vážená paní primátorko, vážené zastupitelky, vážení zastupitelé, vážené občanky, vážení občané, jsem Jana Němcová a dovoluji mi, abych za sebe vyjádřila, co pro mě jako Pražanku, jako vystudovanou sociální pracovníci i jako matku autonomní kulturní a sociální centrum Klinika znamená a proč je pro mě nepředstavitelné, že by se ze zcela neopodstatněných důvodů mohla Klinika nechat zavřít.

Jsem zakladatelka ekosociálního projektu Zdrojovna, jehož recyklační workshopy pro širokou veřejnost loni mj. podpořilo hl. m. Praha svým grantem. Když jsme na podzim hledali prostory, kde bychom mohli náš projekt rozšířit o další aktivity, otevřela nám svou širokou náruč právě Klinika.

Stejně jako další lidé, kteří chtějí realizovat své nápady, jsme tu mohli zakotvit a pro Pražany rychle rozjet službu, která stejně jako všechny ostatní služby na tomto místě není zpoplatněna a každý se může zapojit jako její příjemce nebo jako její poskytovatel.

V našem případě šlo o free shop, obchod bez peněz, na který jsou lidé zvyklí v každé evropské metropoli. Kdo může, něco přinese, kdo potřebuje, něco si odnese, bez peněz. Bez Kliniky by lidé neměli možnost takový free shop navštívit, neměli by možnost přemýšlet, co všechno lze získat i bez peněz, a nejsou to jen věci z free shopu.

Dovoluji mi citovat Nadu Johanisovou, ekologickou ekonomiku z Masarykovy univerzity, která na Klinice otvírala náš free shop, a říká: Nejen peníze mohou být uchovatelem hodnoty. Mohou jím být i dobré lidské vztahy, práce v komunitě, vzájemné přátelské služby v našem okolí a stabilní osobní vztahy a vazby.

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále.

Bc. Jana Němcová: A já se ptám, kdyby peníze neexistovaly, hnali bychom se pořád za tím stejným snem? Na Klinice je tenhle svět blízko, jiný svět je možný. Lidé tu místo peněz nabízejí své vlastní ruce, své znalosti a dovednosti, svůj čas. Já jsem se na Klinice znovu mohla stát posluchačkou přednášek nebo účastnicí kursu romštiny. Díky Klinice můžu teď říkat... (nesrozumitelné). Na Klinice už mi nejde mráz po zádech, když potkám osobu, co na mě začne mluvit anglicky. Na Klinice jsem znovu ráda křesťankou, když vidím, co tu mé sestry a bratři v Kristu dokáží. Bez Kliniky bych nikdy nezačala cvičit jógu a neměla bych teď namožené celé tělo. Díky Klinice mě znovu baví mateřství, když moje dcera hrdě nosí šatičky z free shopu, ptá se, které hračky může odnést uprchlíkům, a zajímá se: Mami, proč sem někdo hodil ten hořící kámen?

Poslední douška. Žižkovský místostarosta pan Bellu říká na svém Facebooku, že posílením občanské společnosti a občanské odpovědnosti dosáhneme nejlepší funkčnosti státu. Díky Klinice už tato jeho slova nejsou prázdná. Na Klinice občanská odpovědnost sílí už rok, ale chce stát skutečně aktivní otevřenou občanskou společností? Chceš takovou společnost ty, Praho? Vezmi Kliniku pod svá křídla. Nebojujeme o ni pro nás, bojujeme o ni pro celé tohle město. Praha Kliniku potřebuje. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Technická pan kolega Martan.

P. Martan: Chtěl bych dát procedurální návrh, vzhledem k tomu, co jsme tady slyšeli, abychom ukončili diskusi, protože pokud vím a pokud jsem dobře slyšel, nemáme se tady dneska o čem bavit. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Dávám hlasovat procedurální návrh o ukončení diskuse.

Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 34 Proti: 11 Zdr.: 1. Diskuse byla ukončena. Nicméně ti, kteří do ní byli přihlášení, ještě budou mít právo vystoupit.

Další bude paní Michaela Krausová. Prosím.

Michaela Krausová: Pěkné odpoledne, vážené zastupitelky, vážení zastupitelé a milí kamarádi, kteří jste dneska přišli podpořit Kliniku. Jmenuji se Michaela Krausová, bydlím na Praze 3 a jsem tu dneska jako členka České pirátské strany. Původně jsem vám chtěla předat svou vlastní zkušenost s kulturním centrem Klinika, protože jak vím z rozhovorů s některými z vás, tento objekt jste ještě ani nenavštívili. Chci vás poprosit, abyste využili všechny prostředky, které dneska máte, abychom mohli jednat o původním návrhu. Rozumím obavám některých z vás, ale nepodceňujte, prosím, charakter tohoto místa. Nenechávejte se strhnout předsudky.

Jak jste doposud slyšeli, Klinika je centrum, kde se koncentrují lidé z různých oblastí společenského a občanského života. Najdete tu nejenom studenty vysokých škol a dobrovolníky z neziskových organizací, ale i spoustu dalších lidí, kteří se rozhodli budovat solidární společenství v centru Prahy. Pomoc druhým není hřích a všechny podobné dobrovolnické aktivity by se měly dočkat podpory. Neházejte klacky pod nohy lidem, kteří se rozhodli strávit svůj čas užitečnou činností a podílet se na obohacení veřejného prostoru. V současnosti zastupují práci města. Města, o kterém rozhodujete právě vy.

Raději než příklon k Číně chci zažít metropoli, která je svobodomyšlná a vstřícná k občanské angažovanosti. Samozřejmě respektuji nesouhlas některých z vás s hodnotami, které lidé z Kliniky naplňují. Přesto vás žádám o podporu. Svým hlasem pro Kliniku nepodporujete okupaci soukromého majetku, ale revitalizaci chátrající státní budovy. Svým hlasem pro nepodporujete shromaždiště nebezpečných živlů, ale rozvíjející se prospěšné společenství.

Nenechte se, prosím, ovládat předsudky a strachem a navštivte Kliniku a udělejte si obrázek sami. Kliniku si zamilovaly tisíce lidí a není to náhoda. A jak řekl pan zastupitel Hudeček, když je tu tisíc lidí, co něco chce teď, budou to chtít znovu za pět i za deset let. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Další bude pan Jan Trnka. Pan Jan Trnka! Nechcete ještě jednou? Nechcete, dobře. Jdeme dál. Paní Tereza Virtová. Omlouvám se, kdybych náhodou popletla jméno. Virtová.

Mgr. Ing. Tereza Virtová: Dobrý den, jmenuji se Tereza Virtová, jsem členka kolektivu Klinika, a zároveň jsem ta osoba, která podepisovala s UZSVM smlouvu o výpůjčce objektu v Jeseniově. Dost mě překvapuje zpráva pana Kremlíka z UZSVM, a především to načasování, kdy zde byla veřejně oznámena, nicméně z dlouhodobého vyjednávání s UZSVM vím, že kroky této instituce se můžou měnit ze dne na den o 180°, takže bych tuto dnešní zprávu nebrala jako nic definitivního a byla bych ráda, kdybyste se vy zastupitelé zamysleli a brali vážně předložení této petice.

Chtěla bych vám říct něco o nás. Jsme kolektiv mladých lidí, který asi často vypadá tak, že chceme žít svobodně a po svém. Nicméně Klinika také mění životy a za rok svého fungování se díky Klinice změnila těch životů celá řada. Např. takový Sváťa. Sváťa byl člověk bez domova, který bydlel na Žižkově v autě. Začal za námi občas chodit na návštěvu a dnes je členem kolektivu. Vystoupil z izolace a Klinika a hlavně práce na ní mu navrátila pocit důstojnosti. Nikdo mu totiž neříkal, jak se má chovat a co má dělat, nikdo ho nekontroloval a dneska s nadsázkou říká, že je jedním z nás a Klinika mu dala smysl života.

Další člověk, který našel díky Klinice svoje místo, je Petr. Bydlel na ubytovně a neměl práci. Občas se chodil na Kliniku najíst, potom začal pravidelně sám vařit každý týden. Jedna návštěvnice Kliniky si s ním jednoho dne sedla, pomohla mu sepsat životopis, díky němuž sehnal zaměstnání kuchaře. Dneska vaří v jižních Čechách a na Kliniku rád vzpomíná.

Kromě jednotlivých příběhů bych ještě ráda zmínila případy tisíců lidí, kteří díky Klinice obdrželi pomoc v nelehké situaci, kdy se z nich stali uprchlíci. Z Kliniky se stalo centrum pomoci lidem na útěku, dříve než stát stačil jakkoli zareagovat, a stovky lidí, kteří se ocitli v České republice po propuštění z detenčních zařízení bez peněz, mohlo díky pomoci z Kliniky odcestovat na západ za svými rodinami.

Klinika neposkytuje profesionální služby, nejsme centrum oficiální sociální práce. Nečerpáme granty a dotace a stát jsme nestáli a ani nebudeme stát ani korunu. Nemáme žádné certifikáty ani IČO. Přesto, nebo možná právě proto se na Klinice mohou měnit věci a životy. Skrze Kliniku totiž lidé mohou vzít život do svých rukou. A proto nechte Kliniku dýchat.

(Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan Jakub Ort.

Mgr. Jakub Ort: Vážené dámy, vážení pánové, jmenuji se Jakub Ort a jsem jedním z členů kolektivu autonomního sociálního centra Klinika. Mluví se často o tom, že Klinika je v českém prostředí ojedinělým projektem, a je to do velké míry pravda. Stačí se ale podívat do zahraničí, abychom zjistili, že podobná centra fungovat můžou a už fungují. Dá se říct, že podobné centrum je v každém velkém městě západní a jižní Evropy. Uvedu několik příkladů. V roce 2009 v Hamburku vzniklo obsazením prázdné továrny a prázdných dělnických domů centrum ... (nesrozumitelné), kde dnes funguje kultura a budování sociálních vztahů zdola. Na vzniku centra se nakonec podílelo i město, které objekt vykoupilo, aby tam to autonomní sociální centrum mohlo fungovat.

V roce 2010 vzniklo podobné centrum v Kolíně nad Rýnem. Po obsazení a demonstracích se do situace taktéž vložilo město a objekt odkoupilo. Ve švýcarském Bernu funguje centrum Reitschule už od roku 1987. Jde o bývalé sklady a stáje v centru města, kde dnes funguje spousta věcí přes kulturu až po kavárnu a restauraci. I zde hrozilo vyklizení, ale zástupci města se do situace vložili a sepsali se zástupci projektu smlouvu.

Co mají tato místa společného? Za prvé je to aktivita stovek až tisíců lidí, kteří objekty nejdřív obsadili, pak z nich začali něco budovat a byli ochotni za ně dlouho aktivně bojovat. Druhá věc je to, že dnes všechny tyto projekty zásadním způsobem ovlivňují pozitivně tváře města, v kterých fungují. A třetí věc je to, že přesto, že možná někteří zastupitelé mohli mít z aktivistů a aktivistek strach, tak se nakonec aktivně vložili do jednání o budoucnosti těchto projektů a pomohli přispět k tomu, aby takové projekty v jejich městě zůstaly.

Jak je to v Praze? Klinika tu podporu jednoznačně má. Na poslední demonstraci bylo 2000 lidí. Vy jste dostali před sebe petici, kterou během deseti dnů podepsalo 2300 lidí. To, že klinika Prahu obohacuje, to potvrzuje právě tato široká podpora. Chci vyzvat k tomu, abyste si vzali inspiraci z měst, která jsem tady zmiňoval, a přesto, že to vypadá, že UZSVM našlo jiné řešení, tak se tím nenechat uchlácholit a společně s námi vstoupit do řešení dlouhodobé budoucnosti tohoto projektu, protože si myslím, že to bude jednoznačně pro Prahu přínosem, a na rozdíl od německých a švýcarských měst, která jsem zmiňoval, do toho město nemusí dávat žádné peníze. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Další bude paní Hana Pfannová.

Mgr. Hana Pfannová: Vážené zastupitelky, vážení zastupitelé, jsem Hana Pfannová, pracuji jako lektorka pro jazykovou školu a na Klinice učím němčinu začátečníky. Narodila jsem se na Žižkově a už tam žiji teď potřeť v životě. Chci říct čtyři věci, kterými chci podpořit další fungování Kliniky.

Za prvé, za jeden rok se podařilo na Klinice vytvořit místo, kde se nejrůznější lidé setkávají, tvoří, pracují, vzdělávají se, pomáhají těm, kdo jsou na tom hůř než my. To je možné díky obrovskému potenciálu mladých lidí, kteří tu uplatňují své schopnosti a představy o tom, jak by věci mohly fungovat. Mladí lidé by mohli svůj čas trávit jinak. Mohli by pracovat pro sebe, mohli by studovat v zahraničí, mohli by budovat svou kariéru. Místo toho vedle své práce a vedle svého studia dávají svoje síly Klinice s její nabídkou. A myslím z mého pohledu také jako matky synů, kteří na Kliniku chodí, že by bylo neodpuštělnou chybou tento potenciál mladých lidí odmítnout. Některé z nich znám od dětství a obdivuji jejich úsilí. Nechci vás tím nijak dojímát, ale mě to někdy až dojímá.

Za druhé, na Klinice je prostor pro mnoho lidí, kteří jinde svůj prostor nedostanou, kteří ho těžko hledají, protože jsou pro tzv. většinou společnost nepochopitelné, protože je tato společnost nevidí, nerozumí jim, nevěří jim, a není to vždycky vina těchto lidí. Právě proto Klinika patří do mozaiky tohoto města.

Za třetí, vaše rozhodování ve věci Kliniky může ukázat, že nás slyšíte a že má smysl s našimi zastupiteli jednat. Pro mě, a myslím si, že i pro lidi kolem Kliniky, je důležité vědět, že vy, kteří máte odpovědnost a máte taky moc, nás vnímáte a že si vážíte dobrovolné práce mnoha mladých lidí.

A za čtvrté úplně jednoduše, výsledek vašeho rozhodování dá stovkám lidí na Klinice jasný signál, buď máte tady na Žižkově v Praze svoje místo, chceme vás tady, vás a vaši práci, anebo nemáte tady své místo, nestojíme o to, co děláte. Obojí bude mít dlouhodobý účinek. Prosím vás, dejte Klinice vědět, že tady má své místo. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Poslední z řad občanů se přihlásila paní Kateřina Kaclíková.

Kateřina Kaclíková: Dobré odpoledne, dámy a pánové, jmenuji se Kateřina Kaclíková a jsem z kolektivu autonomně sociálního centra Klinika. Šla jsem sem původně se záměrem, podpořit vaše případné rozhodnutí, jenž by pomohlo autonomně sociálnímu centru setrvat v objektu v Jeseniově ulici na Žižkově. A proto jsem chtěla vyvracet nějaké mýty či obavy a hoaxy, které mohly ve spojení s Klinikou zaznívat.

Jedním z nich měly být důvody pro neprodloužení smlouvy o výpůjčce, další měla být argumentace, že Klinika je nebezpečná pro společnost, a další pak mělo být jakési obhájení občanské neposlušnosti, ke kterému se autonomní centrum obrátilo.

Co se týče prodloužení smlouvy, byla zamítnuta hlavně na základě kolaudace, jejíž kolaudační rozhodnutí chybělo, nicméně i kdyby takové rozhodnutí existovalo, nic by nebránilo tomu, aby bylo stavebním úřadem nějak změněno a aby se účel stavby samozřejmě upravil a byl, nejspíš i bude v budoucnu upraven, aby ta budova byla využívána k něčemu dalšímu.

Co se týče odkazů různých zastupitelů z Prahy 3 ohledně nebezpečnosti nebo vytváření prostoru, nějakého terénu pro násilí, jsme už vyvrátili. Proto bych se spíš teď zaměřila na tu občanskou neposlušnost, protože to neprodloužení smlouvy o výpůjčce jsme považovali za předpojaté, manipulativní a dle našeho hlediska předem zabraňující operativním řešením, které naši právníci předkládali.

I proto jsme cítili morální apel v nás a zodpovědnost vůči domu, který kvůli prosté nevěli měl být opět vyprázdněn, a tím přijít o svou podstatu, tedy být využíván, sloužit lidem. Rozhodli jsme se proto pro občanskou neposlušnost. Ta získává opět na své legitimitě právě teď, protože se opět zabraňuje veřejné diskusi. Tato občanská neposlušnost však není nelegální. Podle Policie ČR se jedná o občansko-právní spor. Je otevřeně proklamovaná, medializovaná – ještě pár doušek.

Kolektiv se neizoluje, pokračuje v jednáních. Navíc zprostředkovává veřejnosti možnost, podílet se na utváření prostoru ve městě.

Prim. Krnáčová: Prosím, čas.

Kateřina Kaclíková: Připomínkuje toto práva i práva jiná, jako je např. že vlastně spíš zavazuje, a spekulace s nemovitým majetkem budovy doslova ruine, zatímco za jejich zdmi jsou stejně zruinovaní lidé, kteří potřebují prostor pro realizaci sebe, společných projektů a společensky prospěšných aktivit. Děkuji. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkuji. Do rozpravy byli dále přihlášení zastupitelé. Začíná pan zastupitel Humplík. Prosím, máte slovo.

P. Humplík: Dobré odpoledne, milí lidé z Kliniky, kolegové. Já vás tady poslouchám zhruba hodinu a možná si z toho, co řeknu, budete myslet, že jsem proti vám osobně zaujat. Nejsem. Podobná centra, jako je Klinika, jsou všude v Evropě a často plní důležité sociální funkce. Vy jste to ale bohužel všechno úplně pohnojili. Vám se podařilo udělat jedinou věc. Vytvořit termín veřejnoprávní squatter. Měli jste možnost vytvořit komunitní centrum, v západní Evropě běžné. Místo toho jste ho zkompromitovali a vytvořili medvědí službu všem, kteří přijdou po vás. Nedokázali jste se dohodnout se sousedy, zřídit si právní subjektivitu, aniž byste se dohodli se státem. Nechápu, proč by mělo hlavní město kupovat z peněz nás všech nějaký objekt, když se očividně nechcete nebo neumíte dohodnout. Buďte dělejte squatting, a pak nechápu, co tady řešíme. Jděte, obsaďte nějakou budovu, ale buďte připraveni nést následky.

Nebo chcete dělat neziskovou činnost. Pak zřídte spolek nebo neziskovku a fungujte jako ostatní. Je to vážně tak těžké pochopit? (Pokřik veřejnosti.) Navíc Klinika patří MPSV. Dnes když oslovujete pražské zastupitele, je jako říkat, že vám váš soused má dát svoje služební auto. A je vám úplně jedno, že to auto není jeho. Jediné, čeho jste dosáhli, že vznikl nový termín, veřejnoprávní squatter. Nevím, jestli vám mám za to děkovat.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Další bude paní kolegyně Janderová.

P. Janderová: Vážení hosté z Kliniky, vážené kolegyně a kolegové zastupitelé, já samozřejmě nepodceňuji vaše schopnosti číst, a máte tu petici takovou, jaká je, před sebou. Všichni víme, a já teď po diskusi s panem doktorem jsem se dozvěděla, že právní stav, za kterého my jsme tuto petici přijali na kontrolním výboru a projednávali, tzn., že jsme předpokládali, že tato budova je pravděpodobně volná, tzn., pravděpodobně, tak v tuto chvíli tomu tak není. Došlo ke změně zásadních právních skutečností, a já se nebudu vyjadřovat ke Klinice a jejím provozovatelům jako takovým, protože mě třeba zaráží, že dosud nemají právní subjektivitu, že nejsou registrováni jako spolek. Ale to sem v tomto momentě nepatří, protože jejich petice, a já si dovolím přečíst:

Petenti požadují projednání bodů: Uložit ředitele MHMP přípravu podkladů k převedení objektu Jeseniova 786/60 do majetku hl. m. Prahy, např. směnou vybraných městských pozemků či nemovitostí dlouhodobě poptávaným Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, s cílem zachování a rozvoje sociálně kulturního využití tohoto objektu.

Bod 2, který jsme projednávali na kontrolním výboru, a tak zní text petice, který podepsali petenti, oněch 2330 podpisů a osob, je uložit primátorce hl. m. Prahy jednání s UZSVM o zachování společensko-kulturních aktivit v objektu v rámci přechodného období do provedení majetkové změny.

Já se obávám, a samozřejmě pan doktor Kremlík je zde od toho, aby vám všem, tzn., hostům, ale především zastupitelům, kteří budou rozhodovat o této petici, vysvětlil a sdělil, že v tento moment budova v Jeseniově ulici není právně volná, je zablokovaná a úřad pro majetek ČR má s ní další plány.

Samozřejmě si vážím názoru všech přihlášených a byla bych velmi ráda, kdybyste toto měli na paměti, protože my o budově v tento moment z mého pohledu v Jeseniově ulici jednat nemůžeme, protože není právně volná. Děkuji. (Pískání veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkuji za vysvětlení. Kolega Čížinský, prosím.

P. Čížinský: Vážená paní primátorko, děkuji za slovo. Vážení zastupitelé, dámy a pánové, musím říct, že je sympatické, když se lidé domluví a mají nějaký společný zájem. A když ho přetaví do politického požadavku – měli jsme tady příznivce Bohemians, a ti měli svůj zájem. Hovořili tady přesvědčivě a přesvědčili nás.

Máme zde zastánce Kliniky, kteří také hovoří velmi přesvědčivě. Sebrali 2300 podpisů. To není žádná legrace.

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále. Pánové.

P. Čížinský: Je to skutečně hodně. Myslím si, že je potřeba, a apeluji na to, abychom to brali vážně. Ti lidé se podepisovali, protože měli nějaký cíl. V tom pokládám za nevhodné ukončování rozpravy ve chvíli, kdy ještě ani nezačala. (Potlesk veřejnosti.)

Je o čem se bavit. Lidé sebrali podpisy, což nemůže znehodnotit nějaký právní fakt, který jsme se dozvíдали, a já bych se rád zeptal, pro jaký účel požádalo MPSV o tu budovu. Chtěl bych říci, co je sympatické. Dobrovolnictví je sympatické. Konec konců díky dobrovolnictví jsem zastupitelem, díky dobrovolnictví jsem starostou. U nás se pár dobrovolníků domluvílo, založili Praha 7 sobě a získali 44 %, což je nadpoloviční většina v Zastupitelstvu. Skutečně nepodceňujeme potenciál, který je v dobrovolnictví.

Klinika chce vlastně totéž, co chce Ďolíček, abychom ten „jejich svět“ nabyli, abychom umožnili jeho pokračování. Proto, prosím, berme ten požadavek vážně. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Možná bych poprosila pana náměstka, aby vysvětlil, za jakým účelem MPSV bude vyžít ten objekt. Prosím.

JUDr. Vladimír Kremlík – náměstek pro právní služby a hospodaření s majetkem z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových: Děkuji za slovo. MPSV deklarovalo, že objekt bude využit jako administrativní a bude sloužit dislokaci projektových zaměstnanců MPSV a Úřadu práce ČR.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Další přihlášený do diskuse je pan zastupitel Hrůza. Prosím.

P. Hrůza: Vážená paní primátorko, vážení přítomní, objekt nemovitosti tzv. žižkovské kliniky byl v letech 2009 – 2014, kdy vlastníkem byl stát a je stát do současné doby, v té době nebyl vůbec využíván a byl, řekl bych, dočasně opuštěn. Lze si položit otázku: Opravdu úředníci státu naplňovali představu řádného hospodáře? Nedošlo nečinností úředníků k porušení zákona?

Bohužel toto nebyl a není ojedinělý případ. V obdobné situaci chátrajících nemovitostí najdeme i u samospráv, jak u hl. m. Prahy, tak u jednotlivých městských částí. Jsem z Prahy 6, stačí se podívat na dům Dejvická 4. Běžte se tam podívat. Stejně tak se v řadě případů chovají i podnikatelské subjekty, které se nestarají o nemovitosti, touto cestou si usilují vynutit odstranění stavby pro následnou megalomanskou výstavbu.

Dodávám, že důsledky chátrání nemovitosti jsou často spojeny s ohrožením veřejnosti v přiléhajícím prostoru. Stačí se podívat na Letnou na dva domy, z nichž kdeco opadává. Stačí se podívat na jiná místa, kde zasahují hasiči. Na Florenci uhořelo sedm bezdomovců v objektu, který nebyl zabezpečen. Riziko požáru samozřejmě existuje, riziko opadávání tašek, fasády apod. rovněž.

Není divu, že mladí lidé, unikající ze světa současných komplikovaných společenských vztahů, kde vládnu peníze a majetek, hledají v těchto dočasně opuštěných nemovitostech prostor pro rozvíjení komunitních aktivit, stojících mimo oficiální strukturu. Lze se divit tomu, když obec ani stát pro jejich aktivity nevytváří žádný prostor?

Připomínám znovu, že objekt byl v letech 2009 – 14, tzn., pět let bez využití ze strany státu či obce. Tehdy byl využíván bez právního důvodu doslova kde kým, což prokázaly hory odpadků, které museli současní uživatelé vyklidit, a tehdy to státu ani obci nevadilo. Do objektu byla současnými uživateli zavedena voda i elektřina. Objekt byl dočasně legalizován, a nyní je zřejmě v režimu užívání bez právního důvodu.

Jistě, významným faktorem přístupu s místní samosprávou byly stížnosti občanů, které snad již byly překonány vzájemnou komunikací s uživateli. Dnešní stav chápu stále jako mimořádnou příležitost, překonat různorodé rozpory pozitivním postupem. V tuto chvíli sice nemůže navodit systémové řešení, ale můžeme nalézt východisko, které by mohlo prokázat životaschopnost projektu v tomto individuálním konkrétním případě.

Věřil jsem po pečlivém zvážení všech skutečností a okolností, že existuje prostor, vyhovět projednávané petici. Věřil jsem, že sociálně kulturní aktivity budou pokračovat. Státní moc však rozhodla jinak. Zvítězily právní kličky, směřující proti vůli petentů a zájmu komunitní práce. I přes to, co jsem nyní řekl, si stále myslím, že zde naděje existuje. Myslím si, že můžeme usilovat o získání této nemovitosti do vlastnictví hl. m. Prahy s následným předáním do užívání okruhu dosavadních uživatelů. Soudím, že legalizace by mohla být spojena s nastavením pravidel jednak směrem k veřejnému prostoru a místním obyvatelům, jednak co do vymezení společensky prospěšných aktivit, konaných v tomto objektu. Děkuji za pozornost. (Potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Technická paní starostka Hujová.

P. Hujová: Mám pouze malou poznámku. Objekt do roku 2012 spadl pod Žižkovskou nemocnici v Kubelíkově ulici, a až od roku 2012 je pod Úřadem pro zastupování. V roce 2013 vláda schválila privatizaci formou veřejné soutěže, a ještě v roce 2014 v srpnu jsem byla ubezpečena náměstkem ministra financí panem Závodským, že privatizace formou veřejné soutěže, pokud nebude mít zájem některá organizační složka státu, proběhne do konce roku 2014. Objekt není tak dlouho prázdný, jak je zde deklarováno.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Další se přihlásil pan kolega Bellu.

P. Bellu: Začínám z toho mít pocit, že víc než autonomní sociální centrum Klinika z toho začíná být politický projekt. Na začátku k nám mluvil pan Trnka, člen Strany zelených, dále tady podporuje celý projekt Pirátská strana, a v neposlední řadě teď se asi k tomu připojuje KSČM. Já bych vám jenom jako občan Prahy 3, radní Prahy 3 převyprávěl příběh, který se u nás odehrál.

Autonomní sociální centrum Klinika je komunitní, nekomerční a samosprávný projekt, který se snaží vymezit vůči normálnímu fungování v kapitalistické společnosti. Proč autonomní? Autonomní znamená, že o provozu a fungování Kliniky rozhodují ti, kteří ji využívají a provozují v duchu spolupráce, solidarity a vzájemné pomoci. Nebereme státní dotace, granty ani dary od bohatých mecenášů, protože to vše omezuje autonomii, tedy fungování podle námi stanovených pravidel. Podle námi stanovených pravidel. Chci jenom, abyste si uvědomovali dikci toho, co má autonomní Klinika napsáno na svých webových stránkách, když si je dneska otevřete.

Tady se, dámy a pánové, jedná o boj proti státu jako takovému. Tady se jedná o boj proti zákonům. Tady se jedná o absolutní demagogii. Na jedné straně máme řečeno, jsme autonomní, stát nepotřebujeme, žádné finance nepotřebujeme, a na druhou stranu MČ Prahy 3, hl. m. Prahy, dejte nám peníze na koupi budovy. Tak vidíte, třeba tady možná mecenášové z KSČM nebo z jiných stran vám např. budovu koupí.

Klinika uvádí: Provozujeme kavárnu, provozujeme dětské koutky, provozujeme ubytování lidí, výměnný obchod, atd., atd., atd. Hl. m. Prahy má 17 335 spolků, registrovaných k dnešnímu dni. Všichni tito musí splňovat řádné a normální atestace v rámci českého zákona. Tzn., mít povolení, hygienické povolení, daňové odvody, ohlašovací povinnost v případě, že ubytováváme lidi v nějakém prostoru, atd., atd.

Co se týče technického, tak ještě před půl rokem v Klinice nebyla zavedena ani voda. Dodneška aspoň dle mých zpráv v Klinice není ani teplá voda, a já se ptám: Není toto riziko? Není to hygienický problém v centru města, a ještě k tomu, pokud se tam nachází děti? Dobře. Pokud jedete okolo tohoto centra, vidíte dokonce viset elektrické kabely z tohoto místa. Je to místo, které je nebezpečné, nedej bože, kdyby se tam právě něco stalo, tak kdo za to dneska ponese odpovědnost?

A nápisy, jako zmobilizovat a mlátit, doprovázející anarchistickou vlajku, nebo nedávno vytištěná brožura squatterů, která vysvětluje, jak komunikovat a manipulovat se sousedy a médii. Také se třeba dočtete v této brožuře, kterou si můžete stáhnout na internetu, jak se vloupat do cizího objektu, nebo jak prorážet policejní kordony.

Já si prostě myslím, že tady není debata o dobru. Tady se bavíme o tom, že v dnešní společnosti právě svobody a demokracie a občanské angažovanosti existují nějaká pravidla, která naše dřívější generace vytvořily, a my v nich žijeme a já jsem za to rád, protože dnešní Česká republika a Evropa je svět, v kterém se podle mě žije dobře, ta situace se začíná trochu měnit, a myslím si, že právě porušováním těchto pravidel a destabilizace základních hodnot, které naše společnost má, to narušuje hodnoty a stabilitu naší společnosti.

ODS se bohužel takto, jak teď Klinika funguje, nemůže ztotožnit, nemůže podporovat a dnes tomu tak ani nemůže udělat z technických důvodů, jak bylo již dříve vysvětleno. (Pokřik veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Ferjenčík.

P. Ferjenčík: Děkuji za slovo. (Křik v sále: Technická!) Já jsem si se zájmem vyslechl projevy lidí z autonomního centra Klinika.

Prim. Krnáčová: Technická, ano. Pan kolega.

P. Hašek: Velice se omlouvám. Procedurální. Asi jsem špatně ukazoval rukama. Dávám návrh, abychom mohli pokračovat po 19. hodině, a prosím o něm hlasovat.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Procedurální návrh, abychom mohli jednat po 19. hodině. Dávám hlasovat nyní. Víím, že pan kolega z Březiněvsi je proti. Ať vyjádří svůj názor. Jasně. Děkujeme.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 34 Proti: 4 Zdr.: 7. Těsně jsme prošli. Budeme jednat po 19. hodině.

Pane kolego Ferjenčíku, omlouvám se za přerušení. Můžete pokračovat.

P. Ferjenčík: Ještě jednou děkuji za slovo. Já jsem si se zájmem poslechl projevy lidí, co přišli promluvit ve jménu centra Klinika, na jeho podporu, a bohužel je musím upozornit, že jejich projevy nemohly kolegy z ODS přesvědčit. Argumenty demokracií, kolektivem, fungováním bez byrokracie (křik a potlesk veřejnosti), pomocí uprchlíkům, pomocí bezdomovcům, to není nic, co by tady kolegy přesvědčilo o tom, že děláte veřejně prospěšnou činnost.

Pro Kliniku ale existují pragmatické argumenty, které bych kolegům rád přednesl, protože si myslím, že i pravice by se mohla zamyslet, jestli by náhodou nebylo lepší, ten projekt podpořit.

V roce 2009 policie s velkým haló vyklidila squat Milada s tím, že v něm bude působit veřejná instituce. O 7 let později je akorát ten objekt výrazně zchátralejší, než by byl, kdyby v něm zůstali squatteři, protože při vyklízení byla zdevastovaná jeho střecha, takže 7 let nejen že chátral a nebyl obývaný, a ještě do něj zatékalo, ale žádná veřejná instituce tam není. A představa, že se do Kliniky nastěhuje v horizontu funkčního období tohoto Zastupitelstva nějaká veřejná instituce, je zcela iluzorní. (Křik a potlesk veřejnosti.)

Není žádný důvod ty stávající obyvatele objektu vyklízet ve chvíli, kdy není jasné, co v tom objektu bude. Naopak, zatímco teď nás Klinika nic nestojí a ta budova je díky tomu, že v ní žijí lidé, udržovaná, tak potom veřejný sektor ponese náklady na ostrahu, které, jak zaznělo na Zastupitelstvu Prahy 3, činí 200 tisíc Kč měsíčně. My několik let budeme platit statisíce korun měsíčně jenom proto, aby si pan Bellu ukonejšil svoje ego, že bylo zabráněno okupaci veřejného majetku. Ale nikdo z toho nebude mít žádný prospěch. (Křik a potlesk veřejnosti.)

Dokud není projekt, co s tím objektem má být, není žádný důvod ten objekt vyklízet. Baví mě, jak tady pravicoví politici kličkují a používají byrokracii, administrativní opatření, povolení, štemple, buzeraci na to, aby byl vyklizený objekt. Dětský koutek bez toho, aby měl úřední povolení. To je přece něco strašného. (Potlesk veřejnosti.) Jestli tohle říká strana, která nechce státní buzeraci, tak co mají říkat strany socialistické? (Smích.)

Jinak upozorňuji, dostal jsem teď e-mail, že kolektiv Klinika už je řádně registrovaný spolek, takže zvládl stát se spolkem, překonal tuto úřední byrokracii a je to spolek. (Křik a potlesk veřejnosti.)

Dále Filip Humplík, majitel mediální agentury, říká, jak to tady všechno pohnojili. Filipe, zamysli se nad tím. Kdyby squatteři sami odešli z té budovy, koho by dneska zajímali a kdo by se s nimi bavil? A já ti to řeknu. Nezajímali by nikoho a nebavil by se s nimi nikdo, protože by v tom objektu nebyli, problém státu by byl vyřešen, a tím by věc pro veřejné instituce skončila. Proto v něm museli zůstat. (Křik a potlesk veřejnosti.)

Chýlím se ke konci. Poslední můj argument čistě pragmatický na podporu Kliniky. Můžete si vybrat, kolegové, jestli aktivity jedné generace mladých lidí nasměrujete buď do toho, aby dělali dobrovolnickou činnost v sociálním centru, nebo aby se vrhli do politiky a zabránili tomu, aby podobní lidé jim házeli klacky pod nohy politickou cestou. Mně to nevadí. Piráti na tom vydělají. My budeme rádi, že lidi nebudou vstupovat do ODS, myslím si (Křik a potlesk veřejnosti.), ale myslím si, že je obrovská škoda tuto energii, která mohla být věnovaná praktické činnosti, dobrovolnictví, pomoci lidem, tak se místo toho nasměruje do nějakého ideologického střetu. Ale ta volba je vaše. Každopádně já apeluji, podpořte Kliniku, bude Praze chybět.

Na závěr bych dal procedurální návrh na znovuotevření diskuse, klidně s podmínkou, že každý zastupitel může vystoupit jenom jednou, protože jsou zastupitelé, co by rádi k tématu vystoupili a nemohli. (Křik a potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Dovolím si vás informovat, že pan zastupitel Marek Doležal se omlouvá z dalšího jednání od 19.00 do 22.00 hodin. Doufám, že pak už nemusí přijít a my už budeme doma. Ale to je moje doufání.

Poprosila bych – technická, prosím. Procedurální návrh jaký? Procedurální návrh na znovuotevření rozpravy. Prosím pěkně, dáme hlasovat.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 13 Proti: 14 Zdr.: 9. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat v rozpravě, která byla sice ukončena, ale byli tam přihlášení ještě někteří kolegové. Pan kolega zastupitel Nouza. Ano, prosím, technická.

P. Michálek: Aniž bych chtěl jakkoli předbíhat pana kolegu Nouzu, chtěl bych poprosit o využití přednostního práva, protože tady byl předložen návrh, a myslím si, že pokud je ukončena rozprava, tak by bylo dobré, abych ten návrh představil ještě před tím, aby na něj mohli následující řečníci reagovat.

Prim. Krnáčová: Bylo by hezké, kdybyste dal přednost těm, kteří jsou přihlášení, abyste nakonec potom představil ten váš návrh.

P. Michálek: Paní primátorko, představit návrh až úplně na konci rozpravy, kdy o něm nikdo nemůže diskutovat, to je, upřímně řečeno, blbost. (Potlesk.) Prosím o využití svého přednostního práva.

Prim. Krnáčová: To je sice pěkné, co říkáte, pane Michálku, nicméně rozprava byla beztak ukončena. Diskutující budou jenom těchto pět lidí.

P. Michálek: Paní primátorko, poprosil bych, abyste se zeptala legislativního odboru, jestli toto můžete udělat, protože podle mého názoru rozprava stále běží. Je sice uzavřen seznam řečníků, ale opravdu to, co navrhuje, mi nedává smysl. Poprosil bych legislativu, aby se vyjádřila, zda je možné využít přednostního práva, když rozprava ještě stále běží a diskutující vystupují v rozpravě.

Prim. Krnáčová: Myslím si, že to můžete udělat, nicméně vás prosím, abyste to udělal nakonec. Tato prosba nebyla vyslyšena, v pořádku, tak pokračujte.

P. Michálek: Vážená paní primátorko, mě mrzí, že to začalo tímto konfrontačním stylem, protože mým cílem rozhodně nebylo, vyvolávat nějakou konfrontaci, nebo nějak to prohlubovat. Takže já bych jenom stručně předložil návrh, který jsme připravili společně s Trojkoalicí a který navazuje na požadavky petentů, ale zároveň tím bereme na vědomí situaci, ke které došlo, tzn., jsme v jakémsi mezičase.

Ten návrh zní, že II. přerušujeme projednávání petice v Zastupitelstvu do příštího zasedání, III. vyjadřujeme zájem získat objekt v ulici Jeseniova 786/60, Praha 3, do vlastnictví hl. m. Prahy s cílem umožnit pokračování kulturních a sociálních aktivit iniciativy Klinika, a IV. ukládáme Radě hl. m. Prahy 1. prověřit možnosti získání objektu, uvedeného v bodě III. do vlastnictví hl. m. Prahy, a 2. předložit Zastupitelstvu návrh na zajištění podmínek, které umožní iniciativě Klinika pokračovat v kulturních a sociálních aktivitách v objektu hl. m. Prahy, a to s termínem do příštího zasedání, čili 25. 4. 2016. (Potlesk veřejnosti.)

Aristoteles, pokud vím, uznával tři druhy debat. Z toho vám řeknu dvě. Jedna je debata o dohodách a jedna je debata o rozhodnutí. My tady v žádném případě nediskutujeme hodnoty naší moderní liberální společnosti, která je založena i na jistém sociálním smíru. My tady diskutujeme o budoucím rozhodnutí, jestli se zasadíme o pokračování tohoto centra, anebo jestli ho nepodpoříme, komunity se rozpadnou, najdou si jinou činnost, někdy možná ne úplně prospěšnou pro městské části, a my budeme mít víc problémů, které budeme muset řešit.

Chtěl bych poprosit, abychom diskusi vedli spíše ve věcné rovině o budoucím rozhodnutí, které můžeme udělat, spíš než abychom se zde vraceli k hodnotám, které plně věřím, z velké části sdílíme. Já osobně nejsem anarchista ani nepodporuji anarchismus, nemyslím si, že to je životaschopné uspořádání kolektivů, které mají více než 200 – 300 členů, ale když se podívám na to, že zde v hlavním městě Praha dotujeme v podstatě všechno, počínaje sportovními kluby, soukromými podnikateli, výrobci tyčinek do uší z evropských dotací, a jiné věci, na které zde vynakládáme peníze z veřejného rozpočtu, tak si myslím, že bychom měli být spravedliví ke všem skupinám. A jednou z těch skupin jsou i lidé, kteří současný způsob života v ekonomických reáliích neuznávají, a uznávají nějaké alternativní zásady.

Mně to nevadí. Já jako demokrat jsem rád, že tady máme rozmanitost, a bez ohledu na to, že se s tím osobně neztotožňuji, tak bych byl rád, abychom v hlavním městě Praze takovouto rozmanitost měli. Když se odíváme do západních metropolí, jako je třeba Berlín, tak takováto kulturní rozmanitost je jedním ze základů úspěchu toho města. A nejenom ve vztahu k soutěži k ostatním metropolím na světě, ale i k tomu, že ti obyvatelé se tam cítí spokojeně, že každý tam má něco, co ho baví, kde se může kulturně a sociálně vyžít. A já si myslím, že kulturní a sociální centrum Klinika je prostě jedním takovým zařízením, které může pro část obyvatel tu funkci splnit, a proto bych byl rád, abychom ho v našich možnostech podpořili.

Připomínám, že hospodaření tohoto hlavního města Prahy skončilo v předchozím roce s přebytkem 10 mld. Kč. Velice bych si vážil toho, kdybychom vzali to procento, nebo promile, nebo ještě menší díl, který bychom věnovali na odkup této budovy, pokud to bude možné, a pokud to nebude možné, a měli bychom učinit maximum k tomu, aby se to podařilo, protože samozřejmě přesouvat něco, co funguje, bořit to, přemísťovat do nějakého jiného objektu, který pro to třeba nemusí být úplně vhodný, např. není v centru města apod., tak si myslím, že by byla velká škoda. Nebyla by to škoda jenom pro pár lidí, kteří se tam scházejí, ale pro naše hlavní město Praha jako celek.

Myslím si, že peníze na to rozhodně máme, myslím si, že stejně jako v případě stadionu Ďolíček je dán veřejný zájem na tom, abychom podpořili pokračování tohoto kulturního sociálního centra, a já velice děkuji kolegům z Trojkoalice a kolegům Novotnému a Nouzovi, kteří nám pomohli zformulovat nějaký kompromisní návrh, který je postaven tak, že za prvé by Rada měla prověřit možnosti nabytí centra Klinika do vlastnictví hl. m. Prahy, a ano, může se stát, že to nebude možné. Samozřejmě ten objekt vlastní stát. My nejsme stát a máme velice malé páky na stát, ale měli bychom to aspoň zkusit, aby stát věděl, že zájem máme.

A pokud se to nepodaří, nebo bez ohledu na to, jestli se to podaří nebo nepodaří, tak by měl být do Zastupitelstva předložen návrh na zajištění podmínek, které umožní iniciativě Klinika pokračovat v kulturních a sociálních aktivitách v objektu hl. m. Prahy. Protože to je to, oč nám zastupitelům jde, aby zde byla kulturní a sociální zařízení. A pokud ta kulturní a sociální zařízení budou fungovat díky dobrovolnictví, a my nebudeme muset platit další platby za dotace na provozování činnosti, tak pro nás to bude jediné lépe a podpoříme ten veřejný zájem, který zde máme chránit. Děkuji za pozornost a za podporu toho návrhu. (Křik a potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan kolega Novotný chtěl technickou, nebo ne? Dobře. Další byl přihlášen pan zastupitel Nouza. Prosím.

P. Nouza: Děkuji. Dobrý večer všem, kteří v tomto sále ještě zůstali. Děkuji panu kolegovi Michálkovi, že mě vyvolal a měl to štěstí, že jsem byl přihlášen, takže jsem schopen se k tomu vyjádřit. Skutečně nepopírám, že jsem se tady zúčastnil debaty o možném návrhu usnesení, které by nějakým způsobem tu věc mohlo posouvat dál. Nicméně pane kolego, bohužel musím konstatovat, že kolega Ferjenčík, který vystoupil před vámi a který tady sklídl hlasitý potlesk, konstatoval jednu věc.

On jich konstatoval celou řadu, ale jedna z mála věcí, která mě zaujala, bylo: Není důvod tento objekt vyklízet. No, ten důvod je poměrně zásadní. Ten objekt patří někomu jinému. A jestliže ten někdo jiný nesouhlasí s jeho využitím, tak není možné konstatovat, není nutné to vyklízet, protože podle zákonů v této republice se jezdí po silnici, podle zákonů této republiky se chovají lidé, se chovají firmy, platí daně, a není možné tady z tohoto pultíku říct, no to není potřeba dodržovat, protože to je anarchie.

Vy jste tady řekl, že nejste anarchista, ale každým svým chováním vaši kolegové a vy v řadě případů toto činíte. Já jsem byl ochoten se za to postavit. Neříkal jsem, že to bude takto, jak jste to teď napsali, ale po tom, co jsem tady zažil, to fakt, omlouvám se, není možné. Je potřeba dodržovat zákony, a pak se s nimi vypořádávat. Pak je možné žádat o některé pomoci. Ale není možné říct, my nebudeme dodržovat vůbec nic, nám se líbí tento objekt, protože představa, že jsem majitel nemovitosti, na kterou třeba nemám v tuto chvíli peníze rekonstruovat, někdo se tam nastěhuje a já nebudu mít jakákoli práva k tomu, abych se k ní mohl dostat a potom se tím zaobírat, no to prostě pro mě, a je úplně lhotežné, jestli to je soukromá osoba, nebo stát, nebo municipalita. To přece není.

To je úcta k vlastnictví čehokoli. Úcta k dodržování zákonů této země. Jako jsem je prosazoval včera, když jsem stál nad Hradčanským náměstím, které si pan prezident Zeman přivlastnil, protože se mu to líbí, a prosazoval je v jiné věci, tak teď jsem tady zase pro to, abych vás vyzval k tomu, abyste dodržovali zákony této země, a pak něco chtěli. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Plamínková.

P. Plamínková: Dobrý den. Jsem velký příznivec občanské společnosti. Jako starostce jedné městské části se mi s mými kolegy podařilo vybudovat občanskou společnost v této městské části, která byla do našeho příchodu úplně mrtvá. A vím, jaký je to rozdíl, když někde funguje komunita aktivních, ochotných, pracovitých lidí, kteří jsou ochotni dělat zadarmo něco pro druhé.

Na druhou stranu si nemyslím, že by bylo nutno se k této občanské společnosti propracovávat přes squatting. Myslím si, že občanská společnost funguje na mnoha místech a funguje často tak, že se ti zájemci, ti lidé, občané dohodnou s městskou částí, dohodnou s městem. Vnímám vaši potřebu se sdružovat, pořádat nějaké akce, dělat docela užitečné a asi chvályhodné věci, ale nevím, proč by to mělo vzniknout tím, že se nabouráte do prázdného domu, s kterým má jeho vlastník jiné úmysly. Domnívám se, že tímto způsobem se nedá opravdu postupovat, že jak říkali tady kolegové Nouza a Bellu, zákony by se měly dodržovat.

Proto chci navrhnout, vzhledem k tomu, že hl. m. Praha má velkou spoustu nemovitostí, z nichž některé možná nejsou úplně dobře a adekvátně využity, aby odbor správy majetku se podíval, zda by bylo možno pro tuto aktivitu využít některou z budov, které vlastní hl. m. Praha, protože my jich máme opravdu docela dost a ne všechny jsou využity dobře. A aby bylo možno se vyvarovat toho, protože chápu, že MPSV o to požádalo, a podle pravidel, která jsou tady nastavena, oni mají přednost. Tudíž bude pro Prahu dost obtížné zrovna tuto budovu vykoupit.

Na druhou stranu, máme další budovy a myslím si, že nic nebrání tomu, prověřit, zda by bylo možné ty vaše aktivity provozovat někde jinde. Ale myslím si, že by to mělo být na základě dohody mezi majitelem toho objektu a vámi.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Technická, pane kolego.

P. Novotný: Děkuji. Nevím, jestli jsem se hlásil správným symbolem, ale rád bych využil přednostního práva, vystoupit jako předseda klubu s krátkou připomínkou technického charakteru, a totiž, jestliže pan kolega Michálek tady předložil svůj návrh, rád bych navrhl, aby se tento návrh hlasoval jednotlivě podle jednotlivých bodů, a totiž i římských, i v bodě IV. i těch arabských, a protože je to procedurální návrh, prosím, aby o něm bylo hlasováno bez rozpravy. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Teď jsem moc nepochopila, co chcete. Chcete, aby se návrh pana Michálka hlasoval jednotlivé body samostatně? Dobře. OK. Technická, pane Ferjenčíku, prosím.

P. Ferjenčík: Jestli to správně chápu, tak o tomhle se nehlasuje. To když někdo navrhne a lze to, tak se to automaticky provede.

Prim. Krnáčová: Přesně tak, o tom se nehlasuje. Právě jsem nechápala, co jste chtěl. Teď si rozumíme. Další bude pokračovat paní zastupitelka Semelová. Děkuji.

P. Semelová: Děkuji. První poznámka se týká toho, jestli projednávat, nebo neprojednávat, i když to projednáváme. Ale v každém případě je tady dostatečný počet podpisů sebraných, takže projednávání této záležitosti je určitě relevantní a je to správné. Za druhé, já souhlasím s tím, že by se měly dodržovat zákony, to určitě, a měli by je dodržovat také majitelé těchto domů nebo vlastníci těchto domů, kterých je tady řada a řada, jež chátrají. A oni o ně nepečují, tak jak by měli. A vina se v tuto chvíli dává squatterům, což si myslím, že dobře není, že to správný pohled není. Oni vlastně i tím, co se děje, upozorňují na všechny problémy, které tady jsou. A máme i v Praze řadu domů, které chátrají. A jsou v různém vlastnictví. Je to ostuda Prahy a Praha by s tím měla něco dělat.

Za další bych chtěla říct, neměla jsem na to vyloženě vyhraněný názor, nicméně seznamovala jsem se s tou situací, byli jsme se tam podívat, jednali jsme jak s klienty, tak s provozovateli. A musím říci, že řada argumentů, která z jejich strany zazněla, si myslím, že je potřeba na ně slyšet. Uvědomme si, že jsou to většinou mladí lidé, kteří mají chuť něco dělat a mají chuť něco dělat zadarmo a pro někoho. Pokud se tam sejde parta těchto lidí, přijdou do baráku, který vypadá poté, co tam bylo drogové centrum, tak jak vypadal, pokud ho vyklidili a začali provozovat nějaké služby pro někoho, kdo to potřebuje, a já teď nechci rozvíjet diskusi nad tím, jestli všechno to, co dělají, všechny ty jednotlivé oblasti, jestli s tím všichni souhlasíme, nebo ne, ale vidí tu potřebnost a snaží se někomu pomoci. Říkám, nezištně, zadarmo. Já si myslím, že to je velice cenný vklad tohle a že bychom to neměli brát jen tak na lehkou váhu.

Zároveň bych chtěla říci, že projevíli snahu, jednak tady už byla řeč o spolku, ale také v tom smyslu, zklidnit tu situaci poté, co tam byly stížnosti, setkali se s občany z okolí a na určitých pravidlech se také dohodli. My jsme měli možnost mluvit s některými lidmi, kteří v okolí bydlí, a i ti to konce konců potvrdili. Takže i tato snaha tady byla. Mají snahu nějakým způsobem tu budovu dále rekonstruovat na vlastní náklady, a chtějí v tom pokračovat, jenomže pochopitelně v době, kdy není nějaká jistota, těžko od nich můžeme chtít, aby v tomto nějak pokračovali.

Abych nemluvila dlouho, znovu zdůrazňuji to, bavme se i o problému chátrajících budov, které se takhle nechávají, nesankcionují se, to, že majitelé to nechávají být, nevybírají se pokuty. Myslím si, že kolikrát to není ani tím, že by to byla nějaká liknavost, ale že to může být záměr, aby nakonec ta budova byla stržena a pozemek se výhodně prodal. O tomto se nějakým způsobem bavme.

Pokud jde o to, co tady bylo dnes řečeno z úřadu, tak já si myslím, že i nad tím visí otazník. Pokud tady v roce 2012 úřad to převzal, v roce 2013 chtěl vyhlásit veřejnou soutěž, jak bylo řečeno, na privatizaci této budovy, nyní je opět změna. Jakou máme záruku, že se opravdu o to chce starat?

Opravdu si v tuto chvíli myslím, že ano, nastavit pravidla a jednat. (Křik a potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Další byl přihlášen pan Patrik Nacher.

P. Nacher: Pěkný večer. Teď kolegy nepřekvapím, protože tentokrát jsem k tomuto bodu vystoupit chtěl, protože si myslím, že k demokratické diskusi patří i to, že člověk řekne názor, který třeba nebude populární a nezíská potlesk. Já jsem pro diskusi, a také proto jsem dvakrát nehlasoval pro ukončení diskuse, protože o tom chci debatovat, jakkoli můj názor určitě nebude komfortní s hosty, kteří nás dnes přišli navštívit.

Zcela zásadně protestuji proti vidění světa, kdy člověk, který je proti ponechání Kliniky v té Jeseniově, nepodporuje občanskou společnost. To si myslím, že takhle to vnímáno být nemůže. Já toto odmítám. Jsem pro občanskou společnost, mám rád, jak jsem řekl v diskusi u Bohemky, angažované lidi. Mně je to sympatické, když někdo za něco bojuje. Já tady 11 let upozorňuji na finanční negramotnost v ČR, na vysoké poplatky, 12 let pomáhám lidem se zdravotním postižením. Mám to rád.

Ale všechno musí mít nějakou štábní kulturu a nějaká pravidla. Není možné tady demagogicky, jak řekl kolega Ferjenčík, že se nemusí dodržovat pravidla, já také nechci posílat kontrolní hlášení každý měsíc, a bohužel je posílat musím. To je tak. Můžu udělat maximum pro to, veřejným vystupováním a svojí angažovaností, aby se ta pravidla změnila. Ale ne, že to nebudu respektovat.

To samé ohledně nějaké hygieny. Jsou nějaké základy, které musí dodržovat od restaurací až po školky. Když jdu vyzvedávat svoji dceru ze školky, tak i tam musí dodržovat nějaká pravidla. Ono to je konec konců i pro bezpečnost těch dětí. Některá pravidla. Já neříkám, že všechna jsou správná. Ano, je tady spousta byrokracie, administrativy, ale od něčeho se musíme odpíchnout.

V této chvíli ten dům není v majetku hl. m. Prahy. Takže moc nerozumím, o čem se tady bavíme. Pro co ale jsem, a veřejně jsem to říkal několikrát, otevřít debatu o vytvoření nějakého prostoru, platformy, nějakého umístění pro neziskový sektor. Ano, je pravda, jsou zde chátrající domy, jsou zde prázdné domy. Pojďme se o tom bavit, ale nemůže to být jenom tak, že nějaká skupina lidí někde v nějaké budově je, v této chvíli už protiprávně, a proto, abychom s tím neměli problémy a aby to nebylo politicky nekorektní, proto tam historicky zůstanou.

Ptám se, jakou mají možnost třeba vozíčkáři nebo lidé se zrakovým postižením, obsadit nějakou budovu? Oni ji neobsadí. Oni tu šanci nemají. (Křik veřejnosti.) To musí být – poprosil bych o klid, to patří k diskusi, že je klid. Ale přece je to o tom, že my dáme prostor celému neziskovému sektoru. Zjistíme, jaké jsou potřeby. Tady se mluvilo o nízkoprahovém prostředí. A teprve potom to vyústí v nějakou potřebu, a já to rád podpořím. Já s tím nemám problém. A potom přes odbor majetku se zjistí, jestli jsou zde budovy, které to splňují, a pak to pojďme řešit. Ale musí to mít nějakou štábní kulturu, to se na mě prostě nezlobte. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Mirovský.

P. Mirovský: Paní primátorko, děkuji za slovo. Nejdříve bych chtěl ještě jednou požádat o otevření diskuse. Přijde mi, že ne všichni zastupitelé měli prostor se vyjádřit. Ukončení diskuse bylo příliš rychlé. Dávám tento procedurální návrh ještě jednou, prosím.

Prim. Krnáčová: Procedurální návrh o otevření diskuse.

Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 16 Proti: 6 Zdr.: 8. Návrh nebyl přijat. Můžete pokračovat, prosím.

P. Mirovský: Vážená paní primátorko, vážení zastupitelé, vážené zastupitelky, milý kolektive Klinika, předem se vám musím k něčemu přiznat. Na Klinice jsem nikdy nebyl a dokonce tápu, kde je Jeseniova ulice. Ale velmi dobře vím, co Klinika za rok udělala a kam dovedla tento komunitní projekt, jak emancipovala občanské aktivity zespoda. Myslím si, že je to přesně ukázka toho, co stát není schopen nikdy udělat, takto dobře organizovat nízkoprahové a nízkonákladové aktivity. To prostě stát schopen není, ani obec, a myslím si, že je to věc, které bychom si jako hl. m. Praha měli neuvěřitelně vážít.

A proto bychom měli přijít s nabídkou, s řešením, a ne se tady ideově vymezovat vůči aktivitám, které jsou podle mého názoru pro město jedinečně prospěšné. Podívejme se na Vídeň 7. Historicky to byla zasquattovaná čtvrť, a dneska je to jedna z nejprestižnějších čtvrtí, kde žijí velmi vzdělaní lidé, kteří se tam nejdříve nasquattovali, a poté si byty opravili a normálně tam teď bydlí, a je to čtvrť, kam jezdíme za kulturou. Je to Vídeň 7, kde jsou galerie.

Jsou to takové ty drobné animozity, takové ty drobné věci, které narušují naprosto ideální systém, který si možná představuje ODS, ale žádný systém není ideální, a právě tyto drobné věci, které přicházejí zespoda a které nejsou nikým kontrolované a kontrolovatelné, tak právě utvářejí naše krásné město, a to je přesně to, co také vedlo k evoluci a vzniku např. i člověka, tyto drobnosti, které nejsou dokonalé, ale utvářejí to důležité.

Současně bych se chtěl zeptat, není to nějaká taktická hra pouze, to, že MPSV o to najednou projeví zájem? (Křik a potlesk veřejnosti.) Ptám se i z toho důvodu, že mi vlastně přijde naprosto bizarní, že MPSV má usednout v této budově a mít tam nějaké projektové manažery. Pokud se to náhodou nepodaří, jako věřím, že ano, tak prosím tímto MPSV, aby tam prosadilo projektového manažera sociálního projektu Klinika. (Křik a potlesk veřejnosti.)

Ale vzhledem k tomu, že věřím, že Zastupitelstvo vezme rozum do hrsti, tak moc prosím všechny kolegy a kolegyně v Zastupitelstvu, abychom podpořili aktivity zespoda, abychom podpořili nízkonákladovost a nízkoprahovost této aktivity a tohoto centra a udělali všechno proto, aby Klinika mohla v této budově zůstat, a to nám umožní předmětné usnesení, které zde navrhujeme spolu s Piráty.

Věřím, že budeme rozumnými zastupiteli. Nebyl vůbec žádný problém podpořit dneska Ďolíček. Myslím si, že bychom se měli postavit k této věci čelem a podpořit ty drobné věci, které nejsou nikým kontrolovatelné, a je to jedinečně dobře, protože ty utvářejí naše města krásná. Děkuji. (Křik a potlesk veřejnosti.)

Prim. Krnáčová: Pan zastupitel Novotný technická.

P. Novotný: Děkuji. Prosím o patnáctiminutovou přestávku pro účel jednání klubu. Poprosil bych některého z předsedů, kdyby se ke mně připojil.

Prim. Krnáčová: Připojují se, myslím, skoro všichni. Patnáct minut, prosím.

(Jednání přerušeno od 19.20 do 19.40. hodin.)

Prim. Krnáčová: Kolegové. Zdá se, že jsme skoro všichni. Dala bych ještě závěrečné slovo předkladatelce. Prosím, paní doktorko Janderová.

P. Janderová: Děkuji vám, paní primátorko. Mé závěrečné slovo k předložené petici, kterou jsem byla povinna předložit na základě usnesení kontrolního výboru, jsem původně chtěla pouze technicko-právní, protože se domnívám, že kontrolní výbor by měl být nadstranický, tvrdila jsem to vždy, ale bohužel v této situaci, která tady nastala, se musím ohradit právem předkladatele a posledního slova.

Někteří zastupitelé, zejména z klubu Pirátů pan Ferjenčík zřejmě pojal tuto petici jako možnost dalšího volebního rétorického útoku proti ODS. Chtěla bych vás jenom upozornit na to, že já pocházím z Prahy 1 a jedná se o předmět petiční, o kterém vám chci říci.

Na Praze 1 je celkem 2169 spolků řádně registrovaných. Ty spolky jsou pro děti, sociální, Junák, jsou to různé předměty činnosti. My se o ty spolky staráme, radní pro spolkové aktivity je, prosím, naše členka ODS. Staráme se o bezdomovce. Jestli jste si nevšimli, tak Praha 1 má Nemocnici Na Františku, kde máme největší příjem bezdomovců. A mohu vás ubezpečit, že jako správní rada Nemocnice Na Františku stále přemýšlíme, abychom tyto bezdomovce mohli přijímat a mohli jsme jim poskytnout péči, neboť je považujeme taktéž za lidi, jako jste vy, pane Ferjenčíku. Příště si laskavě rozmyslete útoky. Ono možná za chvíli budete říkat, že ODS jí i psy. Ne, my psy nejíme. To je jenom tak na okraj.

A nyní se vrátím zpátky k petici, protože si myslím, že toto stačilo. Já závěrem svého slova, až poté bych si ještě dovolila jednou pozvat pana doktora, aby sdělil, zdali je možná či není možná vůbec poskytnout nemovitosti, o kterou má Úřad pro správu majetku zájem, má pro ni využití. Z mého pohledu, pokud je blokována a nelze tak, tak já jsem přesvědčena o tom, že bychom měli my zastupitelé vzít mnou nebo kontrolním výborem předloženou petici na vědomí, s tím že se jistě na kontrolním výboru tímto problémem budeme zabývat. A když jsme si vyslechli paní radní Plamínkovou, která byla velmi racionální a velmi konstruktivní, tak nám paní radní Plamínková nepochybně poskytne třeba volné objekty, kam by se autonomní centrum Klinika mohlo přestěhovat. Dnes již je to právní subjekt. Můžeme jim to nabídnout a jistě jim budeme moci nějakým způsobem nabídnout nějakou pomoc, pokud samozřejmě autonomní klinika v Jeseniově ulici tu pomoc bude chtít.

Myslím si, že jsou to vždycky dvě strany. Jedna strana, která něco žádá, a v tomto případě ta petice byla konkrétní v bodu 1 a 2. Z mého pohledu, a to pak poprosím ještě pana doktora, aby doplnil mé závěrečné slovo, technikálií a procesně právní technikálií, tzn., že my jsme ji na Zastupitelstvu projednali, my jsme zjistili stav, který je dnes odpoledne nový. Měli bychom to vzít, z mého pohledu samozřejmě, vy zastupitelé jste každý svébytný a svéprávný subjekt, takže víte dobře, jak máte hlasovat. Vzít na vědomí s tím, že na kontrolním výboru se tím budeme dál zabývat, pokud autonomní klinika bude mít o to zájem.

To je moje závěrečné slovo. Já jsem zde petici předložila na základě usnesení kontrolního výboru, předložila jsem ji tak, jak přišla na kontrolní výbor, byla mi postoupena paní primátorkou. Myslím, že jsme procesně učinili vše, co nám ukládá zákon o hl. m. Praze, splnila jsem usnesení kontrolního výboru z 23. března a předložila jsem to vám zastupitelům.

Poprosila bych ještě pana doktora o upřesnění a sdělení, zda skutečně tato nemovitost je blokována a jestli eventuálně někdy v budoucnosti by mohla či nemohla být. Děkuji.

JUDr. Vladimír Kremlík – náměstek pro právní služby a hospodaření s majetkem z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových: Děkuji za slovo. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových je vázán zákonem o majetku ČR. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových deklaroval počátkem měsíce března, že za předpokladu, že o objekt v Jeseniově neprojeví zájem žádná jiná organizační složka státu nebo státní organizace, nabídne tento objekt k prodeji formou transparentního výběrového řízení. Tato skutečnost se však změnila. Jak jsem zde konstatoval, dne 22. března 2016 vládní dislokační komise rozhodla k žádosti MPSV o převodu objektu z úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na MPSV.

Jinými slovy, tato budova je v tuto chvíli pro stát trvale potřebná. Úřad ji tedy nenabízí k prodeji, ani tak nemůže, protože nejsou splněny podmínky pro převod tohoto majetku na třetí osobu.

Pokud jde o stanovisko MPSV, žádostí se zabývala vládní dislokační komise, a já nemám žádný důvod domnívat se, jak zde bylo řečeno, že by se mělo jednat ze strany MPSV o tzv. nebo údajnou taktickou hru. Toto tvrzení bych si dovolil odmítnout. Pokud jde o hospodaření s tímto objektem, jak jsem již zde konstatoval, je tento objekt v současné době protiprávně užíván. Úřad je povinen postupovat podle zákona o majetku ČR a činit právní kroky k ukončení tohoto protiprávního užívání. To je vše, děkuji.

Prim. Krnáčová: Teď bych poprosila paní předsedkyni návrhového výboru, aby nás provedla hlasováním. Rozumím tomu, že na žádost pana zastupitele Novotného budeme hlasovat o doplňujícím návrhu pana Michálka odděleně podle jednotlivých bodů. Prosím, paní kolegyně.

P. Veselá: Ano, je to tak. Budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu pana Michálka a pana Stropnického samostatně po jednotlivých bodech, a to jak římských, tak arabských. Jako první hlasujeme o doplnění ...

Prim. Krnáčová: Technická od pana Michálka.

P. Michálek: Jenom pro doplnění, podle jednacího řádu jsme to předložili, aby to nebylo vnímáno jako naše individuální aktivita, je to společný návrh klubu Pirátů a klubu Trojkoalice, společný návrh dvou klubů.

Prim. Krnáčová: Jasně, to už tady zaznělo, děkuji za upřesnění. Paní kolegyně, můžete pokračovat.

P. Veselá: Jde o doplnění bodu II. přerušuje projednávání petice v Zastupitelstvu do příštího zasedání.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Budeme nyní hlasovat o tomto bodu.

Kdo je, prosím, pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 19 Proti: 12 Zdr.: 18. Návrh nebyl přijat.

P. Veselá: Další bod III. vyjadřuje zájem získat objekt v ulici Jeseniova 786/60, Praha 3, do vlastnictví hl. m. Prahy s cílem umožnit pokračování kulturních a sociálních aktivit iniciativy Klinika.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Budeme hlasovat nyní.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 16 Proti: 17 Zdr.: 15. Návrh také nebyl přijat.

P. Veselá: Bod IV. ukládá Radě hl. m. Prahy 1. prověřit možnosti získání objektu, uvedeného v bodě III. do vlastnictví hl. m. Prahy s termínem 25. 4. 2016. To je první bod, který budeme hlasovat.

Prim. Krnáčová: Ano, budeme hlasovat o tomto návrhu. Hlasujeme nyní.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 17 Proti: 9 Zdr.: 17. Návrh nebyl přijat.

P. Veselá: A posledním bodem je bod IV. 2. ukládá Radě hl. města předložit Zastupitelstvu HMP návrh na zajištění podmínek, které umožní iniciativě Klinika pokračovat v kulturních a sociálních aktivitách v objektu hl. m. Prahy, též s termínem 25. 4. 2016.

Prim. Krnáčová: Děkujeme, hlasujeme nyní.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 19 Proti: 8 Zdr.: 14. Návrh nebyl přijat.

Můžeme pokračovat, prosím.

P. Veselá: Budeme hlasovat o původním návrhu. Kolegyně Plamínková stáhla svůj návrh.

Prim. Krnáčová: Budeme hlasovat o původním návrhu, tj. původním tisku.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 25 Proti: 5 Zdr.: 13. Tisk nebyl přijat. Děkujeme.

Nyní se vrátíme k přerušnému tisku paní kolegyně Plamínkové o Metropolitním plánu. Máte slovo.

3/5

Tisk Z - 4302

informace k Metropolitnímu plánu hlavního města Prahy

P. Plamínková: Já jsem zde v půl třetí, kdy jsem končila s tímto, tuším, druhým bodem našeho řádného Zastupitelstva, četla z dopisu paní ministryně Karly Šlechtové. Paní ministryně na konci svého dopisu píše: Musím vyjádřit ještě jednu svou obavu. Přes proklamaci bývalého primátora Hudečka a zpracovatelského týmu IPR, jak půjde nový územní plán rychle kupředu a časová ztráta, vzniklá zastavením prací na dříve pořizovaném územním plánu bude rychle dohnána, se děje pravý opak. Není mým úmyslem posuzovat nový věcný přístup k návrhu, ale je zarážející, že po tolika letech ještě není územní plán ani v takové fázi pořizování, ve které byl předchozí návrh územního plánu. A i kdyby byl ještě dnes odevzdán nový územní plán a byl plně v souladu s právními předpisy, tak se do fáze rozpracovaného územního plánu nedostane dle našich odhadů dříve než za rok, spíše později.

Paní ministryně nabízí pomoc a spolupráci při tom, abychom ten plán měli co nejrychleji. Tak to je z mé strany vše. Mám tady další podrobnější věci od pořizovatele.

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále. Buďte tak hodní.

P. Plamínková: Velmi podrobný komentář pořizovatele. Myslím si, že jsem vám hlavní body k tomu řekla. Pan ředitel Hlaváček mezi tím našel spolupracovníky. Tam byl jeden bod, který se týkal, kolik má IPR externích spolupracovníků, tak vám to nyní může říct.

Ing. arch. Petr Hlaváček – ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy: Dobrý večer. Jenom doplňuji, předávám paní radní, to je vlastně celý seznam interních spolupracovníků jak z kanceláře Metropolitního plánu, tak z ostatních sekcí, plus 8 externích spolupracovníků. Je to dohromady doslova 8 osob, tady jsou jmenovitě vyjmenováni.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Rozprava byla otevřena a přihlásil se pan Stropnický. Ještě vzadu s někým diskutuje. Pane kolego Stropnický, přihlásil jste se do rozpravy.

P. Stropnický: Vážená paní primátorko, omlouvám se za krátké zdržení. Skutečně jsem se hlásil, tou dobou bylo asi 13.00 hodin. Teď jsem nebyl hned připraven. Navíc se domnívám, že ta věc mezi tím zcela vyvanula z atmosféry sálu, protože jsme tady prožili euforické odpoledne s fotbalisty a trochu tragický závěr s občanskými aktivisty z oblasti sociálně kulturní, což mě velmi mrzí. Ostatně byl jsem jedním z těch, kteří se už nestihli přihlásit do rozpravy, takže jsem v té věci ani nemohl vystoupit, což musím říct, že s tím jsem se setkal v tomto Zastupitelstvu poprvé. Je to pro mě velkým zklamáním, že zde nebyla ani vůle, umožnit všem zastupitelům vystoupit, a že rozprava byla uzavřena tak velmi rychle.

Nicméně k projednávanému materiálu, který předkládá paní radní Plamínková. Možná bude ku prospěchu věci, když i já připomenu dopis, který paní ministryně...

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále.

P. Stropnický: ... pro místní rozvoj paní Šlechtová adresovala paní primátorce 17. 3. 2016, tzn., před čtrnácti dny, a ze kterého zde bylo již citováno. Nevím, jestli ten dopis je vám všem známý, ale je to dopis, ve kterém jsou vyjádřeny od nevyššího nadřízeného v té věci, místa, které skutečně má pravomoc zrušit územní plán hlavního města, nebude-li v souladu s platnou legislativou a se zákony. S platnou legislativou, které se zde mnozí kolegové teď hodinu, hodinu a půl s takovou intenzitou dovolávali.

Je třeba říci, že územní plán, a teď mě trochu zaráží, že právě pro tuto diskusi se někteří kolegové ze sálu vzdálili a že si asi po dobře odvedené práci z jejich pohledu dopřávají zaslouženého panáčka, jak naznačuje pan Martan. Přitom územní plán je nejdůležitějším samosprávným rozhodnutím, které máme v gesci, a stav jeho přípravy je naprosto katastrofální. Naprosto katastrofální. To vyplývá z dopisu už i od ministryně pro místní rozvoj. V době, kdy jsem byl ve funkci náměstka primátorky pro územní rozvoj já, dopisovali jsme si pouze s paní náměstkyní. Už to došlo tak daleko, že už nám píše paní ministryně osobně.

V tom dopisu se uvádí, jak před tím připomněla i paní radní Plamínková, která na té věci věru nenese žádnou vinu.

Při neodstranění nedostatků je ministerstvo povinno přistoupit k přezkoumání opatření obecné povahy, kterým se vydává územní plán, a podle správního řádu územní plán zrušit. Tzn., my skutečně stojíme před přípravou územního plánu, který, bude-li pokračovat směrem, který je připravován IPR v tuto chvíli, tak bude prostě zrušen.

V tu chvíli nastane anarchie ne v Jeseniově ulici. V tu chvíli nastane anarchie v celém hl. m. Praze. Já se divím, že zde v tuto chvíli nejsou všichni zastupitelé a že opravdu nebijí na poplach, protože tohle je vážná věc. Tohle je opravdu vážná věc, a tu ostudu, kterou si uřízneme, pokud budeme pořizovat Metropolitní plán v podobě, v které ho připravuje IPR, a necháme si ho následně zrušit MMR, tak to bude ostuda, která dopadne opravdu a hlavu každého z nás 65.

Když se dočítáme v dopisu paní ministryně, že výroková část obsahuje celé dlouhé pasáže, patřící do odůvodnění, je asi třeba říct, že územní plán jako vyhláška, nařízení hl. m. Prahy, obsahuje dvě zákonné části. Výrokovou část a odůvodnění. Obě dvě ty části jsou povinné ze zákona a jsou v tom zákoně detailně popsány, jak musejí vypadat. Paní ministryně nás tady upozorňuje poměrně naléhavým tónem. Poměrně naléhavým tónem na to, že si náš zpracovatel za 50 milionů, jak tady řekl pan ředitel Hlaváček před těmi šesti hodinami, že si náš zpracovatel plete výrokovou část s odůvodněním, protože určitou část odůvodnění dává do výrokové části, a naopak, ale toto opět může být předmětem zrušení územního plánu. Jsme si opravdu jisti, že to je ten správný zpracovatel územního plánu? Já jsem se to snažil celý rok, co jsem v té funkci byl já, myslet, ale musím říct, že o tom dnes už velmi vážně pochybuji.

Paní ministryně píše dále. Stavební úřad je při každém rozhodnutí povinen zajistit a zdůvodnit souladu záměru žadatele s celkovou výrokovou částí územního plánu, jinak bude rozhodnutí zrušeno. Pokud výroková část obsahuje dlouhé pasáže, které do ní nepatří, a není jednoznačná, je velmi znesnadněno rozhodování podle územního plánu, častěji hrozí chyby a náhrady škod. Paní ministryně nás přímo upozorňuje na to, že to, jak je zpracováván v tuto chvíli územní plán IPR, naší vlastní příspěvkovou organizací, nemáme se zde na koho vymluvit, věru že, tak s ohledem na výše uvedené je velká pravděpodobnost, že Praha bude žalována o náhradu škody, a to zpravidla ve velké výši v důsledku nejednoznačného územního plánu.

Toto jsou varování, která přicházejí z Ministerstva pro místní rozvoj na vedení hlavního města celý rok 2015, a v této chvíli přichází již i od paní ministryně. Tolik vychvalovaná nová podoba výškové regulace, se kterou IPR přišel. Tzn., jakási mřížka, která na každý blok stanovuje určitý konkrétní počet pater. Co si o tom myslí paní ministryně na MMR? Výšková regulace není vztažena k plochám, jak vyžaduje stavební zákon. Čtvercová síť je dobrým podkladem, ale musí být promítnuta do konkrétních ploch, u kterých jsou hranice jednoznačné a zpravidla v terénu lehce dohledatelné.

Na základě toho my sice návrhem územního plánu zrušíme stávající výškovou regulaci na základě koeficientů, tolik kritizovaných všemi architekty. Ano, možná právem, ale pokud vymysleli pouze takovou formu regulace, kterou následně Ministerstvo pro místní rozvoj zruší, budeme se buď muset pokorně vrátit zpátky ke koeficientům, anebo nebudeme mít výškovou regulaci žádnou.

Daleko větší pozornost, píše dále paní ministryně, je třeba věnovat tomu, co smí územní plán obsahovat a nepřekračovat toto zmocnění, např. vymezení území, kde má být pořízen podrobnější územní plán. To je totiž velmi podstatná otázka nového návrhu územního plánu. Máme v Praze dneska asi 33, nebo něco přes 30, abych se nemýlil přesně v konkrétním čísle, něco přes 30 stavebních uzávěr. Stavební uzávěry jsou vyhlašovány tímto fórem, ZHMP. Každá je vyhlašována zvlášť, každá musí být také zvlášť ukončena.

Víte, jakým způsobem nový návrh Metropolitního plánu řeší stavební uzávěry? Víte, že v nich nejsou vyznačeny jednotlivé ulice? Že v nich nejsou vyznačeny prostory pro nutné veřejné budovy, pro veřejnou vybavenost? Že v nich nejsou samozřejmě zajištěny zeleně ani dopravní komunikace, nic takového v návrhu Metropolitního plánu pro stavební uzávěry stávající vyznačeno není, a přesto Metropolitní plán předpokládá, že budou všechny stavební uzávěry souběžně s vejítím v účinnost územního plánu, že budou všechny najednou odstraněny. Tzn. Bubny, tzn. Nákladové nádraží Žižkov, tzn. Bohdalec, tzn. Smíchov, tzn. všechny stavební uzávěry, to jsem jmenoval jenom ty největší, jenom ty v centru Prahy. To je obrovské nebezpečí, vážení kolegové. Obrovské nebezpečí.

Dalším nedostatkem a další protizákonností připravovaného návrhu Metropolitního plánu je nerespektování zásad územního rozvoje hl. m. Prahy. Máme několik územně plánovacích dokumentací. Jsou určité analytické podklady pro územní plánování, nicméně závazným podkladem jsou zásady územního rozvoje hl. m. Prahy, které schvaluje právě toto Zastupitelstvo. A jim musí odpovídat ve všech jeho částech. Ve všech výrokových i odůvodněních, ve všech textových i grafických přílohách musí odpovídat celý návrh územního plánu, jinak může být zrušen právě pro nesoulad se zásadami územního rozvoje.

Náš Metropolitní plán ale, konstatuje paní ministryně, dále, na mnoha místech neodpovídá zásadám územního rozvoje. Přesto IPR a rozvoje nepřipravil návrh na aktualizaci zásad územního rozvoje, která by mohla probíhat souběžně a mohla by uvést, tam, kde to bude nezbytně nutné, byť paní ministryně doporučuje, abychom se drželi spíše toho subsidiárně, že zkrátka zásady jsou nadřazená ideová dokumentace a že pod tím je konkrétní výkres, konkrétní forma regulace, jejíž ideje jsou ale vyjádřeny v těch zásadách.

To, co ve skutečnosti máme před sebou a co nám kreslí na IPR, to je jenom další jiná podoba idejí, namalovaných, ale bez regulativních nástrojů. Tzn., IPR podle mého názoru připravuje jenom jinou podobu zásad územního rozvoje, která bude mít zároveň i podobu výkresů. Výkresů ovšem nevytahatelných.

Nechci zabíhat do formy a podoby spolupráce mezi MMR a IPR, byť se o tom paní ministryně zmiňuje ve svém dopise také. Zmiňuje se o tom velmi kriticky. Ministerstvo nabídlo 12. listopadu 2015 po dohodě s ředitelem IPR jako nabídku hl. městu v situaci, ve které se nachází, a tak, abychom se nedostali např. do obdobné situace, jako s Pražskými stavebními předpisy, podrobný výklad obsahu územního plánu z hlediska požadavků, vyplývajících z právních předpisů, doplněný o judikatury a poznámky k nejproblematictější částem.

Seminář proběhl za velké účasti pracovníků Magistrátu, děkuji odboru územního rozvoje, že se jeho zástupci účastnili, ale bez účasti projektanta. Bez účasti projektanta územního plánu a s minimální účastí jeho spolupracovníků. Mě by velmi zajímalo, co měli tou dobou pánové na IPR a rozvoje na práci, že se neúčastnili jednání, které organizovalo MMR a jehož se účastnili úředníci Magistrátu hl. města, nad návrhem, který je protizákonný a který toto Zastupitelstvo mělo probírat už dávno, ale probírat ho nemůže, protože má asi 16 měsíců zpoždění. Kde byli tito zaměstnanci IPR v té době?

Paní ministryně se ve svém dopisu zmiňuje také o tom, že již 12. června 2015 poslala tehdy ještě mně dopis, ve kterém byly vyjádřeny obavy, že návrh územního plánu není zpracováván v souladu s právními předpisy. Paní ministryně píše, že její upozornění bylo zřejmě ignorováno. Já bych vám rád doložil, že ignorováno nebylo. 12. 6. jsem skutečně obdržel dopis z MMR od náměstkyně tehdejší paní Ing. Kláry Dostálové, ostatně stále je náměstkyní. 11. 8. byl mnou po poměrně obsáhlé a namáhavé práci předložen tisk číslo 18797 do Rady hl. m. Prahy, v kterém jsem navrhl, abychom tento dopis z MMR vzali na vědomí. Tento tisk ovšem Rada neschválila.

26. 8. byl odeslán dopis IPR, konkrétně panu řediteli Hlaváčkovi, který obsahoval na deseti stránkách poměrně obsáhlou kritiku práce IPR na přípravě Metropolitního plánu. Tento materiál jsem před tím předložil Radě hl. m. Prahy právě na základě dopisu paní náměstkyně ministryně pro místní rozvoj paní Dostálové. Tento dopis jsem následně zaslal pro jistotu na vědomí jednak řediteli úřadu odboru územního rozvoje tehdejšího, tj. panu Kábrtovi, jednak všem starostům městských částí, abych je informoval o tom, jakým způsobem město reaguje na výhrady ministerstva, vzhledem k tomu, že jsem v té době byl zastupitelem, pověřeným ve smyslu stavebního zákona, pověřeným spoluprací na přípravě a zadání územně plánovacích dokumentací. Vycházel jsem z toho, že v krajní nouzi souhlas Rady k odeslání takového dopisu nepotřebuji.

A nyní bych se přece jen rád dostal i tomu dopisu samému. Panu řediteli jsem tedy již v létě, tzn., tři čtvrtě roku před tím, než přišel nyní dopis z MMR, psal: V posledních měsících probíhaly intenzivní konzultace s MMR, ať již v souvislosti s přípravou stavebních předpisů, tak i s přípravou Metropolitního plánu. Obdržel jsem řadu dopisů s připomínkami, týkajícími se obou provázaných témat, jejichž vypořádání dle mého názoru nebyla ze strany IPR věnována dostatečná pozornost. Následuje rekapitulace oněch dopisů. Mezi nimiž jsou ostatně také dopisy některých odborů Magistrátu hl. m. Prahy, jako odboru ochrany prostředí.

Pochybnosti a výtky, které jsem obdržel, se dotýkají nejen harmonogramu, ale i hlubších a pro návrh zásadních metodických přístupů, které mohou ve svém důsledku vážně ohrozit nejen průběh projednání Metropolitního plánu a termín jeho vydání, ale snižují též důvěru v proces zpracování Metropolitního plánu i plán samotný.

Už tehdy jsem vyjádřil kritiku vůči harmonogramu, který byl v té době již ve značném skluzu. Pořizovatel na komisi, kterou jsme zřídili na můj návrh v té věci, komisi pro dohled nad přípravou Metropolitního plánu, s takovým posměchem traktovanou na IPR, který vnímal jako ponižující, že tam musí vysílat své zástupce a účastnit se a informovat zadavatele, tj. hl. m. Prahu o tom, jakým způsobem postupují práce na Metropolitním plánu. Byli jsme na této komisi, vážení kolegové zastupitelé, od zaměstnanců hl. m. Prahy opakovaně školeni, školeni z toho, jaké detaily územního plánování my snad neznáme. A pak se dočteme v dopisu z MMR, že si zpracovatel plete výrokovou část s odůvodněním. Tito lidé náš školili na komisi pro dohled nad přípravou Metropolitního plánu.

Skluz v harmonogramu v žádném případě navíc nelze odůvodňovat pozastavením platnosti Pražských stavebních předpisů, jak to zde opět zaznělo z úst pana ředitele Hlaváčka.

Vážné obavy ve mně již v létě vyvolávalo zajištění právní čistoty Metropolitního plánu, zajištění vymahatelnosti i zvýšení právní předvídatelnosti, po níž volá jak veřejnost, tak žadatelé o výstavbu.

Samostatnou kapitolou je schopnost Metropolitního plánu obstát před správním, resp. soudním přezkumem, tedy i soulad s judikáty. I na tuto skutečnost jsme byli upozorněni již v červnu roku 2015 v dopisu paní náměstkyně Dostálové. V případě přezkumu, jenž lze s vysokou mírou pravděpodobnosti očekávat, je vždy v odůvodnění hledána odpověď na otázku, proč je to tak navrženo. Východiskem totiž musí být koncepce, reflektující schválené zadání a regulativy, sloužící k vyjádření této koncepce a ustanovující právní stav území. Toto říkám opět znovu především pro ty, jimž tolik leží na srdci právní stát, dodržování zákonů a jasná pravidla.

Subjektivní představy a z nich vycházející ideové pozadí koncepce, resp. její kvazi filosofický základ, požadavky na krásu, kompozici či inovativnost metodiky nemohou být zákonitě nadřazeny a nemohou být ani jediným základem pro tvorbu územního plánu, jak to ovšem v přípravě návrhu Metropolitního plánu bylo, je, a doufám, že změníme, aby nebylo.

Rád bych se dotkl ještě několika obecných požadavků, které se týkají toho, co ÚP v té věci nezohledňuje. Zejména potom několika bodů konkrétních, které byly v závěru pro IPR shrnuty jako konkrétní úkoly, jimiž jsem jeho pracovníky zavázal.

Za prvé, Metropolitní plán musí stanovit jasný právní stav území a dát garanci pravděpodobných, možných a nepřipustných změn v území pro všechny stávající vlastníky a obyvatele.

Za druhé, Metropolitní plán musí svým grafickým a metodickým vyjádřením umožnit veřejnou kontrolu celoměstské koncepce, regulativů využití území, musí být názorný a umožňovat názorné čtení stanovených regulativů z hlavního výkresu. Možná některé ty formulace poznáváte i v dopisu paní ministryně. Je až k nevíře, k jak podobným závěrům MMR v této věci dochází, ke kterým jsme my měli dojít už dávno v létě, mj. na základě tohoto dopisu.

Za třetí, Metropolitní plán musí především vytvořit podmínky k ochraně a rozvíjení přírodních, kulturních a civilizačních hodnot v území.

Za čtvrté, potřebné nové plochy je nutné umísťovat především do zastavěného území, zejména formou přestaveb. Při navazujícím návrhu rozmístění nových ploch vycházet z potřeby polycentrického uspořádání města s krátkými vzdálenostmi mezi bydlištěm, pracovištěm a občanským vybavením. Je třeba aktivně zabraňovat prostorové i sociální segregaci v území.

Za páté, urbanistická koncepce musí vést k zajištění polycentrické struktury a podmínek pro vytvoření tzv. města krátkých vzdáleností.

Za šesté, Metropolitní plán musí vytvořit podmínky pro homogenizaci města, zvláště v jeho tzv. vnitřních periferiích. Dále Metropolitní plán musí klást důraz na památkovou rezervaci, a to jak na ochranu kulturních a civilizačních hodnot, tak na odlehčení městského jádra a rozvíjení centra města jako přirozeného těžiště Prahy.

Metropolitní plán musí stanovit jasnou a čitelnou výškovou regulaci se zvláštním ohledem na ochranu pražského panoramatu. Řekněme, že k pražskému panoramatu se skutečně Metropolitní plán nějakým způsobem vyjadřuje. Představili nám na IPR určitý soubor jakýchsi vedut, ovšem opět bez právní vymahatelnosti.

Metropolitní plán musí zajistit ochranu ploch pro veřejné a kulturní vybavení, zvláště školy a školky, o tom jsem se již zmiňoval v souvislosti s těmi stavebními uzávěrami, s vědomím pozitivních externalit vysokých škol a univerzit v centrální oblasti města. Kde jinde než ve strategickém a v územním plánu, s tím že územní plán má být průmětem strategického plánu do toho fyzického prostředí města, v tom strategickém plánu si tvoříme jakýsi záměr, který je potom promítnut do konkrétních náměstí, do konkrétních veřejných prostranství, do té konkrétní uliční sítě. Kde jinde než v územním plánu bychom měli právě tyto otázky řešit? Stávající územní plán ale nic takového neřeší. Stávající myšleno návrh Metropolitního plánu.

Zvláštní pozornost musí být věnována ochraně bydlení ve stávajících i transformačních rozvojových územích, které ovšem, jak jsem již před tím řekl v souvislosti se stavebními uzávěrami, neměly regulaci vůbec žádnou.

Zásadním tématem je vytvoření podmínek pro zdravé a cenově dostupné sociální bydlení, a to jak nástroji regulativů, tak vymezením vodních ploch. Toto je, řekněme, věc, do které byla promítnuta koncepce z programového prohlášení Rady hl. m. Prahy, kde jsem měl za úkol najít v rámci území hlavního města lokality vhodné pro výstavbu obecního bydlení.

Metropolitní plán musí také snížit na minimum prostor pro spekulace s pozemky, viz poznámka paní ministryně o nevymahatelnosti některých pohledávek, kde na hl. m. Prahu v případě přijetí stávajícího návrhu Metropolitního plánu čekají nekonečné soudní obstrukce, která zajistí naplňování veřejného zájmu i v dlouhodobém časovém horizontu, zvláště těch ve vlastnictví města, které jsou třeba pro zajištění veřejného zájmu a naplňování koncepcí územního rozvoje.

Metropolitní plán musí dále stanovit vhodnou, nicméně přísnou regulaci velikosti komerční vybavenosti a zamezit další nekoordinované a nekonceptní výstavbě obchodních center a zajistit podmínky pro ochranu a rozvoj aktivního parteru i lokálního podnikání. Ano, i toto jsou témata do územního plánování. Kde jinde je ostatně chceme řešit. Nejsme totiž vlastníky celého města. Hl. m. Praha nevlastní ani třetinu plochy svého vlastního území, a tu část, kterou vlastní, tak to jsou vesměs bohužel silnice a křoví mezi nimi.

Tématem pro územní plán Prahy zde byla dikce toho dopisu, pokud možno volná. Tématem pro územní plán Prahy je též určení podmínek pro regulaci parkování a reklamy. Důležitý nástroj územního plánování, který je úplně opominut, úplně opominut v metodice návrhu Metropolitního plánu, tak jak jej zpracovává IPR, tj. určení podmíněnosti a etapizace. Podmíněnost je v územním plánování něco, co znamená: určité území je možné využít a zastavět pouze tehdy, až k němu budou přistavěny např. dostatečně kapacitní komunikace, nebo dostatečně kapacitní infrastruktura. Dostatečně velká čistička, škola, park atd. To jsou podmíněnosti v územním plánování. Proč Metropolitní plán vůbec nepracuje s touto podmíněností? Vždyť to je způsob, jak zajistit, aby developeři sami měli zájem na tom, aby obsloužili území, která chtějí developovat tou veřejnou infrastrukturou, kterou my potom za takové náklady na návrhy paní radní Plamínkové opakovaně a opakovaně schvalujeme, a jsou to stovky milionů korun každý rok.

Etapizace. Etapizace v územním plánování znamená, dokud nebudou zastavěny parcely v centru a v širším centru, které jsou pro zástavbu určeny, nemohou být využity ani stavební parcely na okraji města. Tzn., není možné využít byt' i pro stavební účely již určené stavební parcely na okraji města, dokud nebude konkrétní centrum a jeho širší okolí využito tak, aby bylo dopravně dosažitelné, protože to je právě podstatně efektivnější. Nebyla snad tohle právě hlavní teze, s kterou IPR přicházel, když bylo projednáváno zadání? Že město nemá už rozrůstat nekonečně do volné krajiny, rozšiřovat se, protože mu to přináší náklad, zintenzivňování dopravy, rozvolněnou zástavbu, sídelní kaši. A všechny ty pojmy a slovníky, které jsme v té době okolo toho slyšeli? Že se má město naopak koncentrovat do svého středu? Že má především využít stavební parcely v centru a v jeho bezprostředním okolí. Proč tedy nevyužívá návrh Metropolitního plánu, nástroje územního plánování, které mu dává stavební zákon pro to, aby tyto svoje ideje, tyto svoje malůvky, tyto svoje vize přetavil opravdu v konkrétní regulativ, který bude vymahatelný a který nebude možno obcházet.

Úkoly, které tedy vyplynuly z tohoto zadání. Za prvé, provést analýzu rizik z hlediska hl. m. Prahy v souvislosti s projednáním a nedodrženým harmonogramem Metropolitního plánu.

Za druhé, zajistit podíl odborníků ze souvisejících oborů plánování na jeho přípravě. Především právníků, sociologů, demografů, ekonomů, geografů, ekologů a dalších. Já bych rád upozornil na to, že IPR, instituce nepochybně originální, nepochybně přínosná, nepochybně kreativní, do značné míry i vážená, je ovšem institucí, ve které nenajdete vůbec žádné demografy, vůbec žádné sociology, vůbec žádné ekonomy, vůbec žádné ekology, tam pracují hlavně architekti. Architekti chtějí, přátelé, co? Architekti chtějí stavět. Architekti chtějí přece stavět, a nikdo jim nemůže upřít, že na to mají právo, ale pracují-li pro město, je třeba, aby v rámci urbanismu, který je přece tou vědou o plánování města, nejenom o stavění domu, ale o plánování výstavby celého města, aby zahrnovaly i jiné odborné profese, a ty jsou v té přípravě návrhu Metropolitního naprosto zřetelně absentující.

Za třetí prohloubit spolupráci mezi kancelářemi IPR, zvláště pak s důrazem na strategii analýzy a data o území a podpoře plánu.

Za čtvrté, zahájit účinnou spolupráci se všemi aktéry v území, poskytnout nezbytné podklady hl. m. Praze a městským částem. Tady musím udělat přestávku.

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále.

P. Stropnický: Hl. m. Praha žádalo celý rok 2015 neúspěšně o to, aby se mohlo podívat na to, jak vypadá návrh připravovaného Metropolitního plánu. Dokonce tady na Zastupitelstvu jsem ještě v prosinci 2015 musel předkládat návrh usnesení, než byl konečně ukázán návrh ve své rozpracovanosti alespoň Radě hl. m. Prahy na začátku ledna, a na přelomu ledna a února následně poskytnut na CD i ostatním zastupitelům. Doufám, že jste už všichni ten materiál nastudovali, a že tudíž víme, o čem je řeč.

Vůbec nemluvíme o konzultacích s městskými částmi. To je samostatná disciplína, kterou IPR vydává za jakýsi sběr podnětů, které jsou následně zapracovány. Ovšem jakým způsobem to probíhá ve skutečnosti? Dojde k prezentaci velmi nesouvisejících dílčích i zase velmi obecných faktů a názorů, idejí na územní plánování, ale ve skutečnosti jednotlivé připomínky městských částí se týkají vždycky jenom té městské části případně, protože ta městská část se samozřejmě soustřeďuje na to, jaká bude mít rozvojová území, kolik tam bude mít nezastavěné, anebo zastavěné plochy, ale žádná městská část nediskutuje vpravdě tu územně plánovací metodiku, to metodologii.

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále.

P. Stropnický: Celek územního plánu. Proto jsou konzultace s městskými částmi naprosto nedostatečným projednáním, resp. IPR dokonce považuje projednávání Metropolitního plánu ve formě konzultací za věc, která je de facto protizákonná. Ovšem se všemi aktéry před předložením samotného návrhu a jeho akceptací pořizovatelem, tj. odborem územního rozvoje – no, má to být věc veřejná, správně, jak tady slyším z první lavice. Má to být věc veřejná, ale ve skutečnosti ani vedení hlavního města ani za celý rok 2015 nemohlo územní plán vidět v jeho rozpracovanosti. Snad aby se nevyděsilo.

Za páté, nastavit lepší spolupráci s hl. m. Prahou a odbory MHMP, zejména odborem územního rozvoje a odborem ochrany prostředí. Bezodkladně zprovoznit systém poskytování rozpracovaných vektorových dat v GIS formátech. Tady se vlastně opakovaně, a znovu to dneska zaznělo z úst pana ředitele Hlaváčka, opakovaně se tady jakoby informuje o tom, že ten Metropolitní plán vedle toho všeho, v čem je revoluční, tak je ještě navíc revoluční v tom, že je digitální. Jenomže žádná jeho část nemohla být nikdy poskytnuta ani tomu pořizovateli, tzn., ani odboru územního rozvoje. V prosinci, když konečně dostal tu první, nebo spíš nultou, nebo spíš mínus první, mínus druhou verzi toho Metropolitního plánu, kterou si teď vyměňují mezi sebou zpracovatel a pořizovatel, tuto verzi ten odbor územního rozvoje před tím nikdy neviděl celou. Proto taky to zdržení. Proto to taky teď trvá už čtvrtý měsíc, protože to před tím IPR jako zpracovatel, kterého si platíme za 50 milionů, tajil dokonce i před tím pořizovatelem, kterému ze zákona musí ale ukázat úplně všechno a kdykoli o to požádá. To je naprostý skandál, vážení kolegové, naprostý skandál.

Za šesté, informovat o předpokládaném postupu při vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj, tak abychom byli připraveni na posuzování EIA a SEA.

Za sedmé, zajistit konzultační součinnost, včetně předávání pokladů MMR a dotčeným orgánům, aby bylo maximum střetů řešeno konsensuálně již ve fázi přípravy, nikoli až v projednání.

Za osmé, bezodkladné odstranění závad, na které upozorňují MMR a odbor ochrany prostředí.

A zároveň za deváté stanovení závazného harmonogramu a způsob naplnění požadavků, vyplývající z tohoto dopisu. Na tento dopis jsem, vážení kolegové, ačkoli jsem byl ve funkci ještě tři měsíce po jeho odeslání, nikdy neobdržel z IPR žádnou odpověď. Natož abych obdržel nějaký harmonogram, natož aby se něco z toho, co bylo zadáno, nějakým způsobem promítlo do návrhu Metropolitního plánu. Nic.

Je třeba říci, že na tom ovšem jako celek Rada hl. m. Prahy má také svůj ne úplně zanedbatelný podíl, vážení kolegové. Protože jak jsem již říkal, tento dopis jste jako Rada hl. m. Prahy ode mě jako gesčního náměstka měli připravený na začátku srpna. Vy jste ho, vážená Rado hl. m. Prahy, odmítli přijmout, vy jste si ho totiž ale dost možná, vážení kolegové, ani nepřečetli. Vy jste mi namísto toho na návrh pana náměstka Dolínka odebrali IPR z kompetence, tak abychom náhodou IPR neupozornili na ty chyby, které dělá. Abychom náhodou nevyhověli MMR. Abychom náhodou nezastavili tu negativní přípravu Metropolitního plánu. Abychom se náhodou nevyhnuli dalšímu zdržení harmonogramu.

Tzn., vážená Rado hl. m. Prahy, ty na tom stavu, v kterém jsme dneska, máš také svůj podíl. Děkuji za pozornost.

P. Plamínková: Chtěla jsem poprosit, jestli by bylo možné, aby na řuru těch vznesených výtek odpověděl pan ředitel Hlaváček.

Prim. Krnáčová: Jestli tady vůbec ještě je. Je tam. Tak prosím, pane Hlaváčku.

Ing. arch. Petr Hlaváček – ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy: Děkuji. Je to možná na nějakou moji písemnou odpověď. Možná bych aspoň pár věcí řekl k tomu dopisu, které se samozřejmě týkají toho, co pan Stropnický říkal. A já cituji z toho dopisu. Chtěla bych předejít střetu mezi MMR a hl. m. Prahou a upozornit vás na problémy v době, kdy jsou ještě bez velkých problémů řešitelné. To je pro mě vzkaz z toho dopisu. My intenzivně pracujeme s pořizovatelem, který je za města garantem právní kvality toho materiálu. Není to jednoduché. Věnujeme tomu společně dost času. A skutečně ta první verze nebo minus dva verze, jak říká pan Stropnický, byla napsána tak, jak jsme se domnívali, že ten plán se může vysvětlit, že se může číst jako by text. A teprve v druhé fázi jsme ten text upravili přesně podle vyhlášky. Ta vyhláška je, ten text podle vyhlášky je jednoduše hůře čitelný. Bohužel tým paní ministryně měl úplně tu první verzi, což mě mrzí, protože bych jim to rád vysvětlil a ukázal.

To, že odůvodnění je zásadní věc, jsme teď zažili společně při obhajobě zásad územního rozvoje, což je další bod, na který pan Stropnický upozorňuje, a jak paralelní dráhu, tak okruh město společně s pořizovatelem a IPR uchránily, byť osobně na to můžu mít třeba trochu jiný názor. Ale jako ředitel jsem musel zastávat stanovisko tzv. nadřazené dokumentace. A těch věcí v těch ZUR, které dneska nejsou zcela v souladu třeba s politikou státu, třeba na vysokorychlostní tratě nebo další podobné věci, je víc. To, že ZUR jsou, je třeba s nimi nějakým způsobem pracovat, to víme už rok, jenom jsme hledali cestu, jak to udělat, a spousta lidí se tomu věnuje. To, že materiál neopisuje zásady, je výsledek pohybu v času a prostoru, ne arogance či ignorance institutu.

A k výrokové části jsem řekl, k ZUR jsem řekl krátce. Možná k výškové regulaci. To má pan Stropnický pravdu, koeficienty jsou formou výškové regulace, která ale nějakým způsobem nekomponuje město. Ta prostě říká o nějaké hmotě, jestli je vysoká, nebo tlustá. A my vnímáme, že čtvercová plocha, a vedeme o tom vážnou debatu s pořizovatelem, je plocha, v tom dopisu se píše o tom, že má být vztažena k plochám nebo lokalitám, v zákoně se nepíše o lokalitách, ale o ploše, a v té věci máme schůzku s ministerstvem a hledáme řešení.

PSP nechci probírat, protože se spíš modlím, aby skutečně platily, nemám z toho moc velkou legraci.

Možná ještě k času. Mě to mrzí, je to dlouhé, ale to, že plán je digitální, to neznamená, že je v počítači. Charakter digitálního plánu je v tom, že má svoje vrstvy, a že informace se generují skrz datovou základnu. Čili není to, že bychom se vychloubali, že se nám podařilo ty čáry dostat do počítače, a tvářili se jako mistři světa, je to datová struktura, která v konečné fázi umožní v uživatelském prostředí mít informace skrze všechnu datovou základnu města všech materiálů, které jsou dostupné, které nebudou třeba závazné, ale budou informativní a budou dávat vlastně každé ploše veškeré informace, které jsou dostupné.

Byl bych rád, jestli by byl pan Stropnický tak hodný a dal mi možnost mu ty ostatní věci, které jsem si nestačil všechny poznamenat, v hovoru nebo dopisu probrat, tak to rád udělám. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji, pane řediteli Hlaváčku. Další byl přihlášen do diskuse pan zastupitel Ferjenčík. Technická, prosím, pane kolego.

P. Stropnický: Mám faktickou připomínku. Pane řediteli, dopis jsem vám už poslal, v tom jsou všechny ty věci vyjmenovány, ten dopis má datum 26. srpna, a já stále čekám na odpověď. Děkuji.

Ing. arch. Petr Hlaváček – ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy: Tenkrát byla debata vedena o tom, že to jsou přímé pokyny k institutu, který má dostat zadání od Rady. V tom smyslu byla tehdy debata vedena. Ale rád na ně odpovím se zpožděním v osobní rovině.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Ferjenčík.

P. Ferjenčík: Děkuji za slovo. Nejprve bych navázal na pana ředitele, protože ten plán je digitální, má tu velkou výhodu, že je snadné ho zkopírovat a poskytnout zastupitelům, ale bohužel se to stále nestalo. Takže bych se chtěl zeptat, jestli to uděláte a poskytnete nám ho. Případně bych se chtěl obrátit na paní radní, aby to zajistila, případně na Radu města, aby to IPR nebo pořizovateli uložila, protože já velmi vítám to, že jsme měli možnost se s Metropolitním plánem seznámit přímo na IPR. Ostatně myslím si, že tím odpadá základní argument, že ten plán nikdo nesmí vidět, aby nedošlo k nerovnému přístupu k plánu, protože k tomuto nerovnému přístupu, o kterém jste před tím mluvili už dávno, došlo, když jste ho předvedli všem klubům v Zastupitelstvu a městským částem, a já nevím, komu všemu dalšímu, tak byste, prosím, mohli poskytnout aktuální stav Metropolitního plánu zastupitelům, alespoň těm, co sedí ve výboru pro územní rozvoj. To za prvé.

Za druhé bych se chtěl zeptat, kdo je tedy zodpovědný za ten časový skluz, jestli z toho byly vyvozeny nějaké dopady třeba na odměnách těch lidí, a pokud to není prací našich zaměstnanců, tak jak je to tedy možné. Předpokládám, že to, že neplatí stavební předpisy, nemá žádný vliv na to, jestli se na Metropolitním plánu pracuje, nebo ne, jestli se nějak komunikuje, nebo ne. Nechápu celý argument s tím, že stavební předpisy mají nějaký výrazná vliv na to, jestli se plán má pustit dál, když přece má začít platit až po několika letech. Prosím vysvětlení, v čem je problém.

Ing. arch. Petr Hlaváček – ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy: My jsme se skutečně přiklonili k té bezpečnější verzi a následně po dohodě s legem jsme předali plán paní primátorce a paní radní pro rozvoj, což uděláme znovu s touto verzí 2.0. Můžeme případně debatovat, jak ho distribuovat, ale bude to jistě na paní radní, na jejím rozhodnutí. Myslím si, že ta věc má určitý logický základ, ale na něm netrvám, protože čas tu věc nějakým způsobem změnil. Je to informace o hodnotách toho území. Ukazovat principy a systémy a metody je zcela v pořádku, ale tu věc my neprojednáváme, my ji konzultujeme. Skutečně projednání je na pořizovateli v jeho diki a v nějakých zákonných normách. My skutečně nic neprojednáváme, věc konzultujeme.

Za skluz můžu já. Je možné mě potrestat.

Předpisy jsou důležité. My jsme testovali jistou dobu, co udělat, kdyby předpisy neplatily. Ten plán by se musel překreslit. My jsme nějakou dobu hledali řešení, jestli bychom ho mohli udělat podle těch, jak někdy s humorem říkám, podle celosvětových OTP, neboli dokonalého předpisu, který platí pro celé území republiky, a jak jste si všimli, výsledek se brzy dostavil. Naše města jsou krásná, dokonalá, a kamkoli přijedete, shlédnete velmi dokonalé urbanistické struktury. Protože je to podle těch celostátních OTP.

Plán by se musel překreslit, věnovali jsme tomu nějaký čas. Teď vidíme naději a jsem vděčný všem politikům a stranám, které se tomu skutečně obětavě věnují.

Dopad to má takový, že my tu věc můžeme dostat do společného projednání až při té platnosti. Jako když to řeknu jednoduše, plán bychom měli v šuplíku a máme teď prostor s pořizovatelem tu věc zdokonalit. Odpověděl jsem na všechny otázky?

Ještě chci říct úplně krátce k bodům, které tady uváděl pan Stropnický, jako že plán má být názorný, že má zabraňovat segregaci, že to má být město krátkých vzdáleností, jsem si nestačil poznamenat úplně všechny ty body, ale minimálně s maximální většinou moje srdce bije a já s tím souhlasím. Děláme všechno pro to, aby to tak bylo. Ale ten plán má určité možnosti, ten neumí všechno.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Prosím.

P. Plamínková: Ještě jsem chtěla odpovědět panu zastupiteli Ferjenčíkovi. Dala jsem udělat tři právní analýzy. První byla na to, abychom mohli získat ten plán, já a paní primátorka. To jsme potom dostali od IPR. Posléze, protože jsme to sice dostaly my dvě, ale s výslovným pokynem, že to nemůžeme dávat nikomu dalšímu, tak jsem to dala rozšířit ještě na to, zda to mohou získat všichni zastupitelé. Můžete to získat, když mi řeknete, tak to dám namnožit. Kdo by měl zájem, prosím, ozvěte se, my vám ten ÚP nakopírujme, abyste se na něj mohli podívat.

Potom jsme dali ještě rozšířit analýzu, aby to mohly dostat městské části. Teď to dostávají městské části ke konzultacím, neboť první konzultace byly dělány v době, kdy to mnozí starostové neviděli. Viděli to jenom ti, kteří před tím byli na těch konzultacích v klubech. S tímto není problém.

Problém s plánem je, že je velmi nepřehledný, aspoň si myslím, že ve srovnání se současným je velmi nepřehledný, je plný chyb, a to i velmi závažných chyb, např. že tam nejsou zobrazena ochranná pásma plynovodů, vedení vysokého napětí a podobných sítí. Tam to stačí jenom zkopírovat. Ty sítě se nemění, ale zase to není nic fatálního. To se tam dá doplnit. Jenom se dívám, že po takové době je tam taková spousta poměrně závažných chyb.

To, že tam chybí etapizace ve velkých rozvojových a transformačních plochách, je pravda, a to, že tam je napsáno, že třeba v tom území bude 70 % věnováno stavbám, 20 % komunikacím a 10 % zeleni, nebo tak, je pěkné, ale kvůli chybějící etapizaci to vypadá, že to bude na principu, kdo dřív přijde, ten dřív mele. Komu se to podaří zprocesovat dřív, ten si tam postaví, a na ty zbylé zbyde zezeň.

Je velmi málo řešena veřejná vybavenost. To je jedna z věcí, o které už jsem se s panem ředitelem bavila dost dlouho, a může to stát město docela velké peníze, protože když máte dneska v ÚP, v tom kritizovaném současném ÚP modrý flek, tak víte, že to je určeno pro školu. Máte tam na tom nějakou školu. Když chcete vykoupit pozemky pro tu školu, protože třeba patří soukromníkovi, nebo je to prázdná plocha, a vy tam chcete tu školu vybudovat, tak jste schopni to jako město nebo městská část odkoupit od soukromníka za cenu, řekněme, 1500 – 1700 Kč za m², relativně levně. Když to tam teď bude jednou velkou červenou plochou, tak to budeme vykupovat za cenu stavebního pozemku. Normálního klasického stavebního pozemku, čili třeba za 5 – 6 tisíc Kč/m², a město na tom bude tratit. Některé věci už se podařilo odstranit třeba ve spolupráci s odborem ochrany prostředí, na dalších je potřeba ještě popracovat.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Slezák, prosím.

P. Slezák: Dobrý večer. V první řadě bych chtěl poděkovat panu ex náměstkovi Stropnickému za jeho krásnou sebekritiku jeho práce ve funkci náměstka. A co se týče jeho kritiky, bohužel jednak nebyla konstruktivní, a jednak nebyla ani objektivní. A bohužel závěrem nám nedoporučil ani žádný návrh, jak z toho ven. Takže si myslím, že ten projev, ten sebekritický beru, ten kritický mi trošku schází objektivnost v tom, co třeba tady vysvětlil v tom dopisu pan Hlaváček, co zapomněl pan ex náměstek zmínit, od paní ministryně.

Osobně si myslím, že vystoupení delší 10 – 15 minut přestanou zastupitelé vnímat, možná nejen zastupitelé, a dokonce ani už nikdo neposlouchá.

Druhá věc. Dal jsem, tady je návrh usnesení, já jsem tam dal pozměňovací návrh. Jednak navrhuji, aby v návrhu usnesení bylo v tom usnesení ZHMP č. ze dne informace k vyškrtnutí Metropolitnímu, protože takto se to nejmenuje. Oficiálně se to jmenuje Územní plán hl. m. Prahy.

Pak aby v bodě II. se v bodě 1. provést potřebné právní, čárku vyškrtnout, a organizační změny, které zajistí bezproblémové zpracování a následné projednání nového územního plánu, atd., atd., tam už se nic nemění, s termínem 25. 4. 2016, což je příští Zastupitelstvo.

A pak jsem se chtěl zeptat paní Plamínkové, na konferenci, která se konala 22. března 2016 od 9.00 hodin v Avantgard Restaurantu na Evropské na Praze 6, která se týkala územního plánování hl. m. Prahy, a novele stavebního zákona, proč nás tam nezastupoval někdo buď z Rady, když jsme nad tím přijali záštitu, nebo někdo třeba z odboru, nebo třeba zástupce ředitele, který má na starosti tuto sekci, nebo přímo paní radní. A proč nás tam zastupoval asistent, který hovoří za Prahu? To se mi zdá docela divné. Na druhou stranu jsem od lidí, kteří tam sedí, od odborné veřejnosti slyšel, že zrovna asistent nehovořil zrovna tak, jak by si asi Praha představovala. To bych se jenom chtěl zeptat, jestli je opravdu nutné na takovéto akce, nad kterými máme záštitu, posílat asistenty, kteří tam hovoří za Prahu. Děkuji.

P. Plamínková: To je jednoduché vysvětlení. Konference byla v době, kdy se konala Rada. Nikdo z nás radních jsme tam bohužel nemohli jít. To byla velká smůla.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Návrh usnesení prosím návrhové komisi. Jinak pokračuje pan zastupitel Richter.

P. Richter: Dobrý večer všem. Budu se snažit být stručný. Slyšel jsem tady řadu výtek, které tady zazněly směrem ke zpracovateli územního plánu. Já bych potřeboval ubezpečení buďto gešční radní, ale chápu, že asi deleguje tuto otázku na pana ředitele, že jsou mu všechny ty výtky známy a že si je vědom a zná řešení všech těch výtek, které tady zazněly, protože jich bylo strašně moc. Já to nebyl schopen pojmout a chápu, že těch problémů se určitě na cestě řada udělala, ale já jsem lidi na IPR poznal jako odborníky, kteří jsou schopni vymyslet a udělat řadu inovativních řešení. Buďto se tam stalo něco, co je pro mě překvapivé, že ti lidé ztratili schopnost reagovat na podněty, anebo to pak není, a doufám, že pan ředitel mě ubezpečí, že všechny problémy, které tady zazněly, jsou mu známy a že zná cestu, jak z nich ven a jak se dostaneme dál. O to bych poprosil.

Pak jsem si tady dělal řadu poznámek, protože já jsem s územním plánem pracoval jako investor. My jsme byli takový ukázněný investor. My jsme nežádali o žádné změny ÚP, o žádné změny koeficientů. My jsme vycházeli, tenkrát ještě šly nakupovat pozemky, na kterých šlo stavět i bez těch změn. Znáám ten proces. Neprocházel jsem nikdy procesy změn koeficientů a změn ÚP. A já musím říct, že to je i tak poměrně složitá věc, vyznat se dobře v tom územním plánu, a jsme lidi konzervativní.

Chápu, že nový územní plán, tak jak mně byl prezentován, jednak když byla vůbec prezentována myšlenka toho nového zpracování Metropolitní plánu, a teď při představování rozpracované koncepce, tak já ho také neumím a také mi to připadá v tuto chvíli nesrozumitelné. Ale to mně mnohobarevný původní územní plán také připadal nesrozumitelné a složitý. Ale zcela jistě ti lidé, kteří s tím budou pracovat, se to naučí. Protože ty principy, tak jak mně byly vysvětlovány, tak jsou srozumitelné, jsou pochopitelné a je to jenom otázka cviku, tak jako každá jiná lidská činnost.

Jsem přesvědčený o tom, mně to smysl dávalo, tak jak mi to bylo odprezentováno, a věřím, že mančaft, tak jak jsem ho poznal, to je schopen dotáhnout. Ale pro jistotu tedy žádám o to, abych byl ubezpečen, že to tak skutečně je. Děkuji.

Ing. arch. Petr Hlaváček – ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy: Asi se to celé pokazilo, když jsem nastoupil v březnu minulého roku, ale já jsem sebereflektivní člověk. A my když jsme to prezentovali na platformě politických klubů, což bylo fajn, protože jsme skutečně získali určité politické stanovisko. To tady nechci popisovat, to je třeba někdy na jindy, ale získali jsme nějaký názor. A skrz ten jakoby názor, který byl ten vyšší politickým, tam všechny strany měly strašně silnou linku tu starostovskou. Teď nemyslím politické strany, ale lidí, kteří se starají o území a mají nejpřímější styk s voliči a rozumí tomu, a proto vznikla ta představa semináře s městskými částmi, který má dvě funkce, protože zase říkám, že to není projednání připomínek, se bude dávat v řádném kole v tom společném a veřejném jednání, a potom v případě, že dojde k chybnému schválení špatného plánu, potom teprve dojde k zrušení ministerstvem. To je fáze, kdy by to ministerstvo mohlo zrušit.

Ty semináře koncipujeme tak, že první část je znovu o vysvětlení těch principů, hlavně umístění té veřejné vybavenosti, toho, na co je vlastně nejvíc otázek a co je pochopitelně pro většinu starostů klíčem k tomu území. A druhá část v debatě, co v té věci ještě chybí. Protože i z toho prvního a druhého kola bychom věděli, nebo ten tým věděl, kde je potřeba nějaké občanské vybavenosti, tak je tam nakreslena. Ona není nakreslena pouze tam, kde ta znalost není. Ale to je potřeba si říct na těch seminářích.

Ve vztahu k ministerstvu máme připravený systém schůzek. Věřím, že to zvládneme. Pořizovatel je velmi profesionální a přísný.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Další se přihlásil pan zastupitel Michálek.

P. Michálek: Děkuji za slovo, paní primátorko. Velice si vážím názoru různých kolegů. Jsem rád, že vedeme rozpravu o takto důležitém tématu. Ale zajímal by mě ještě názor pana Ing. Haramula, protože to je člověk, kterého jsme pověřili přípravou územního plánu, a ten by tedy jako člověk, delegovaný Zastupitelstvem, měl mít jednu z klíčových úloh v tom procesu přípravy nového ÚP. Myslím si, že je to jeden z trojúhelníků radní, předseda výboru, pověřený zastupitel, kteří by se k tomu měli asi nejvíc vyjadřovat. Děkuji, že se přihlásil, protože určitě rádi vyslechneme jeho zprávu, když teď nemáme předsedu výboru pro územní rozvoj. Pomůže nám to utvořit si lepší obrázek o stavu přípravy územního plánu.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Stropnický.

P. Stropnický: Už nepůjdu nahoru, abych nevzbudil dojem, že budu mluvit zase dlouho. Zkusím mluvit krátce, ale nemyslím si, že delší příspěvek ve věci územního plánu, který má několik set stran v tom úhrnu, pane kolego Slezáku, je příspěvek nepřiměřený. Naopak. Tohle je téma, kterému bychom měli věnovat mimořádné Zastupitelstvo, na kterém bychom měli ten návrh probírat, měl by být s námi konzultován tady v bloku, měl by nám být představen celý, ne tak, jakým způsobem to probíhalo při jednání s politickými kluby.

Já nevím, jakým způsobem to, kolegové, probíhalo přesně s vámi, ale i u nás, kde povědomí o územním plánování je docela značné v klubu Trojkoalice, tak jsme přes to strávili celý čas samozřejmě tím, že se každý především koukal na to, kde bydlí a co mu tam hrozí podle toho územního plánu. Jsem dost pevně přesvědčen, že to takhle probíhalo u ostatních klubů také. Debata nad nějakou metodikou, nebo dokonce nad cíli a koncepcí na tom začátku a jejich průmětem do územního plánu, tj. do toho vymahatelného regulativu, o těch se samozřejmě na jednotlivých klubech žádná zvláštní debata nevedla a vést nemohla. Protože nám především institut nikdy přesně nástroje regulace nepopsal.

Rád bych ale reagoval na několik příspěvků, které zde zazněly, především ovšem na ten od pana ředitele přímo. A sice, víte, kolegové, já jsme tohle vlastně, co nám tady pan ředitel předvedl dneska, je to taková jeho figura. Tvářit se trochu ublíženě, trochu se omluvit, trochu se ke všemu přiznat, nejlépe i k tomu, co nespáchal, okořenit to trochou humoru, ale ve výsledku neudělat pro úpravu a nápravu vůbec nic. Vy si to vyslechnete jednou za měsíc, nebo jednou za tři měsíce. Kdoví, kdy zase budeme projednávat Metropolitní plán. Projednávali jsme ho za tu dobu, co jsme teď tady v Zastupitelstvu od začátku volebního období, všeho všude dnes podruhé. Tzn., možná ho budeme projednávat ještě jednou, možná dvakrát, a mezi tím všichni zapomeneme na to, co pan ředitel přesně řekl, co slíbil a co pak neudělal.

Měl jsem tu možnost s ním být v pravidelném styku. Je to člověk, kterého si nepochybně v mnoha ohledech vážím, cením si jeho humoru, cením si jeho bystrosti, jeho moudrosti v mnoha ohledech, ale tuhle práci bohužel nezvládá. Tuhle práci bohužel nezvládá.

Proto zásadně nesouhlasím s tím, aby z toho návrhu usnesení bylo na návrh pana Slezáka vypouštěno slovo „personální“. Tady je na místě, aby byla vyvozena i personální odpovědnost za přípravu Metropolitního plánu a stavu, v kterém tato příprava i po roce, kdy je ve vedení IPR pan ředitel Hlaváček, Metropolitní plán stále je.

Kdyby pan ředitel totiž neodevzdal nebo nedopustil odevzdání pořizovateli prvního návrhu Metropolitního plánu v prosinci 2015 v té protizákonné podobě, v které se dostala k MMR, a co tady teď pan ředitel obhajuje tím, že to byla přece jenom nějaká verze, a je škoda, že to MMR nevidělo tu dokonalou verzi, kterou už má IPR k dispozici dnes, jak to, že na Institutu nepoznali, že odevzdávají nezákonnou verzi? Tak to je diskvalifikuje pro přípravu Metropolitního plánu, to je diskvalifikuje pro práci zpracovatele. Pokud nepoznají rozdíl mezi výrokovou částí a odůvodněním, pokud odevzdají pořizovateli něco, co následně sami musí označovat za nedokonalé, nehotové, ba protizákonné v celé části a co jako takové označuje i ministerstvo, pak to prozrazuje značnou nekompetenci zaměstnanců v této části IPR. To je třeba zdůraznit.

Nevztahuji rozhodně tu kritiku k IPR na všechny jeho kanceláře, na všechny jeho sekce. To v žádném případě. Ale pan ředitel nese odpovědnost za Institut jako celek.

Druhá věc. Neobhajoval jsem tady, pane řediteli, a překrucujete moje slova, neobhajoval jsem tady koeficienty jako ideální nástroj výškové regulace. Oba víme, a snad v tomto sále je nás více, kteří to víme, koeficienty nepochybně nejsou dokonalou výškovou regulací. Ovšem já mám obavu, že jste nevymysleli lepší zákonnou regulaci výškových staveb, protože jste navrhli něco, co velmi pravděpodobně do ÚP nepatří, protože je to příliš podrobný způsob regulace, který bude následně zrušen s výhradou, že patří do nižší územně plánovací dokumentace, tj. do regulačního plánu. Ale regulační plán je, jak známo, velmi obtížné pořídit a v tuto chvíli se ani žádný nepořizuje.

Za třetí, řekl jste, pane řediteli, ÚP neumí všechno. Proč ale nevyužíváte nástroje, které územní plánování skutečně má? Proč tedy nevyužíváte etapizaci a podmíněnost např.? To jste ve svém příspěvku opět nevysvětlil. Obávám se, že váš územní plán neumí téměř nic. I při vědomí, že územní plánování samozřejmě nezajišťuje všechno.

Odpověď panu Slezákovi. No, já jsem na závěr nenavrhl nic dalšího, protože jsem spokojen s návrhem, který předložila paní radní Plamínková. To usnesení, které navrhla, je úplně a nevyžaduje si z mé strany žádné zvláštní doplnění. Snad ten termín, který tam doplňuje pan Slezák, který si vždycky začne hrát na odborníka na územní plánování a přejmenovává ten dokument na Informace o Územním plánu hl. m. Prahy, protože mu to poradila paní Cvetlerová. Tak pokud už to chcete opravovat, aby to bylo úplně přesně, tak je to Informace k Územnímu plánu sídelního útvaru hl. m. Praha, pane Slezáku. Tak je to přesně podle zákona.

Co se týče toho, co říkala paní Plamínková, to už je poslední poznámka, kdo dřív přijde, ten dřív mele. No přesně tak. No přesně to hrozí ve stavebních uzávěrách, o kterých jsem mluvil, protože podle nových stavebních předpisů, tak jak je předložila paní primátorka v té verzi, kterou jsem předkládal já, to nebylo. Tam to bylo opravené. Ale v té verzi, kterou předložila paní primátorka, která se teď zadržela u notifikace a která se pak zadrhne na ministerstvu, tak v této verzi přijde developer jako první do toho území třeba v Bubnech, narýsuje tam ty ulice, narýsuje tam ta náměstí, udělá je malá nebo velká, já nevím, narýsuje tam ta komerční centra, nenechá žádnou zeleň, jenom takovou, která se mu hodí, anebo která se hodí komerčním centrům.

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále.

P. Stropnický: Přejde na stavební úřad, podá svůj návrh regulace území, protože stavebními předpisy v tomto znění my se zbavujeme možnosti, definovat i ulice a veřejná prostranství a další podoby toho nevyužitého, dosud nezregulovaného území, pokud nemáme nějakou konkrétní podkladovou studii pro to území, což v celé řadě případů, ba téměř v žádném případě žádnou platnou územní studii nemáme pro ty jednotlivé stavební uzávěry, jinak bychom je odstranili již dávno.

Zkrátka ten developer přijde do toho území na základě stavebních předpisů, na které čekáme, a přesně jak říkala paní radní Plamínková, kdo dřív přijde, ten dřív mele. Zkrátka vezme, co bude. Metropolitní plán mu v tom nebude umět zabránit. Sebere si, co půjde, zeleň zbude na okraji, nebo jí tam bude vůbec málo, nebo ji přehodí na další vlastníky, kteří v tom území budou stavět později, a město tomu nebude umět na základě návrhu Metropolitního plánu ani na základě stávajícího návrhu stavebních předpisů žádným způsobem zabránit.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Ještě před tím, než začnete, omlouvá se pan Kubišta na zbytek jednání. A pak tady mám informaci od Městské policie, že na parkovišti se nachází automobil značky Hyundai, modrý, poznávací značky 5AC 21 83. Má spuštěné dolů okénko, otevřené. Prosím toho, kdo to auto má, ať si ho jde zabezpečit. Je tam kartička MČ Praha 9. Možná to nepatří nikomu, ale měla jsem tu potřebu vám to sdělit. Děkuji.

Pane kolego, prosím. Poprosila bych pana kolegu Březinu, aby respektoval, že bude mluvit pan Hlaváček.

Ing. arch. Petr Hlaváček – ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy: Zkusím k pokročilému času rychle reagovat. Názor na moji osobu nechám na nějaký pořad o kultuře a nebudu ve smeči.

Není, myslím, moudré používat slovo protizákonné. To má určité vážné dopady. Můžete tu policii, co našla to okénko, zavolat a odvést mě.

Neříkal jsem, že obhajujete koeficient. Říkal jsem, že máte pravdu, že koeficient je forma výškové regulace. To nemělo žádný pejorativní – je pravda, že koeficient je forma výškové regulace.

Metropolitní plán chystá podrobnější územní plány části města a jsme připraveni a několikrát jsme to demonstrovali, že jsme připraveni k debatě, že územní plán části města bude formou stavební uzávěry, že to bude pokračování toho, co je ve městě, ale že bychom se tomu rádi vyhnuli. To je forma podmíněnosti a etapizace. Některé stavební uzávěry dokonce nejsou, protože je to skutečně samosprávný výkon, nejsou v rámci plánu, některé jsou vyhlášeny dokonce samostatně. Čili není vyloučeno, že zůstanou stále platit. To ještě ne.

Základem Pražských stavební předpisů i plánu je definování veřejných prostorů. To opravdu není pravda, že PSP, ve všech třech verzích jejich základem bylo definování veřejného prostoru, definování toho, co je prázdné, a toho, co je příspěvek k debatě, která podle mě ve městě zatím neprobíhá, o to, co to je veřejný zájem, a PSP jsou příspěvkem toho, co je veřejný zájem, a definuje veřejné prostory. Plán na to navazuje.

Možná poslední, ale vím, těším se na to celodenní Zastupitelstvo ve věci plánu, protože o tom můžeme hovořit dále. My jsme v přechodném období. Většina měst, která jsou dál než my, a tyto debaty 20, 30, 40 let mají za sebou, docházejí k tomu, že ÚP je nezávazný, že je závazný pro město, že je určitou strategií a že závazné jsou ty podrobnější dokumentace. My k tomu nejsme jenom schopni dojít kvůli času a penězům. To je jednoduché. Teď budeme mít prostě nějakou vhodnou formu regulačního plánu na celé město. Jsem zcela šťastný. A můžeme být šťastni napříč politickým spektrem.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Ferjenčík.

P. Ferjenčík: Chtěl bych se zeptat pana ředitele a paní radní, resp. abych to uvedl. Nedělám si vůbec žádnou iluzi, že to stihneme. To je nesmysl. My ten plán nestihneme. My budeme doufat, buď že nám pomůže stát a posune nám termín, anebo že budeme půl roku předstírat, že se nic nestalo, anebo rok, nebo rok a půl, a mezi tím to schválíme. To je to, co se stane v roce 2020. A že bychom to stihli, tomu v tomto sále snad už nikdo nevěří. Nebo jestli tady takový optimista je, tak já budu rád. Ale nevím o ničem, co by tohle město stihlo před termínem, když už se jednou dostal do skluzu. Jsem velký pesimista.

Každopádně by mě zajímalo, jestli má paní radní a pan ředitel nějaký plán, jak zajistit, abychom přestali prodlužovat svoji časovou ztrátu. Tzn., jestli máte nějaké konkrétní opatření a kroky, jak dosáhnout toho, jak na straně zpracovatele, tak na straně pořizovatele, tak na straně politické reprezentace, abychom přestali nabírat čím dál větší zpoždění, protože mám pocit, že každý půlrok se o tři čtvrtě roku zpozdíme, což znamená, že bychom to nestihli nikdy. Takže jaké kroky chcete podniknout, aby se to zlepšilo? Děkuji.

Ing. arch. Petr Hlaváček – ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy: Vnímám jsem to tak, že to je obsahem usnesení. Tam je výzva k tomu, hledat řešení.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Hudeček, prosím.

P. Hudeček: Dobrý večer. Dámy a pánové, pár fakt na začátek. Pan Ing. Hlaváček jako ředitel IPR byl vybraný Radou hl. m. Prahy, která vznikla po listopadu v roce 2014. Pověřila výběrovou komisi, kterou snad, myslím, vedl pan náměstek Stropnický, kde seděla i paní Krnáčová, a vybrali pana ředitele. To by stálo za to tady říct. Mluvíte o svém řediteli. To je první fakt.

Druhý fakt. Personální odpovědnost za veškeré příspěvkové organizace má Rada nebo odpovědný radní. Takže si myslím, že ji máte od listopadu 2014 a naše usnesení Zastupitelstva vám v tom nic nemění, nebrání, nepomáhá. Máte ji, tak dělejte. Když máte pocit, že má být lepší ředitel nebo jiný ředitel.

Pokud máte pocit, že má být jiný šéfredaktor územního plánu, pak je potřeba si přečíst stavební zákon, který, kdybych to citoval volně, říká, že za každý územní plán je odpovědná fyzická osoba, která je autorizovaná Komorou architektů. Jinými slovy, územní plán se někde odevzdá, až bude, a bude pod ním samozřejmě podpis města, tedy primátora, a bude tam podpis toho autorizovaného architekta. Takže jestli to někdo dostal zadáno, tak to musí nějakým způsobem dotáhnout, protože on se pod to podepíše. Není možné ho vyměnit v polovině procesu, protože nikdo nový se pod to samozřejmě nepodepíše. Takže výměna tohoto šéfredaktora znamená, že ten územní plán dáváme úplně pryč ze stolu. Na druhou stranu na to máte taky právo, ale nedoporučuji to.

Věc číslo tři, a to je to, co tady všichni trošku zmiňují, a to je, jak zabránit zpoždění. Pane řediteli, ujistěte nás, že to stihnete, a tyto věci. No tak pokud někam nechceme dojet autem, no tak tam nedojedeme. Takže my teď musíme všichni hodně chtít, abychom to stihli, a tím pádem ne tady všichni stát proti panu řediteli IPR, ukazovat na něj prstem a říkat, ty, ty, ty, ty se jmenuješ Hlaváček, ty bys tady neměl být, a jestli to nestihneš, tak uděláme bububu. No tak to asi nestihneme.

Jak tady řekl třeba velmi dobře pan Ferjenčík, jestli se chceme nějakým způsobem posunout rychleji, no tak pak musíme alespoň částečně přijmout, že to, co dělá podle mého názoru největší český tvůrce územních plánů, ověřený územními plány, jako je třeba město Teplice, což by zas mohlo být ODS blízké, že pokud objednali pana Koutského i do Teplic, a ten ÚP tam stále je a nebyl změněn až na výjimku jedinou změnou, tak je to asi dobrý územní plán. Pokud máme experta na tvorbu územního plánu, tak mu musíme trochu věřit, musíme mu zároveň říct, že to chceme trošku nějak upravit, a zároveň v těch 50 sporných místech, která budou logicky mezi ministerstvem a mezi městem, tak se zkrátka musíme postavit taky za to město trochu a jít na to ministerstvo a říct jim, podívejte se, ale tady to není úplně jednoznačné. Tady vy nám nařizujete toto, ale zároveň my když to takhle uděláme, tak to pro nás třeba nebude výhodné. A takových věcí tam z 50 určitě 10 – 20 bude. Ale musí se za to někdo postavit a někdo tam musí jít.

Ve chvíli, kdy vy, paní radní, převezmete od pana náměstka bývalého Stropnického jeho poradce, jako je pan Vacek a spol., který vám bude neustále každý den do hlavy říkat, jak je to vlastně celé špatně a jaká je katastrofa, tak vy asi nebudete ta, kdo půjde na ministerstvo za to bojovat. Pokud si mezi sebou paní Krnáčová a paní Šlechtová píšou e-maily, ve kterých si vzájemně vytýkají, co všechno udělala špatně Praha, co všechno udělalo špatně MMR, a dole v tom e-mailu je napsáno „v kopii Andrej Babiš“, tak to na mě spíš působí dojmem, že si vy dvě dámy zkrátka chcete nějak vynutit pozornost vašeho šéfa. Tak tomu taky asi nepomůžete, že jo.

Pokud je tady nějaká odpověď na to, jakým způsobem pomoci územnímu plánu, tak je to odpověď jednoduchá. Tak trošku poslouchejme odborníky, které tam máme. Nechme si udělat analýzu, kterou jste si, paní radní, nechala udělat, a vezte ale, že pokud já mám správné informace, tak tu analýzu vám dělal pan Durdík, což je ten pán, který zase dělal ten koncept, který byl zrušen, takže nejspíš vám asi taky přinese pouze negativní informace, ale to je v pořádku, to je asi dobře, že máte kritiku. No a teď z té kritiky zatáhneme za jeden provaz a pojdme všichni houfně na to ministerstvo a začneme s nimi dojednávat, ať to tedy co nejrychleji projde.

Jsem vděčný za to, že tady pan Stropnický udělal svod analýzy problémů, protože si je musíme uvědomit. Polovinu z nich jich sice trošku popletl, když to řeknu jemně, ale budiž. No a teď mně tady kolega z vedlejška říká, že polovinu z nich způsobil. To ponechme stranou.

Ale tím pádem, jestli se máme pohnout dál, tak zkrátka teď musíme zatáhnout za jeden provaz a institut by se v podobě jak pana ředitele nebo nějaký zástupců měl stát naším jakýmsi motorem, který nás na ministerstvo dožene, a my prosadíme pro Prahu nějakou pozitivní věc.

S tím souvisí absolutní potřeba, mít ředitele odboru územního plánování. Vybrali jste, nevím, co to bylo za měsíc, březen loňského roku, nevím, pana Kábrta. Pan Kábrt podle mého názoru, viděl jsem ho jednou v životě na nějakém jednání, je extrémně schopný odborník na územní plánování, jeho výběr podle mě nebyl zas tak špatná volba. Osvědčil se na Praze 11, kdy i přesto, a to je podstatné říct, i přes to, pod jakým starostou fungoval, tak tam v podstatě nebyla žádná nezákonná věc, což k je jeho dobrý. Uběhly dva měsíce a asi zas na popud pana Stropnického, nevím, jste ho vyhodili. A od té doby tam není ředitel územního plánování, což je vlastně pořizovatel podle zákona, tedy člověk, který by měl být nejbliž ministerstvu a dojednávat s ním ty věci.

Bývalá paní ředitelka Cvetlerová, což je podle mého názoru největší expert na územní plánování v republice vůbec, tak jsem tady dokonce od některých kolegů zaslechl, že je ve vleku jakýchsi developerů. Ti lidi už mi připadají jako úplní blázni. Ta paní tady 30 let pracovala bez jediného problému, jako jedna z mála úředníků přežila Bémovu éru, a tady teď si nějaký fracek o ní dovolí říkat tyto věci. To se vysoce ohrazuji. Tak se s ní poradte. Ona vám určitě řekne o nějakém dobrém případném jejím nástupci, a vyberte, prosím vás, nového ředitele odboru územního plánování, protože to bude také významná pomoc pro to, jak to pohnout.

Není k tomu potřeba nic víc říkat, protože všechno ostatní je jenom jakési léčení vlastních komplexů, které nám nepomůžou v řešení té situace. Prosím, apeluji na zájem Prahy, a to je, vybrat ředitele pro územní rozvoj, poslouchat trochu odborníky na IPR, což může být třeba i profesor Reiniš, který je předseda gremiální rady, také podle mého názoru nepochybnitelný odborník. Společně jít na ministerstvo, nějakým způsobem zakopat válečnou sekuru mezi dámami, které sedí v čele Prahy a v čele ministerstva, anebo je k sobě nepouštět. No a z 50 problémů, které ministerstvo má, které, prosím vás, by tam byly, i kdyby ten plán byl jiný, ministerstvo vždycky logicky musí mít nějaké připomínky, tak jich třeba pokud možno 20 vyjednat naším směrem a 30 uznat.

Myslím si, že zaznělo správně z úst pana Stropnického, že územní plán je velmi významná věc, je to jeden ze tří nejdůležitějších dokumentů, které hl. m. Praha má, rozpočet, strategický plán a územní, a dokonce na projednávání je úplně nejhorší, protože se k němu v podstatě vyjadřuje 1 200 tisíc lidí plus firmy, zatímco k rozpočtu to tady dělají zastupitelé a starostové a strategický plán je taková odbornější diskuse.

Ano, je to problematický materiál, bude tam 50 problémů za měsíc nových. Ale když tady nad tím budeme brečet a nejlépe ještě říkat, co je všechno špatně, a ještě k tomu říkat to na éru, kdy už to ten člověk dělal, tak si myslím, že tomu moc nepomůžeme.

Tady jsem nastínil, jak z toho ven, ale připomínám, že těch problémů je teď 50 a za dva měsíce jich bude dalších 50 a za čtyři měsíce jich bude dalších 50, protože zkrátka je to živý dokument, stejně jako názory MMR jsou na jednu stranu sepsány někde v zákoně, na druhou stranu je to kolikrát dogma, které si tam třeba ti úředníci na základě jakého úzu vykládají. Tzn., jednat se s nimi o tom musí také. Prosím, abychom pokračovali tímto rozumným směrem, a nikoli tím destruktivním. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Kolega Haramul.

P. Haramul: Vážená paní primátorko, kolegyně, kolegové, byl jsem osloven jako pověřený zastupitel, abych se vyjádřil ke stavu průběhu zpracování ÚP. Rád bych v první chvíli uvedl podstatnou věc. Územní plán je zpracován na základě zadání. Toto zadání schválilo a předložilo předchozí Zastupitelstvo. V tom zadání, podle kterého je územní plán zpracováván, může dojít a dochází a dojde zajisté k určitým nutným změnám, které jsou vyvolány tou korespondencí mezi ministerstvem, tím, co se ukazuje, jak probíhá celá příprava toho územního plánu a co se všechno kolem toho děje.

Musím bohužel konstatovat, že v některých bodech, které se týkají projednávání územního plánu, a podkladů a jednání mezi pořizovatelem a zpracovatelem, jsem zjistil k mému velkému překvapení, že je zřejmě na mě uvaleno jakési informační embargo. Jinak řečeno, k některým jednáním, o nich nejsme vůbec informován, nejsem k nim zván, a výstupy z těchto jednání mi nejsou sdělovány. Překvapující, ale to je realita.

Teď k vlastní odpovědi na to, jak vnímám v této chvíli z těch informací, které jsem si poskládal sám a které mám jako starosta MČ k dispozici, tak chci říct následující. Podklady, které jsem obdržel, protože to celé CD zmiňované ke mně nikdy nedoputovalo, přestože jsem o něj žádal, takže jenom z podkladů, které mám k dispozici za městskou část, a z projednání, kterého jsem se zúčastnil na IPR, vychází následující věc: Tak jak je koncipována současná změna ÚP, je koncipovaná v zadání, které nemůže vyhovovat budoucím plánům hl. m. Prahy na řízení a funkci rozvoje hl. m. Prahy. Neboť uspořádání územních pracovišť na Praze 1 – 22, které jsou rozhodující pro povolování, pro vydávání územních rozhodnutí, zcela diskriminuje funkci hl. m. Prahy.

V roce 2007 zde ještě na MHMP existoval odbor, který centrálně tuto záležitost zpracovával a řídil. Narážíme přitom na situaci, kterou jsem tady zmiňoval již v minulosti, kterou potom někteří kolegové využili, ale to je mi jedno, jedná se o plánovací smlouvy. Plánovací smlouvy jako takové je možné díky tomuto institutu, který by byl, pokud by byl opětovně zaveden v rámci Magistrátu, tzn., že Magistrát by měl odbor územního plánování, který by rozhodoval o vydávání územních rozhodnutí, tak tam je možné naprosto explicitně zakotvit tento institut, tzn., uzavírání plánovacích smluv na základě velmi jednoduchých, ale velmi striktních a přehledných kritérií, která mohou vycházet z požadavků ocenění, kolik stojí metr zastavěné plochy, obytné plochy, jaké z toho vznikají Praze náklady, nebo stavebních parcel nebo nákupních center či byznys center, a tyto všechny údaje mít naprosto jasně a striktně stanoveny, tak jak to požadují někteří developéři, kteří říkají, stanovte kritéria, ať jsou jak chtějí tvrdá, ale ať jsou jasná, čitelná a srozumitelná všem.

Vrátím se zpátky k vlastní podobě návrhu územního plánu. ÚP tak jak je zpracováván dle zadání, které bylo poskytnuto, působí na první dojem chaoticky. Přiznávám, vnímám to i tak, že je tam potřeba dopracovat spoustu věcí typu, jaký bude mít město vliv nebo jaké budou mít městské části vliv na to, jak bude zajištěna technická vybavenost, tzn., to, co tady kolegyně Plamínková a kolega Stropnický vzpomínali, že každý si urve z toho koláče to nejlepší, a ten zbytek, tam někde zbude ta zeleň na okraji. Tohle je potřeba do celého systému zapracovat i vzhledem k tomu, že je nutné si uvědomit, že občanská vybavenost není jen takovým výrazem, který se k něčemu používá, ale právě proto, že občanská vybavenost je věcí, která nás v Praze nejvíc trápí.

Pro budoucí fungování nebo pro dopracování územního plánu je jasné, že pan ředitel IPR, který nám přednášel, co všechno se zatím povedlo, nepovedlo, jak se daří a nedaří, tak v rámci komunikace s panem ředitelem je potřeba si doopravdy stanovovat konkrétní termíny, konkrétní úkoly, a na jejich plnění trvat. To, že je ten, kdo je zpracovatelem ÚP, tzn., konkrétní pan architekt s konkrétním povolením, a jeho případná změna by vyžadovala de facto změnu celého ÚP a zadání a koncepce, tak to je tak závažná věc, která je v tuto chvíli z pohledu vůbec realizace toho územního plánu dost nereálná. Pojdme se skutečně bavit o tom, jak dopracovat to, co je rozpracováno, ale dopracovat to v reálných termínech. Neodkládat to někdy na příště. Možná, že skutečně svolat mimořádné Zastupitelstvo, které se to mu bude věnovat.

A jenom jedna poznámka na závěr. Byl bych docela rád, kdyby toto informační embargo, které je vůči mně uplatňováno, skončilo.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Slezák.

P. Slezák: Chtěl bych říct jenom, vezmu to trošku odzadu. Jízlivá poznámka pana Stropnického, že jsem ten název opravil špatně, tak možná každý máme jiný stavební zákon, ale ve stavebním zákoně se hovoří přesně, možná bychom tam měli doplnit, že to je návrh Územního Metropolitního plánu hl. m. Prahy, protože Územní plán hl. m. Prahy to bude až po schválení. Jinak jak mi tady říkal kolega, správně upozornil, že slangově se používá metropolitní, ale vůbec to v zákoně nemá žádné opodstatnění. A to, co říkal pan Stropnický, v zákoně ten doplněk vůbec není. Jenom k tomu.

Co se týče poznámky, že mně to jistě poradila paní Cvetlerová, no tak mi to neporadila paní Cvetlerová, protože paní Cvetlerová tady není. Paní Cvetlerová se sem přišla podívat v poledne na hodinu v době přestávky, a o tomto jsme se vůbec nebavili, vážený pane Stropnický, takže vůbec nikoho neobviňujte.

A co se týče paní Cvetlerové, musím říct, že vy ani pan Vacek jí nesaháte po kotníky, protože jestli tady je někdo odborník, tak je to Cvetlerová, a ví to tady spousta lidí na rozdíl od vás. (Potlesk.)

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Stropnický.

P. Stropnický: Vážený pane Slezáku, ve věci územního plánování neexistuje na světě jenom stavební zákon. Jsou také metodické pokyny MMR, jsou také nařízení a další věci, a tam se mluví o těch věcech, které jsem říkal já. O sídelním útvaru hl. m. Prahy jako řádném názvu.

Zpátky ale k tomu, co říkal pan Hudeček. Skutečně tato Rada vybrala ředitele IPR. Vybrala ho na základě výběrového řízení, tj. nejtransparentnějšího způsobu, jakým mohla vybírat ředitele příspěvkové organizace. K tomu se pan bývalý primátor Hudeček, nutno říct, nikdy nedobral. Vybrali jsme pana ředitele Hlaváčka, protože jsme byli přesvědčeni, že jeho kvalifikace, jeho zkušenosti, jeho znalost oboru, jeho kompetence o k tomu předurčují. Ovšem spletli jsme se.

Co se týče dalších odborníků, o kterých tady pan Hudeček básnil. V případě pana Koutského bylo několik územních plánů, anebo jejich částí, které byly již v minulosti MMR nebo soudy zrušeny. Např. Pec pod Sněžkou, právě autora pana doc. Romana Koutského. Pan Koutský, který byl autorem také územního plánu pro město Teplice, které je po celé republice známé tím, že všechny regulace odstraňuje, protože pan Kubera, největší ideolog ODS a propagátor deregulace jako takové, je samozřejmě příznivcem deregulativního územního plánování, tak jako pan Koutský, tzn., územního plánování, v kterém skutečně nejsou žádné změny ÚP, protože ani není možné je pořizovat. A to je také mj. jedním z podstatných cílů pana Koutského, abychom nemohli měnit to, co jednou možná jako ÚP v podobě navrhované panem Koutským vydáme. Abychom se také nemohli opravit v případě, že se velmi pravděpodobně spletete, podle toho, kolik chyb zatím návrh Metropolitního plánu obsahuje.

Pan profesor Reiniš je nepochybně odborník, ale je to především architekt, není to člověk, který se zabývá léta územním plánováním. Je to především architekt. Tak jako všichni na IPR. Pan Koutský je sice urbanista, ale ani on sám se k tomuto pojmu podstatně nehlasí.

A teď se bohužel musíme podívat ještě do dokumentu, z kterého jsem zde citovat nechtěl, ale jehož znění si, prosím, vážení kolegové, vyžádejte od paní radní Plamínkové. Je to ono již zde citované posouzení návrhu Metropolitního plánu z věcného, obsahového a metodického hlediska, zpracované Asociací pro urbanismus a územní plánování. Pan Hudeček se tady o tom materiálu zmínil, ale velmi rychle ho zhodnotil jako materiál pouze jednostranně kritický.

Dobrá, podívejme se nicméně na to, v čem ta kritika spočívá a jestli je nebo není věcná, protože my potřebujeme především kritiku, dokud ještě nám zbývá do roku 2020, jak se s tou kritikou vypořádat, jak ten návrh případně zlepšit. Podíváme-li se, na které části výřezů z návrhu Metropolitního plánu, tady konkrétně je třeba sídliště Petřiny. Předmětem kritiky je především nejasné pojmosloví Metropolitního plánu. Nejasné vlastně v tom, jakým způsobem jsou definovány plochy s odlišným způsobem přípustného využití, což je to hlavní, co musí územní plánování stanovovat v tom konkrétním regulativu. Jinak není vymahatelné zabránit stavbě, která odporuje schválenému ÚP.

No a tady třeba píše Asociace pro urbanismus a územní plánování: Mezi domy bude tzv. park ve volné zástavbě. To, co známe ze sídliště. Prostě solitérní domy, které nejsou stavěny do žádných boků, které mají veřejně přístupná prostranství zeleně, tak těm příkl návrh nového Metropolitního plánu název park ve volné zástavbě. Ovšem asociace se ptá zpracovatele: Jsou někde stanoveny podmínky, co se v parku ve volné zástavbě smí, a co se tam nesmí? Co kdyby se objevil např. záměr na rozšíření parkovacích ploch v té zástavbě? Je to v parku možné? V návrhu nového Metropolitního plánu nevíme, jestli v parku ve volné zástavbě, např. na sídlištích, je možné zelenou plochu ukrojit ve prospěch parkoviště.

Jiný příklad. Plocha náměstí. Kde je plocha náměstí, a kde už je uliční prostranství? V legendě jsou značky pro tyto plochy okem zcela nerozlišitelné, stejně tak jako ve výkresu. Je vůbec účelné rozlišovat mezi plochou náměstí a uličního prostranství? Pan ředitel Hlaváček nás tady informoval o tom, jak stavební předpisy výborně definují veřejná prostranství a jak je vlastně poprvé v Praze zanášejí do územního plánování.

Jakým způsobem to ale skutečně činí, když nedefinují, co to přesně znamená a jakým způsobem jsou tyto plochy regulovány. Nebo oblast nemocnice Motola a na Homolce, to by mohlo konkrétně zajímat třeba pana zastupitele Ludvíka. Areál nemocnice je v návrhu nového Metropolitního plánu, prosím pěkně, součástí obytné plochy. Proč to není plocha občanské vybavenosti? Co když si tam některý lékař bude chtít třeba postavit vilu s bazénem, ptá se nás asociace. Nebo i nějaký pacient si tam možná bude chtít postavit vilu s bazénem. Nebo pan Martan, nebo nějaký jiný zastupitel si tam bude chtít postavit vilu s bazénem. No v těch obytných plochách nemocnice na Homolce nebo nemocnice v Motole to bude možné podle návrhu nového metropolitního plánu. Je to přípustné, je to žádoucí?

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále.

P. Stropnický: Zobrazení parků v zástavbě je evidentně zbytečné a má pouze jediný cíl. Jediný cíl, který vidím u pana Koutského zcela opakovaně, a to je cíl ukázat Metropolitní plán jako plán, který chrání zeleň, který obsahuje více té zelené barvy, než stávající ÚP. Jenomže tak to ve skutečnosti vůbec nebude, protože ta ochrana nebude vůbec žádným způsobem vymahatelná. Jsou to nikoli plochy ve smyslu územního plánování. Jsou to omalovánky. Omalovánky nám dodal IPR. Máme prostě před sebou omalovánky, a ještě od velmi malého dítěte, protože na celé řadě výkresů a jejich částí to malé dítě, které malovalo ten územní plán, přetahovalo barvičkami do zástavby. Takže máme návrh Metropolitního plánu, ve kterém jsou existující tramvajové trasy zakreslovány tak, že vedou přes jednotlivé obytné budovy. Takový my máme návrh Metropolitního plánu za 50 mil. Kč.

Toto nerozpoznali naši odborníci na IPR? Toto nerozpoznal pan doc. Ing. arch. Roman Koutský? Toto nerozpoznal? Toto odevzdal jako hotovou práci? Nad tím zůstává rozum stát. Jak jste, pane bývalý primátore Hudečku, vybírala pana Koutského, nebo jak IPR, resp. tehdejší Útvar rozvoje města, dosadil pana Koutského na jeho místo? No ten nebyl vybírán výběrovým řízením.

A zadání, které schválilo toto Zastupitelstvo, jak jsem uváděl již na jaře, bylo natolik obecné, že má naprostou pravdu pan kolega Haramul, který říká, že zadání přípravy nového územního plánu bude třeba změnit, upravit, pokud nechceme celý ten plán odmítnout úplně. A já si stále ještě myslím, že je potřeba pracovat s návrhem územního plánu, který připravován je. Tak jsem to na IPR opakoval celý rok. Nicméně to zadání je natolik vágní, je natolik obecné, je natolik neurčité, že z něj mohou vzniknout tisíce různých územních plánů, od územních plánů velmi konkrétních, až po ten úplně abstraktní, který dostáváme od IPR na stůl nyní.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Humplík, prosím. Pardon, technická pan kolega Nacher.

P. Nacher: Děkuji za technickou. Dovolil bych si, ač jsem před tím jako ryzí demokrat chtěl diskutovat, tak tady už mám pocit, že jsou to jenom duely, navrhnout procedurální návrh ukončení rozpravy k tomuto bodu. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Dávám hlasovat procedurální návrh o ukončení rozpravy. Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 37 Proti: 5 Zdr.: 10. Návrh byl přijat. Rozprava byla ukončena.

Byl ještě přihlášen pan kolega Humplík, Michálek a Martan. Prosím pěkně.

P. Humplík: Děkuji, hezký večer, já se přiznám, že my kluci z reklamy ctíme umění 30 vteřin, takže jsem chtěl také původně navrhnout ukončení rozpravy, nicméně mám pocit, že ta rozprava byla trošku absurdní. Jediní dva lidé, kteří byli zodpovědní za tento plán, byl Tomáš Hudeček a Matěj Stropnický. Dneska si to tu rozdávají tak jako ve smyslu, že mám pocit, kdybychom byli na gymplu, že Tomáš Matějovi přebral holku, kdyby to bylo možné.

Prosím, vraťme tomu důstojnost a pojďme se bavit o konkrétních věcech. Jsem rád, že návrh na ukončení rozpravy prošel. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkujeme. Pan kolega Michálek.

P. Michálek: Děkuji za slovo, paní primátorko. Chtěl jsem jenom požádat za klub Pirátů, jestli by bylo možné svolat k tématu Metropolitního plánu schůzku předsedů klubů, na které by se dohodl další postup, včetně třeba možná té zmiňované možnosti, svolat mimořádné zasedání k tomuto vážnému tématu, aby se ten postup pokud možno co nejvíce urychlil, aby se to stihlo v tom původním termínu. Už jsme asi všichni unaveni. Jenom bych poprosil, kdyby bylo možné svolat tu schůzku předsedů klubů. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Ano. Pan kolega Martan.

P. Martan: Využiji toho, že budu mluvit poslední, a doufám, že všechny nenaštvu, že vrátím jenom všechny ty prima věci, které jsem tady dneska mohl okolo územního plánu vyslechnout. Musím říct, že se ztotožňuji s tím, že ÚP podle stavebního zákona má určité nedostatky, že vnímám ty nedostatky jako starosta i jako zastupitel hl. m. Prahy zejména v tom, že postrádám míru regulace, kterou jsem vnímal ve stávajícím platném územním plánu jako podle mého názoru celkem vyhovující. Musím ale přiznat, že do té doby, než to tady zmínil pan kolega Stropnický, tak jsem vůbec netušil, že náš progresivní člen pan kolega Kubera využil pana Koutského a rozvolnil to, co se podle mě už ani rozvolnit nedá, a proto se budu zabývat více myšlenkou stávajícího návrhu Metropolitního plánu, jestli by přece jenom nebyl ve své podstatě a ve svých myšlenkách nakonec dobrý. Ale to jenom na odlehčení.

Musím říct, že příprava Metropolitního plánu, tak jak ho teď máme před sebou, a budu tomu říkat pořád Metropolitní plán, protože se to podle mě ještě nepřejmenovalo, tak probíhala nestandardním způsobem, účastnili jsme se mnoha kol různých malování, a já se musím přiznat, že i nad těmi výkresy, o kterých mluvil pan kolega Stropnický, že jakési dítě na tom přetahovalo, tak i já jsem si nad tím výkresem zapřetahoval, takže pro mě to bylo velmi poučné, kor když jsem ještě věděl, že většina toho, co namalují, tak se ve výsledku potom do praxe neobtiskne.

Chtěl bych vyslovit myšlenku, která si myslím, že se potáhne, ať už novým Zastupitelstvem, nebo resp. Zastupitelstvem, které bude extra vyhlášeno pro toto téma, nebo každým dalším bodem, pokud budeme projednávat na běžném Zastupitelstvu. Myslím si, že jakákoli diskuse, kterou povedeme, by měla vést k tomu, že se urychlí příprava územního plánu, ať už se bude jmenovat jakkoli, a zejména stabilizuje hlavní město této republiky do podoby, ve které bychom byli schopni budoucí podobu tohoto města ovlivňovat a držet v našich rukách. Nemyslím si, že rozmazané šmouhy bez hlubší regulace k tomu povedou, a pokud se můžu s něčím ztotožnit s panem bývalým náměstkem Stropnickým, tak v tomto.

A dovolím si ještě malou poznámku na konec. Dneska jsme tady měli poměrně zajímavou diskusi na téma Klinika, a pak tady máme zajímavou diskusi na téma územní plán. Oboje dvoje jsou věci, které se velmi úzce týkají zákonů a jejich dodržování. Trošku bych se děsil toho, kdyby se měly dodržovat zákony na přípravě územního plánu pod vedením pana bývalého náměstka Stropnického stejně, jako má on snahu dodržovat zákony v případě soukromého vlastnictví. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Závěrečné slovo, prosím, paní předkladatelko.

P. Plamínková: Děkuji. Myslím si, že klíčový problém tady pojmenoval pan zastupitel Hudeček. Za každý územní plán je zodpovědná fyzická osoba, a nikdo nový ten územní plán nepodepíše. To je náš základní, ale opravdu základní problém. S panem architektem Koutským je velmi těžká domluva, to asi všichni, kdo jste s ním kdy mluvili, víte. A kdybychom měli možnost si vybrat jiného architekta, tak bychom asi byli v komfortnější situaci. Takto naše situace není dobrá a není komfortní a budeme se s tím velmi těžko vyrovnávat, pokud pan architekt Koutský a jeho tým tempo nezrychlí, tak já opravdu nevím, jakým způsobem je přimět k tomu, aby na tom pracovali rychleji.

Někdo tady říkal, že přebírám názory pana Vacka. Myslím si, že mám docela své vlastní názory jako starostka městské části, která se s územním plánem setkává dlouho. Já už jsem se setkávala, tuším, před 17 lety s původním návrhem územního plánu, takže si myslím, že s tím jisté zkušenosti mám.

Co se týče toho, že pan Koutský je největší český tvůrce územních plánů, no nevím. Já jsem mluvila s několika starosty, kteří si objednali od pana Koutského územní plán, a jediný opravdu spokojený s tím byl pan starosta Kubera z Teplice, nebo primátor Kubera, teď nevím, jak se v Teplicích jmenuje jejich hlavní představitel.

Byl s ním spokojen proto, že on je známý odpůrce regulací a že ten plán toho velmi málo reguluje. Takto mi to řekl. Nejsem si úplně jistá, zda to, že mají v Teplicích takto málo regulativní plán, by bylo dobré pro Prahu. V těch ostatních městech, kde pan architekt Koutský dělal územní plány, si ho již v žádném, aspoň jsem na žádné nepřišla, neobjednali na upgrade toho územního plánu, protože to bylo obtížné, podle něj pracovat, podle toho územního plánu.

Dala jsem udělat analýzu Asociace územního plánování ne proto, že bychom chtěli nějakým způsobem podrážet nohy IPR, to vůbec ne. Ono je vždycky dobré mít d'áblova advokáta. On na tom dělal tým asi 14 lidí, nebyl to jenom pan Durdík. Závěry, ke kterým oni tam došli, si myslím, že mohou být dobrým výchozím materiálem pro IPR, aby viděli, kde se mohou skrývat čertova kopýtka toho jejich návrhu, aby to mohli odstranit, protože já si myslím, že naším společným cílem by mělo být, vytvořit pro Prahu dobrý, použitelný, funkční územní plán, to je přece náš základní společný cíl. Tady nejde o to, si tahat tričko a říkat, kdo za to může a kdo je za něco víc odpovědný. Jde o to, spojit síly a dospět k nějakému dobrému kvalitnímu plánu v co nejkratší době.

A absolutně souhlasím s tím, co říkal pan zastupitel Hudeček, že je potřeba mít ředitele odboru územního rozvoje. Já to tady opakuji paní ředitelce Děvěrové pomalu každý měsíc. Ona to velmi dobře ví a jistě to potvrdí. Byla bych velmi ráda, kdyby k tomu došlo. Myslím, že to je jeden z důvodů, který - pan ředitel Skalický je prostě strašně přetížený, protože zároveň vede odbor památkové péče, a ještě zároveň sekci. Opravdu bychom potřebovali na tomto odboru mít ředitele na plný úvazek. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji, paní kolegyně. Nyní prosím, aby nás paní předsedkyně návrhového výboru provedla hlasováním. Zaznamenala jsem nějaké návrhy. Prosím.

P. Veselá: Byl doručen pozměňovací návrh pana zastupitele Slezáka.

P. Plamínková: Ztotožňuji se s ním.

P. Veselá: Můžu ho přečíst? Je tady návrh na změnu názvu. Má jít o Informaci k návrhu Územního plánu pro hl. m. Prahu. Dochází ke změně v čl. II., kdy se ukládá Radě hl. m. provést potřebné právní a organizační změny, tedy vypadává „personální“, a doplňuje se termín 25. 4. 2016.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Víme všichni, o čem budeme hlasovat. Hlasujeme nyní. Kdo je pro? Proti? Zdržel se?
Pro: 50 Proti: 0 Zdr.: 9. Návrh byl přijat. Děkuji, kolegové.
A nyní nás čeká ještě strašně moc práce.

Prosila bych pana náměstka Dolínka, aby se ujal slova a předložil své tisky. Evidentně se mu už vede lépe, než dneska ráno. Technická, prosím, pane Michálku.

P. Michálek: Paní primátorko, chápal jsem to, že to bylo hlasování o tom pozměňovacím návrhu, neboť návrh předložila Rada hl. m. Prahy.

Prim. Krnáčová: Paní předkladatelka se s tím ztotožnila.

P. Michálek: Paní předkladatelka nemá možnost se ztotožňovat, nemá možnost zahrnovat do návrhu Rady svoje názory. To je návrh Rady. Rada nezměnila návrh. Myslím si, že by se měl hlasovat pozměňovací návrh a pak návrh ve znění pozměňovacího návrhu.

Prim. Krnáčová: OK. To nebyl návrh Rady, to byl návrh paní kolegyně Plamínkové, který změnil pan zastupitel Slezák. Ona se s tím totožnila a odhlasovali jsme ztotožněnou verzi. Prosím, pane Michálku, povězte mi.

P. Michálek: Povím vám. Omlouvám se, to je asi nedopatření, protože já jsem od paní Plamínkové obdržel tisk, na kterém je napsáno předkladatel Rada hl. m. Prahy. Vyložil jsem to tak.

Prim. Krnáčová: To je špatně, to se omlouváme.

P. Michálek: To byl nejspíš omyl, a tím došlo ke zmatení.

Prim. Krnáčová: Pane kolego Ferjenčíku, technická.

P. Ferjenčík: Chtěl jsem jenom poznamenat pro zápis, že kdybych věděl, že je to finální hlasování, a ne hlasování o pozměňovacím návrhu, tak bych hlasoval pro.

Prim. Krnáčová: Takže by to bylo 51 do zápisu. Děkujeme, pane kolego Ferjenčíku. Nyní dávám slovo panu náměstkovi Dolínkovi. Prosím.

4

Tisk Z - 4232

k návrhu na přidělení grantů v Celoměstských programech podpory vzdělávání na území hlavního města Prahy pro rok 2016

Nám. Dolínek: Děkuji. V rámci schváleného programu máme Tisk Z – 4232. Tento tisk se týká přidělení grantů v Celoměstských programech podpory vzdělávání na území hlavního města Prahy pro rok 2016. Zastupitelstvo dle přílohy č. 3 usnesení Rady finanční prostředky, které má přidělit pro školy, zřizované městskými částmi. V tuto chvíli zvýšení neinvestičního příspěvku pro školy a školská zařízení hl. m. Prahou v celkové výši 16,7 mil., udělení grantů v oblasti podpory vzdělávání na území hl. m. Prahy na rok 2016, nepřesahující 200 tisíc, což dělá rada, bylo 1,5 mil. Kolem 15 milionů přidělujeme tímto grantovým řízením. Prosím o podporu a schválení. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu, uzavírám rozpravu, budeme hlasovat.
Kdo je pro? Proti? Zdržel se?
Pro: 44 Proti: 0 Zdr.: 8. Tisk byl přijat.

Na zbytek jednání se omlouvá pan zastupitel Haramul, evidentně i pan zastupitel Hudeček, který odešel, ale neomluvil se, a paní zastupitelka Bendová. Prosím pěkně, pokračujte.

Nám. Dolínek: Další tisk je

5

Tisk Z - 4222

k návrhu na využití finančních prostředků určených na investiční akci TSK HMP č. 0042131 Praha bez bariér

V tuto chvíli se jedná o tisk, kdy TSK má delimitované finanční prostředky na bezbariérovost a Dopravní podnik potřebuje 609 mil. na to, aby ve svých investicích tu bezbariérovost zajistil. Delimitujeme na Dopravní podnik 609 mil. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu, uzavírám rozpravu, budeme hlasovat.
Kdo je pro? Proti? Zdržel se?
Pro: 43 Proti: 0 Zdr.: 6. Tisk byl přijat.

6

Tisk Z - 4235

k návrhu na úpravu rozpočtu běžných výdajů v kap. 0416 na rok 2016 u škol, jejichž zřizovatelem jsou městské části hlavního města Prahy

Nám. Dolínek: Děkuji. Další tisk se týká prostředků, které jsou nárokovány z důvodu zajištění podpůrných opatření pro vzdělávání dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Jedná se o služby speciálně pedagogické, psychologické, logopedické a další, a jedná se o částku, která je ve výši 68 mil. Rozděluje se především mezi školy, zřizované hl. m. Prahou. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu, uzavírám rozpravu, budeme hlasovat.
Kdo je pro? Proti? Zdržel se?
Pro: 45 Proti: 0 Zdr.: 6. Tisk byl přijat.

7

Tisk Z - 4124**k Dlouhodobému záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy hlavního města Prahy 2016 - 2020**

Nám. Dolínek: Další tisk se zabývá dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy hlavního města Prahy 2016 – 2020. Je to strategický dokument pro oblast vzdělání na území kraje, který shrnuje priority, a cíle ve všech oblastech vzdělání a plynule navazuje na předchozí dlouhodobý záměr, který byl platný do roku 2015, schválen v roce 2016 z důvodu, že logicky byl projednána připraven výborem, schválen, a nyní v tomto měsíci březnu ho schvalujeme, a jeho platnost je pětiletá. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Přihlásil se pan kolega Zábanský.

P. Zábanský: Díky za slovo. Mně tady v tom plánu přijde, že se obecně celkem výrazně line takový názor nebo velká podpora střednímu odbornému vzdělávání, a mě to vlastně trošičku udivuje, protože absolventi technických středních škol, jak známo ze statistik, nemají takové uplatnění na pracovním trhu, jako absolventi všeobecných škol. A vlastně obecná představa, že budeme nějak predikovat trh a na základě toho budeme upravovat počet otevřených oborů na školách, tak mi přijde trošku scestná, protože i ten samotný dokument říká, že v posledních několika letech velmi výrazně se ten trh práce změnil, a myslím si, že si nemůže nikdo myslet, že ho dokáže věrohodně předpovídat dopředu.

Proto mě udivuje, že se tak podporuje odborné vzdělávání, a hlavně v Praze, kde jak je uvedeno v dokumentu, nějakých 85 % pracovních míst je v odvětví služeb. To jenom k obecné podpoře středního vzdělávání.

Nicméně mám ještě dva pozměňovací návrhy, z nichž jeden se týká svobodného software na školách, o čemž se materiál vůbec nezmiňuje, a přitom je to podle mě záležitost, která se vzdělávání týká a navíc může ušetřit školám vysoké finanční prostředky. Navrhují jeden pozměňovací návrh, aby se do tabulky IX. 1.6, což je na straně 70, přidal řádek s názvem – pardon, to je jiný návrh. Do tabulky IX. 1.2 přidává se řádek: Zavádění otevřeného software do škol s termínem realizace průběžně a s gescí školy a hl. m. Praha. To je jeden z návrhů.

Nám. Dolínek: Pardon. Jestli se mohu zeptat, je to IX., tabulka 1.6?

P. Zábanský: Je to na straně 66, tabulka IX a bod 1.2. (P. Dolínek: Děkuji.)

Druhý návrh se týká otevřených vzdělávacích materiálů, což je něco, např. teď v Polsku rozjeli pilotní projekt otevřených vzdělávacích materiálů, což je záležitost, která za prvé výrazně snižuje bariérovost školství, a to vzhledem k tomu, že ne všichni studenti nebo potenciální studenti si mohou dovolit studijní materiály, jako nákup učebnic, atd. Navíc učebnice se vytvářejí tak, že je někdo vytvoří, potom je prodává, vycházejí potom třeba nové díly, které se prodávají za další vysoké částky, vycházejí každý rok, a celkově to přenáší vysokou finanční zátěž na rodiče a myslím si, že by bylo vhodné zkusit iniciovat vlastně první projekt v ČR otevřených vzdělávacích materiálů, aby se učební materiály, které vznikají na školách, za prvé volně sdílely, a za druhé, aby byly vytvářeny materiály, které může každý upravovat, a postupně si je učitelé mohou upravovat tak, jak to vyhovuje jejich žákům, jak to vyhovuje jim, a dále je sdílet, a tím by se materiály zdokonalovaly.

Proto do tabulky IX. 1.6, což je na straně 70, navrhuji přidat řádek s názvem Volné sdílení učebních materiálů, vytvářených školami/pilotní projekt otevřených vzdělávacích materiálů na pražských středních školách s termínem realizace od roku 2017 a s gescí hl. m. Praha a školy. Zdrojem financování je rozpočet hl. m. Prahy.

Nám. Dolínek: Ztotožňuji se. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Prchal, prosím.

P. Prchal: Dobrý večer, omlouvám se, že vystupuje s diskusním příspěvkem, ale dnes jsem byl celý den zdrženlivý, takže si to teď vyberu. Tohle je materiál, který v podstatě svým způsobem má takový nešťastný osud vždycky, protože na něm pracuje na odboru samozřejmě spousta lidí, je s tím spousta práce, probere se tím výbor pro výchovu a vzdělávání a dál už, myslím si, že to skoro nikdo nečte mimo příslušných radních, Rady a výboru, a ostatní už to berou jako věc, o které není potřeba přemýšlet a kde se nedá moc zkazit, a více méně to prochází tak automaticky.

Což si ale myslím, že je velká chyba, protože, a to navazuji na svého předřečníka. Ta situace, když to velmi zkrátím, je taková, že v podstatě podle vládní školské politiky se musí řídit Magistrát jako kraj a musí vyhovět těmto podmínkám, protože jinak by nebyly ty koncepce ani schváleny zpětně na ministerstvu, a vládní politika je taková, že se omezuje jakékoli vzdělání, které není zaměřeno ryze prakticky průmyslově, a že se nedovoluje, nevím, a náš Magistrát to dělá a dělá to nejen u našich škol, dělá to i u soukromých škol, že se nepovolují nové obory, já nevím, třeba na uměleckých školách, kde mají zájem, kde mají žáci zájem o některé nové obory, tak jim to Magistrát nepovoluje a nemůže povolit, protože to není v souladu s vládní politikou. Nepovoluje se zřizování víceletých gymnázií, a vše je to zaměřeno na praktickou část, což je samozřejmě zcela pomýlené, protože nikdo neví, co za 20 let bude potřeba.

Nikdo, a to je otázka přístupu, to je koncepce, kdy říkáme, že v patnácti si člověk musí rozhodnout a má do smrti rozhodnuto. Absolvuje odborné učiliště, průmyslovou školu, a pak na něj už bude čekat zaměstnání, protože v tuto chvíli zrovna potřebujeme obsadit tato místa, a tím je rozhodnuto. Ta místa, která nepotřebujeme obsadit, tak jim neumožníme studovat příslušný obor.

To mně samozřejmě přijde jako absolutně pomýlené, protože jednak nevíme, jaká místa tady budou za pár let potřeba.

Druhá věc je, že samozřejmě pokud je potřeba získat lidi, aby studovali nebo se učili nějaké praktické obory, tak to je závislé samozřejmě na tom, jaká odměna, jaké podmínky na ně čekají v těch profesích. Já si pamatuji, není to tak dávno, kdy byl zoufalý nedostatek kominíků, a změnilo se několik málo zákonů, a nyní potřebuje každý kominík minimálně jednou ročně, a najednou je jich spousta a není s tím žádný problém, ale to je v podstatě otázka poptávky na trhu práce, která se nedá takhle predikovat dopředu, že budeme učit jenom některé obory.

Mně na tom vadí skutečně ta věc, že silně omezujeme i soukromé a jiné školství, kde Magistrát nepovoluje jako příslušný krajský orgán skoro vůbec nic nikomu. Nepovoluje to ani na našich školách, ale ty už přece jenom ví, kde se pohybují. Mně samozřejmě je bližší systém, který leckde ve světě funguje zcela běžně, že člověk s maturitním nebo na této úrovni vzděláním, na stejné úrovni získá příslušnou titul nebo absolvuje příslušné závěrečné zkoušky, a nikdo v těch státech nepočítá s tím, že na něj někde musí čekat ta teplá vytopená kancelář, aby dostal to správné referentské místo. Ti lidé jsou dělat automechaniky, jdou prodávat do obchodů, a nikoho to netrápí. Každý hledá svoji cestu v životě, a to, že je vzdělán, je samozřejmě velké plus, ať jde dělat cokoli, ať se rozhodne pro cokoli, ať má jakékoli štěstí. V podstatě si myslím, že to není povinnost, zajišťovat všem dopředu tyto věci.

Jedna věc je samozřejmě, když to zkrátím, to, že vládní politika, již se kraj musí řídit, a na základě které předkládá dlouhodobý záměr, který je právě v tomto směru velmi restriktivní a velmi úzce zaměřený, a podle mě i chybně, ale to je záležitost, řekněme, státní správy. Ale my jsme tady jako zastupitelé a rozhodujeme se podle svého svědomí a vědomí o tom, co si myslíme, že je nejlepší.

Já samozřejmě oceňuji práci, kterou provedl odbor, a nemohl ani udělat jinou, ale jako zastupitel s tím nemůžu souhlasit, protože si myslím, že tyto tendence jsou v podstatě špatné, nesvobodné a vedou ke snižování úrovně vzdělání v naší republice. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Semelová.

P. Semelová: Děkuji. Já bych chtěla ocenit ten materiál. Myslím si, že je velice dobře, že vychází z analýzy a vyhodnocení dlouhodobého záměru z minulého období a z demografického vývoje a analýzy pracovního trhu a trendů, kam směřuje. To považuji za správné už z hlediska uplatnitelnosti absolventů školství. Myslím si, že i ty priority, které jsou tam k jednotlivým kapitolám dány, tak že odpovídají potřebám hl. m. Prahy.

Pokud jde o některé konkrétní záležitosti, my oceňujeme posilování platů učitelů, protože pochopitelně učitelé nemají stále ten odpovídající plat, jaký by měli mít, a já jsem ráda, že i v té koaliční smlouvě, v prohlášení zůstalo, a objevuje se to, odráží se to i tady, to posílení platů učitelů na školách, zřizovaných jak hl. m. Prahou, tak městskými částmi.

Pokud jde o podmínky učitelů, mě tady zaujaly byty pro učitele, kteří jsou mimopražští. Ta možnost poté, co dosáhnou smlouvy na dobu neurčitou. V té souvislosti bych si dovolila dotaz. Před nějakým časem jsem tady zmiňovala otázku bývalého Domu učitelů na Praze 12, tak jestli se s tím nějak pohnulo.

Pokud jde o navýšení financí na integraci, i toto považuji za správné, protože dotace ze státního rozpočtu jsou naprosto nedostačující, i když se teď počítá s navýšením financí. Uvidíme, jak to bude vypadat pro příští rok. Zároveň oceňuji podporu poradenských pracovišť, protože pokud skutečně vstoupí 1. 9. 2016 v platnost § 16 školského zákona o podpůrných opatřeních, tak poradenská pracoviště budou mít co dělat, aby zvládla veškerou agendu, zároveň s tím i pochopitelně jednotlivé školy. Pokud jde vůbec o speciální školství, jsem ráda, že v materiálu je zachování sítě škol pro žáky se specifickými vzdělávacími potřebami, nicméně ta výrazná podpora inkluze, která tady je, a kdy je doporučováno městským částem, aby už od mateřských škol se na to soustředily, tady bych předtím varovala, protože skutečně všeho s mírou a ne každé dítě, především s mentálním postižením, s lehkým mentálním postižením je možno integrovat. Naopak se může cítit nakonec v 30členné třídě víc vyloučené, víc diskriminované, než když bude ve speciální škole, kde jsou nižší počty žáků a speciální podmínky.

Samozřejmě nejen v souvislosti s integrací, ale i s dalšími potřebami vzdělávání je správné, že je tady i podpora dalšího vzdělávání učitelů, to znamená zaměřená na kurzy, semináře. Jenom bych tady prosil, abychom se zaměřili opravdu na pohlídání toho, kdo bude, jaké instituce budou zajišťovat další vzdělávání učitelů, a také jaká bude kvalita. Jdou tam peníze. Myslím si, že bychom si tyto věci měli hlídat.

Myslím si, že je dobře, že jsou zmíněny i startovací byty nejen tedy pro učitele, a také pro ty, kteří opouštějí dětské domovy, protože tady bývají velké problémy, a je potřeba určitě zvýšit tyto počty startovacích bytů, malometrážních, cvičných bytů atd.

Pokud jde o podporu škol v přírodě, možná by tedy stálo za úvahu, aby HMP, ale i jednotlivé MČ vlastnily některé objekty pro školy v přírodě, protože pobyty dětí na školách v přírodě se za prvé zkrátily, za druhé jsou velice drahé, a právě proto se zkracují. Rodiče na to nemají a bylo by dobře, kdyby tady byla nějaká podpora ze strany města.

Pokud jde o jednotlivé stupně, já oceňuji podporu polytechnické výchovy od mateřinek i na základky. Jenom znovu připomínám, pokud se neobnoví školní dílny na základních školách, tak se nepohneme. Ne všechno nám zařídí spolupráci se středními školami. Ne všude jsou podmínky. Zároveň cestování atd. Nejeфекtivnější by bylo skutečně, aby byly školní dílny přímo na těchto školách.

Myslím si, že je velice nutné, a je to i v tomto materiálu, navyšování kapacit mateřských a základních škol. Pochopitelně ne všude, ale v těch lokalitách, kde to potřeba je, podpora navyšování kapacit. A měli bychom asi i do budoucna – mluvili jsme tady o územním plánu – sledovat to, když jsou někde nějaké plochy, kde dochází k bytové výstavbě, aby skutečně developeři, kteří to zajišťují, byli povinováni, nebo jak bych to nazvala, tím, aby tam vytvářeli i to, co je potřeba, co s tím souvisí – mateřinky, základní školy a další vybavenost.

Je dobře, že se podporují pedagogové nebo jejich vzdělávání v mateřských školách zaměřené na logopedii, protože právě vady řeči, problémy s komunikací, problémy s vyjadřováním atd. mají vliv na velké počty odkladů do základní školy – je to přes 30 %, a tady je skutečně dobré, aby se na to zaměřilo, přestože vím, že základ je v rodině, protože pokud rodiče nepůjdou s dítětem k opravdovému odborníkovi na logopedickou péči, pokud s ním nebudou doma denně trénovat, tak ta učitelka to nezachrání, ale může to podchytit, může přece jenom do určité míry tomu napomoci.

Pokud jde o základní školy, tak já vítám naopak od svého předřečníka, ale to je logické, že tady nemá být navyšování počtů otevíraných prvních ročníků víceletých gymnázií, protože si myslím, že to, že odchází řada dětí ze základních škol na víceletá gymnázia, nám výrazně ovlivňuje kvalitu vzdělávání na těchto školách, ale nakonec i chování a vztahy. Takže tady si myslím, že by společné vzdělávání skutečně v tomto případě být mělo. Myslím si, že by bylo dobře ještě kromě toho, že se nebudou navyšovat počty otevíraných prvních ročníků, že bychom měli spíš ještě přistoupit k postupnému útlumu, aby právě to, o čem jsem mluvila, bylo víc dosaženo.

Pokud jde o základní umělecké školy, my jsme tady v Praze trošku takový výjimka. Teď mám na mysli to, že se tady spojuje vzdělávání na základních uměleckých školách právě s těmi seniory, kde v některých krajích o tom vůbec nevědí, neznají to. Já jsem ráda, že je to tady znovu podpořeno, protože pokud základní umělecké školy se věnují nejenom vzdělávání talentovaných dětí a mládeži, ale i se zaměřují právě na seniory, tak je to velice dobré i pro školy, i pro lidi staršího věku, kteří se tak mohou seberealizovat, ale nakonec i pro mezigenerační vztahy navzájem.

Tolik tedy asi k těmto jednotlivým stupňům základních škol. Ještě dvě poznámky na závěr. Já si myslím, že u mateřinek nebo u předškolního vzdělávání já bych se tak nevrhala na podporu zřizování dětských skupin ještě v městských částech, protože si myslím, že tady pro děti od tří let je potřeba předškolní vzdělávání, ne jenom hlídání. Nakonec to potvrzují všechny výzkumy a i mezinárodní srovnání, že předškolní vzdělávání v tomto věku je velmi důležité, a to dětské skupiny prostě nezajišťují. Do tří let by bylo potřeba tady rozšířit síť jeslí.

Poslední, tedy druhá poznámka se týká financování regionálního školství. Já vím, že je to v materiálu zmiňováno, že se počítá s novelou školského zákona ohledně financování regionálního školství. Předpoklad je ten, že by tato změna, kdy to nebude pouze na žáka, ale budou tam zohledněny další faktory, by měla být od 1. ledna 2018.

Prim. Krnáčová: Prosím klid v sále!

P. Semelová: Jestli se to stihne, nebo nestihne, to už je druhá záležitost, ale samozřejmě tento dlouhodobý záměr na to bude muset nějakým způsobem reagovat.

Jinak, jak už jsem řekla, oceňuji práci, která na tom byla udělána, vykonána a my tento materiál podpoříme, včetně pozměňovacích návrhů, které zazněly od Pirátů.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Ropková. Pardon, pan Nacher.

P. Nacher: Děkuji za slovo a děkuji i za tuto diskusi, byť už je čtvrt na jedenáct, protože to je celkem závažný materiál. Možná do budoucna bych navrhoval, aby jednání zastupitelstva byla dvoudenní, protože tahle diskuse má smysl, a je otázka, jaká bude její kvalita, tak jak se budeme blížit k půlnoci k dalším bodům. Takže možná je to k zamyšlení, abychom příště jednali rovnou čtvrtek pátek, protože mně přijde, že to jsou tak důležité materiály, že teď ve čtvrt na jedenáct o tom debatovat celkem může být i nedůstojné.

Pokud jde o konkrétní věci, tento dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje byl projednán ve výboru dvakrát, připomínkové řízení trvalo téměř půl roku a musím říct, že kromě připomínek, jestli si vzpomínám, Veroniky Žilkové, je to tak, všechny byly přijaty a odsouhlaseny. To znamená, že všichni ti, kteří chtěli k tomu materiálu dát nějakou připomínku v tom celém procesu, tak byli uspokojeni, včetně i úprav jazykových, abych tak řekl. To je jedna informace.

Druhá informace o tom sdílení dat, jak o tom mluvil kolega Záborský. Ono už dneska existují nějaká webová rozhraní a webové portály, jako je třeba knihovna.cz a další metodické portály, kde učitelé mohou čerpat. Ona o tom asi bude mluvit kolegyně Plesníková, ale už dneska tyto portály existují. Nicméně já se nebráním tomu to tam rozšířit, pokud předkladatel se s tím ztotožnil, pojďme do toho. Ale jenom abychom neobjevovali objevené, ono už to dneska existuje.

Pokud jde o odborné vzdělávání, tak to si myslím, že je dobře, že Praha se vydala tou cestou. My jsme tam měli debatu na výboru ohledně rozšiřování míst na gymnáziích apod. a celkem ta debata vedla k tomu, že už dneska Praha, a já mám tady před sebou tu tabulku, má více než dvojnásobný podíl žáků, kteří chodí právě do osmiletých gymnázií oproti všem ostatním krajům, a více než dvojnásobné množství těchto lidí vůči ČR jako celku. To znamená, že počet studentů, kteří chodí v Praze do gymnázií je víc než dostatečný, a z hlediska nějaké dlouhodobosti a udržitelnosti je dobré podporovat to odborné vzdělávání. To znamená, že i tato debata se tam vedla, a co si vzpomínám, tak výbor v těchto věcech opakovaně rozhodl jednomyslně a opravdu jsme se tomu věnovali vždycky minimálně půl hodiny hodinu, takže si myslím, že zrovna tento materiál se točil tolikrát, že je rozpracován celkem detailně, jakkoliv samozřejmě souhlasím s kolegou Prchalem, že některé věci můžeme vidět jinak, ale někde zase máme svázané ruce. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Ropková.

P. Ropková: Já jsem chtěla jenom stručně reagovat na pana Prchala, ale on už většinu věcí tady uvedl pan kolega Nacher. Jedná se mi o odborné vzdělávání. My v podstatě respektujeme opatření dlouhodobého záměru ČR, my ho svým způsobem musíme respektovat na základě § 9 školského zákona, kdy vlastně i Ministerstvo školství se k tomu dlouhodobému záměru vyjadřuje, a jenom pro vaši představu, podíl žáků na víceletých gymnáziích je zhruba 30 % v Praze. V ostatních krajích je to 10 %, takže skutečně nemyslíme si, že tady gymnázií máme málo.

Jinak co se týče těch připomínek, tak mě poměrně překvapují některé připomínky, protože skutečně ten materiál prošel velmi rozsáhlým připomínkovým řízením a více než 90 % připomínek, co odbor školství obdržel, byly zapracovány. A já bych tímto chtěla poděkovat zejména odboru školství za velmi dobře odvedenou práci.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Plesníková.

P. Plesníková: Dobrý večer všem. Já opravdu jenom krátce bych doplnila kolegu Nachera, který už to avizoval. Jelikož jsem přímo z učitelké praxe, takže jsem s řadou těch portálů pracovala, ty portály existují. Najdeme tam výukové programy jak pro žáky, učitele, pro studenty samozřejmě jak středních, a dokonce i vysokých škol. Jsou to tedy digitální učební materiály. Třeba portál veskole.cz a magistrát také spolupracoval na řadě pilotních projektů. Dále existuje metodický portál RVP.cz, dále Národní ústav odborného školství má také svůj portál, kde je tzv. vdělávání21, kde jsou pilotní projekty pro základní školy. Nakladatelství Fraus – tam najdeme také sdílené materiály apod. Takže jenom na doplnění.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Dolínek.

Nám. Dolínek: Děkuji. Já mám k těm dvěma návrhům do textu jediný dotaz a poprosím pana ředitele Havla, zda by vnímal, že ty návrhy nejsou v rozporu s legislativou, to znamená, že můžeme umožnit je zapracovat. Prosím kolegu potom o vyjádření, zda ano, zda to tak sedí, že to můžeme učinit, to znamená otevřené zdroje a v tomto případě v té citaci, jak jste to navrhl, jsou v souladu s aktuálními zákony ČR. Poprosím o vyjádření. Pak nemám problém se s tím ztotožnit. Naopak víme dlouhodobě, že i v případě projektů, které byly čerpány z evropských fondů, tak je povinnost naopak používat, zveřejňovat a poskytovat dále ty věci, které vznikly v té době, když byly čerpány zdroje z EU.

Co se týká víceletých gymnázií. Já vím, že samozřejmě to je velké téma u řady lidí a u řady jak odborníků, tak laiků, na druhou stranu ta vyváženost v Praze, jak už zaznělo, je ve prospěch víceletých gymnázií, to znamená, my převyšujeme průměr ČR v této věci, ale je zbytečné, abychom nadále navyšovali ten podíl. To znamená, každé dítě, které je talentované, má tu potřebu nebo chtělo by jít na víceleté gymnázium nebo rodiče si myslí, že je vhodné, aby tam nastoupilo, má šanci se přihlásit. A když se podíváte na tu diverzifikaci těchto služeb po Praze, tak je to od Prahy 6 po Černý Most a je to všude. Je to sídlištní zástavba, je to tradiční zástavba. Skutečně to není o tom, že by bylo pár vyvolených míst, ale je to naprosto napříč Prahou.

Co se týká poznámek paní kolegyně Semelové, tam musím říct ano, ona vypíchla kruciální body tohoto materiálu, a myslím si, že zazněly správně a bylo ukázáno, kam materiál směřoval a co jsme tím chtěli jakožto autoři na výbor sdělit. Je potřeba si ale říct, že na druhou stranu samozřejmě ten materiál není uzavřený, není to dogma. Je to materiál, který dává linii, po které chceme ve vzdělávání jít, a chceme se touto cestou snažit uspět. Zároveň je potřeba říct, že dneska, resp. včera pardon, proběhlo setkání místostarostů městských částí v oblasti školství a starostů MČ menších v oblasti školství a tam jsme probíraly ty základní body, které vedou k tomu, jak naplnit možnost vzdělávání v této oblasti. To, k čemu se magistrát hlásí, resp. RHMP k čemu se hlásí, je, že minimálně 1,5-2 mld. v příštích pěti letech investujeme do vybudování reálné sítě mateřských, středních a základních škol. Budou to dvě miliardy, které během pěti let tam pošleme, které tam zainvestujeme a zainvestujeme tak, aby zároveň ty peníze byly použity na to, že až bude nadbytečná kapacita, aby ty budovy byly multifunkční, měly modulární oddělení a mohly se tím pádem modulárně použít části těch budov a nemovitostí na to, abychom mohli udělat i jiné služby, které jsou potřebné. Může to být v oblasti vzdělání, v oblasti sociální anebo další v oblasti komunitního života, které budou MČ potřebovat. Takže za tímto vším je to vypracováno.

Jinak paní kolegyně Ropková velmi rychle a jednoduše shrnula to, že skutečně 90 % věcí bylo zapracováno, a jak řekl pan kolega Nacher, jenom připomínky paní Žilkové nebyly v plné míře zapracovány. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Michálek.

P. Michálek: Děkujeme panu Dolínkovi za vstřícnost, že se hlásí i k těm našim návrhům, a jenom jsem chtěl ujistit, že vyřešení licenčních práv k materiálům samozřejmě je věc, která se dá udělat, já jsem se tím dokonce zabýval, takže vám rád nabídnu pomocnou ruku v tomto. Ale proč jsem se ve skutečnosti přihlásil, chtěl jsem požádat, jestli po odhlasování tohoto materiálu vzhledem k tomu, že řada z nás zastupitelů už je velmi unavených, bychom mohli dát schůzku předsedů klubů, na které bychom se dohodli, jakým způsobem toto zastupitelstvo dokončit a případně odložit na někdy jindy, protože na programu zasedání je ještě řada změn územního plánu, granty ve sportu a další věci, a myslím si, že by to dneska mohlo skončit i v brzkých ranních hodinách, ale já to nepovažuji za vhodné a důstojné na tomto zastupitelstvu.

Prim. Krnáčová: Já za sebe říkám, musíme pokračovat, protože ještě jednou se scházet – nevím kdy, protože každý má nějaký program už připraven na druhý den a další dny také a bylo by velice obtížné najít nějaký volný termín, ale samozřejmě se podřídím většině. Pochopitelně dáme hlasovat.

Nicméně teď bych poprosila ještě pana kolegu Profanta, který k tomu měl diskusi.

P. Profant: Dobrý den. Já opravdu jenom krátce bych chtěl pana Nachera a paní Plesníkovou ujistit, že to, o čem mluvili, není úplně to, o čem jsme mluvili my, takže open access a volný přístup k materiálům, ale nechci to tady natahovat. Rád to s nimi prodiskutuji, popř. odprezentuji, ale asi nebudu tím zatěžovat toto zastupitelstvo teď.

Nám. Dolínek: Já bych využil tedy možnosti závěrečného slova, pokud možno. (Samozřejmě!) A já bych požádal pana předsedu Nachera, kdyby tento bod, který byl zmíněn na závěr, byl zařazen na výbor tak, aby otevřená data na výboru byla prezentována napříč politickým spektrem všem zastupitelům ve výboru, a myslím si, že to může být přínosné pro tu činnost, protože tam jsou i patriční úředníci magistrátu, a doufám, že kolegové tedy by udělali zázemí pro tento bod, když ho pan předseda zařadí. Jinak si myslím, že ten materiál skutečně, jak bylo řečeno, je velmi odpracovaný, velmi odpřipomínkový a byl připomínkován nejenom na úrovni magistrátu a městských částí, ale i na úrovni vlády a potažmo tedy Ministerstva školství, ale i u pana kolegy Dienstbiera a u dalších, kde se skutečně zohlednila i lidská práva a rovné příležitosti a další věci, a moc prosím o jeho schválení. Ten materiál je důležitý pro rozvoj školské sítě v Praze. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Poprosila bych paní předsedkyni návrhového výboru, ať nám sdělí, jaké došly pozměňovací návrhy, a budeme o nich hlasovat.

P. Veselá: Máme zde dva návrhy od pana zastupitele Zábranského...

Nám. Dolínek: Já se omlouvám, že do toho skočím. To není do usnesení, je to do důvodové zprávy, resp. toho materiálu. Já jsem se ztotožnil, proto není potřeba hlasovat, protože jsou to jenom zapracované tabulky, a tím pádem to bude vzato. Paní ředitelka Němcová tady sedí, takže oni to jenom zapracují. Není to třeba hlasovat. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Dobře. Takže budeme hlasovat o materiálu jako takovém.

Kdo je prosím pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 40 Proti: 0 Zdr.: 8. Tisk byl přijat.

Pan kolega Novotný, prosím, technická.

P. Novotný: Děkuji. Dovoluji si požádat v podstatě v reakci na pana kolegu Michálka o 15minutovou přestávku jako poradou předsedů klubů. Doufám, že kolegové předsedové klubů se ke mně připojí.

Prim. Krnáčová: Připojuji se.

P. Novotný: Myslím si, že by bylo dobře se sejít. Dovolil bych si všechny pozvat do klubu ANO (smích). Předsedy! Ostatní pěkně tady.

Nám. Dolínek: 22.45 tedy.

(Jednání přerušeno od 22.30 do 22.45 hodin.)

Prim. Krnáčová: Kolegové, jak jsme na tom? Pan kolega Hašek.

P. Hašek: Vážení kolegové, poprosím, jestli byste mi věnovali pozornost. Mám procedurální návrh. Procedurální návrh zní takto. Na základě většinové dohody předsedů klubů si dovoluji navrhnout následující, a to změnu dnešního programu zastupitelstva takto: Předřadit body číslo – teď se omlouvám, že budu trochu listovat – 16/2, tisk 4139, potom bod 17, tisk 4123, poté bod 37, tisk číslo 4137, bod 38 – 4245 a 39 – 4210. Jsou to body, které se zabývají udělováním grantů a granty jako takovými, a ostatní body si dovoluji navrhnout přesunout na příští zastupitelstvo v řádném termínu. Do závorky říkám, že by bylo dobré asi naplánovat toto zastupitelstvo na dva dny rovnou. Toť procedurální návrh. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Tak jo. Necháme hlasovat o tomto procedurálním návrhu. Ano? Ještě něco?

P. Wolf: Děkuji za slovo. Já bych poprosil, abych dohlásil procedurální návrh na dohlášení tisku Z – 4273. Jedná se o odkup Národního domu.

Prim. Krnáčová: Ano, přesně tak. To jsem chtěla říct. Nejprve musíme hlasovat o tom, co navrhl pan kolega Hašek a pak budeme hlasovat o procedurálním návrhu, který navrhuje vy. Všichni rozuměli, co pan Hašek navrhuje? Navrhuje předřadit jmenované body za tento bod, který projednáváme nyní, to znamená, po ukončení tohoto bodu, budeme projednávat body 16/2, 17, pokud jsem dobře rozuměla, a pak body pod pořadovým číslem 37, 38 a 39. Ty budeme zařazovat teď za tento bod, který teď dokončíme hlasováním.

Kdo je prosím pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 52 Proti: 0 Zdr.: 1. Tento návrh byl přijat.

A teď máme druhý návrh pana kolegy Wolfa.

P. Wolf: Děkuji za slovo, paní primátorko. A já bych dohlásil tisk Z-4273. Jedná se o procedurální návrh. Jedná se o odkup Národního domu na Smíchově z vlastnictví Odborového sdružení KOVO ve prospěch HMP. Více samozřejmě až během tisku. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Takže tento návrh chcete zařadit za bod...?

P. Wolf: Co se týká bodu, tak bych ho rád zařadil za bod Z-4210, tedy ten poslední tisk, který byl, co se týká grantů. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Dobře. Výborně. Děkuji mockrát. Rozumíme všichni, co budeme hlasovat? Prosím pěkně, hlasujeme nyní.

Kdo je pro, proti, zdržel se? Ano, pan kolega Dolínek a s technickou pan kolega Hašek. Pro: 41 Proti: 0 Zdr.: 10. Tento návrh byl také přijat.

Pane kolego Dolínku, co máte?

Nám. Dolínek: Já děkuji za kompromisy, které předsedové klubů vymysleli a přijali, nicméně potřebuji požádat o bod 12, tisk Z-4275 – návrh na úpravu rozpočtu běžných výdajů, předkládá paní náměstkyně Kislíngrová a je to sociální podpora, bez které to nerozdáme a nerozdělíme mezi potřebné, kteří čerpají. Takže prosím bod 12. Já teď napravuji něco, co chápu, že předsedové klubů měli vědět, ale není to můj tisk, paní kolegyně také neměla šanci to nikomu zdůvodnit, ale bod číslo 12 prosím ještě zařadit na dnešní hlasování, protože ty peníze by jinak měsíc zbytečně někde byly, kam nepatří, a patří mezi ty, co to potřebují. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Teď z toho máme bramboračku pomalu. Takže máme ještě jeden procedurální návrh. Bod číslo 12 se zařazuje za bod pana kolegy Wolfa, a tím pádem vás prosím o to hlasování.

Kdo je pro, proti, zdržel se?

Pro: 56 Proti: 0 Zdr.: 0

Všichni – 56 kusů. Děkuji pěkně.

A pokračuje tím pádem... Pan kolega Hašek ještě technicky.

P. Hašek: A já poprosím po tom, co skončí bod pana kolegy Dolínka, o pauzu na poradu klubu k tomu národ'áku. Děkuji.

Prim. Krnáčová: To jsem neporozuměla. Pan kolega Dolínek skončil.

Nám. Dolínek: To není pravda, protože mám rozjednaný bod, který se týká věcných břemen. Ten je rozdělaný, já ho dokončím za půl minuty a vy to odhlasujete. To je velmi rychlé. A potom ta procedura následuje, jak bylo řečeno.

Prim. Krnáčová: Dobře. Teď jsem tomu porozuměla. Pane kolego Dolínku, máte slovo.

Nám. Dolínek: Takže je to sdružené úvodní slovo k tisku

8/1

Z – 4074

k návrhu na schválení uzavření smluv o zřízení věcného břemene

a

8/2

Tisk Z - 3960

k návrhu na schválení uzavření smluv o zřízení věcného břemene

Jedná se o uzavření smluv o zřízení věcného břemene a je to 33 smluv za 2,7 mil. a následně je to 34 smluv za 1,54 mil. Takže prosím o dvě hlasování. První je tisk Z-4074, druhé hlasování tisk Z-3960. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Výborně, děkuji. Takže budeme hlasovat o tisku pod pořadovým číslem 8/1. Hlasujeme nyní.

Kdo je pro, proti, zdržel se?

Pro: 46 Proti: 0 Zdr. 10. Tisk byl přijat.

A nyní hlasujeme o tisku pod pořadovým číslem 8/2. Hlasujeme nyní.

Kdo je pro, proti, zdržel se?

Pro: 47 Proti: 0 Zdr. 10. Tisk byl rovněž přijat.

A teď máme přestávku, kterou si vyžádal pan kolega Hašek. 10 minut.

Nám. Dolínek: Jenom bych chtěl informovat, že tam je tisk na vykoupení pozemků v metru D, tak je to na vás, jestli chcete metro D, nebo nechcete. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Tak potom proč to děláme? Mohli jsme jít... (Smích.)

(Jednání přerušeno od 22.53 do 23.08 hodin.)

Nám. Dolínek: Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že uplynula pauza na jednání klubů, požádal bych o pětiminutové prodloužení této pauzy. Děkuji za pochopení a začneme tedy jednat ve 23.15. Děkuji. 23.10? Můžeme zkusit. OK. Pardon, máme zde procedurální návrh kolegyně Plamínkové, že by došlo k předkladům tisku podle programu, jak bylo navrženo. Procedurální návrh paní radní Plamínkové. Prosím.

P. Plamínková: Mohlo by se začít už nyní s těmi body programu, tak jak jsme se dohodli, protože i když tady ještě nejsou zástupci hnutí ANO, tak mezitím by mohli ostatní diskutéři diskutovat.

P. Humplík: (mimo mikrofon) Jestli můžu poprosit technickou. Já myslím, že tady zavádíme nějaké úplně nesmysly, protože místo toho, když někdo požádá o pauzu, že budeme zatím jednat. Chápu, že se blížíme k půlnoci, ale prosím vás, nedělejme z toho úplnou frašku!

Prim. Krnáčová: Naprosto s vámi souhlasím, pane kolego. Prosím, abychom se dostali k návrhům, které jsme si schválili procedurálními hlasováními. Pan kolega Wolf má ještě návrh.

P. Wolf: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych přece jenom ještě potřeboval zařadit procedurálně tisk Z-4174. Je to odůvodnění veřejné zakázky na rekonstrukci Šlechtovy restaurace. (Námítky z pléna.) Bohužel je to potřeba kvůli předloženému oznámení. Poprosím o to – já jsem nevěděl, že jste to vyřadili. Tohle je věc, která v tuto chvíli je velmi potřebná. Jinak aktuálně zase přijdeme o dva měsíce při hledání zhotovitele restaurace. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Kolegové, to se stává, když se domluvíte, že máme ukončit jednání zastupitelstva! Měli jsme ho dokončit!

Tak prosím, procedurální návrh pan kolega Wolf dal, budeme o něm hlasovat.

Kdo je pro, proti, zdržel se?

Pro: 26 Proti: 0 Zdr.: 7. Návrh nebyl přijat.

Pokračujeme prosím v programu a pokračujeme bodem číslo

12

Tisk Z - 4275**k návrhu na úpravu rozpočtu běžných výdajů v kap. 05 a 04 v roce 2016**

Prim. Krnáčová: Předkládá paní kolegyně Kislingerová.

Nám. Kislingerová: Kolegové, dobrý večer. Já mám pro vás výbornou zprávu. Tisk Z-4275 je o tom, že Ministerstvo práce a sociálních věcí nám, hlavnímu městu Praze, poskytlo prostředky ve výši 671 852 000,- Kč, které jsou určeny na podporu poskytování sociálních služeb na území hl. m. Prahy. Chtěla bych říct, že rozdělení těchto prostředků na jednotlivé žadatele bylo schváleno usnesením ZHMP č. 14/9 ze dne 25. 2. 2016 a to přesné rozdělení máte v důvodové zprávě.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Pan Bříza se hlásil.

P. Bříza: Pardon, já jsem se přemáchl.

Prim. Krnáčová: Výborně. Uzavírám rozpravu. Budeme hlasovat. Kdo je pro, proti, zdržel se? Hlasujeme nyní.

Pro: 45 Proti: 0 Zdr.: 10. Tisk byl přijat.

Pokračujeme bodem číslo 16/2. Předkládá pan kolega Lacko. Technická – pan kolega Čížinský. Prosím.

P. Čížinský: Děkuji za slovo. Vážená paní primátorko, já bych chtěl přece jenom ještě poprosit o bod číslo 13, protože se jedná o ponechání nevyčerpaných účelových prostředků městským částem, a pokud ho neprojednáme a neschválíme, tak zkomplikujeme financování mnoha projektů v městských částech až o dva měsíce. Prostě v polovině roku se dozvedí městské části, že jim byly ponechány prostředky z minulých let. Domnívám se, že skutečně by to bylo 20 vteřin tento bod projednat. Poprosím o zařazení.

Prim. Krnáčová: Kolegové, tak jste se neměli domlouvat, že přerušíme jednání tohoto zastupitelstva! Toto bylo nerozumné rozhodnutí. Prosím.

Nám. Dolínek: Děkuji. Mám procedurální návrh zařadit všechny vyřazené body na program dnešního jednání a dokončit dnešní zastupitelstvo. Prosím bezodkladně hlasovat. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Byl dán procedurální návrh. Prosím pěkně, kdo je pro, proti, zdržel se? Všechny body.

Pro: 18 Proti: 13 Zdr.: 8. Bohužel, pane kolego, vůle byla.

Technická – pan kolega Michálek.

P. Michálek: Paní primátorko, já se omlouvám, ale myslím, že se mělo nejdřív hlasovat o návrhu pana Čížinského, který ho přednesl jako první, a teprve potom o návrhu pana Dolínka.

Prim. Krnáčová: Dobře. Budeme hlasovat o návrhu pana kolegy Čížinského. Ten chtěl zařadit bod číslo 13 na projednávání.

Prosím technická, pane kolego.

P. Čížinský: Já chci ještě vysvětlit, že se skutečně jedná o několik vteřin a nezkomplikujeme v městských částech používání prostředků z minulých let. V podstatě bych doporučil vzít rozum do hrsti a nezkomplikovat o několik měsíců realizaci věcí, které městské části připravují roky. Prosím.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Humplík. Vy jste se hlásil, rozprava ještě nebyla otevřená, protože ještě musíme dát procedurálně hlasovat o zařazení tohoto bodu. Omlouvám se.

Takže procedurálně hlasujeme o zařazení bodu číslo 13 na zasedání Zastupitelstva. Hlasujeme nyní. Zařazení bodu číslo 13 do projednávání. To je bod, který požadoval pan kolega Čížinský.

Pro: 41 Proti: 1 Zdr.: 4.

Tak se zařazuje za poslední schválený bod za pana kolegu Wolfa. Doufám, že jsem si to pamatovala správně.

Pokračuje pan kolega Lacko bodem číslo 16/2. Prosím.

Pan kolega Humplík měl technickou.

P. Humplík: Jestli jsem se měl přihlásit dneska, nebo jestli je to technická, nebo co jiného, poněvadž mám pocit, že jsem trošku zase na Marsu.

Omlouvám se, ale říkám tady všem ostatním předsedům klubů – připadá mi úplně zbytečné, že se na něčem dohadujeme, když nejsme schopni to dodržet. Něco jsme si řekli – nemám problém s tím, když si řekneme něco jiného. Rozumím paní primátorce, která jako jediná se zdržela u toho, tzn., chápu její výtku. Na druhou stranu pokud si tady něco řekneme, tak prosím příště, aby předsedové klubů byli informováni o tom, co chceme, a ne abychom tady potom zase dělali cochcárnu. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Mluvíte mi z duše, pane kolego. Pokračuje pan kolega Lacko. Technická pan kolega Ferjenčík.

P. Ferjenčík: Omlouvám se, ale myslím, že je důležité, aby to zaznělo. Když už rok a půl dostáváme Zastupitelstvo svolané s tím, že když to nestihneme, tak se pokračuje v pátek, tak bych uvítal, kdybyste s tím, kolegové, příště začali počítat, abychom to Zastupitelstvo mohli dokončovat v pátek. My jsme chtěli pokračovat v pátek, to byl důvod, proč jsme navrhli původně celý tento proces.

Takže tohle říkám pro zápis. My jsme byli připraveni sejít se zítra ráno a pokračovat normálně v programu tak, jak to bylo oznámeno úřadem a paní primátorkou. Považujeme za skandální, že zbytek Zastupitelstva s tím nepočítal.

Prim. Krnáčová: Za 40 minut máte ráno. Jen je třeba počkat. Děkuji. Pane kolego, pokračujte.

P. Lacko: Dobrý pozdní večer, kolegové. Předkládám tisk číslo

16/2

Tisk Z - 4139**k návrhu na financování projektů specifické primární prevence v rámci Grantového programu hl. m. Prahy pro oblast primární prevence ve školách a školských zařízeních**

Jsou to grantové programy v oblasti primární prevence ve školách a školských zařízeních. V rozpočtu HMP pro rok 2016 byl připraven Grantový program pro oblast primární prevence ve školách a školských zařízeních v celkové výši 9 mil. Kč. Z toho již 3 275 250 Kč bylo schváleno Radou, protože to byly granty do 200 tisíc.

Nyní před vás předstupuji a žádám o schválení druhé části této částky, tedy ve výši 5 724 750 Kč. Jsou to granty právě do oblasti primární prevence ve školách a školských zařízeních, které jsou v jednotlivých částkách vyšší než 200 tisíc. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Uzavírám rozpravu.
Budeme hlasovat. Kdo je pro? Proti? Zdržel se?
Pro: 51 Proti: 0 Zdr. 4. Tisk byl přijat.

17

Tisk Z - 4123**k návrhu na udělení grantů v oblasti prevence kriminality v roce 2016**

Prim. Krnáčová: Pokračujeme panem kolegou Hadravou a tiskem pod pořadovým číslem 17.

P. Hadrava: Ještě jednou dobrý večer. Je to tisk číslo 4123. Tímto materiálem předkládám návrh na udělení grantů v působnosti odboru zdravotnictví, sociální péče a prevence kriminality. Na letošní rok byla vyhlášena témata sociální prevence, situační prevence, informace občanů a vzdělávání prostřednictvím tištěných materiálů a informačních kampaní.

Materiály, které tam jsou, nepřesahují 200 tisíc. Je tam šest projektů v celkové hodnotě 2 280 tisíc, a kde to přesahuje 200 tisíc, tam je to 21 projektů v celkové hodnotě 1 529 tisíc.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Uzavírám rozpravu.
Budeme hlasovat. Kdo je pro? Proti? Zdržel se?
Pro: 46 Proti: 2 Zdr. 6. Tisk byl přijat.

28/4

Tisk Z - 3451

*k pořízení návrhu zadání úprav ÚP SÚ hl. m. Prahy na území
správního obvodu Prahy 6*

STAŽEN

37

Tisk Z - 4137**k návrhu na udělení grantů v oblasti kongresového turismu na rok 2016**

Prim. Krnáčová: Teď bych poprosila pana kolegu Wolfa.

P. Wolf: Dobrý skoro půlnoční podvečer, skoro půlnoc.

Z-4137 – návrh na udělení grantu v oblasti kongresového turismu pro rok 2016. Máme zde tisk, kde hlasujeme o žádostech 16 žadatelů ve výši 6 175 tisíc korun. Jedná se o granty, které jsou vypisovány pravidelně. Jsou tam jasná pravidla - na každého účastníka daného kongresu, který přesahuje více než 700 návštěvníků a z toho více než 60 % návštěvníků je zahraničních a přespí v Praze víc než dvě noci. V případě, že daný účastník toto nesplní, musí všechny peníze vrátit. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Pan Ferjenčík.

P. Ferjenčík: Já jsem v tomhle tisku narazil – nevím, jestli je to chyba, nebo něčemu špatně rozumím. Každopádně tam je žadatel Sdružení pro výstavbu silnic Praha, Prosecká pro kongres Foundation Euro Asphalt. V popisu té akce je, že žadatelem a organizátorem je společnost Garant International. Tak mi není jasné, jestli je to omyl nebo jestli jsem něco špatně pochopil. Strana osm toho materiálu.

P. Wolf: Nerozumím otázce.

P. Ferjenčík: Je tabulka, ve které je žadatel, a tam je uvedeno Sdružení pro výstavbu silnic. A když se podíváme na text pod tou tabulkou, tak je tam napsáno: lokálním spolupředatelem je žadatel a organizátorem – omlouvám se.

P. Wolf: Dobře, děkuji.

Prim. Krnáčová: Dobře. Uzavírám rozpravu.

Budeme hlasovat. Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 51 Proti: 2 Zdr. 1. Tisk byl přijat.

38

Tisk Z - 4245**k návrhu na přidělení grantů v oblasti podpory sportu a tělovýchovy na rok 2016
v programech II.A/1., II.A/2., II.B., II.C. a IV.**

P. Wolf: Předkládám tisk Z-4245. Je to materiál na přidělení grantů v oblasti sportu a tělovýchovy na rok 2016. Jedná se o návrh dotací pro rozvojové programy sportovní infrastruktury v Praze, který je určen pro investice a na podporu provozu. Jedná se o čtyři programy – výstavbu sportovišť či jejich rekonstrukce významného rozsahu, to je tzv. program A/1. Program A/2 – modernizace a rekonstrukce sportovišť, program II.B/2 – podpora energeticky náročných sportovišť a bod C provoz veřejně přístupných sportovišť.

Ve výše zmíněných programech je Zastupitelstvu předkládáno ke schválení 145 projektů s navrženou hodnotou 255 555 tisíc korun. Řeknu vám k jednotlivým programům. V programu A/1 se jedná o částku 173 650 tisíc korun, u projektu A/2 je to částka 32 255 tisíc korun, u B/2 je to 27 250 tisíc korun a u C 18 880 tisíc.

Celý tento tisk byl schválen Radou a hlavně primárně výborem pro sport a volný čas.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Pan kolega Manhart, prosím.

P. Manhart: Dobrý večer, dámy a pánové. Chtěl bych v souvislosti s tímto tiskem nahlásit střet zájmů. Jsem členem Fotbalové asociace České republiky a zároveň fotbalového oddílu SK Ďáblice. Jedním dechem dodávám, že tento materiál podporuji.

Zároveň bych chtěl ocenit práci pana radního, komise a příslušného odboru sportu. Všichni odvedli velmi dobrou práci s ohledem na to, v jakém čase to letos schvalujeme. Je to historický moment, kdy už v březnu máme tu možnost granty schvalovat, takže děkuji.

P. Wolf: Já hlavně děkuji předsedům klubů, že to nevyřadili.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Uzavírám rozpravu.
Budeme hlasovat. Kdo je pro? Proti? Zdržel se?
Pro: 51 Proti: 0 Zdr.: 3. Tisk byl přijat.

39/1

Tisk Z - 4210

k návrhu na udělení grantů v rámci "Celoměstských programů podpory aktivit národnostních menšin na území hl. m. Prahy prorok 2016" a "Programů podpory aktivit integrace cizinců na území hl. m. Prahy pro rok 2016", uvolnění finančních prostředků z kap. 0664 formou účelové neinvestiční dotace MČ Praha 14

P. Wolf: Děkuji. Máme zde tisk Z-4210. Je to tisk na udělení grantů v rámci celoměstských programů podpory aktivit národnostních menšin na území HMP a podpory aktivit integrace cizinců na našem hlavním městě. Celkem bylo přijato 136 žádostí o grant. 199 národnostní menšiny, 37 integrace cizinců. Grantová komise navrhla rozdělení finančních prostředků ve výši 9 904 tisíc, z toho 7 869 tisíc pro národnostní menšiny a 2 035 tisíc na integraci cizinců do společnosti. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Uzavírám rozpravu.
Hlasujeme. Kdo je pro? Proti? Zdržel se?
Pro: 55 Proti: 0 Zdr.: 0. Tisk byl přijat.

39/2

Tisk Z – 4273

**k návrhu na úplatné nabytí pozemku parc. č. 20 s budovou č. p. 82 v k. ú.
Smíchov a úpravě rozpočtu v kap. 08 – Hospodářství**

Prim. Krnáčová: Prosím dál, pokračujeme.

P. Wolf: Děkuji. Teď zde mám trochu náročnější tisk. Je to tisk Z-4273. Tento tisk mají předsedové jednotlivých zastupitelských klubů. Jedná se o tisk k odkupu Národního domu na Smíchově. Tento tisk je předkládán takto narychlo z jednoho prostého důvodu – protože vlastník tohoto objektu, Odborový svaz KOVO, nám udělil exkluzivitu k jednání do dnešního dne. Od zítřejšího dne máme z logiky věci soupeře, kteří o tento dům usilují.

Nabídka na odkup pro město je 160 milionů korun plus daň z převodu, tak jak je dáno zákonem. Pokud máte před sebou důvodovou zprávu, nechal jsem ji rozdat vašim předsedům, věřím, že vás s ní seznámili – když se do ní podíváte, tak zjistíte, že odhad soudního znalce tržní ceny je aktuálně 158 229 940 korun. Svaz KOVO za onu budovu chce 160 milionů korun bez DPH.

Když se podíváme na cenu jako takovou, kdyby nebyla opotřebena, tak aktuální cena této budovy je více než 291 mil. Kč. Jedná se o secesní budovu postavenou v roce 1908 až 1910 profesorem arch. Aloisem Janem Čenským. Nebudu zde popisovat, o jakou budovu se úplně jedná. Předpokládám, že víte, která to je. Je to ten známý objekt na pražském Smíchově.

Co se týká využití této budovy, myslíme si, že je dobře, aby město takovou budovu vlastnilo z toho principu, že aktuálně máme Obecní dům. Myslím si, že by velmi dobře doplnila náš Obecní dům pro potřeby kultury a dalších akcí, které v našem Obecním domě nejsme schopni realizovat. Úvaha je taková, že tuto částku by zaplatilo město. Následně by tuto budovu pronajalo akciové společnosti Obecní dům, která by se o ni starala. Starala by se o ni tak, jak jsem před chvílí řekl, že tržní nebo hodnota budovy je nějakých necelých 300 mil. Kč. Řekl jsem, že 160 milionů je aktuální cena odkupu, tak z toho z logiky věci vychází, že tato budova se bude muset rekonstruovat. Bude se rekonstruovat z výnosů Obecního domu. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Přihlásil se první pan zastupitel Humplík.

P. Humplík: Dobrý večer. Přestože je pozdě, přiznám se, že mi trochu vadí tady to. Jednak o tomto se ví a bylo to probíráno na Radě už přes měsíc. Za druhé už z toho důvodu, že už tady máme jeden Obecní dům, který nás stojí spoustu peněz, tak prostě nevidím důvod, proč by si město mělo pořizovat další Obecní dům za takovéto peníze, který bude muset spravovat, který bude muset řídit nějakým managementem, který bude zase stát peníze, který bude muset rekonstruovat. Neslyším a neslyšel jsem tady důvod, proč bychom si další nemovitost do města měli pořizovat. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan Grabein Procházka.

P. Grabein Procházka: Dobrý večer všem. Já bych k tomu měl jenom tři poznámky. Protože ten dům poměrně dobře znám, tak je nutno připočíst k té kupní ceně zhruba investici, kterou ten dům bude vyžadovat proto, aby byl provozuschopný, v řádově desítkách milionů, možná odhad je až někde kolem sto milionů.

Druhá věc. Město dlouhodobě bojuje s tím, jak efektivně spravovat a využívat objekty typu Kongresové centrum, kde za 15 let určitým váháním vlastně město přišlo téměř o 60 % akcií v této budově. Víme po 15 letech, v jakém stavu je Výstaviště a objekty na Výstavišti. A protože samozřejmě to jsou – nechci říci – podobné objekty, ale jsou to objekty, kde se konají – řekněme – podobné akce, tak na jednu stranu chápou, že tady je nějaký převis peněz, který je potřeba investovat. Ale v případě, že by se měla realizovat tato investice, tak pro mne vůbec to nejpodstatnější je přes vložené peníze, přes investici, která se tam musí udělat, co očekáváme od tohoto objektu z hlediska jeho využití. Smíchov není centrum Prahy a akce, které budeme realizovat na Smíchově, jsou řádově o desítky procent – řekněme – méně lukrativní z hlediska toho, co jsou schopny platit na nájmy, případně za nějaké ostatní služby, které by se v tomto domě odehrávaly.

Můj dotaz tedy míří především k tomu, jestli má Obecní dům, který vlastně tuto nabídku předkládal a v zásadě ji bude realizovat, představu o nějaké jednoduché feasibility study, která by řekla skutečné využití toho objektu poté, co bude i zrekonstruován. A jestli tam tedy je aspoň nějaká šance na to, ne že by byla návratnost té investice, to v žádném případě nebude, ale jestli tam bude vůbec možnost – řekněme – takové ekonomiky toho objektu, která zabezpečí minimálně jeho provozní roční náklady. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Kaucký.

P. Kaucký: Děkuji, paní primátorko. Musím se přiznat, že nad těmi informacemi nebo výroky, které tady teď před chvílkou zazněly, se mohu pouze pousmát. Praha z celosvětového hlediska, nebo když nechcete z celosvětového hlediska, tak z celoevropského hlediska patří mezi desítku top destinací, pokud se týká kongresového turismu. Opravdu my patříme mezi jedno z nejvyhledávanějších měst z hlediska realizace jakékoliv kongresové turistiky a já opravdu nevím, jakým způsobem bychom mohli ještě více využít Kongresové centrum Praha na Vyšehradě. To je první věc.

Věc číslo dvě. Pokud se týká Národního domu na Smíchově, tak v tuhle tu chvíli, pokud si vezmeme, jaké jsou hlavní objekty z hlediska využívání těch opravdu nejnáročnějších společenských akcí, tak to máme Lucernu, máme Národní dům na Vinohradech, máme Národní dům na Smíchově a pak se můžeme bavit o tom, jaké jsou jiné budovy, které jsou vhodné právě například pro uspořádání jakýchkoliv významnějších plesů nebo jiných společenských akcí. V tomhle tom to vnímám, že Národní dům na Smíchově je příležitost, jak diverzifikovat ekonomické portfolio Obecního domu, jak rozšířit možnosti Obecního domu, který v tuhle chvíli je vytížen na absolutní maximum. Víte, že tam sídlí Symfonický orchestr hl. města Prahy, který se snaží využívat Obecní dům pokud možno co nejvíce. A jakékoliv další aktivity jsou poskytovány soukromým nájemcům. Ale tyto aktivity jsou v naprostém maximu a ta vytíženost opravdu nemůže být vyšší.

Takže v tomto se vůbec neobávám, že by Národní dům na Smíchově nebyl využit, právě naopak. A pokud si vezmeme, že by tato budova, tento objekt spadal de facto pod řízení jedné společnosti, tzn. pod jeden management, tak pak to můžeme chápat tak, že je to obrovská příležitost, jak – řekněme – udržet ekonomickou rentabilitu společnosti Obecní dům, a.s., a jak jsem řekl, udržet ekonomickou diverzifikaci.

Konec konců já se musím nad tím trochu pousmát. Mně připadá směšné, když jsme se tady bavili o tom, že Dolíček neboli stadion Bohemians Praha je v centru Prahy, a pak je tady řečeno, že Smíchov není v centru Prahy. Trošku si vezměme v potaz, co tedy je centrum Prahy, ale konec konců mi připadá, že tedy Smíchov je centrum Prahy, a Vršovice možná jsou to vnější centrum. Ale v tomto prosím, kolegové, opravdu vezměme rozum do hrsti. Je půl dvanácté večer. Rozumím tomu, že už se začínáme pohybovat trochu v relativních souvislostech. Ale jestli Praha 10 není centrum Prahy, Praha 5 je centrum nebo naopak – já jsem z Prahy 4, беру to tak, že třeba Kongresové centrum Praha je centrum Prahy. Naopak můžeme to brát tak, že Pankrác možná není.

Ale prosím, Obecní dům, který v tuhle tu chvíli sídlí na Náměstí republiky, tak je centrum. Podle mne Smíchov je rovněž centrum. A tohle to je ideální příležitost k tomu, jak získat skvělou akvizici pro akciovou společnost Obecní dům. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Michálek.

P. Michálek: Děkuji za slovo, paní primátorko. Připojuji se ke skupině, která pořád neporozuměla tomu, proč máme kupovat novou budovu a jak bude využita, kromě toho, že ji vlastní odboráři, že je v centru atd. Ale my vlastníme tolik budov, které jsou v centru, některé jsou prázdné, nevyužité. Ta skvělá ekonomická rentabilita, která byla samozřejmě, má asi nějaký socialistický vzor, nebo já tomu nerozumím. Ale opravdu mi to přijde jako proč by proboha nemohl, a my bychom to měli chtít, aby budovy, ve kterých mohou být pořádány tyto akce, provozovali soukromníci. Vždyť my, když je dáme do správy nějaké společnosti s dozorčí radou, nedej bože ještě obsazenou někým politickým z trafikantských důvodů, jak se to tady občas bohužel děje, tak ta společnost pro nás bude pouze čistým nákladem.

Já moc té vizi, jak ji tady malujete, kolegové socialisti, nevěřím. A upřímně řečeno nebudu ani smutný, když tu nemovitost koupí Italové od těch odborářů, což odboráři teď tvrdí, že když se nerozhodneme teď a tady, a já ten tisk jsem dostal asi tak před 30 minutami, ten tisk má asi centimetr a půl, a nemůžu se kvalifikovaně rozhodnout ten tisk podpořit. To mě prostě hrozně mrzí, protože ty analýzy jsem nečetl. A pokud jsem se ptal našeho zástupce ve výboru pro majetek, tak ten tisk nebyl projednán ve výboru pro majetek, což je poradní orgán Zastupitelstva. Takže já ten tisk nemůžu v tento okamžik, ještě navíc v takhle pozdní hodině, když je podivně dozařazen, podpořit.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Jílek.

P. Jílek: Dámy a pánové, opravdu nevím, jestli mám plakat nebo se mám smát. Uvědomte si, že jsme tady vedli tříhodinovou debatu o útratě zhruba 120 milionů za Dolíček. Myslím si, že už tady v tom sále vůbec nejsme při smyslech, když tady ve 23.40 chceme schvalovat útratu 160 milionů korun na základě asi stostránkového materiálu, který jsme dostali před půl hodinou. Opravdu žasnu. Nevím, jestli tohle napíše zítra noviny, tak snad budu muset složit mandát.

Nezlobte se, já o tom tisku nejsem ani schopen diskutovat, ani hlasovat. Myslím si, že je vůbec chyba, že tady něco takového zkusíme udělat. Víím, že jsme vedeni tím – skoro si myslím, že ti odboráři nás dostali takhle ke zdi, abychom to tady ve 23 – ještě o tom budeme 20 minut diskutovat a naše exkluzivní právo stejně vypršelo. Takže jestli jste tady někdo při smyslech, tak navrhněte 15minutovou přestávku a bude to vyřízené. Nezlobte se, ale tady ta naše lidová tvořivost popírá veškerou důstojnost toho, že zacházíme se 160 miliony veřejných prostředků, tak prosím pěkně o návrat ke zdravému rozumu, i když já se s vámi vždycky takhle před půlnocí strašně rád zasměju.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Nepil.

P. Nepil: Děkuji. Způsob projednávání nechám bez komentáře, to už bylo řečeno předtím. Mám tři věcné otázky.

První je, jaká je podle té analýzy kalkulovaná návratnost investice. To je první.

Druhý je, jaké jsou předpokládané náklady na opravy. Něco tu naznačil kolega Procházka. Předpokládám, že ty kalkulované v té analýze.

A třetí, jestli už máme zhruba nějakou představu třeba, kým by se to mohlo pronajmout. Jestli je nějaký nájemce. Jestli už se jedná s nějakým orchestrem nebo něčím takovým. Jestli pan radní by nám mohl k tomu něco třeba povědět. Díky.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Humplík.

P. Humplík: Mám tři krátké body. První bude o něco delší.

Byl jsem na nějaké večeři, kde jsem seděl shodou okolností vedle pana Středuly, což je odborář. A než jsem si všimnul, že to je pan Středula, tak jsem se jenom díval a záviděl jsem mu krásné hodinky. Přiznám se, že závist je jeden z hříchů, to znamená, že na to nejsem pyšný. Nicméně se ptám, proč bych měl přidávat KOVO na výplaty odborářů další peníze jako zastupitel hl. města, protože tím, že jsem zastupitel odpovědný, tak i z rozpočtu hlavního města.

Dvojka. Je tady nějaký ekonomický plán toho využití? Shodou okolností mám kanceláře na Náměstí republiky vedle Obecního domu a shodou okolností jsem doma na Praze 5. To znamená, že vím, jaký je tam provoz. Víم, jaká je tam návštěvnost turistů. Víم, jakým způsobem to tam funguje. A řeknu vám rovnou – Náměstí republiky není Praha 5. Tam prostě ty věci nebudou fungovat úplně stejně.

A jestli pane Kaucký, kterého si velmi vážím včetně všech návrhů, které dáváte, mi říkáte, že chcete dorovnat Obecní dům, který je – teď mě kolegové opravili, že není ve ztrátě, ale je na černé nule, do zisku tím, že ho zadlužíte 140 milionů na to, že tam budeme dělat plesy, tak mám pocit, že opravdu jsme tady dneska špatně. Pokud mi, Honzo, řekneš, z jakého důvodu to kupujeme, z nějakého jednoduchého, tak pro to velmi rád zvednu ruku. Jinak mám pocit, že to je opravdu něco na poslední chvíli zařazeno úplně nesmyslně. A říkám jenom, že až příště budu na večeři vedle Středuly, tak mu budu závidět další hodinky.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Stropnický.

P. Stropnický: Když jsem se naposledy viděl s panem Středulou, tak žádné hodinky neměl. To jsou prostě pomluvy, které byly zavedeny v době, kdy byl vrchním odborářem pan Zavadil. O tom bylo známo, jaké hodinky má. Ale myslím si, že si ho pan kolega Humplík plete. To je jedna věc.

Druhá věc je ta, že chápu to, že ODS nevidí důvody, proč by mělo město vlastnit město, to je teze do strategického plánu, město vlastní město, protože například na Žižkově náš Národní dům ODS prošustrovala v 90. letech. Takže je v něm dneska soukromý hotel. Takže si ta městská část, po dobu, kdy byla rekonstruována naše radniční síň, trvalo to ODS asi pět let, než ji zrekonstruovala, tak si tam městská část musela pronajímat ve vlastním domě, kterému stále říká národní.

Ale zpátky k tomu, proč si myslím, že návrh pana radního je dobrý a proč bychom ho měli podpořit. Především je tady dobrý příklad ekonomické synergie mezi vlastnictvím paláce Žofín a Národního domu na Vinohradech. Myslím si, že jsou tyto dva objekty navzájem k sobě ve velmi podobném poměru jako Obecní dům a Národní dům na Smíchově. Jeden z těchto dvou objektů je ten o něco exkluzivnější, v případě našeho vlastnictví je to Obecní dům, v případě toho druhého je to palác Žofín. A potom jsou to ty dva domy, které jsou jakoby trochu periferní, ale společné vlastnictví těchto dvou objektů umožňuje velmi dobře přesouvat exkluzivnější akce do exkluzivnějšího prostoru a ty méně exkluzivní vyjednávat do toho prostoru druhého. To je jedna věc, kde velmi dobře rozumím té strategii, která za touto úvahou stojí.

Druhá poznámka k tomu. Je určitá záruka v osobnosti ředitele Obecního domu pana Vlastimila Ježka. Pokud se mohu postavit za nějakou věc z minulého volebního období zcela jednoznačně a bez výhrad, tak to bylo výběrové řízení na tohoto ředitele, které zorganizovala TOP 09. Prosadil ho do té funkce tehdejší radní pan Václav Novotný. Myslím si, že pan Ježek v Obecním domě odvedl naprosto vynikající práci, která nás teď vůbec může opravňovat nebo umožňuje nám vlastně situaci, ve které můžeme uvažovat o tom, že bychom si například i ze zisku Obecního domu mohli právě tento Národní dům na Smíchově pořídit.

Nemám obavy o to, že by Vlastimil Ježek v čele této sloučené organizace, této sloučené akciové společnosti spravoval tyto objekty jakýmkoliv způsobem v neprospěch města. Vlastimila Ježka předchází již mnoho dobrých zkušeností se správou veřejných institucí, ať už je to v minulosti Národní knihovna České republiky, ať už je to v minulosti Český rozhlas jako veřejnoprávní médium. Všechno jsou to významné instituce s obrovskými rozpočty, které tento vynikající manažer přivedl k rozkvětu, jejichž budovy a správu rozšířil. Rozšířil je často kvalitní architekturou a domnívám se, že bude v takovém případě Národní dům na Smíchově ve velmi dobrých rukou.

Proto bych vás rád požádal, abychom podpořili tento návrh, protože obecně je správně, když město má co největší podíl z vlastnictví v rámci svého katastru, v rámci své správy tak, aby mohlo ovlivňovat, co se v tom městě přímo děje, a řekněme ovlivňovat i určitým způsobem společenskou a kulturní úroveň, která se ve významných prostorách města, jako je třeba i Národní dům na Smíchově, odehrává.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Procházka.

P. Grabein Procházka: Já jenom krátkou reakci na pana Kauckého. Samozřejmě velice dobře znám situaci v kongresovém průmyslu v Praze, ale taky velice dobře znám kalkulaci těchto akcí a znám velice dobře ekonomiku všech těchto objektů, o kterých tady bylo hovořeno. Byť souhlasím s tím, co říkal pan Stropnický, že synergie Žofína a domu na Náměstí míru dává určitou logiku, a zde se ta logika nabízí taky, tak jsem jenom upozornil na to, že za akce na Smíchově se platí jiná cena, a že by mě jenom zajímalo, jestli je nějaký plán využití tohoto objektu. Jestli to bude počítáno tak, že bude to ad hoc na akce, které tam přicházejí nebo přijdou nahodile, anebo jestli tam je počítáno i s tím, že tam budou nějaké stálé nájmy, které budou garantovat nějakou ekonomiku.

Takže si myslím, že je docela správné se opřít o konkrétní čísla, nikoli jenom o statistiky, kolik akcí v Praze probíhá apod. To je asi všechno, co jsem k tomu chtěl říct.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Bříza.

P. Bříza: Děkuji. Nezlobte se, my jsme tady seděli čtyři roky. Já opravdu nejsem žádný politik, který si na to hraje a nechci tady ani mentorovat. Ale asi jsme buď mentálně slabší než minulé Zastupitelstvo, nebo se tady nic nedělalo. My tady pokaždé máme sedět do čtyř hodin do rána. Proč? Protože sem chodí materiály, které absolutně neprojdou tím normálním standardním procesem. Má to projít přes výbory, má to projít přes komise, má to projít přes Radu HMP, která na to panebože má mít nějaký názor, protože má za to politickou zodpovědnost. A vy na nás pořád neustále hážete všechny problémy světa, které tady musíme řešit do čtyř hodin do rána.

A za normálních standardních procesů tady funguje koalice. Možná to je starý příběh, který si nepamatujeme, ale to je prostě většina v Zastupitelstvu, takže my jako opozičníci nebo jiní opozičníci tady k tomu řeknou prostě svoje názory a své připomínky, a potom se tady normálně všechno odhlasuje. Ale my tu sedíme do čtyř hodin do rána. Já vás prosím, moc žádám, abyste nám řekli, jestli v tom chcete pokračovat, protože pak asi budeme muset všichni změnit své plány na příští dva roky, protože budeme muset vypovědět naše zaměstnanecké poměry, abychom tady za čtyři a půl tisíce hrubého seděli dál. Anebo se pojd'me rozdělit o platy. Já osobně říkám, že tu svoji část dám na charitu a klidně tady budu sedět zadarmo, ale připadá mi opravdu nestydaté, že jsme potom ještě káráni za to, že tady diskutujeme a že se snažíme řešit.

A my tu ve 12 hodin prosím pěkně, řešíme, jaká bude ekonomická návratnost. Kolik - sto nebo deset milionů půjde do oprav. Vždyť je to úplně absurdní. Tady sedí ředitel nemocnice. Tady sedí spousta lidí, kteří jsou profesně manažeři a vedoucí pracovníci firem. Jestli bychom takhle měli řídit firmy, tak tedy potěš pánbůh. To mám pocit, že pan kolega Ludvík by měl zavolat všechny sekretářky, všechny lékaře a všechny bratry, kteří tam vozí nebožtíky, nebo pan docent Svoboda nebo kdokoliv jiný, a všichni bychom se tedy v nemocnicích měli radit o tom, jakým způsobem budeme řídit nemocnice či firmy.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Novotný.

P. Novotný: Děkuji za slovo. Za prvé chci říct, že Petr Bříza má velikou pravdu. Ten tisk by se určitě projednával o mnoho snadněji, kdyby prošel standardním procesem. A my prostě stůněme na to, že ty věci sem chodí nestandardně. Proto zdůrazňuji, že to, co říkám, je názorem mým, Václava Novotného, že my jako klub máme v této věci volné hlasování, a že se vůbec nedivím, že kolegové z klubu TOP 09 o tomto tisku mají problém prostě proto, že s tou věcí jsou seznámeni na poslední chvíli a velmi málo.

Mám jakýsi informační náskok v této věci. Vícekrát jsem o tom mluvil s Vlastou Ježkem, takže to znám důkladněji. Musím dát hodně za pravdu Karlovi Procházkovi, ale stejně tak Lukášovi Kauckému, jakkoliv jejich názory byly spíše odlišné, tak je podle mého soudu svatá pravda, že bychom se měli soustředit na Kongresové centrum, a my bychom se měli soustředit na Výstaviště. Ale taky máme Obecní dům. Jsou to tři různé akciové společnosti, které mají různou kvalitu svého managementu. A Obecní dům, když to vezmu velmi zhruba, je na tom tak, že platí 35 milionů korun ročně nájem městu za to, že používá ten barák, a generuje 25 milionů zisku. Čili 35 milionů do městského rozpočtu a 25 milionů do akciové společnosti. To není zlý výsledek. Fakt je, že si myslím, že hlavní argument je, že prostory Národního domu na Smíchově jsou komplementární k prostorům Obecního domu. Obecní dům má velikou Smetanovu síň a potom několik menších různých Grégrů, Palackého a všelijakých sálů. Prostory v Národním domě na Smíchově jsou jako něco mezi tím. Obecní dům má zcela vyprodáno, a to dlouho dopředu a fakticky si myslím, že kdyby paralelně provozoval budovu Národního domu na Smíchově, že by byl schopen svoji nabídku rozšířit.

A teď bych to mohl rozebírat důkladněji, do podrobností a do ekonomiky, protože znova říkám, konzultoval jsem to vícekrát, ale jenom říkám – díky tomu, že mám informační náskok, pro tisk budu hlasovat. Zároveň se nedivím kterémukoliv z kolegů, který pro to hlasovat nebude, ne snad proto, že by třeba byli ostře proti, ale prostě proto, že se s tou věcí neměli příležitost seznámit do té důkladnosti jako já. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Richter.

P. Richter: Prosím vás, já jsem z Prahy 5. Bylo by to strašně prima, kdybychom ten dům koupili. Bylo by to bezvadné. Chtěli bychom to náměstí oživit, které je takové polomrtvé. Řada argumentů, které tady jsou pro, jsou velmi dobré a velmi pravděpodobně to vypadá, že to je skutečně rozumná věc tu investici udělat. Nicméně fakt jsme ten materiál neviděli. Připadá mi to jako super riskantní věc takhle narychlo něco takového schvalovat.

Já dávám ke zvážení jednu věc – i s tím rizikem, že možná tedy se to nepodaří koupit a mě skutečně s největší pravděpodobností bude mrzet, ale zase na druhé straně ten, kdo to kupuje, to nekupuje proto, aby to zboural, ale bude tam snad také něco provozovat, co bude mít nějaký smysl, potenciální, teoretický nějaký soupeř v aukci, dražbě nebo obchodu, který je tady na stole. Takže takhle. Já si myslím, že bychom měli projednávání toho tisku přerušit, dát úkol panu radnímu Wolfovi, ať připraví a projedná řádně ve všech orgánech do příštího zastupitelstva tento tisk, a jestli jsou manažeři a odboráři aspoň trochu soudní, tak pochopí, že zájem máme, že jsme trošku těžkopádná organizace, která se nerozhoduje lehce. Zase na druhé straně jsme poměrně jistý partner, má to také nějaké přednosti, jednání s městem, co se týká jistoty obchodu. Takže já si nemyslím, že je úplně jasné, že zítra ráno v sedm hodin to prodají nějaké konkurenci.

Takže nechci to teď dávat přímo hned jako procedurální návrh – hlasování o přerušení, protože ještě tam možná někdo z přihlášených kolegů bude mít nějaký lepší návrh, ale jestli si myslíte, že to je dobré, tak bych ho předložil poté, co všichni svoje příspěvky řeknou.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Paní kolegyně Plamínková.

P. Plamínková: Mně na rozdíl od koupě stadionu Ďolíček tato příležitost připadá jako opravdu výborná. Chápu, že pro mnohé z vás to je narychlo. My jsme v radě měli asi příležitost se s tím seznámit lépe. Je to příležitost, která se nemusí dlouho opakovat, příležitost obohatit nabídku, portfolio, které Praha může mít. Myslím, že to opravdu s tím Obecním domem bude mít smysl. Obecní dům je ziskový, je docela slušně ziskový, a to, že to koupíme za celkem slušnou cenu a rekonstruuje se to z ušetřených prostředků Obecního domu, mně přijde jako dobrý nápad. Takže já to rozhodně v každém případě podpořím.

Prim. Krnáčová: Děkuji. Pan kolega Humplík, prosím.

P. Humplík: Mně to nepřekvapilo, Jano, když jsi říkala, že ti to nepřijde jako dobrý nápad Bohemka a pak jsi hlasovala pro, předpokládám.

Já jsem chtěl říct ještě na závěr krátce a doufám – je přihlášena spousta lidí, takže není to závěr. Petr Bříza, pro mě jeden z hokejových hrdinů brankářů, vždycky jsem ho viděl velmi klidného a to, že se tady dneska rozčilil, o něčem vypovídá. A nemyslím, že to je o tom, že je pozdní hodina. Matěji Stropnický, já si vás velmi vážím. Prosím ale, nenavázejte se neustále do ODS, jinak bych musel tady vytahovat pana Budína zeleného na Praze 5 a jeho partnerku, která lhala o tom, že je vysokoškolačka, lhala o tom, jakým způsobem se tam dělají výběrová řízení atd. Je to i v souvislosti s tím, kde ta budova, kterou chceme koupit, leží.

To hlavní, co je. Prosím, my pořád ještě nevíme a nikdo nám to neřekl, a čekám, že to někdo řekne, jaký je ekonomický záměr. My tady chceme koupit za 140 milionů nebo 150 nebo 160, nevíme kolik, budovu, o které vlastně nevíme, co s tím Praha bude dělat. Je tam něco jiného než dozorčí rady pro někoho dalšího? Nebo představenstvo nebo něco jiného? Je tady pan Ježek, aby nám řekl, co s tím bude dělat? Není. Je to prostě na poslední chvíli zase předhozená věc, která pouze dokumentuje to, jak je současná rada neschopná, nefunkční, není schopna tyto věci říkat a není schopna s tím dělat. Doufám, že uvidím nějaký ekonomický návrh, aspoň zběžně a poprosil bych i paní primátorku, aby se k tomu vyjádřila, jaký je její názor na tuto věc. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Já tady mám na monitoru něco, co bych neměla mít. Co to je? (Smích.) Technická, prosím. Pane kolego Svobodo, technická prosím.

P. Svoboda: Já jenom chci říct, že už je 1. apríla.

Prim. Krnáčová: Jak prosím? Ještě jednou.

P. Svoboda: Chci říct, že je 1. apríla v tuto chvíli. Jednak je to první apríl, to asi všichni víte i na Slovensku, co to znamená, když je 1. apríl, a jednak tím pádem vypršela lhůta.

Prim. Krnáčová: Dobře. Kdo byl další? Pan Kubišta prosím.

P. Kubišta: Já jenom z toho, co říkala paní radní Plamínková... (Technické připomínky z pléna.) Když už mi to funguje chvíličku, jenom to, co říkala paní radní Plamínková, že jste měli možnost na radě se s tím lépe seznámit. Mě by jenom zajímalo, kdy to radou prošlo nebo kdy to na radě bylo právě tím, že to dostáváme takhle na stůl.

Prim. Krnáčová: Pan kolega Lébl, za chvíli vám dám slovo. Já bych potřebovala někoho, aby řídil schůzi, pak se můžu přihlásit a můžu vám vysvětlit, jak to bylo, pane kolego Humplíku. Je tady! Podívejme. Dobře, moment. Jsem přihlášena do diskuse, až budu na radě.

Nám. Dolínek: Děkuji. Na základě jednacního řádu žádám paní primátorku, aby využila přednostního práva a vystoupila. Dále bych konstatoval, že před pěti týdny tento tisk byl projednán radou a paní primátorka osvětlí bezesporu doporučující stanovisko rady jako celku.

Prim. Krnáčová: To určitě neudělám, pane kolego. Já vám řeknu svůj názor k tomu. (Pobavení.) Jak to bylo vlastně na té radě? Byl nám předložen tisk s ekonomickou studií, která mluví o vnitřní výnosnosti tohoto nákupu, a byly tam tři varianty. Já tedy lituji, že jste se s tím nemohli dřív seznámit. Varianta jedna, že to koupí Obecní dům. Varianta dvě, že to koupí magistrát. A ještě tam byla třetí varianta, na kterou si nevzpomínám. Každopádně nejvýhodnější varianta byla ta, že to koupí magistrát do vlastního majetku, což v podstatě se dostáváme k ceně. Odhadní cena byla odlišná od tržní ceny a v důvodové zprávě, která povídala o tomto rozdílu a argumentovala tím, proč bychom to měli koupit, nebyl dostatečně vyargumentován ten rozdíl, který by nám dával možnost, abychom na radě zvedli pro to ruku, protože jsme si – já osobně – nebyla jista, zda činíme dobře, nebo nikoliv. Požádala jsem proto pana Wolfa, aby to poslal zpátky na výbory, aby se to projednalo ve výboru a aby dopracoval důvodovou zprávu, která je sice dopracována, nicméně jak správně říkáte, ve výborech to nebylo projednáváno.

Takže to je můj názor na to a mně je to velice líto, že je to předkládáno takto, a můžeme se podívat na to, kdo schválil, kdo spoluschválil, vy všichni, zařazení tohoto tisku na projednávání spolu s ostatními tisky. Můžeme se podívat, kdo to všechno byl, abychom si pak, pane Břízo, nestěžovali, že tady sedíme a že projednáváme tisky, které rada neschválila. Bohužel to tak je, protože se můžeme podívat, kdo to odschválil, a můžeme se potom k tomu vyjádřit. To je celý příběh o tomto tisku. Můj názor je, že by se takovýmhle způsobem tisky projednávat neměly, ani schvalovat. Děkuji.

Nám. Dolínek: Děkuji. Poprosím dalšího přihlášeného – pan kolega Nouza.

P. Nouza: Děkuji. Já tedy fakt nevycházím z údivu. Musím říct, že se také nedivím panu kolegovi Břízovi, že se rozčílil. Já jsem se přihlásil, pak jsem se odhlásil a průběh debaty mě donutil k tomu, že fakt těch pár slov k tomu musím říct.

Ted' jsem slyšel, a jestli se v tom dobře orientuji, tak rada už to projednávala před pěti týdny. Já prostě nerozumím tomu, proč to projednáváme – ne, že to projednáváme, to jsme si schválili, dobře, protože opozice obhájuje tisky koalice. To prostě je absurdní situace, protože kolega Novotný nám tady vypráví a předkládá to, proč to máme udělat. Tam odsud nezaznělo vůbec nic! Já tomu prostě opravdu nerozumím! Tohle je pro mě nepochopitelná situace. Obdivuji vaši hroší kůži, že to ještě dokážete. Ale vy to máte pět neděl, přinesete to sem, fakt sorry, ale vy to sem přinesete v 11 hodin večer, když všichni víme, že to je problém. To víte teď, že vám ta exkluzivita končí? To je fakt nepochopitelné!

Nám. Dolínek: Děkuji. Přednostní právo – pan radní Wolf.

P. Wolf: Děkuji za tyto věci...

Nám. Dolínek: Technická po vystoupení pana radního. Děkuji.

P. Wolf: To já můžu. Je to jednoduché. Ten tisk jsme opravdu dneska nechtěli předkládat. Ten tisk jsme chtěli, aby řádně prošel. Ovšem ve chvíli, kdy nám bylo včera oznámeno, že se nebude čekat na naše rozhodnutí a že v tuto chvíli 160 milionů a naše rozhodnutí v podstatě bude postrádat smyslu, protože pokud se dnes rozhodneme, přijde nabídka, která je zhruba o 20 milionů vyšší, tak já mu rozumím. Na druhou stranu vy jste se mě ptali, proč tuto investici. Pokud se podíváte na aktuální stav finančnictví v Evropě a v naší zemi, máme záporné úroky. Myslím si, že koupí takovéto budovy my naopak velmi dobře naložíme s finančními prostředky, které město má.

Bylo zde řečeno, jestli Obecní dům je ztrátový, nebo ziskový. Už čtyři roky je ziskový. Václav Novotný řekl zhruba 25 mil. Kč. V roce 2014 to bylo 30 mil. Kč, v loňském roce 20 mil. Kč. Na účtu Obecní dům má 135 mil. Kč. Je vidět, že to je zisková společnost. Tento dům na Smíchově – já jsem chtěl všechny tyto věci říct na závěr, až vy si řeknete své věci. V tuto chvíli ten dům je samofinancovatelný, aniž bychom tam udělali jedinou akci. Je samofinancovatelný z aktivit, které jsou tam z pronájmů a z věcí s domem souvisejících. Všechny akce, které jsou tam navíc, pokud nebudou ztrátové ty akce, samozřejmě to je možné, ale díky tomu, že Obecní dům se chová jako produkční, tedy pronajímá prostory, tedy v podstatě jenom kasíruje a bere provoz, stejně tak by se mělo zacházet s Národním domem na Smíchově.

Co se týká rozkladu nákladů výnosnosti a těchto věcí, všechno toto bylo předloženo představenstvem společnosti Obecní dům a.s. dozorčí radě a rada s tím souhlasila. Nikdy by tento tisk nebyl dán do zastupitelstva ani do rady, kdyby neprošel a nebyl doporučen radě jako stoprocentnímu akcionáři z pozice Obecního domu. Tato akvizice, pokud bychom ji dnes udělali, má pro budoucnost města z mého pohledu - samozřejmě chápu, že každý na to můžete mít jiný názor – pouze pozitivní dopad, a to, ať se na to podíváme, jak jsem říkal, z různých druhů úhlu pohledu: ekonomického, kulturně společenského a v podstatě i historického. Pokud Praha zde má secesní budovu ze začátku minulého století postavenou významným architektem, měla by se o ni starat. Měli bychom se starat o naši minulost, měli bychom se starat o památky. Vyhlašujeme každou chvíli nějakou budovu případně něco jiného za kulturní památku, neřkuli národní kulturní památku, mezinárodní kulturní památku moc nechce, protože pak by to musel platit stát, takže nám nechají národní a my pak musíme investovat. To je asi na jinou diskusi. V každém případě bych vás poprosil o to, možná abyste odpustili tu nedokonalost toho, že ten tisk je předkládán takto na poslední chvíli. Víte, že já jsem ho sem nechtěl dávat, ovšem pokud není jiné varianty a my můžeme o tuto dobrou investici přijít, nebylo jiné cesty. A předkládám ji ovšem s tím, že jsem stoprocentně přesvědčen, že tato investice je dobrá po všech stránkách. Děkuji.

Nám. Dolínek: Technická – pan zastupitel Jílek.

P. Jílek: Procedurálně návrh na ukončení debaty.

Nám. Dolínek: Nechávám hlasovat bez rozpravy. Kdo je prosím pro ukončení diskuse? Proti? Zdržel se? Děkuji. Než vyhlásím výsledek hlasování (Pro: 45 Proti: 1 Zdr. 1), pan předseda Březina. Prosím.

P. Březina: Děkuji, pane náměstků. Chtěl jsem využít přednostního práva ještě před tím, než byla uzavřena rozprava. Já nevyužívám přednostního práva potom, co byla uzavřena rozprava. Hlásil jsem se předtím, než jste hlasoval.

Nám. Dolínek: Ano. Já jsem to viděl během hlasování, proto podle výkladu legislativy z minulého měsíce jest možné takto vystoupit. Prosím, pane předsedo.

P. Březina: Já bych jenom chtěl k tomuhle říci, že sociální demokracie o problematice nákupu Národního domu na Smíchově ví několik měsíců. Několik měsíců se snažila v rámci koalice tuto věc projednat. Bohužel ne vinou sociální demokracie, která má jenom jednoho člena Rady hl. m. Prahy v tuto chvíli se to nestalo. Byli jsme připraveni pro to dneska hlasovat a jsme pro to připraveni hlasovat znovu, ale bohužel vidíme, že situace je velmi vážná, že se prostě dostala do problematiky toho, že Rada hl. m. Prahy není schopna, a já na tom ukazuji to, že bych byl rád, abychom už se opravdu zamysleli, jestli v dubnu aspoň nedovolíme radu, aby byla aspoň o trošku funkčnější, než je dneska. Možná bez toho, jestli bude koalice, nebo nebude, ale pojd'me se zatím zamyslet, jestli opravdu by rada neměla mít větší počet členů než jenom sedm, a sociální demokracie je připravena navrhnout nějaké kandidáty do rady, abychom o nich mohli hlasovat. Bohužel máme jenom jednoho člena na rozdíl od ANO, které má dneska čtyři členy rady, na rozdíl od Trojkoalice, pane Stropnický, která má dva členy rady. Jasně! Až vás zvolíme, tak tam budeme mít všechny.

Nám. Dolínek: Prosím, držet se tématu! Děkuji.

P. Březina: Já jenom chci říci, že my tuto věc podporujeme, chceme ji podpořit, ale vidíme, že dneska, a jestli tady ještě bude sedm lidí hovořit, tak stejně se nedobereme k výsledku. Bohužel se dostáváme do situace, že tento tisk neprojde. Nám je to líto, ale my jsme pro to udělali v minulosti maximum.

Nám. Dolínek: Chápu to jako procedurální návrh hlasovat o tom tisku nyní? Ne, dobře. V tom případě pan zastupitel Bellu. Prosím.

P. Bellu: Já jenom krátce. Prostě mně udivuje to, že najednou se dozvídáme o půlnoci, jak to je důležité, jak je to projekt důležitý pro Prahu historicky, soběstačný atd. atd. Přeci normálně z praxe pokud vím, že existuje nějaký časový horizont a ještě k tomu může nastat takto napjatě, tak oběhnu těch 65 zastupitelů nebo komunikuji minimálně s předsedy klubů nebo aspoň s někým, abych vysvětlil, že takhle situace může nastat, a připravit kolegy třeba i z opozice na to, že takováhle situace může nastat a že o tom budeme muset ad hoc hlasovat. Zní to všechno skvěle, ale já se jenom ptám zase všech ostatních. Kdyby to byly vaše osobní peníze – 160 milionů korun, a já bych přiběhl takhle o půlnoci a řekl bych vám: hele, dej mi prosím tě 160 milionů korun, mám tady úžasný projekt na Praze 5. Ono je to kousek od centra, je to soběstačné, je to historická budova. Neviděl jsi to, nevíš o tom nic, ale je to fakt dobrý projekt. Pošleš mi prosím tě ty peníze do rána? Tak asi takhle já se dneska večer cítím! Pardon, nemůžu to podpořit.

Nám. Dolínek: Děkuji. Pan radní Wolf – přednostní právo. Nechce využít. V tom případě paní radní Plamínková.

P. Plamínková: Já budu velmi stručná. I naši dva radní za Trojkoalici byli pro tento tisk a podporujeme ho. A k Filipovi Humplíkovi. Já když považuji něco za blbost, jako jsem považovala za blbost koupi Bohemky, tak pro to nehlasuji. Takže já jsem pro to nehlasovala. A nehlasuji, ani když jsou tady křičící fanoušci.

Nám. Dolínek: Děkuji. Chce někdo z rady využít přednostního práva? Nechce, v tom případě pan zastupitel Švarc.

P. Švarc: Děkuji. Víte, práce této rady poněkud divná, zdá se. Kdyby to nebylo tak tragické, tak by to bylo k smíchu. Pět neděl už se o tomhle problému ví, někdo o tom jednal dříve s někým a my dostaneme materiály, které opravdu nejdu přečíst. 160 milionů není málo, a byť to může být dobrý záměr, tak žádný rozumný člověk pro to nemůže zvednout ruku, protože o tom asi nic neví kromě těch několika jedinců, kteří měli to štěstí, že informace dostali dříve. Bohužel toto není možné v tomto stavu podpořit.

Nám. Dolínek: Poprosím o klid v sále, aby měl pan zastupitel možnost vystoupit. Děkuji.

P. Švarc: Já si myslím, že byste si z toho, rado, nic nedělali, i když musím souhlasit s Karlem Březinou mimořádně v tom, že radu je potřeba dovolit, protože prakticky se nedělá vůbec nic v územním plánu, nedělá se nic v investicích, nedělá se prakticky nic. Dělají se jenom udržovací práce a předkládají se tisky tak, abychom tady každé zastupitelstvo byli minimálně do půlnoci. Určitě by bylo dobré, aby rada se dovolila.

A co jinak říci? Nic si z toho nedělejte. Když to nevyjde dneska, předložíte to příště, protože si jsem jist, že Kulturní dům na Smíchově bude stát, odboráři to neprodají, protože dneska kdo by koupil dům, byť krásný, s touto zátěží za 300 milionů, aby do toho investoval. Já myslím, že bude dost času na příštím zastupitelstvu, když to nevyjde dneska, že se k tomu určitě budete moci vrátit. Děkuji.

Nám. Dolínek: Děkuji, pane zastupiteli. Přednostní právo – paní primátorka. Prosím.

Prim. Krnáčová: Mě to trošku už přestává bavit. Vy se neustále navážíte do rady, přitom vy jste si to schválili tady, že o tom budete diskutovat! My jsme to vrátili kvůli tomu, protože jsme neměli dostatečně zdůvodněnou důvodovou zprávu! Předkládá to tady pan kolega Wolf! Tak prosím vás pěkně, přestaňte mi nadávat na radu! Vy jste si schválili, že o tomto tisku budeme diskutovat, tak prosím vás, je to na vás!

Nám. Dolínek: Děkuji. Pan zastupitel Stropnický.

P. Stropnický: Já myslím, že se nelze vymlouvat na to, že rada není úplná. Má přece dostatečný počet hlasů na to, aby projednala tisk tenhle nebo jiný a aby se na něm shodla. To, že je v ní ale zřejmě několik lidí, kteří nejsou schopni se za nějakou dobu seznámit s obsahem materiálu, posoudit problematiku, jít se do Národního domu na Smíchově podívat, setkat se s panem Středulou nebo s panem Zavadilem, podívat se na jejich hodinky a udělat si z toho nějaký závěr. To je ten problém. Ne ten problém, že tady je sedm lidí, ale ten problém, že někteří toho zřejmě ani ve velkém časovém penzu nejsou schopni.

Já se v téhle věci jsem ochoten se velmi dobře spolehnout na návrh pana radního, protože vidím, že ten záměr je pro město přínosný. A spoléhám se v tuhle chvíli na to, když nemáme jinou možnost, že obsah materiálu je zkrátka, a pan radní nám to tímto způsobem tady předkládá, předkládán s nejlepším vědomím a svědomím, a že zkrátka v té věci není žádný háček.

Pokud je tady otázka a pochybnost ze strany Jakuba Michálka nebo Filipa Humplíka na ekonomickou řečněme úvahu, nejsem ekonom, ale já té věci rozumím takto. Máme akciovou společnost, která funguje dobře, má dobrý management, je zisková a je přeplněná programem. Je tady možnost koupit budovu, která má v mnoha ohledech podobné parametry, která by mohla být řízena obdobným managementem nebo pokud možno tímtéž a do které bychom mohli přesunout část těch akcí. A to si myslím, že je snad srozumitelná argumentace i pro stranu ODS nebo TOP 09, že hospodaří-li nějaká společnost se ziskem, má program, o který je zájem, a může-li expandovat, může-li rozšířit svoje aktivity do dalšího objektu obdobného typu, do objektu, který navíc rovněž je ziskový, rovněž je zavedený a nevyžaduje bezprostřední investice, že je to prostě správné hospodářské rozhodnutí, že to je rozumné nakládání s majetkem a přístup k majetku města. Ano, je to na poslední chvíli, ale pojďme v tuhle chvíli, když už jsme s tím strávili teď tolik času, pojďme té věci dát šanci a vzhledem k tomu, že tu není žádná koalice, pojďme tu nehrát ani žádnou opozici a tento materiál prostě přijmout, protože je ve prospěch hl. m. Prahy.

Nám. Dolínek: Děkuji. Já bych zopakoval slova pana Březiny, že máme zde řadu hlasů za kluby, které jednoznačně deklarují zájem hlasovat pro tento tisk. A v tento okamžik ještě pan předseda Lébl. Prosím.

P. Lébl: Obecní dům má dlouhodobě relativně velkou ziskovost s ohledem na svoje výkony, má značný přebytek likvidity a je na maximu své činnosti. Co je podstatné, má znalosti, zkušenosti a předpoklady, aby efektivně spravoval Národní dům. Myslím si, že ten záměr a projekt koupě Národního domu je správným záměrem. Chápu tady kolegy, mně se také nelíbí vůbec ta procedura, rozumím tomu, vadí mi i hrozně, že tady chybí předseda představenstva pan Ježek. Myslím si, že když je to tak vážná záležitost, měl tady být a měl tady zodpovědět spoustu dotazů nás zastupitelů. Samozřejmě je to kritická záležitost z hlediska času. Přiznám se, nerad se rozhoduji s tím, že teď se musím rychle rozhodnout, jinak ta nabídka není platná, chápu vlastně všechny obavy, nicméně myslím si, že skutečně s ohledem na to, že to bude přínosem jak pro hl. m. Prahu, tak pro Obecní dům, tak si myslím, že je to záležitost, kterou by bylo dobré podpořit.

Nám. Dolínek: Děkuji. Pan radní nechce reagovat, nechá to na závěrečné slovo, proto pan Mirovský. Prosím. Pan Mirovský nevyužije svého práva. Děkuji. Nyní pan zastupitel Michálek. Pan zastupitel Humplík už je po ukončení diskuse, takže poprosím pana Michálka.

P. Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mně se tenhle postup zejména ze strany Trojkoalice, která předkládá tento návrh, nelíbí. Zejména když si uvědomíme, že to byla Trojkoalice, která zde několikrát kritizovala, že například náš návrh na zveřejňování smluv nebyl předem předložen do výboru, a to prosím nebyl návrh, kterým se utrácelo 160 mil. Kč.

Dále tady Trojkoalice kritizovala, že některé návrhy nebyly rozeslány zastupitelům dostatečnou dobu předem. Já tomu nerozumím, proč nám to nebylo rozesláno tak, abychom se s tím mohli seznámit, protože před sebou, teď jsem dostal ten dokument, a je tam nabídka od Odborového svazu KOVO datovaná dnem 17. 3. 2016. 17. 3. 2016! O 12 dní později dne 29. 3. 2016 se konal výbor pro majetek. Pan radní nepochybně tedy věděl již od 17. 3. 2016, že termín pro projednání této věci je 31. 3. 2016, neboť v tom dopise, který máme před sebou, je tento termín výslovně uveden, a přestože o tomto termínu věděl, tak neinformoval o tom předsedy klubů, nedonesl to na výbor, nerozeslal ten materiál předem všem zastupitelům a ve 23.30 si vzpomněl, že ho předloží na ZHMP. Já si myslím, že upřímně řečeno bez ohledu na to, že to je návrh Trojkoalice, tak občas je potřeba ctít pravidla, která sami hlásáte, a nikoliv je sami popírat. A bohužel mám pocit, že tady se děje přesně to druhé. My jako klub Pirátů nemáme přístup na Radu hl. m. Prahy, tam jste nás nepustili, takže my jsme k tomu dokumentu neměli přístup, my jsme o něm nevěděli, přílohy dokumentu byly nezveřejněny.

Poprosil bych, abychom tady nezaměňovali dvě věci. Jedna věc je počet členů rady, který je nižší než zákonný počet 11 členů, a druhá věc je to, aby někdo zvedl pozadí a ten dokument odnesl na výbor. Na to je potřeba jeden člověk. Takže já si myslím, že počet členů rady na tento úkon byl dostatečný. A já za klub Pirátů říkám, že by to opravdu bylo od nás pokrytecké, kdybychom ho podpořili, protože my Piráti nejsme takoví oportunisté, abychom kdykoliv je to možné, porušili všechny zásady, a proto na rozdíl od Trojkoalice tento tisk nepodpoříme. Nicméně jsme připraveni tento tisk projednat v řádném legislativním procesu, byť samozřejmě si uvědomujeme to riziko, že nabídka je časově limitována. Není to ovšem vinou tohoto zastupitelstva, neboť toto zastupitelstvo bylo seznámeno s předkladem opožděně, ačkoliv předkladatel věděl, že termín byl stanoven na 31. 3. 2016.

Nám. Dolínek: Uzavírám tímto diskusi. První technická kolega Hodek, druhá technická kolega Stropnický. Prosím.

P. Hodek: Děkuji, pane náměstků. Je to faktická a já jsem asi zaspal nebo nechtěl jsem prodlužovat debatu, takže jenom faktická reakce na první vystoupení pana kolegy Stropnického, když s obsahem jeho vystoupení se, ejhle, světe div se, ztotožňuji, tak fakticky tam uvedl některé věci, které potřebuji uvést na pravou míru. Majetkové propojení paláce Žofín a Národního domu...

Nám. Dolínek: Toto není technická. Já se omlouvám, není to technická.

P. Hodek: ...na Vinohradech není pod jedním majitelem.

Nám. Dolínek: Prosím v jedné větě technickou.

P. Hodek: Jinak synergie funguje. To je pravda.

Nám. Dolínek: Děkuji. Pan Stropnický.

P. Stropnický: Já mám, jenom krátkou faktickou připomínku k tomu, co říkal pan Michálek. Dovolím si připomenout klubu Pirátů, že když se jednalo o klinice, a já jsem s tím souhlasil, Piráti argumentovali mimo jiné tím, že zatěžujeme...

Nám. Dolínek: Já se omlouvám, pane zastupiteli...

P. Stropnický: ... příliš velkou byrokracií a tady se tak chovají Piráti v tomto případě, takže si myslím, že je tady určitá licoměrnost ze strany klubu Pirátů.

Nám. Dolínek: Pane zastupiteli, děkuji za to souvětí. Děkuji mnoho a nyní tedy je ukončena diskuse a poprosím o závěrečné slovo předkladatele pana radního Wolfa.

P. Wolf: Děkuji. Koalice. Kdybychom opravdu – Rada – byla v plném počtu, tak se nemohlo stát, že by v úterý tento tisk nebyl radou přijat. Sice by šel na zastupitelstvo jako červený a šel by řádně. Díky tomu, že zde vždy je řečeno, že chceme, což je správně, aby rada ten tisk projednala, tak jsem požádal předsedu představenstva Obecního domu pana Vlastimila Ježka, aby vyjednával s odbory o prodloužení doby exkluzivity do konce dubna letošního roku, resp. do dne nejbližšího zastupitelstva v dubnu. Vyjednávalo se a dnes zhruba v 17 hodin nám oznámili, že dále vyjednávat nebudou, že exkluzivita je do dnešní půlnoci, dále není. V tu chvíli jsem za vámi přišel a řekl jsem, že bych rád tento tisk prodiskutoval.

Podíváme-li se na to ještě jednou z ekonomického hlediska, hledisko odkupu tohoto objektu je pro město ryze výhodné. Výhodné už je z toho, když se podíváte, jaké finanční zásoby nebo jaký objem peněz máme aktuálně na účtu. Když se dívám doprava do okénka na paní ředitelku Javornickou, se kterou jsme tento tisk připravovali, resp. ona ho připravovala s panem ředitelem Ježkem z Obecního domu tak, aby byl pro město co nejvýhodnější, protože první úvahy, které proběhly i na výboru, kdy mimochodem tento tisk proběhl na prosincovém výboru pro kulturu, takže před třemi měsíci, jenom abychom si řekli tyhle věci, tak bylo doporučeno, že nejlepší vlastnictví a systém vlastnictví domu je, že ho koupí město a pronajme ho Obecnímu domu.

Já nevím v tuto chvíli, co více říci, jak lépe doporučit tuto investici, která je, než tímto, že tisk prošel výborem pro kulturu, byl doporučen respektovanou ředitelkou odboru, je vcelku jasný. Jeho negativum je to, že je předkládán takto pozdě. Naprosto tomu rozumím a chápu i vaše námitky k tomuto tisku. Já je v podstatě cítím podobně, ale protože stále si myslím, že jsem tady, abych řádně spravoval majetek, to znamená i finanční prostředky, které jsou na účtu města, tak proto tento tisk předkládám, ale je to pozdě. Děkuji.

Nám. Dolínek: Děkuji. Poprosím paní předsedkyni návrhového výboru. Máte prosím změnu? Já se jenom ptám nejprve, máte změnu navrženého usnesení? Není tomu tak, v tom případě technická pan kolega Jílek. Prosím.

P. Jílek: Já mám technickou poznámku k hlasovatelnosti toho tisku, protože v uplynulých 30 minutách mohlo dojít k prodeji té nemovitosti, a pokud byla prodána, tak je ten tisk nehlasovatelný. Tak já bych byl rád, aby pan radní odborářům zavolal a zjistil, jestli ta nemovitost je ještě k mání, když nás tady celou dobu dachmá tím, že máme do půlnoci exkluzivitu. Ta před půlhodinou vypršela. Protože já si nejsem jist, jestli ta nemovitost je v tuto chvíli prodejná, to znamená, nejsem si jist, že ten tisk je hlasovatelný.

Nám. Dolínek: Děkuji. Samozřejmě (to) chápeme (jako) absurdní požadavek a nechal bych tedy hlasovat o tisku jako celku.

Kdo je tedy prosím pro? Proti? Zdržel se? Hlasujeme o tisku jako celku.

Kdo je pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 24 Proti: 3 Zdr.: 18. Tisk nebyl přijat. Děkuji.

Prosím paní náměstkyni o předložení tisku číslo

13

Tisk Z - 4200

k požadavkům městských částí hl. m. Prahy na ponechání nevyčerpaných účelových prostředků, které jim byly poskytnuty z rozpočtu hl. m. Prahy v roce 2015 (příp. v předchozích letech), k využití v roce 2016

Nám. Dolínek: Prosím.

Nám. Kislingerová: Dobrý večer, dneska již poslední tisk. Je to Z – 4200 a jedná se o požadavek městských částí hl. m. Prahy na ponechání nevyčerpaných účelových prostředků, které jim byly poskytnuty z rozpočtu hl. m. Prahy roku 2015 do rozpočtu 2016, a to pro stejný účel, pro který byly původně tyto prostředky v roce 2015 poskytnuty. Chtěla bych říct, že jsou tady jenom pro vaše vysvětlení dvě drobné výjimky, a sice MČ Benice a Nedvězí, kde účel použití prostředků je na kulturu, školství a zdravotnictví, a to z toho důvodu, že na těchto dvou MČ nejsou neziskové organizace, které by byly zaměřeny do oblasti sportu. To je podstata tohoto tisku.

Nám. Dolínek: Děkuji. Otevírám diskusi. Uzavírám diskusi.

Kdo je prosím pro? Proti? Zdržel se?

Pro: 51 Proti: 0 Zdr.: 0. Tisk byl přijat.

Nyní vyzývám předsedy klubů, máte prosím návrhy ve vztahu k výborům nebo doplnění výborů, změny ve výborech? Není tomu tak. V tom případě tím, že nebyl tento bod naplněn... Pardon, pouze technická – pan kolega Michálek.

P. Michálek: Já myslím, že ten bod nebyl na programu a že to můžeme ukončit.

Nám. Dolínek: Děkuji. K tomu bych se dostal, ale přece jenom kdyby byly nějaké personální okamžiky, je to dobré hlasovat. Není tomu tak, takže v tom případě děkuji za účast na dnešním zastupitelstvu a prosím tedy o vaši účast na dalším zastupitelstvu, které bude v dubnu – dvoudenní tedy.

Prim. Krnáčová: Čtvrtek a pátek. A ve čtvrtek do sedmi.

Nám. Dolínek: A tímto tedy je ukončeno toto zastupitelstvo. Děkuji.

(Jednání ukončeno v 0,33 hodin.)